𑌸𑌕𑌳𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃

ஸகளாதிகாரம்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் - 92

॥ ஸகளாதிகார: ॥

(அகஸ்த்ய ப்ரணீத:)

அகஸ்திய மகரிஷி அருளிய

ஸகளாதிகாரம்

பதிப்பாசிரியர்

கே. வாசுதேவ சாஸ்திரி, B.A.,

முன்னாள் சமஸ்கிருத பண்டிதர்

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

2006 விலை ரூ. 90/-

Bibliographical Data

Title of the Book	:	**SAKALADHIKARAM**
Editor	:	**K. Vasudeva Sastry, B.A.,**
Publisher	:	Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	:	92
Language	:	Sanskrit & Tamil
Edition	:	Edition
Date of Publication	:	July, 2006
Paper Used	:	18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	:	21 x 14 cm.
Printing and Type Used	:	16 pt. & 11 pt.
Number of Pages	:	216s
Price	:	Rs.
Printer	:	Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	:	Stiff Binding
Subject	:	Silpasastra

6-4

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

பண்டிட் ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் தனது "இந்தியாவைக் கண்டுகொண்டேன்" (Discovery of India) எனும் நூலில் இந்தியா சமூகம், பண்பாடு, ஓவியம், சிற்பம் போன்றவற்றால் வேற்றுமையில் காணும் ஒற்றுமையை வியந்து பாராட்டுகிறார்.

குறிப்பாக தமிழ்நாடு கலைகளின் பிறப்பிடம். சிற்பக்கலை செழித்து வளர்ந்து, வாழ்ந்த - வாழும் இடம். இவை நம் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் உயர் இலட்சிய வாழ்வை - பண்பாட்டு உச்சத்தை - கலை நுண் ஆழத்தைப் புலப்படுத்துவன.

எத்துணைத் தத்துவ ஞானம் தழைத்த மெய்யுணர்வினரும் உருவ அல்லது படிம வழிபாட்டை உவந்து பாராட்டி வருவது மரபு. "சித்திரத்தில் அலர்ந்த செந்தாமரையை"ப் போற்றி மகிழும் கம்பன்போல் இறைவன் அடியவர்கள் கடவுளினும் அவன் உருவத்தை - மூர்த்தியைப் பாடிப் பரவி காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி உணர்ந்து உவப்பர்.

சிற்ப சாத்திரத்தில் அறுவகை மரபுகள் உண்டென்று கூறப்படுகின்றன. அவையாவன,

1. விச்வகர்ம மதம்,
2. விச்வம்பர மதம்
3. பிங்கள மதம்
4. உத்பவ மதம்
5. மயமதம்
6. பரிமள மதம்

இச்சிற்ப நூல்கள் மரபுவழி விச்வகர்மா தேவர்களின் சிற்பி எனவும், மயன் அசுரர்களின் சிற்பி எனவும் கூறப்படுகிறது. மிதிலையில் இராமன் திருமணம் நடந்த திருமண மண்டபம்,

"மயன் முதல் திருத்திய மணிசெய் மண்டபம்
அயன் முதல் திருத்திய அண்டமும் ஒத்த"தாகக்

கம்பர் பாடுகிறார்.

உருமானங்களைப் பற்றி மட்டுமே எடுத்தியம்பும் நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ப்ராம்மீய சித்ரகர்ம சாத்திரம், ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாத்திரம், சகலாதிகாரம், சித்ராகஸ்தியம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. முதல் இரண்டு நூல்களும் முறையே வைணவ படிமங்களைப் பற்றியும், சைவ படிமங்களைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. சகலாதிகாரமும், சித்ராகஸ்தியமும் முறையே சைவ-வைணவ படிமங்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

இந்த வெளியீட்டில் முதல் 50 சுலோகங்களுக்கு மூலச் சுவடியிலேயே தமிழ் உரை காணப்பட்டது. அதுவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. முதற்பதிப்பு திரு. கே. வாசுதேவ சாஸ்திரி அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு 1961 இல் இந்நூலகம் வெளியிட்டது. தற்பொழுது மூன்றாம் பதிப்பாக வெளிவருகிறது. இந்த வெளியீடு ஸ்தபதிகளுக்கும், பொதுவாகக் கலை ஆர்வலர்களுக்கும் பயனாக இருக்கும் என நம்பப்படுகிறது.

இந்நூல் வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கும், நிருவாக அலுவலர் திரு. சாமி. சிவஞானம் அவர்களுக்கும், முன்னாள் வெளியீட்டு மேலாளர் திரு. எம். பாலசுப்ரமணியன் அவர்களுக்கும், இந்நூல் நல்லமுறையில் அச்சில் வெளிவரக் காரணமான புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் சானடோரியம் அச்சகத்தாருக்கும் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சா. விஜயராஜ் குமார், இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்
18-7-2006

PREFACE

This publication of 'Sakalādhikāra' is the 4th in the series of Manuscripts on Sculpture edited and published by this Library with the aid of Government Grant. The title of the work means 'a treatise on Deities with form'. This deals with Śaivite images and is attributed to Agasthya. Its counter-part on Vaiṣnava images by the same author is 'Chitrāgastya' a copy of which was recently obtained from the Oriental Library, Trivandrum. It is expected that this work on Vaiṣnava images may be included in subsequent series.

The texts of Agastya, Kāśyapa and Viśvakarma are the ones usually followed in Sculpture in South India. Kāśyapa's text has already been published with translation by this library and Viśvakarma's text is being edited. Two other texts which are fuller than these and found only in this library, dealing with Śaivite and Vaiṣnavite images, are in the form of a discourse by Lord Śiva to Śri Pārvati and Lord Viṣnu to Lord Brahma, and were published with translation under the titles 'Sārasvatīya Chitrakarma Śāstra' and 'Brāhmīya Chitrakarma Śāstra' respectively. The text relating to Śilpa Śāstra in general and to Sculpture in particular abound in errors and lacunae and the present text is not an exception to the general

rule. Sri K. Vāsudēva Sāstri, retired Research Pandit of this Library, who has ably edited many works on several subjects, has done an admirable job of this work. Our thanks are due to him for his valuable services.

Our thanks are due to the Government of Madras for their timely grants that have enabled the publication of this and other valuable works available in this Library.

TANJORE
27—8—'61.

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee.

INTRODUCTION.

The art of Shilpa is a comprehensive one. It includes Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The most ancient treatise on this subject is a branch or Upāṅga Vēda of Yajur Vēda. Though this ancient text is not available to-day, the number of chapters and the contents of each chapter of all the ancient texts on all the subjects including Shilpa are preserved for us in a rare manuscript called Yāmalāṣṭakam preserved in the Saraswathi Mahāl Library, Tanjore. In describing the contents of the chapters of Shilpa, the subject is divided into two parts, Pūrvāṅga and Uttarāṅga, dealing respectively with objects for 'physical' and 'mental' enjoyments.

The Pūrvāṅga has 9 chapters dealing with :—

1. The Universe including the abodes of celestials and human beings.

2. The several parts of the Universe.

3. The cities of Agni, Yama and other Lords of the quarters.

4. The construction of ramparts, storeyed palaces and mansions.

5. Very high and very majestic groups of storeyed buildings.

6. The construction of vehicles and curious means of transports.

7. Air-chariots of Siddhas and Gandharvas and Vidyādharas of large proportions.

8. Construction of Ships.

9. The units of measurement.

The second part consists of 11 chapters and deals with :—

1. Ornaments of various descriptions such as crowns and coronets and bracelets.

2. Six kinds of ear ornaments and other kinds of ornaments to be worn in other parts of the body.

3. The making of ornaments of Dēvas and Dānavas Gandharvas and celestial damsels.

4. The production of Gold.

5. Gems, their examination and their weights.

6. The smelting and purification of metallic ores.

7. Boring of gems.

8. The art of brightening of, gems in all its fullness.

9. The weights Gunja, Karṣa and Kalanja etc. for weighing gold and gems.

10. The making of all kinds of weapons and cutlery.

11. The proper proportions making for auspiciousness.

Six Schools of Shilpa are mentioned, namely the Schools of (1) Vis'wakarma (2) Vis'vambhara (3) Piṅgala (4) Utpala (5) Maya and (6) Parimala.

In Purāṇas, Āgamas and other works on Shilpa the original authorities on Silpa are given in varying numbers as 18, 32 and 81 etc.

The most popular of these are the treatises of Maya and Vis'wakarma, the architects of Asuras and Dēvas respectively. The treatise of Maya is available in a single book named Maya Matam. But Vis'wakarma's work is found scattered in a number of workman's manuals, some in print and others in manuscripts. Vis'wakarma Vāstu Sāstram, the biggest of these manuals dealing with planning of cities and the architecture of buildings has already been published by this library.

Of the other original authorities the most popular ones are Kās'yapa Silpam and Mānasāram. Both these works deal with every branch of Silpa. They have been published some years ago, but the text abounds in errors and lacunae. The other original authorities now available to us dealing with all the aspects of S'ilpa are Aindram, Nārada Silpam and Aparājita Pṛccha. We have comprehensive latter day compilations of the 10th and 13th century in Bhoja's Samarāngaṇa Sūtradhāra and Kumāra's S'ilpa Ratna. We have also a number of works by Maṇḍana.

Besides these, there are a number of works dealing with sculpture alone. They are Brāhmīya Citra karma Sāstram, Sāraswatīya Citrakarma Sāstram, Sakalādhikāram and Chitrā Āgastyam. The first is said to have been addressed by Mahaviṣṇu to Bṛahma, the second by Bṛhma to Saraswaṭi Dēvi. The third

and the fourth are said to have been the works of Sage Agastya. The first and second are complimentary to each other, the former dealing with Vaiṣṇavite images and the latter with the S'aivite images. Similarly the third and the fourth deal with S'aivite and Vaiṣṇavite images respectively. The first two have recently been published by this library with translation in Tamil. The third is the present work. A manuscript of the fourth is available in the Trivandrum Library.

In these works on Sculpture the general arrangement of the subject matter is practically the same.

This work first deals with the proportion of the height of the images to those of the temple, and the units of measurements. The proportions of the several features of the body are then detailed with standard heights as reference. These standard heights are different for different classes of images and they are classified into ten main heights beginning with one span to ten spans. This system is called Tāla māna or Measurement by spans. A Tala or span is divided into 12 aṅgulas and each aṅgula is therefore ¾ of an inch in present day use. The aṅgula is divided into 8 yavas. The measurements of the features are of four kinds (1) vertical (2) breadthwise (3) thicknesswise and (4) dealing with interspaces. Hundreds of measurements are given for each image.

The text then deals with the selection of materials of which the images are made, Wood, Granite, Cement, gems, ores and metals of which copper, bronze, brass, silver and gold are sanctioned. The

process of making mettallic images is not detailed in these works. The moulding process of making mettalic images is contained in a work called 'Madhūcciṣṭa Pratiṣṭhā Vidhi' which is available in Oriental Manuscripts Library, Madras. Special details are however given for images of cement. The skeleton called 'Sūla' over which the plastering has to be made is generally of wood and is described. in great detail. Over the wooden skeleton is wound the string or Rajju corresponding to the Nādis of the body. This process is called Rajju Bandhana. Over this is made the plastering. The plastering and the preparation of its materials are also given in detail. The painting over the images is next dealt with. The colours used for painting are mainly four white, yellow, blue and red and each is subdivided into 4 shades. These 16 colours are represented by minerals and other stable inorganic compounds not easily affected by atmosphere.

The last chapter deals with the ceremony of opening of the eye of the image.

The manuscript of the present work is available only in this Library and Oriental Manuscripts Library, Madras. As is generally the case with the Silpa Manuscripts the text is badly mutilated and the construction has had to be made with the help of parallel works and in some places purely by conjecture. These manuscripts are being edited, translated and published for the firrt time and the discovery of other copies of Manuscripts may help to improve the text.

It is hoped that this text may be found useful to the Sthapatis and the general readers alike.

Tanjore.
20—4—1961.

K. VĀSUDEVA SĀSTRI.

முகவுரை.

சிற்பக்கலை என்பது ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்ட பலகலைகள் சேர்ந்தது. அதில் கட்டடக்கலை, உருமானம் செய்தல், சித்திரம் வரைதல், வேலைப்பாடுள்ளதும் தினசரி உபயோகத்திற்கு வேண்டியதுமான சாமான்கள் செய்தல், இவை யாவும் அடங்கும். நம் நாட்டில் இக்கலையைப் பற்றிய மிகப்புராதன நூல் யஜுர் வேதத்தின் பிரிவாகிய உபாங்கவேதம் ஆகும். இந்த நூல் அதன் முழு உருவத்தில் தற்காலம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லையாயினும், வேதங்கள், உபவேதங்கள், புராணங்கள் முதலியவற்றில் உள்ள அத்தியாயங்களின் எண்ணிக்கையும், ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலுமுள்ள விஷயங்களின் சுருக்கமும் 'யாமளாஷ்டகம்' என்னும் ஓர் பழைய நூலில் தஞ்சை ஸரஸ்வதி மகாலில் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

இதில் சில்பத்தைப்பற்றிய நூல் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் பாகமாகிய பூர்வாங்கத்தில் நமது சரீர சௌக்கியத்திற்கு வேண்டிய கட்டடம் முதலியவற்றின் நிர்மாணம் கூறப்படுகிறது. இரண்டாவது பகுதியாகிய உத்தராங்கம் நமது மனத்தின் உற்சாகத்திற்காக உபயோகப்படுத்தும் ஆபரணம் முதலியவை செய்யும் முறையை விவரிக்கிறது. பூர்வாங்கத்தில் 9 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் உள்ள விஷயங்கள் வருமாறு:—

1. மானிடர்கள் தேவர்கள் முதலிய யாவரும் வசிக்கும் இந்த உலகத்தின் வர்ணனை.

2. உலகத்தின் பல பகுதிகள்.

3. அக்னி, யமன் முதலிய திக்பாலர்களின் நகரங்கள்.

4. ப்ராகாரங்கள், உப்பரிகைகள், அரண்மனைகள், மாளிகைகள், தேவாலயங்கள் முதலியவற்றின் நிர்மாணம்.

5. மிகவும் உயரமாகவும் கம்பீரமாகவும் அமைக்கப் படும் கட்டட வரிசைகளின் அமைப்பு.

6. சாதாரண மூர்த்திகள், விசித்திரமான மூர்த்திகள்.

7. விசாலமான ஆகாய விமானங்கள், சிறப்பாக சித்தர்கள், வித்யாதரர்கள், கந்தர்வர்களின் விமானங்கள் ஆகியவற்றின் நிர்மாணம்.

8 கப்பல் கட்டும் முறை

9. அளவு முறைகள்

உத்தராங்கம் 11 அத்தியாயங்கள் கொண்டது. அவைகளிலுள்ள விஷயங்கள் வருமாறு:—

1. கிரீடங்கள், கடகங்கள் முதலிய விசேஷ ஆபரணங்களின் அமைப்பு.

2 ஆறுவகைக் குண்டலங்களும் மற்ற அணிகளும் அமைக்கும் வகை.

3. தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், முதலியவர்கள் அணியும் ஆபரணங்களை அமைக்கும் முறை.

4. தங்கம் உற்பத்தி செய்யும் முறை

5. நவரத்தினங்களைப் பரீக்ஷிக்கும் முறையும் அவற்றை எடைபோடும் முறையும்.

6. தாதுக்களினின்றும் உலோகங்களைப் பிரித்துச் சுத்திகரிக்கும் முறை.

7. ரத்தினங்களைத் துளையிடுதல்

8. ரத்னங்களைத் தேய்த்துப் பட்டைதீர்த்துப் பிரகாசமுண்டாக்கும் முறை.

9. தங்கம் முதலியவைகளை நிறுப்பதற்கான குஞ்சம் (குன்றுமணி) கர்ஷம் (வராகனெடை) களஞ்சம் (கழஞ்சு) முதலிய எடைகள்.

10. ஆயுதங்களும், சஸ்திரங்களும் செய்யும் முறை

11. அளவுகளும், ஆயாதி அல்லது அவற்றை சுபம் உண்டாக்கும் முறையில் அமைக்கும் விதிகளும்.

இதில் சில்பசாஸ்திரத்தில் 6 வகை சம்பிரதாயங்கள் உண்டென்று கூறப்படுகின்றது. அவை வருமாறு ;—

1. விச்வகர்மமதம் 2. விச்வம்பரமதம் 3. பிங்கள மதம் 4. உத்பலமதம் 5. மயமதம் 6. பரிமளமதம்

புராணங்களிலும், ஆகமங்களிலும் ஏனைய சிற்ப சாஸ்திரங்களிலும், சிற்பத்தைப் பற்றிய நூலாசிரியர்கள் 18 என்றும், 32 என்றும், 81 என்றும் இன்னும் பலவகை யாகவும் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவர்களில் விச்வகர்மா, மயன் இவ்விருவருமே முக்கியமானவர்கள். விச்வகர்மா தேவர்களின் சிற்பி. மயன் அசுரர்களின் சிற்பி. மயமதம் முற்றிலும் ஒரே நூலாக இப்பொழுதும் கிடைக்கிறது. ஆனால் விசுவகர்மா வினுடைய நூல் பல பகுதிகளாகவே அந்தந்தப்பகுதிச் சிற்பத்தொழிலாளிக்கென்றே தனியாகத்தொகுக்கப்பட்டுப் பல நூல்களாக நமக்குக் கிடைக்கிறது. அவற்றுள், கிராமங்கள், நகரங்கள் கட்டடங்கள் இவைகளைப்பற்றிய விரிவான பகுதி "விச்வகர்மவாஸ்து சாஸ்திரம்" என்ற பெயரால் இந்த நூல் நிலையத்தாரால் சில வருஷங்களுக்கு முன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மற்ற பகுதிகள் இரண்டொன்று அச்சிலும் சில சுவடிகளாகவும் கிடைக் கின்றன.

சிற்பக்கலையைப்பற்றிய மற்ற ஆசிரியர்களின் நூல்களுள் முக்கியமானவை காசியப சில்பமும், மானஸாரமும், ஆகும். இவ்விரண்டு நூல்களிலும் சிற்பக்கலையின் எல்லாப் பகுதிகளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இவ்விரண்டு நூல்களும் பல வருஷங்களுக்கு முன் அச்சிடப்பட்டுள்ள போதிலும் பிழை மலிந்திருக்கின்றன. இவ்விரண்டைத் தவிர தற்காலத்தில் சிற்பத்தின் எல்லாப் பகுதிகளும் அடங்கிய நூல்கள் நமக்கு இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடிய முதல் நூல்கள் ஐந்த்ரம், நாரதசில்பம், அபராஜிதப்ருச்சா இவைகளே. பிற்காலத்திய தொகுப்பு நூல்கள் போஜ மகாராஜா இயற்றிய ஸமராங்கண ஸூத்ரதாரமும் குமாரர் இயற்றிய சில்பரத்னமும், மண்டனர் எழுதிய சிற்பநூலகளும் ஆகும். இவையன்றி வாயுபுராணம் முதலிய புராணஙகளிலும் சைவ வைஷ்ணவ ஆகமங்களிலும 'ப்ருஹதஸம்ஹிதை' போன்ற பலவகைத்தொகுதி நூல்களிலும் அர்த்தசாஸ்திரங்களிலும் சிற்பத்தைப் பற்றிய பகுதிகள் அடங்கியிருக்கின றன.

இவைகளைத்தவிர உருமானங்களைப்பற்றி மட்டும் உள்ள சில நூல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை 'ப்ராம்மீயசித்ரகர்ம சாஸ்திரம்', ஸாரஸவதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம, ஸகலாதிகாரம, சித்ராகஸ்தியம் எனபன. முதல் இரண்டு நூல்களும் முறையே வைஷ்ணவ ப்ரதிமைகளைப்பற்றியும், சைவ ப்ரதிமைகளைப்பற்றியும் கூறுகின்றன. இவ்விதமே ஸகலாதிகாரமும், சித்ராகஸ்தியமும் முறையே சைவ வைஷ்ணவ ப்ரதிமைகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. முதல்நூல் விஷ்ணுவால் பிரும்மாவுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாகவும், இரண்டாவது நூல் ப்ரும்மாவினுல் ஸரஸ்வதிதேவிக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாகவும் மற்ற இரண்டு நூல்களும் அகஸ்திய முனிவரால் இயற்றப்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதல் இரண்டு நூல்களும் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புடன் இந்நூல்

நிலையத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மூன்ருவது நூல் இந்த வெளியீடு. சித்ரகாஸ்தியம் என்னும் நூல் திருவனந்தபுரம் நூல் நிலயத்தில் கிடைக்கிறது. இந்த ப்ரதிமைகளைப்பற்றிய நூல்களில் அடங்கிய விஷயங்கள் அநேகமாக ஒரேமாதிரியாக இருக்கின்றன.

முதலில் தேவாலயம், கர்ப்பகிருஹம் இவற்றின் அளவுக்குப் பொருத்தமாகப் பிம்பங்களின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் முறைகளும் அளவை அலகுகளும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களின் அங்கங்களின் அளவுகள் பிறகு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களைப் பல வகைகளாகப்பிரித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் உரியது என ஓர் உயரத்தை ஏற்படுத்தி அந்த உயரத்தின் விகிதங்களாக அங்கங்களின் அளவுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன இந்த உயரங்கள் 10 சாண் முதல் 1 சாண் வரையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முறைக்குத் 'தாள மானம்' என்று பெயர். 'தாளம்' என்பதற்குச் 'சாண்' என்பது பொருள். ஒரு தாளத்தை 12 அங்குலங்களாக்ப் பிரித்திருக்கிருர்கள். இந்த அங்குலம் இப்பொழுது நடை முறையிலுள்ள அங்குலத்தின் ¾ பங்காகும். ஒரு அங்குலத்தை 8 யவைகளாகப்பிரித்திருக்கிருர்கள். பிம்பத் திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அளவுகள் நால்வகை. செங்குத்தளவுகள், அகல அளவுகள், கன அளவுகள் அங்கங்களின் இடைவெளிகள். இவ்விதமாக ஒவ்வொரு பிம்பத்திற்கும் நூற்றுக்கணக்கான அளவுகள் ஏற்பட் டிருக்கின்றன. பிம்பங்களின் அளவுகளைச் சொன்னபிறகு பிம்பங்களைச் செய்வதற்கான மூலப்பொருள்களைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மரம், கருங்கல், சுதை என்னும் சுண்ணும்புக்கலவை, உலோகதாதுக்கள், ரத்தினங்கள், பொன், வெள்ளி, செம்பு, பித்தளை, வெண்கலம், ஆகிய உலோகங்கள் விக்ரகங்களுக்கு ஏற்றதாகச் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றன. உலோகங்களில் விக்ரகங்களை வார்க்கும்

முறை இந்த நூல்களில் சொல்லப்படவில்லை. 'மதூச்சிஷ்ட ப்ரதிஷ்டாவிதி' அல்லது மெழுகு கட்டி வேலை செய்யும் முறை என்ற நூலில் இந்த விவரம் காணப்படுகிறது. இந்த நூல் மதராஸ் கீழ்த்திசை நூல் நிலையத்தில் இருக்கிறது. இதன் விவரமும் இன்னும் சிற்பக்கலையின் பல நுணுக்கங்களும் அக்கலையில் இப்பொழுது ஈடுபட்டுள்ள சிற்பிகளிடமிருந்தே நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

ஆனால் சுதையில் பிம்பம் செய்யும் முறை இந்த நூல்களில் வெகு விரிவாகக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் மரம் முதலிய மூலப்பொருளால் 'சூலம்' என்ற உள்கூடு செய்யப்படவேண்டும். அதன் பேரில் நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் ரஜ்ஜுபந்தனம் என்னும் கயிறு சுற்றுதலும் செய்யவேண்டும். அதன்மீது மண், சுக்கான் முதலியவை சேர்ந்த கலவையைப் பூசவேண்டும். அதன்மீது வர்ண வேலைப்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். நமது சிற்ப சாஸ்திரங்களில் வர்ணங்கள் முக்கியமாக நான்கு எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவை வெள்ளை, மஞ்சள், நீலம், சிவப்பு. ஒவ்வொன்றிலும் 4 வகைகள். இந்த 16 வர்ணங்களையும் அவற்றிற்குரிய தாதுப்பொருளாலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வர்ணங்கள் தாதுப்பொருளாயிருப்பதால் அவை காற்று சீதோஷ்ணம் முதலியவைகளால் பாதிக்கப்படாமலிருக்கின்றன. கடைசியாக அக்ஷிமோக்ஷணம் என்னும் பிம்பத்திற்குக் கண்திறக்கும் முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது வெளியிடப்படும் ஸகளாதிகாரத்தின் சுவடி இந்த நூல் நிலையத்திலும் மதராஸ் கீழ்த்திசை நூல் நிலையத்திலுமே கிடைக்கிறது. பொதுவாகச் சிற்பநூல்கள் எல்லாவற்றிலும் உள்ள ஓர் பெரிய குறை, அதாவது நூலின் மூலபாடம் பல இடங்களில் சிதைவுற்றிருப்பது இந்நூலிலும் காணப்படுகிறது. சிதைந்த பகுதிகள் இதைப்

போன்ற மற்ற நூல்களைக்கொண்டு திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் இந்த உதவியும் இல்லாமல் யுக்தியினாலேயே திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியிருந்தது.

இப்பொழுது வெளியாகும் சிற்ப நூல்கள் முதல் முறையாக இப்பொழுதுதான் வெளியிடப்படுகின்றன. இந்த நூல்களின் சுவடிகள் இன்னும் வேறு இடங்களில் கிடைக்குமானால் அவற்றைக்கொண்டு மூலபாடத்தை இன்னும் சீர்திருத்தலாம்.

இந்த வெளியீட்டில் முதல் 50 ச்லோகங்களுக்கு மூலச் சுவடியிலேயே தமிழ் உரை காணப்பட்டது. அதுவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வெளியீடு ஸ்தபதிகளுக்கும், பொதுவாகக்கலையில் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்கும் உபயோகமாக இருக்கும் என நம்புவோமாக.

20—4—1961. **கே. வாஸுதேவ சாஸ்திரி,**
தஞ்சாவூர்.

॥ 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 ॥

பொருளடக்கம்

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌗𑌣𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃

1

𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃

ஸ்ரீ மஹாகணபதி துணை.

ஸகளாதிகாரம்

என்னும்

உருமானங்களைப்பற்றிய சிற்ப நூல்

𑌸𑌕𑌲𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌪𑍁𑌃𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂
𑌶𑌶𑌿𑌧𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 ॥ ௧ ॥

சுவடியிலுள்ள உரை :—பரமேச்வரனுடைய திருமேனியானது ஸகளமென்றும் நிஷ்களமென்றும் மிச்ரமென்றும் சொல்லப்படுகிற விபாகத்தால் ஸகளமானது அவயவங்களோடே கூடியிருக்கும். நிஷ்களமானது லிங்காகாரமாயிருக்கும். மிச்ரமானது முகலிங்கங்களாயிருக்கும். இப்படி யொருமித்தாயிருந்துள்ள பரமேச்வரனுடைய வபுஸ்ஸு (சரீரம்) சசியை (சந்திரனை) தரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள ஈசுவரனலே யாதொருபடி சொல்லப்பட்டதோ அத்தை நான் சொல்கிறேன். (க)

1. கடவுளுடைய திருமேனி ஸகளம், நிஷ்களம், மிச்ரம் என மூன்று வகைப்படும். ஸகளமாவது தலை, உடல், கை கால் முதலிய எல்லா அவயவங்களோடும் கூடிய உருவம். நிஷ்கள

மாவது அங்க அவயவங்கள் இல்லாமல் லிங்கம் முதலான உருவமாக இருக்கும். மிச்ரமாவது அவயவங்களுள் ஏதோ சிலவற்ருேடு அமைந்திருக்கும் உருவம். மிச்ர உருவத்திற்கு 'முகலிங்கம்' அதாவது லிங்கத்தில் முகத்திலுள்ள கண் முதலியவை மட்டும் அமைந்திருத்தல் உதாரணமாகும். இந்த உருவத்தில் அவயவம் எல்லாம் உள்ள உருவ்ம், அவயவமே இல்லாத உருவம், இவ் விரண்டின் அம்சங்களும் சேர்ந்திருப்பதால் இதற்கு ''மிச்ரம்' அதாவது 'இரண்டும் கலந்தது' என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. "இவற்றின் விவரங்களை பரமசிவனல் உபதேசிக்கப்பட்டபடி இனி நான் சொல்லுகிறேன்" என்று நூலாசிரியரான அகஸ்திய மஹரிஷி ஆரம்பிக்கிருர்.

த்³வபுஶ்சாசலம் சலம் த்³விவித⁴ம் ப⁴வேத்

ஸரள(தா³ரு) ஸுமணிதா⁴துஶிலாஸுதா⁴ ।

விவித⁴லோஹ ம்ருத்³ஸுஶர்கரா

விஹிதம் ஸ்வரூபமஷ்டவித⁴ம் ப⁴வேத் ॥ ௨ ॥

௨ - உரை:—தத் - அந்த வபுஸ்ஸானது அசலமென்றும் சலமென்றும் இரண்டுபடியாயிருக்கும். அசலமானது சலிக்கப்படாதது. சலமானது சலிக்கப்படும். ஸரள (நேர்மையான) தாருவாலும் (மரத்தாலும்) நல்லமணியாலும், பல வர்ணங்களிலுைம், கல்லாலும், ஸுதையாலும், வெவ்வேறு வகைப்பட்டிருந்துள்ள லோஹங்களிலுைம், மண்ணுலும், நன்ருன சர்க்கரையாலும் (மெல்லிய மணல் அல்லது சுக்காணுலும்) ஸ்வரூபங்கள் எட்டுவிதமாம். (௨)

2. இப்படிச் சொல்லப்பட்ட கடவுளின் உருவங்கள் 'அசலம்,' 'சலம்' என இருவகைப்படும். 'அசலம்' என்பது இருந்த இடத்தை விட்டு நகர்த்தக் கூடாதது. இம்மாதிரியான விக்ரஹத்திற்கு 'மூலஸ்தானம்' அல்லது 'மூலபேரம்' என்று பெயர். 'சலம்' என்பது நினைத்தபடி இடம் விட்டு இடம் நகர்த்தக்கூடியது. (இம் மாதிரியான விக்ரஹத்திற்கு 'உற்சவ விக்ரஹம்' அல்லது 'உற்சவ பேரம்' என்று பெயர்.)

விசேஷ:]

இவ்வுருவங்கள் நல்ல மரங்களாலும், நல்ல ரத்னங்களாலும், 'தாது' அதாவது உலோகச் சத்து அடங்கிய பல வகை வர்ணப் பொடிகளாலும், கருங் கல்லாலும், 'சுதை' என்னும் நற் சாந்தாலும்,[1] பலவகை உலோகங்களாலும் மண்ணாலும், முதல் தரமான சுக்காணுலும், ஆக இந்த எட்டு வகைப் பொருள்களாலும் அமைக்கப்படும்.

ம்ருண்மயம் ஶார்கரம் ஸௌதம் ப்ரோக்தம் ஸ்தாவரமிஷ்யதே ।
சலாசலம் ஶிலாதாரு தாதுஜம் ரத்னலோஹஜௌ
சலமேவ ப்ரஜீயாதாபாஸம் தாதுஜம் பவேத் ॥ ௨ ॥

சு - உரை :—மண்ணாலும், சர்க்கரையாலும், ஸுதையாலும் பண்ணப்பட்டது ஸ்தாவரமென்று சொல்லப்படும். சிலையும் மரமும் சலிக்கவும் சலியாதிருக்கவும்படும். தாதுவும் ரத்னங்களும், லோஹமும் சலிக்கவே படும். படஞ்சில ஆபாஸம் தாதுவாலே செய்யப்படும். ஸுதையாலே பண்ணப்பட்டது (அர்த்த) சித்ரம் என்று பெயர். (௨)

3. மண்ணாலும், சுக்காணுலும், சுதை என்னும் நற் சாந்தாலும் அமைக்கப்படும் விக்ரஹங்கள் இடம் விட்டுப் பெயராதவைகளாகவே இருக்கும். கருங்கல், மரம், தாதுவகை இவைகளால் அமைக்கப்படும் விக்ரஹங்கள் அசையாமல் ஓரிடத்திலேயும் இருக்கலாம்; அல்லது அவைகளை இடம் விட்டு இடமும் நகர்த்தலாம். இரத்தினங்கள், உலோகங்கள் இவற்றை இடம் விட்டு இடம் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய விக்ரஹங்களை அமைப்பதற்கே உபயோகப் படுத்தல் வேண்டும்.

உருவத்தின் வெளித் தோற்றம் மட்டும் உள்ளதற்கு 'ஆபாஸம்' என்று பெயர். அதற்கு 'தாது' என்னும் வர்ணப் பொடியையே உபயோகிக்க வேண்டும்.

---

1. சுண்ணம்பும் மணலும் பட்டைச்சாறு முதலியவைகளும் சேர்த்து வெண்ணெய் போல் நன்ளுக அரைக்கப்படும் சாந்துக்கு நற்சாந்து என்று பெயர்.

சித்ரார்த்தம் ஸௌம்யஜம் சாந்யத் சித்ரம் சித்ரார்த்தமேவ வா ।
சித்ரம் ஸர்வாங்கஸந்த்ருஷ்டம் ஸ்யாத் அர்த்தமர்த்தாங்கதர்ஶநம் ॥ ௪ ॥

ஈ - உரை :—ஸர்வாங்கமும் காணப்படுவதாகில் சித்ரமென்றும் அர்த்தாங்கம் தரிசிக்கப்படுமாகில் அர்த்த சித்ரமென்றும் பெயர். (௪)

4. அர்த்த சித்திரம் சுதையினல் அமைக்கப்படும். சில நூலாசிரியர் சித்திரம், சித்திரார்த்தம் இரண்டையும் சுதை யினல் அமைக்கலாம் என்று கூறியுள்ளனர். சித்திரம் என்பது எல்லா அவயவங்களும் முன்னும் பின்னும் வெளிப் படையாகத் தெரியும்படி அமைக்கப்படுவது. அங்கங்களின் முன் பாதி மட்டும் தெரியும்படி அமைக்கப்படுவது சித்ரார்த்தம் எனப்படும்.

நிம்நோந்நத விஹீநேந படபித்த்யாதிகல்பிதா ।
சித்ராபாஸமிதம் ப்ரோக்தம் ஶ்ரேஷ்டம் ஶ்ரேஷ்டாந்தமாயஜம் ॥ ௫ ॥

ஈ - உரை :—நிம்ன முன்னதம் (மேடுபள்ளம்) அன்றியிலே கற்பிக்கப்பட்டது ஆபாஸ சித்ரமென்று பெயராவது. அதுதான் படங்களிலென்ன (துணியிலும்) பித்தியிலென்ன (சுவற்றிலும்) கற் பிக்கப்படும். அதனுடைய பலம் உத்தமம், மத்யமம், அதமம். (௫)

5. மேடு பள்ளங்கள் இல்லாமல் அமைக்கப்படும் ‘சித்ரா பாஸம்’ என்னும் உருவங்கள் துணி, சுவர் முதலியவைகளில் தீட்டப்படும் ஓவியங்களாகும். ‘ஆபாஸம்’ என்ற சொல்லுக்கு ‘வெளித் தோற்றம்’ என்பது பொருள். மேலே சொல்லப் பட்ட உருவங்களை வைத்துப் பூஜை செய்வதினல் சித்ரம் என்னும் உருவம் உத்தம பலனையும், சித்ரார்த்தம் மத்திம பலனையும், ஆபாஸம் மிகவும் குறைந்த பலனையும் கொடுக்கும்.

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃]

𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 ।
𑌨𑌟𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 ॥ ௬ ॥

𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌂 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂𑌚 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌮𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂 ॥ ௭ ॥

𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂𑌚 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥

௬ - ௮ ஸார:—உமையும் பரமேச்வரனும் இளைய நயினாரும் கூடியிருந்த விக்ரஹமும், சந்திரனை தரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள விக்ரஹமும், வ்ருஷபத்தை வாஹனமாக உடைய விக்ரஹமும், ந்ருத்தம் ஆடின விக்ரஹமும், கங்கையை தரித்த விக்ரஹமும், த்ரிபுர தஹனம்பண்ணின விக்ரஹமும், திருக்கலியாணம் பண்ணின விக்ரஹமும், அர்த்தாங்கம் பரமேசுவரியைத் தரித்த விக்ரஹமும், அர்ஜுனனுக்கு பாசுபதாஸ்த்ரம் கொடுத்த விக்ரஹமும், கங்காள விக்ரஹமும், கேசவார்த்தமான விக்ரஹமும், சண்டேச்வரனுக்குப் ப்ரஸாதம் கொடுத்த விக்ரஹமும், ருஷிகளுக்கு ஞானோபதேசம் பண்ணின விக்ரஹமும், லிங்கத்தில் நின்று உத்பவமாகத் தோற்றப்பட்ட விக்ரஹமும் ஆகப் பதினாறு படியாம். (௬, ௮)

(6-8) பரமசிவனின் மூர்த்திகள் பதினாறு. அவையாவன:—

1. ஸோமாஸ்கந்தர் அதாவது பார்வதியோடும் முருகனோடும் சேர்ந்து அமர்ந்திருக்கும் மூர்த்தி.

2. சந்திர சேகரர் அதாவது சந்திரனைத் தலையில் ஆபரணமாகத் தரித்தவர்.

3. வ்ருஷ வாகனர் - ரிஷப வாகனத்தின் மீது எழுந்தருளி யிருப்பவர்.

4. நடேசர் - ஒரு காலைத் தூக்கி நின்றாடும் நடராஜ மூர்த்தி.

5. கங்காதரர் - கங்கையைச் சடையில் தரித்தவர்.

6, த்ரிபுராந்தகர் - முப் புரங்களையும் அவைகளில் சஞ்சரித்த அசுரர்களையும் அழித்தவர்.

7. கல்யாண ஸுந்தரர்-பார்வதி தேவியோடு கல்யாணக் கோலத்தில் காட்சி யளிப்பவர்.

8. அர்த்தநாரீசுவரர் - தேவியைத் தன் உருவத்தின் இடது பாதியாகக் கொண்டவர்.

9. பாசுபதமூர்த்தி - அர்ஜுனனுக்குப் பாசுபதம் என்ற தனது அஸ்திர[1]த்தைத் தந்தருளிய மூர்த்தி.

10. கங்காள மூர்த்தி - 'கங்காளம்' என்னும் எலும்புக் கூட்டைத் தோளிலேந்தி நடமாடும் உருவம்.

11. கேசவார்த்த மூர்த்தி - ஒரு பாதி சங்கரனும் மற்றொரு பாதி நாராயணனுமாகச் சேர்ந்த உருவம்.

12. பிக்ஷாடன மூர்த்தி - பிக்ஷைக்குச் சென்ற திருக்கோலம்.

13. சண்டேசுவரானுக்ரஹ மூர்த்தி - சண்டிகேசுவரருக்கு அருள் புரிந்த கோலம்.

14. தக்ஷிணாமூர்த்தி-ஸனகாதி மகரிஷிகளுக்குத் தெற்கு முகமாய் அமர்ந்து ஞானோபதேசம் செய்த திருக்கோலம்.

---

1. அஸ்திரம் என்பது மந்திரங்களினாலும், தெய்வ சக்தியினாலும் இயங்கும் அபார சக்தியுடைய ஆயுதம். ஆயுதங்கள் முக்தம், அமுக்தம், முக்தா முக்தம் என 3 வகைப்படும். விட்டு எறியப்படுவது, எறியப்படாதது, விட்டும் விடாமலும் எறியப்படுவது என்பது இவற்றின் பொருள். அஸ்திரம் என்பது முதல் வகையைச் சார்ந்தது. கத்தி, கேடயம் இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்தவை. பாசம் என்னும் கயிறு மூன்றாம் வகையைச் சேர்ந்தது.

விஶேஷ:]

15. கால ஸம்ஹார மூர்த்தி - மார்க்கண்டேயனுக்காக யமனை வென்ற கோலம்.

16. லிங்கோத்பவ மூர்த்தி - லிங்கத்திலிருந்து மேலும் கீழும் அளவிறந்த உருவத்தோடு விஷ்ணுவும், ப்ரம்ஹாவும் அடி முடி காணமுடியாதவாறு தோன்றிய உருவம்.

அதைஷாம் ப்ரதிமாநாம் மாநலக்ஷணமுச்யதே |
லிங்கமாநம் ச கர்ப்பம் ச த்வாராதிஷ்டாநபாதகம்
ஹஸ்தமாநம் ச தாலம் ச யஜமாநோதயேந ச || ௯ ||

மூலபேராங்குலம் மாநாங்குலம் மாத்ராங்குலம் ததா |
மாநம் த்வேகாதஶவிதம் ஸ்யாத் தத்பேதம் பஹுதா பவேத் || ௰ ||

௯ - உரை :—லிங்கவசாத் ப்ரமாணமென்றும், கர்ப்பக்ருஹ ப்ரமாணமென்றும், த்வாரவசாத் ப்ரமாணமென்றும், அதிஷ்டான வசாத் ப்ரமாணமென்றும், பாத ப்ரமாணமென்றும், முழத்தாலும் தாலத்தாலும், யஜமானனுடைய உதயத்தாலும், மூல பேராங்குலத்தாலும், மானங்குலத்தாலும், மாத்ராங்குலத்தாலும், ஆக மானபேதங்கள் பதினொன்று மானங்கள் ஸங்க்யாவாம். (௯, ௰)

(9-10) இம்மூர்த்திகளின் அளவுகள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. மூர்த்திகளின் உயரத்தை பதினோரு வகைகளில் நிர்ணயம் செய்யலாம் :—

1. மூலஸ்தானத்திலுள்ள லிங்கத்தின் அளவைக் கொண்டும்,

2. கர்ப்ப கிருஹத்தின் உட்புற அளவைக் கொண்டும்,

3. கர்ப்பகிருஹ வாயிலின் அளவைக் கொண்டும்,

4. கர்ப்பகிருஹத்தின் அதிஷ்டானம் அல்லது அடிப் பட்டறையின் அளவைக் கொண்டும்,

5. பாதம் அதாவது அடிப்பட்டறையின் பேரில் கட்டப் படும் பகுதியின் உயரத்தைக் கொண்டும்,

6. ஹஸ்தம் என்னும் முழ அளவாலும்

7. தாளம் என்னும் சாண் அளவாலும்

8. கோயிலை நிர்மாணிக்கும் யஜமானனுடைய உயரத்தைக் கொண்டும்,

9. மூலபேராங்குலம் அதாவது மூலஸ்தானத்தின் உயரத்தைத் 'தாளமான' விதி[1] ப்படி அதற்குரிய அங்குலத் தொகையால் வகுத்துக் கிடைத்த அங்குல அளவாலும்

10. மானங்குலம் அதாவது யவை, நெல் முதலிய தானியங்களின் அளவினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அங்குல அளவாலும்

11. மாத்ராங்குலம் அதாவது யஜமானனுடைய நடு விரலின் நடுப் பகுதியின் நீளம் அல்லது அகலமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட அங்குலத்தாலும் நிர்ணயம் செய்யலாம்.

இவை ஒவ்வொன்றும் பலவகைப்படும்.

மூலாம்ஶோஸ்ய ததா ஹஸ்தஸ்ய வாஷ்டயாம்ஶம் ஹவேத் ।
தத்ராமேந மாத்ரேண யாதாநவஶாத் ஸாமாயிகம் வோத்யம் ॥ ௧௩ ॥

ஹீநம் வாபி ஸமேந மாநேந ஸம்வ்யாப்ய லிங்கதி: ।
வேதாநாம் ஹி ஸிவாம்ஸமாநவஶாத: ஸ்வயம் ஹவே மாநவே ॥ ௧௪ ॥

1. தாளமான விதியாவது - விக்கிரகங்களின் அங்க அளவுகளை நிர்ணயிப்பதற்காக, அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் 'உரியதென' ஓர் அளவை ஏற்படுத்தி, அந்த அளவை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு அங்கங்களின் அளவை விவரிக்கும் முறை. விக்ரஹங்களுக்கு 'உரிய' அளவுகள், 'தாளம்' என்ற சாண் அளவால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு 'தசதாளம்' என்ற 10 சாண் முதல் 'ஏகதாளம்' என்ற ஒரு சாண் வரை 10 வகையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 சாண் முதல் 3 சாண் வரையில் ஒவ்வொன்றிலும் 4 அங்குலம் கூட்டிக் குறைத்து உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என்ற மூன்று வகையுமுண்டு. 'தாளம்' 12 அங்குலம் கொண்டதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்குலம் ஒன்றுக்கு யவை 8.

விஶேஷ:]

கூ - உரை :—பூஜாம் சத்தினுடைய உயரமென்ன, அகலமென்ன அதன் சுற்றுப் பருமை யென்ன இவற்றிலே ஒன்றைப் பதினறு செய்து, அந்த பாகத்தினலே 3, 5, 7, 9, 11 அம்சங்களை ஏற்றியும் குறைத்தும், ஸமமாக்கியும், ஆக ஸங்க்யைகள் முப்பத்து மூன்று படி சொல்லப்பட்டது. ஸ்வாயம்பவலிங்கத்திலும் மானவ லிங்கத்திலும் ஷோடசப்ராதிமைகளுக்கும் சொல்லப்பட்டது. (௰௧, ௰௨)

(11-12) மூலஸ்தானத்திலுள்ள லிங்கத்தின் அளவைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் அளவை நிர்ணயிக்கும் முறை வருமாறு :—

லிங்கத்தின் 'பூஜாம்சம்' அதாவது பூஜை செய்யும் மேல் பாகத்தின் 'உதயம்' என்னும் உயரம், அல்லது 'தாரம்' என்னும் குறுக்களவு (விட்டம்) அல்லது 'நாஹம்' என்னும் சுற்றளவு இவற்றில் ஒன்றைப் பதினறு கூறு செய்து அந்தக் கூறுகளில் 16 கூறுகளையும் அப்படியே வைத்துக் கொண்டோ, 3 அல்லது 5 அல்லது 7 அல்லது 9 அல்லது 11 கூறுகளைக்கூட்டியோ அல்லது குறைத்தோ மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கலாம். 16 கூறுகளோடு 3, 5, 7, 9, 11 கூறுகளைக் கூட்டும்போது 19, 21, 23, 25, அல்லது 27 கூறுகள் உள்ள ஐந்து உயரங்கள் கிடைக்கும். குறைக்கும் போது 13, 11, 9, 7, 5 இந்தக் கூறுகள் உள்ள ஐந்து உயரங்கள் கிடைக்கும். கூட்டாமலும் குறைக்காமலும் வைத்துக்கொண்டால் 16 கூறுகள் உள்ள ஒரு உயரம் கிடைக்கும். ஆகப் பதினேரு வகை உயரங்கள் கிடைக்கின்றன. இவ் விதமாக ஸ்வயம்பு லிங்கங்கள் அதாவது ஸ்தல புராணங்களின்படி தானக உண்டான லிங்கங்களின் அளவுகளைக் கொண்டும் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட லிங்கங்களின் அளவுகளைக் கொண்டும் பூஜாம்சத்தைக் கொண்டு[1] அளவுகளும், தாரத்தைக் கொண்டு

1. 'பூஜாம்சோதயம்' என்பதை நிர்ணயிக்கும்போது பீடத்தின் உயரத்தை நீக்கிவிட வேண்டுமென்றும், ஸ்வாயம்புவ லிங்கத்தின் சிரஸ்ஸை சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும், மானவலிங்கத்தில் சிரஸ்ஸன் உயரத்தை நீக்கிவிடவேண்டுமென்றும் மானஸாரத்தில் சொல்லப்பட்டியிருக்கிறது.

ஸாவம்ஶே மத்⁴யமோத்தமாம்ஶே பீடோர்த்⁴வம் த்யஜேத்³ பு³த⁴: ।
ஸ்வயம்பூ⁴லிங்கே மானாம்ஶே ஶிரோர்த⁴ஸ்ய ஸம்க்³ரஹ: ।
மானுஷே லிங்கமானாம்ஶே ஶீர்ஷோர்த்⁴வகம் த்யஜேத் ॥

மான. ௫௪, ஶ்லோ. ௭, ௮, ௯.

அளவுகளும், நாஹறத்தைக்கொண்டு அளவுகளும் ஆக 33 அளவுகள் கிடைக்கும்.

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌵𑌧𑌾𑌯𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑌮𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑍋𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥

ஸ - உரை :—கர்ப்ப க்ருஹத்தை ஒன்பது கூறுசெய்ய ஒன்பது ப்ரமாணமாம். சுத்த த்வாரஸமமும் நாலத்தொன்று குறையவும் நாலத்தொன்று ஏற்றவும் இரண்டினுடைய நடுவை நாலு கூறுசெய்ய ஒன்பது ப்ரமாணமாம். அப்படியே அதிஷ்டானத்திலும் அங்க்ரிவசத்திலும் பதினெட்டு ப்ரமாணமாம். (௧௩)

(13) கர்ப்ப கிருஹத்தின் உயரத்தைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் விதம் எவ்வாறெனில், கர்ப்பகிருஹத்தின் உள் கூட்டு சுவற்றின் உயரத்தை 9 கூறுகள் செய்து 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 அல்லது 9 கூறுகளாகிய 9 வகை உயரங்களாக மூர்த்தியின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கலாம். கர்ப்பகிருஹத்தின் வாயில் உயரத்தை வாயிற்படியை நீக்கி அளந்து அதில் நாலில் ஒரு பாகம் குறைத்தோ, கூட்டியோ சமமாகவோ எடுத்துக் கொண்டால் அந்த உயரத்தில் $\frac{3}{4}$ பங்கு, 1 பங்கு, $1\frac{1}{4}$ பங்கு என்ற மூன்று அளவைகள் கிடைக்கும். இவைகளின் இடையேயுள்ள தூரங்களை நான்கு கூறுகளாகச் செய்தால் $\frac{3}{4}$ முக்கால், $\frac{13}{16}$ முக்காலே வீசம், $\frac{7}{8}$ முக்காலே அரைக்கால், $\frac{15}{16}$ முக்காலே மூன்று வீசம், 1 ஒன்று, $1\frac{1}{16}$ ஒன்றே வீசம், $1\frac{1}{8}$ ஒன்றே அரைக்கால் $1\frac{3}{16}$ ஒன்றே மூணு வீசம், $1\frac{1}{4}$ ஒன்றேகால் இப்படி 9 வகை உயரங்கள் கிடைக்கும்.

இதேவிதமாக அதிஷ்டானத்தின் அதாவது அடிப்பட்டறையின் உயரத்தைக் கொண்டு 9 வகை உயரங்களும், 'அங்க்ரி' அதாவது அடிப்பட்டறையின் மேல் கட்டப்படும்

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃]

பாதம் என்ற உறுப்பின் உயரத்தைக் கொண்டு 9 வகை உயரங்களும் ஆக 18 வகை உயரங்களும் கிடைக்கும்.

𑌏𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌕𑍈𑌕 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌕𑌂 ॥ ௧௪ ॥

க - உரை:—ஒரு முழம் தொடங்கி ஒவ்வொரு முழப் பெருக்கத்தால் ஒன்பது முழமளவாக ஒன்பது ப்ரமாணமாம். (௧௪)

𑌏𑌕𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌲𑍈𑌕𑍈𑌕 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌾𑌂𑌤𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌤𑌾𑌲𑌮𑌾𑌨𑌕𑌂 ॥ ௧௫ ॥

க - உரை:—ஒரு காலம் தொடங்கி ஒவ்வொரு தாலப் பெருக்கத்தால் ஒன்பது தாலமளவாக ஒன்பது ப்ரமாணமாம். (௧௫)

(14-15) ஹஸ்தம் என்னும் முழத்தாலும் தாளம் என்னும் சாணாலும் ப்ரமாணம்:—ஒரு முழம் முதல் 9 முழம் வரையில் ஒவ்வொரு முழமாகச் சேர்த்துக் கொண்டு போகக் கிடைக்கும் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 என்ற முழ அளவைகளை உபயோகப் படுத்தலாம். அதேவிதமாக ஒரு தாளம் அல்லது ஒரு சாண் தொடங்கி ஒவ்வொன்றுகச் சேர்த்துக்கொண்டு 9 வகை உயரங்களையும் பிரயோகிக்கலாம்.

𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍀𑌮𑌕𑌂 ।
𑌹𑌨𑍁𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 ॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌵𑌶𑌾𑌦𑌿𑌹 ॥ ௧௬ ॥

க - உரை:—யஜமானனுடைய ஸமமும், நேத்ராந்தமளவாகவும், ஆஸ்யாந்தம் அளவாகவும், ஹநுவந்தமளவாகவும், பாஹுஸீமாந்தமளவாகவும், ஸ்தனாந்தமளவாகவும், ஹ்ருதயாந்தமே அளவாகவும் யஜமான வசத்தால் ப்ரமாணம் ஏழுபடியாவது. (௧௬)

16. கோயிலை நிர்மாணம் செய்யும் யஜமானனுடைய உயரத்தில் (1) பாதத்திலிருந்து தலையின் உச்சி வரையில்

உள்ள உயரம் (2) கண் வரையில் உள்ள உயரம் (3) வாய் வரையில் உள்ள உயரம் (4) முகவாய்க் கட்டை வரையில் உள்ள உயரம் (5) புஜத்தின் உச்சிவரையில் உள்ள உயரம் (6) மார்பு வரையில் உள்ள உயரம் (7) ஹ்ருதயம் வரையில் உள்ள உயரம் இவ்விதமாக யஜமானனுடைய உயரத்தைப் பொறுத்து 7 வகை உயரங்கள் கிடைக்கும்.

லிங்கே ஸ்வாயம்புவே மூர்த்நி மாநம் தாராதிநிஶ்சிதம் |
அவிதித்யேத் தத்ர தைர்க்யம் ஶிரஸா ஸஹ மாநகம் ||
நாஹதாரம் ததா ஸ்தூலதேஶே ஸம்க்ராஹ்யகல்பயேத் || ௰௭ ||

ஸ - உரை :—ஸ்வாயம்புவமான லிங்கங்களில் மூர்த்னிமானம் தாராஹங்களின் ப்ரமாணம் நிச்சயிக்கத் தெரியாவிடில் சிரஸ்ஸளவும் உயரமும், நாஹதாரங்கள் ஸ்தூலமான தேசங்களிலும் ஸங்க்ரஹிக்கப் படும். (௰௭)

17. ஸ்வயம்பூ லிங்கங்களில் பூஜா ஸ்தானத்தின் 'மூர்த்தா' என்னும் தலையளவு, 'தாரம்' என்ற குறுக்களவு, 'நாஹம்' என்ற சுற்றளவு இவை நிச்சயிக்க முடியாவிடில் சிரஸ் (தலை) உள்பட உயரத்தையும், லிங்கம் எவ்விடத்தில் அதிகப் பருமனாயிருக்கிறதோ அந்த இடத்தின் தாரம் என்ற விட்டத்தையும் நாஹம் என்ற சுற்றளவையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பூஜாம்ஶோதய தைர்க்யம் து அதவா லிங்கதாம்ஶகம் |
தச்சதைர்க்யம் து ஜ்ஞாத்வா மூலபேராம்குலம் மதம் || ௰௮ ||

ஸ - உரை :—லிங்கவசாத் பூஜாம் சத்தினுடைய உயரத்தையும், (மூல) பேரவசாத் பேரத்தினுடைய உயரத்தையும் நூற்றிருபத்தினாலு கூறு செய்து அதிலே ஒரு கூறு மூல பேராங்குலம் என்பது இஷ்டம். (௰௮)

18. மூல பேராங்குலம் :—மூலஸ்தான லிங்கத்தின் சிரஸ்ஸையும் உள்ள பூஜாம்சத்தின் உயரத்தை 124 கூறுகள்

விஶேஷ:]

செய்து கிடைக்கும் ஒரு கூறின் அளவே மூல பேராங்குலம் ஆகும். (அதாவது 124 அங்குலம் என்பது உத்தம தசதாளத்தின் அளவு. ஆகையால் லிங்கத்தை உத்தம தசதாளத்தில் உண்டானதாகக் கருதவேண்டும்.) இதேவிதமாக லிங்கமல்லாத மூலபேரம் உள்ள இடத்திலும் அந்த மூலபேரத்தின் உயரத்தை 124 கூறு செய்து ஒரு கூற்றை மூலபேராங்குலமாகக் கொள்ளவேண்டும் (இவ்விடத்திலும் மூல பேரம உத்தம தச தாளமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.)

யந்மூலபேராங்குலமாநமாத்ரை:
ப்ரமாணமுக்தம் ப்ரதிமாதிதுங்கம் ।
தத்ஸங்க்யயாயாய ஶுபாதியோக்யம்
விதேயமந்யந்நவிதேயமாஹு: ॥ கஅ ॥

கஅ - உரை :—யாதொரு மூல பேராங்குலத்தாலே, மானாங்குலத்தாலே, மாத்ராங்குலத்தாலே, ப்ரதிமாதிகளுக்கு ப்ரமாணம் சொல்லப்பட்டதோ, அது ப்ரதிமைகளுக்கு உயரமாவது. அந்த ஸங்க்யையாலே ஆயாதிசுபம் (சுத்தி) செய்யக்கடவது. அது இஷ்டம். அல்லாத ப்ரமாணங்கள் விதேயமல்லவென்று வித்வான்களாலே சொல்லப்பட்டது. (கஅ)

19. ப்ரதிமை என்னும் மூர்த்திகளுக்கு உயரம் மூல பேராங்குலத்தாலோ அல்லது இனி விவரிக்கப்படும் 'மானங்குலம்' 'மாத்ராங்குலம்' என்ற அளவுகளினுலோ சொல்லப்பட்டால் அந்த அங்குலங்களின் எண்ணிக்கையையே 'ஆயாதி சுத்திக்கு' அதாவது சுபத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய அளவை நிச்சயிக்கும் விஷயத்தில் உபயோகிக்க வேண்டும். (அதாவது இனி விவரிக்கப்படும் 'ஜாத்யம்சம் சேர்க்கத்தக்கதில்லை.)

ஷட்ஸப்தகாஷ்டயவதாரவிஹீநதைர்க்யம்
ஜோத்க்ருஷ்டகம் த்ரிவிதமங்குலமாநமுக்தம் ।
ஶாஸ்த்ராயதஸ்திதமணவாயவதமாத்ராணாநாம்
தாநாம் மாநம் நவவிதம் விதிநா விதத்யாத் ॥ ௨௰ ॥

த - உரை :—ஆறுயவை (வாற்கோதுமை), ஏழுயவை, எட்டு யவை அகலங்களிலே உத்தமம் மத்யமம் அதமங்கள் மூன்று படியாய் ஆச்சுது. குள நெல்லினுடைய நீளத்தாலும், மூன்று, மூன்றரை, நாலு கொண்டது உத்தம, மத்யம, அதமங்களாக இப்படி மூன்றுபடியாக மானுங்குலம் ஆறுபடியாக வைக்கப்பட்டது. (௨௰)

20. மானுங்குலம் :—யவை என்னும் வாற்கோதுமை தானியத்தின் அகலத்தை எடுத்துக் கொண்டு 6 யவை யகலம், 7 யவை யகலம், 8 யவை யகலம் என மூன்று வகையாக மானுங் குலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் சாலி என்னும் உயர்ந்த சம்பா நெல்லின் நீளத்தை எடுத்துக் கொண்டு 3 சாலி நீளம், $3\frac{1}{2}$ சாலி நீளம், 4 சாலி நீளம் என்று மற்றும் மூன்று வகை மானுங்குலமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக மானுங் குலம் 6 வகைப் படும்.

யஜமாநதக்ஷிணேஹஸ்தே மத்யமாங்குலிமத்யமே ।
பர்வத்வயம் தயோர்வாபி மாத்ராமாத்ராங்குலமிஷ்யதே ॥ ௨௰௧ ॥

த - உரை :—யஜமானனுடைய வலக்கையிலே நடுவிரலின் நடு விறைக்கும் மேலிறைக்கும் நடுச்ரேஷ்டம். அகலம் அதமம். மாத்ராங் குலம் இரண்டுபடி விதிக்கப்பட்டது. (௨௰௧)

மாத்ராங்குலம் :—

21. யஜமானனுடைய நடுவிரலின் நடுப்பாகத்தின் நீளம் அல்லது அகலத்தை மாத்ராங்குலமாகக் கொள்ளலாம். நீளத்தை எடுத்துக் கொள்வது உத்தமம். அகலத்தை எடுத் துக் கொள்வது அதமம். இப்படி 2 வகையாக மாத்ராங்குலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாநவைர்நிர்மிதே லிங்கே ஶிரோமாநம் விநோதயம் ।
ஸம்ப்ராஹ்யமாநம் நிஶ்சித்ய குர்வீத ஸகலஸ்ய து ॥ ௨௰௨ ॥

த - உரை :—மனுஷ்யரால் நிர்மிக்கப்பட்டிருந்துள்ள லிங்கங் களுக்கு சிரோமானமொழிய நிச்சயிக்கப்படும். (௨௰௨)

விஶேஷ:]

22. ஸ்வயம்பூலிங்கமல்லாமல் மனிதர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட லிங்கத்தின் அளவுகளைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிச்சயிக்கும்போது 'உதயம்' எனும் உயரத்தை லிங்கத்தின் சிரஸை நீக்கி உயரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸப்தாங்குலம் ஸமாரப்ய த்வ்யங்குலவிவர்தநாத் ।
த்ரயோவிம்ஶச்சதாந்தம் ச மாநம் ஸ்யாத்த்ரிவிதாங்குலை: ॥ ௨௰௩ ।

ஸ - உரை :—ஏழுவிரல் துடங்கி ஈரிரண்டுவிரல் வர்த்தனத்தினாலே நூற்றிருபத்து மூன்று விரலளவாக மானுங்குலம், மாத்ராங்குலம், மூல பேராங்குலம், மான அங்குலத்ரயங்களிலும் ப்ரமாணம் விதிக்கப்பட்டது. (௨௰௩)

23. மூல பேராங்குலம், மானுங்குலம், மாத்ராங்குலம் இவற்றைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிர்ணயிப்பது எவ்வாறெனில், 7 அங்குலம் முதல் இரண்டிரண்டு அங்குலங்களாகச் சேர்த்துக் கொண்டு போய் 123 அங்குலம் வரையில் 59 வகையாக உயரத்தை நிர்ணயிக்கலாம்.

மாத்ராங்குலைர்க்ருஹார்சாநாம் ப்ரதிமாநாம் து மாநதா ।
த்ரிஷ்வங்குலப்ரமாணேஷு ஜாத்யம்ஶகம் ந யோஜயேத் ॥ ௨௰௪ ॥

ஸ - உரை :—க்ருஹார்ச்சனைகளுக்கு மாத்ராங்குலத்தாலே ப்ரமாணம் நிச்சயிக்கப்பட்டது. ஆலய பிம்பங்களுக்கு ஆகாது. மூன்றங்குல ப்ரமாணங்களிலும் ஜாத்யம்சம் ஏற்படக் கடவனவல்ல. (௨௰௪)

24. வீடுகளில் பூஜைக்கு வேண்டிய பிம்பங்களின் ப்ரமாணத்தை மாத்ராங்குலத்தினாலேயே நிச்சயிக்க வேண்டும். ஆலய பிம்பங்களுக்கு இது கூடாது. மேலும் மூல பேராங்குலம், மாத்ராங்குலம், மானுங்குலம் இவைகளினால் உயரத்தை நிச்சயித்து ஆயாதி சுத்தி [1] செய்யும் போது 'ஜாத்

1. ஆயாதி சுத்தி விசுவகர்மா மதப்படி 10 வகை :—ஆயம், வ்யயம், வாரம், நக்ஷத்திரம், பாம்சம், அம்சம், பக்ஷம், யோநி, ராசி, கணம். இவற்றின் விவரம் 'ஆயாதி' என்ற இதன் அனுபந்தத்தில் காண்க. இந்த நூலில் ஆயம், வ்யயம், வாரம், நக்ஷத்திரம் அம்சம், யோநி, என்ற 6 மட்டும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

யம்சம்' அதாவது நிர்மாணம் செய்பவரின் ஜாதியைப் பொருத்துச் சேர்க்கப்பட வேண்டிய அளவைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது.

ஸாமாந்யம் ஸர்வஜாதீநாம் மாநேநைவாயநிஸ்சிதம் ।
யதாமாநம் ஸம்க்ராஹ்யம் தத்வாராணாம் விஸேஷத: ॥ ௨௫ ॥

த - உரை:—ஸர்வ ஜாதிகளுக்கும் ஸமானம் அவ்வவர்மானங்களாலே ஆயாதி நிச்சயிக்கப்படும். இன்னும் வேறேயும் விசேஷித்துக் கொண்டு சொல்லப்படுகின்றது. (௨௫).

25. மேலே சொல்லப்பட்ட 3 வகையான அங்குல ப்ரமாணங்களை உபயோகிக்கும் போது எல்லா ஜாதிகளுக்கும் ஒரே வகையாகவே ஆயாதி சுத்தி செய்தல் வேண்டும். வேறுவிதமாகப் பிரமாணங்களை உபயோகிக்கும் போது அவ்வவர்க்குரிய ஜாத்யம்சத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அஷ்டஷட்த்வ்யேகவர்தநாத் தஸபிர்வேதத்வியுக்மஷட்வயம் ।
ஹாரம் க்ரமைகஹாரேண யத்தம் ஜாத்யாம்ஸகோதிதம் ॥
ஷட்ஸந்ததாதி அதந்யாம்ஸாந்து மாநஸ்ய க்ஷப்ரமாவிதா: ॥௨௬॥

த - உரை:—எட்டு, ஆறு, இரண்டு, ஒன்று, இவற்றைப் பத்தாலே பெருக்கி இதன்மேல் நாலு, இரண்டு, நாலு, ஆறு, இவற்றைக் கூட்டி இதன்மேலே ஒவ்வொரு பாகம் ஏற்றின் இலக்கம் 85, 63, 25, 16 பண்ணி இதிலே ஒவ்வொரு பாகம் ஜாத்யம்சகம் என்று பெயர். இந்த இலக்கங்களை. (௨௬).

அஷ்டாபிர்வர்த்திதே ருக்ஷஹ்ருதே சேஷருக்ஷவிஷ்யதே ।
தஜ்ஜாதிதிநம் ப்ரோக்தம் தத்திநம் ஸர்வஸம்யுதம் ॥ ௨௭ ॥

த - உரை:—8 ஆல் பெருக்கி 27-ல் கழிக்க நக்ஷத்திரமாம் அவ்வவர் ஜாதிகளுக்கு இப்படி தினம் சொல்லப்பட்டது. அந்த தினங்களாலே எல்லா ஜாதிகளுக்கும் சுபாயாதிகள் பார்க்கப்படும். (௨௭).

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃]

(26-27) ஜாத்யம்சம் என்பதாவது—மூர்த்திகளை நிர்மாணம் செய்விக்கும் கர்த்தாவின் ஜாதியைப் பொறுத்துப் பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்ர ஜாதிகளுக்கு முறையே 8, 6, 2, 1 இவற்றைப் பத்தாலே பெருக்கி, அவற்றோடு 4, 2, 4, 6 இவைகளைக் கூட்டினால் முறையே 84, 62, 24, 16 கிடைக்கும். பேரங்களின் உயரத்தை 84, 62, 24, 66 பாகம் செய்து வரும் ஒரு பாகம் ஜாத்யம்சம் ஆகும். இந்த ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு கிடைக்கும் அளவை எட்டால் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் அசுவினி முதலாக அந்தந்த ஜாதிக்குரிய நக்ஷத்திரமாகும்.

𑌶𑍁𑌭𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ।
𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌶𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 ॥ ௨௰௮ ॥
𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌸𑍀𑌮𑌕𑌂 ॥ ௨௰௯ ॥

த - உரை:—ராஜக்ராமாதி வாஸ்துக்களுக்கு சுபமானம் குறித்தில்லையாகில் அதனது உத்ஸேதத்தை நூறுபண்ணி ஐயாறு முப்பது ஆதியாக ஒவ்வொரு பாக போகவர்த்தனத்தினாலே நூறளவுஞ்செல்ல யாதொரு அளவு சுபமாக ஆயாதி ஸம்பவிப்பதோ அந்த மானம் தேவனுக்கு பாதாதுஷ்ணீஷாந்தமாக உயரமாவது. ௨௰௮-௨௰௯)

(28-29) அரசனுக்காக ஏற்பட்ட சிற்பத்திலும், க்ராமத்திற்காக ஏற்பட்ட சிற்பத்திலும் சுபத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய சரியான அளவு சுலபமாகக் கிடைக்காவிட்டால், அளவை 100 பங்கு பண்ணி, 30 பங்கு முதல் ஒவ்வொரு பங்காகக் கூட்டிக் கொண்டு போய், 100 பங்கு வரையில் அளவு எண்களை சோதித்துப் பார்த்து சுபமான அளவைத் தீர்மானிக்கலாம். அப்படித் தீர்மானித்த அளவை மூர்த்தியின் பாத முதல் உஷ்ணீஷம் வரையில் உள்ள உயரமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

𑌦𑍇𑌵𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌾
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ।

शिष्टं हि योनिदिनवारायव्ययांशम्

केतुध्वजाद्बहुलाश्विलवतस्कराद्याः ॥ ௨௯ ॥

ப - உரை :—3, 8, 9, 8, 9, 4 இவற்றினாலே பெருக்கி 8, 27, 7, 12, 10, 9 இவற்றினாலே கழித்து சேஷித்தது யோநி, தினம், வாரம், ஆயம், வ்யயம், அம்சகன் (என்று கண்டு கொள்க). யோநிக்கு த்வஜமாதியாகவும், தினத்துக்கு அசுவநி முதலாகவும், வாரத்திற்கு ஞாயிறு முதலாகவும், ஆயத்துக்கு பஹுல முதலாகவும், வ்யயத்துக்கு லாகவம் முதலாகவும், அம்சத்துக்கு தஸ்கரம் ஆதியாகவும், சொல்லப்பட்டது. (௨௯)

(30) ஆயாதி :—அளவின் எண்ணிக்கையை மூன்றால் பெருக்கி எட்டால் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சத்தால் யோனியையும்; எட்டால் பெருக்கி 27 ஆல் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சத்தால் நக்ஷத்திரத்தையும், ஒன்பதால் பெருக்கி ஏழால் வகுத்த மிச்சத்தால் வாரத்தையும், எட்டால் பெருக்கி 12ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் ஆயத்தையும், 9 ஆல் பெருக்கி 10 ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் வ்யயத்தையும், 4 ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் அம்சத்தையும் நிச்சயிக்க வேண்டும். யோனியை 'த்வஜம்' முதலாகவும், தினம் என்னும் நக்ஷத்திரத்தை 'அச்வினி' முதலாகவும், வாரத்தை 'ஞாயிறு' முதலாகவும், ஆயத்தை, 'பஹுல' முதலாகவும், வ்யயத்தை 'லாகவம்' முதலாகவும், அம்சத்தை 'தஸ்கரம்' முதலாகவும் கணக்கிட்டு நிச்சயிக்க வேண்டும்.

ध्वजहरिवृषहस्ती योनयश्शोभनास्स्युः

जननद्वयचतुर्थवेदविष्टमाश्चापि हर्क्षाः ।

विधुगुरुशशिपुत्राः वारवृद्ध्यांशकाद्या

व्ययशुभसमायास्तस्करादिर्न युक्ता ॥ ௩௰௧ ॥

ப - உரை :—யோநிகளில் த்வஜமும் ஸிம்மமும், ரிஷபமும் யானையும் சுபர்கள். நாளில் ஜன்மம், இரண்டாம் நாள், நாலாம் நாள்,

விபேயஷ:]

ஆரும் நாள், எட்டாம் நாள், ஒன்பதாம் நாள் இவை நன்று; வாரங்களில் வெள்ளியும், வியாழனும், திங்களும் சுபங்கள். அம்சங்களில் நல்ல பெயருடையவே சுபங்கள். கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திரம் துவக்கி சுபாசுபங்களை விசாரித்துக் கொள்ளவும். (௩௧)

31. யோனிகளில் த்வஜம், சிம்மம், வ்ருஷபம், யானை இவைகள் சுபம், நக்ஷத்திரங்களில் கர்த்தாவின் நக்ஷத்திரத்திலிருந்து 1, 2, 4, 6, 8, 9 வது நக்ஷத்திரங்கள் சுபம். வாரங்களில் வெள்ளியும், வியாழனும், திங்களும், புதனும் சுபம். அம்சங்களில் சுபமான பொருளுள்ளவை சுபம். மேலும் பொதுவாகக் கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தில் ஆரம்பித்து சுபாசுபங்களை அறிதல் வேண்டும்.

ஶிஷ்டம் விநா ஸமே க்ஷீணே குர்யாதாயாதி ஶோபநம் புத: ।
ஸௌரவாராதிஸம்யுக்தம் விஶாகாதிப்ருதாப்ருதா: ।
வியோகம் மரணம் நாஶஞ்சாம்ருதம் யோகமிஷ்யதே ॥ ௩௨ ॥

கணம் மாநுஷாஸுரஜாத்யம் வர்ஜயேத் ப்ரஹேத்யயா ।
ஏவம் ஹி ஶோபநாயாதிம் து ஸ்வபக்ஷாம்ஶாந் ஸம்யோஜயேத் ॥
௩௩

சு - உரை :—சேஷித்தவற்றைக் கழித்து, குறைந்தவற்றைக் கூட்டிக் கொண்டு ஆயாதி சோபனங்களைச் சொல்லவும். வாரங்களில் ஞாயிறு முதலாகவும், நக்ஷத்திரங்களில் விசாகாதியாகவும், நன்றாக எண்ணி வியோகமும், மரணமும், நாசமும் ஆகாது. அமிருதயோகம் சுபமாகக் கொள்ளப்பட்டது. கணங்களில் மனுஷ கணமும் அஸுர கணமும் ஒழிந்து அல்லாத கணம் சுபமாவது. ஏவம் விதமான ஆயாதிகளை சோபனார்த்தமாக யோசித்துக் கொள்ளவும்.(௩௨-௩௩)

(32-33) வகுக்கும் போது மிச்சமில்லாமல் சமமாகி விட்டால் ஆயாதிகள் சுபம் என்று கொள்ள வேண்டும்.

வாரங்களில் ஞாயிறு முதலாகவும், நக்ஷத்திரங்களில் விசாகாதியாகவும், ஒன்றோடொன்று சேர்த்து நாலு நாலாக

வரிசையாக எண்ணினால் முறையே வியோகம், மரணம், நாசம் அமிர்தம் என்ற யோகங்கள் என்று கொள்ளவேண்டும். இவைகளில் அமிர்தயோகம் சுபம். மற்றவை அசுபம். கணங்களில் மனுஷ்யகணமும் அசுரகணமும் விரும்பத்தக்கதல்ல. தேவகணம் சுபம். இவ்விதமாக ஆயாதிகள் சுபமாக இருத்தல் வேண்டும்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌳𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

அகஸ்திய முனிவர் அருளிய ஸகளாதிகாரம் என்ற நூலில்
'அளவைகளின் வகை' என்னும் முதல் அத்தியாயம்
முற்றுப்பெற்றது.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍

இரண்டாவது அத்தியாயம்

உத்தமதசதாளம் என்னும் புருஷமானம்

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌤𑍋𑌦𑌯𑌮𑌾𑌨𑌕𑌂 ।
𑌸𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌬𑌾𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯௰௪ ।

𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑍇𑌹𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵 𑌸𑌹𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌯𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௯௰௫ ।

வார்ஷாநம்]

சு-உரை :—வேதம் 4, பாணம் 5, ஆக 20, அஷ்டத்வாதச 96, அஷ்டார்த்தகம் 4, ஆக நூற்றிருபத்து நாலு, இப்படியிலே பாகிக்கப் பட்ட அங்குலம் தேஹலப்தாங்குலம். அந்த அங்குலத்தில் எட்டி லொன்று 'யவை' எனப்பட்டது. இந்த அங்கும், யவை இவைகளி னுலே அங்கமானம் அளக்கப்படும். (௩௰௪-௩௰௫)

34-35. மூர்த்திகளின் உஷ்ணீஷம் முதல் பாதம் வரையில் அதாவது முடிமுதல் அடிவரையில் உள்ள உயரத்தை 124 பாகங்களாக்கினுல் அதையே மூர்த்தியின் தேஹலப்தாங் குலம் என்பர். அதில் எட்டில் ஒன்று 'யவை' எனப்படும். இவ்விதமான 'அங்குலம்,' 'யவை' என்ற அளவைகளினுல் மூர்த்திகளின் அங்கங்களின் அளவைகள் [1] சொல்லப்படும்.

யவத்ரயாம்ஶமுஷ்ணீஷந்தூர்த்வம் தஸ்மாத்த்ரயாம்ஶகம் |
கேஶாந்தம் து ததோ நேத்ரயோஸ்ஸூத்ரம் ஸயவ ஸாக்ரகம் || ௩௰௬ ||
நாஸாபுடாவஸாநஞ்ச ததோ ஹநவஸாநகம் |
யுக்மாம்ஶம் ஸயவம் தஸ்மாத்யவாம்ஶம் மத்யநாகம் || ௩௰௭ ||
யவஹீநத்ர்யம்ஶமாத்ரம் கண்டம் தஸ்மாத்யவாதிகம் |
ஸாங்கம் ஸ்ருஷ்டமாத்ரம் ஹிக்காஹ்ருதயம் ஸ்யாத் ஸமுகம் || ௩௰௮ ||
ஸமம் தஸ்மாத் ஸ்தநயோர்மத்யம் நாபிஸ்தாநம் யுக்மாம்ஶகம் |
ஜாநுஜங்கயோஸ்து த்ரியம் ஸ்யாத் பாதஞ்ஜாநுபாஸத்ரயம் || ௩௰௯

சு-உரை :—உஷ்ணீஷம் விரல் 1 யவை 3
அதுபற்றி கேசாந்தம் விரல் 3
அதுபற்றி நேத்ராந்தம் விரல் 4 யவை 3
அதுபற்றி நாஸாபுடம் விரல் 4 யவை 3

---

1. இது உத்தமதசானத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்குப் பொருந்தும். மற்ற வகைத்தாள மானத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்கு அவற்றிற்குரிய அங்குலத்தைத் தாளம் ஒன்றுக்கு 12 அங்குலமாகவும் உத்தமதாளத்திற்கு 4 அங்குலம் கூட்டியும், அதமதாளத்திற்கு 4 அங்குலம் குறைத்தும் கணக்குப் பார்த்து மொத்த எண்ணிக்கையினுல் உயரத்தைக் கூறுசெய்து அங்குலத்தையும் யவையையும் நிச்சயிக்கவேண்டும்.

அதுபற்றி ஹஸ்தம் விரல் 4 யவை 3

களமானது விரல் ½ அதாவது யவை 4

கண்டத்தின் நீளம் யவை குறைய விரல் நான்கு (அதாவது விரல் 3 யவை 7)

அதுபற்றி ஹ்ருதயம் விரல் 12 யவை 11

(அதாவது விரல் 13 யவை 3)

அதுபற்றி மேட்ரமூலாந்தம் விரல் 13 யவை 3

அதில் நின்றும் தன்னிலொப்பது கடிப்ரோதம் அதாவது

இடுப்பிலிருந்து துடை விரல் 27

ஜாநு (முழங்கால் முட்டு) விரல் 4

ஜங்கா (முழங்கால்) துடைக்கு ஸமம் அதாவது விரல் 27

பாதம் ஜாநுவுக்கு ஸமம் அதாவது விரல் 4. (௩௰௬-௩௰௯)

36-39.

	அங்.		யவை.
உஷ்ணீஷம் என்னும் முடி	1	—	3
உஷ்ணீஷத்திலிருந்து கேசாந்தம் அதாவது நெற்றியின் மேல் எல்லை வரை	4	—	3
அதிலிருந்து (அக்ஷிவர்மா) கண் இமைவரை	4	—	3
மூக்கு	4	—	3
அதிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை முடிய	4	—	3
,, கழுத்தின் நுனிவரை	0	—	4
,, கழுத்தின் அடிப்பக்கம் வரை	3	—	7
அதிலிருந்து ஹ்ருதயம் வரை	13	—	3
,, நாபி வரை	13	—	3
,, மேட்ர மூலம் அதாவது குறியின் ஆரம்பம் வரை	13	—	3
இடுப்பிலிருந்து துடை சேர்ந்தது	27	—	0
முழங்கால் சில் (ஜாநு)	4	—	0
முழங்கால் (ஜங்கா)	27	—	0
பாதம்	4	—	0
	124	—	0

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂]

𑌸𑌂𑌮𑍁𑌖𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 ।
𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌾𑌯𑌤𑌂 ॥ ௪௰ ॥
𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑌂 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௰௧ ॥

சு - உரை :—பெருவிரல் முதல் குதிகால் வரையில் விரல் 17
ஹிக்கா ஸூத்ரத்தைப்பற்றி (கழுத்தின் கீழ்க்கோடு முதல்)
பாஹு (புஜம்) விரல் 27

முன் கை விரல் 21
தலமூலத்தைப்பற்றி நடுவிரல் நுனிவரையில் விரல் 13½ [1]
(சய-சயக)

(40-41) கால் கட்டைவிரல் முதல் குதிகால் வரை நீளம் 17 அங்குலம். ஹிக்காமுதல் அதவாது நெஞ்சின் நேர்க்கோடு முதல் புஜத்தின் நீளம் 27 அங்குலம். மணிக்கட்டு வரையில் முன்னங்கையின் நீளம் 21 அங்குலம். மணிக்கட்டு முதல் நடு விரல் நுனிவரை நீளம் 13½ அங்குலம்.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌮𑍂𑌲𑌕𑌂 ।
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌂 ॥ ௪௰௨ ॥

42. கழுத்தின் மேல் எல்லையில் அதன் விஸ்தாரம் 12 அங்குலம். கழுத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலம். கழுத்தின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்து புஜத்தின் உள்பக்கம் வரையிலுள்ள தூரம் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் 6½ அங்குலம் இருபுஜங்களின் வெளிப்புறஎல்லைகளுக்குள்ள விஸ்தாரம் 40½ அங்குலம்.

---

1 இதற்குமேல் உரைப்பகுதி சுவடியில் கிடைக்கவில்லை.

ஶ்ரீவாமத்யம்ஶகம் பாஹ்வோர்மூலவ்யாஸோ நவாங்குலகம் ।
அந்தஷ்டௌ கக்ஷயோர்வக்த்ரம் கக்ஷாந்தரம் த்வாவிம்ஶதம் ॥ ௪௩ ॥

43. புஜத்தின் அடிப்பக்க விஸ்தாரம் 9 அங்குலம். கக்கங்கள் ஒன்றுக்கொன்றுள்ள தூரம் 22 அங்குலம்.

ஸார்தவேதேஷுமாத்ரம் வ்யாஸ: ஸ்தநமத்யே து பக்ஷகே ।
ஹ்ருதயாவதிஸார்தவ்யாஸ: ஸார்தத்ரித்ரயாம்ஶகம் ॥ ௪௪ ॥

44. மார்பின் அகலம் ஸ்தன மத்தியக் கோட்டில் 20½ அங்குலம். ஹ்ருதயம் இருக்கும் இடத்தில் விஸ்தாரம் 18½ அங்குலம்.

மத்யே விஸ்தாரமாத்ரம் வ்யாஸ ஹ்ருதயாவதிஸாரக: ।
ஶ்ரோணிஸார கடிஸார விம்ஶாம்ஶம் தோஷமூலகம் ॥ ௪௫ ॥
ஊரோர்மூலே கஜோதரமத்யம் ஸாம்ஶவிஸ்தரம் ।
ஜாநுமூலம் விவேதாம்ஶம் ஜாநுமத்யம் ஷட்யர்தகம் ॥ ௪௬ ॥

(45-46) தேஹமத்தியில் விஸ்தாரம் 16 அங்குலம். ச்ரோனி தேசம் என்னும் தொப்புள் கோட்டின் விஸ்காரம் 18½ அங்குலம். இடையின் விஸ்தாரம் 20 அங்குலம். துடையின் மேல் பாகத்தில் அதன் விஸ்தாரம் 13½ அங்குலம். துடையின் மத்திய பாகத்தில் அதன் குறுக்களவு 12 அங்குலம். முழங்காலின் மேற் பாகத்தின் அகலம் 8 அங்குலம். முழங்கால் மத்தியில் 6½ அங்குலம்.

நளகாந்தர்யவோவேதம் வேதாம்ஶம்ஸ்யாத்யவாதிகம் ।
வஹ்யாம்ஶம் பார்ஷ்ணிமந்த்ரம் வேதார்தாம்ஶம் தலோச்ரயம் ॥ ௪௭ ॥

47. நளகா என்னும் முழங்கால் எலும்பின் அடிப் பாகத்தின் அகலம் 4 அங்குலம் யவை 4. கணுக்கால் கணுக்களுக்குள்ள தூரம் 5 அங்குலம் யவை 1. பூமியிலிருந்து பாதத்தின் உயரம் குதிகால் பக்கத்தில் 4½ அங்குலம்.

पादाङ्गुष्ठान्तं]

पार्ष्णेर्व्यासः[1] प्रपदान्तं षडंशं षड्यवाधिकम् ।
षडंशं तलाङ्गुष्ठान्तं वेदांशं द्वियवाधिकम् ॥ ४८ ॥
अङ्गुष्ठस्यायतं तारं यवोपेतद्वयांशकम् ।
तस्यार्धं नखविस्तारं पादोनायतवद्वृत्तम् ॥ ४९ ॥

(48-49) முன்னங்கால் அகலம் 6 அங்குலம் 6 யவை. பாதத்தின் அகலம் முன்புறத்தில் 6 அங்குலம். கால் கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங் 2 யவை. அகலம் 2 அங்குலம் 1 யவை இந்த அகலத்தில் அரைப்பங்கு அதாவது 1 அங்குலம் ½ யவை நகத்தின் அகலமாகும். நகத்தின் உருவம் அதன் அகலத்தில் ¼ பங்கு குறைந்த நீளத்துக்கு அதாவது 6¾ யவை நீளத்துக்கு வட்ட வடிவமாக இருக்க வேண்டும்.

[2]नखे चाग्रं चतुर्यवं पार्श्वद्वयं नखपार्श्वयोः ।
त्रियवोपेतवेदांशं त्र्यंशं च षड्यवाधिकम् ॥ ५० ॥
यवोपेतत्र्यंशं च द्वयांशं चतुर्यवाङ्गुलायतम् ।
प्रदेशिन्यादिविस्तारं नवसार्धसप्तसप्तषट् ॥ ५१ ॥

(50-51) கட்டை விரலின் நுனி நகத்திற்கு முன்னே 4 யவை. நகத்தின் இருபுறங்களிலும் அப்படியே. கால் விரல்களில் ஆள் காட்டி விரல், நடுவிரல், மோதிர விரல், சுண்டு விரல், இவைகளின் நீளம் முறையே 4 அங்குலம் 3 யவை, 3 அங் 6 யவை, 3 அங் 1 யவை, 2 அங் 4 யவையாக இருக்க வேண்டும். இவைகளின் அகலம் முறையே 9, 7½, 7, 6 யவை.

---

1. இந்த சொற்றொடரை முந்திய சுலோகத்தோடு சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

2. இந்த அடி 'க' என்னும் சுவடியில்,
'नखोर्ध्वाग्रं चतुर्यवं द्वयं नखपार्श्वयोः ।'
என்றும்; 'வ' என்னும் சுவடியில்,
'नखाग्रं चतुर्यवं पार्श्वद्वयं नखपार्श्वयोः'
என்றும் காணப்படுகிறது. ब्राह्मीयचित्रकर्मशास्त्रத்தை யொட்டித் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

यवतारं स्थूलतारायामं नखं पादोनमङ्गुलम् ।
सपादाष्टांशकं बाहुमध्यतारं तु कीर्तितम् ॥ ௫௨ ॥
कूर्परं सप्तमात्रं प्रकोष्ठं च पञ्चांशं चतुर्यवकम् ।
मणिबन्धं त्र्यंशं सप्ताङ्गुलं तलदैर्घ्यं चतुर्यवकम् ॥ ௫௩ ॥

(52-53) இந்த அகலத்தில் பாதி நகத்தின் அகலமாகும். அதன் உருவம் கட்டைவிரல் நகத்துக்குச் சொன்னது போல் இருக்க வேண்டும். புஜத்தின் மத்தியில் அதன் அகலம் 8 அங் 2 யவை. முழங்கையின் அகலம் 7 அங். முன்னங்கையின் அகலம் 5 அங்குலம் 4 யவை. மணிக்கட்டின் அகலம் [illegible] அங். 4 யவை. உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்.

षडङ्गुलायतं मध्यमायाः दीर्घं प्रशस्यते ।
अनामिका सयवं पञ्चांशं तद्वदायता ॥ ௫௪ ॥
प्रदेशिनी तथा हीनमध्यमाङ्गुष्ठकनिष्ठिके ।
नाहायामविस्तारमङ्गुष्ठादि प्रवक्ष्यते ॥ ௫௫ ॥[1]

1. இதன் பிறகு கைவிரல்களின் அகலங்கள் சொல்லப்பட வேண்டும். அந்தப் பகுதி சுவடிகளில் கிடைக்கவில்லை. அதைப்பற்றி காச்யபீயத்தில் உள்ள பகுதி பின்வருமாறு:—

अङ्गुष्ठमूलविस्तारं सपादांशयवाधिकम् ।
तर्जन्यष्टयवा प्रोक्ता नवसंप्रोक्ता मध्यमा ॥ ௫௫ - 1 ॥
अनामिकाष्टयवा प्रोक्ता सप्तसंप्रोक्ता कनीयसी ।
अङ्गुष्ठाद्यङ्गुलीनां तु मूलविस्तारमेव हि ॥ ௫௫ - 2 ॥
तत्तन्मूलकलांशोनमग्रविस्तारकम् ॥ ௫௫-3 ॥

(55-1—55-3) பெருவிரல் அடிக்கணுவின் அகலம் 1 அங்குலம் 2 யவை. ஆள்காட்டி விரல் அடிக்கணு அகலம் 8 யவை. நடுவிரலின் அடிக்கணு அகலம் 9 யவை. மோதிரவிரல் அடிக்கணு அகலம் 8 யவை. சுண்டுவிரல் அடிக்கணு அகலம் 7 யவை. இவ்வாறு பெருவிரல் முதல் அடிக்கணுக்களின் அகலம் சொல்லப்பட்டது. அந்தந்த விரலின் அடிக்கணு அகலத்தில் 16-ல் 1 குறைத்தால் அந்தந்த விரல்களின் நுனிக்கணுவின் அகலமாகும்.

[illegible]]

(54-55) நடுவிரல் நீளம் 6 அங் 4 யவை. மோதிர விரல் நீளம் 5 அங் 2 யவை. அதே அளவு அதாவது 5 அங் 2 யவையே ஆள் காட்டிவிரலும் இருக்க வேண்டும். கட்டைவிரலும் சுண்டுவிரலும் 4 அங் 2 யவை. இவை விரல்களின் நீளங்கள். அகலம் இனி சொல்லப்படும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௰௬ ॥

56. விரல் நுனியின் அகலத்தில் $\frac{2}{3}$ பாகம் நகத்தின் அகலம். நகத்தின் நீளம் அகலத்தைக் காட்டிலும் கால் பாகம் அதிகம். விரலின் அகலத்தில் நகத்தின் அகலம் நீங்கிய மற்ற பாகம் 2 பக்கத்திலுமாக அமையும்.

[illegible] ।
[illegible] । ௫௰௭ ॥

(57) விரலின் நுனிக்கணுவின் நீளம் நகத்தின் நீளத்தைப்போல் இருமடங்கு இருக்கவேண்டும். கட்டைவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் 2 அங் 1 யவை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௰௮ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௰௯ ॥

(58-59) ஆள்காட்டி விரலின் அடிக்கணு 2 அங். மோதிர விரலின் அடிக்கணுவும் அப்படியே. நடுவிரலின் அடிக்கணு 2 அங் 6 யவை.[1] ஒவ்வொரு விரலின் நடுக்கணுவின் நீளம் அடிக்கணு, நுனிக்கணு இவைகளின் சராசரி அளவாக அமைந்திருக்க வேண்டும்.[2] கட்டைவிரலில் உள்ள கணுக்கள் இரண்டே. மற்ற விரல்களில் கணுக்கள் மூன்று.

---

1. காச்யபீயம், சில்ப ரத்னம் முதலிய க்ரந்தங்களில் நடுவிரல் அடிக்கணுவின் நீளம் 2 அங். 2 யவை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

2. இந்த அடிக்குறிப்பை அடுத்த பக்கத்தில் காண்க.

பாணாயாமம் ஸமாக்ரம் ஸ்யாத் தாரம் தயேஷ்டமத்யமம் |
தலமூலவிஸ்தாரந்து ஸப்தாங்குலவிஸ்தரம் || ௬௰ ||

60. உள்ளங்கையின் அகலம் நுனியில் 5½ அங்குலமும் நடுவில் 6½ அங்குலமும், அடியில் 7 அங்குலமும் ஆகும்.

அங்குஷ்டமூலாத் தர்ஜந்யா மூலபர்யந்தமாயதம் |
த்ர்யங்குலஞ்ச (தத்பஶ்சாத் பாதாங்கம் ச) பார்ஶ்வோதரம் || ௬௰௧ ||
மணிபந்தாவஸாநந்து மத்யம் ஸ்யாச்சதுரங்குலம் ஹவேத் |
ஶுகோதரவத்தத் த்ர்யம்ஶம் ஸார்த்தத்வ்யங்குலவிஸ்தரம் || ௬௰௨ ||

(61-62) உள்ளங்கையில் கட்டைவிரலடியிலிருந்து ஆள் காட்டி விரல் அடிவரையிலுள்ள பகுதியின் நீளம் 3 அங்குலம் கட்டைவிரலடியிலிருந்து மணிக்கட்டு வரையிலுள்ள பகுதியின் நீளம் 4 அங்குலம். அது கிளியின் வயிறுபோல் அமைந்திருக்க வேண்டும். அப்பகுதியின் கனம் 2½ அங்குலம். உள்ளங்கையில் அடிப்பாகத்தின் கனம் 3 அங்குலம். உள்ளங்கை நுனிப்பாகம் வரவர விரல் கனத்துக்குச் சமமாகக் குறைந்து வரும்.

அங்குலீநாம் ஸமோதய்யயம் (த்ர்யயம்)
மாத்ராநாம் மூலம் (தாராவம்ஶம்[3]) ததும் |
மத்யாத்யம்ஶேந (ஸமைத்ர்யம்ஶ:) வாமணிஹோத்ர:
பார்ஶ்வோதரவிஸ்தாரக: || ௬௰௩ ||

---

2. இங்கே கொடுத்திருப்பதைக் கொண்டு நுனிக்கணுவின் நீளத்தை சமன்பாட்டு முறையில் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். உதாரணமாக நடு விரலின் மொத்த நீளம் 6 அங். 4 யவை. அடிக்கணுவின் நீளம் 2 அங். 6 யவை ஆகையால் மற்ற இரண்டு கணுக்களின் மொத்த நீளம் 3 அங். 6 யவை. இதில் நுனிக்கணுவின் நீளத்தை க என்று வைத்துக்கொண்டால் நடுக்கணுவின் நீளம் $(2\frac{6}{8}+க)$ என்பதில் பாதி. ஆகையால் $க+(1\frac{3}{8}+\frac{1}{2}க)=3\frac{6}{8}$ $\therefore 1\frac{1}{2}க=3\frac{6}{8}-1\frac{3}{8}=2\frac{3}{8}=\frac{19}{8}$ $\therefore க=\frac{19}{8}\times\frac{2}{3}=\frac{19}{12}$ $\therefore$ நுனிக்கணு $=1$ அங். $4\frac{2}{3}$ யவை நடுக்கணு$=3\frac{6}{8}-1\frac{7}{12}=2\frac{1}{6}=2$ அங். $1\frac{1}{3}$ யவை.

3. இந்தத் திருத்தம் காச்யபீயத்தைக் கொண்டு செய்யப்பட்டது.

வாமபார்ஷ்ணிகம்]

நிம்நம் மத்யதலம் தஸ்மாத் (பூதவேதாக்நிவா[1]யவா: ।
ஶ்ரீவத்ஸஸ்த்ரு ஸம்பஸம்ஹ்ருத)[2] சக்ரவத் ஸூக்ஷ்மரேகயா ॥ ௬௪ ॥

(63-64) விரல்களுக்கு அடுத்ததாக உள்ள உள்ளங்கைப் பகுதி 2 அங்குலம் தூரம் வரையில் சதைப்பற்று உள்ளதாகும். அடிப்பாகம் 2 அங்குலம் ஒரு கிளியின் வயிற்றின் அகலமாக இருக்கவேண்டும். இவற்றின் இடையே உள்ளது உள்ளங்கைப்பள்ளம். இதில் சங்கு, சக்ரம், சூலம் இவைகளைப் போல் மெல்லிய ரேகைகளால் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

கர்ணபந்தோர்த்வதேஶாந்த ஶிரோநாஹம் ப்ரவக்ஷ்யதே ।
அஷ்டத்ரிம்ஶாம்ஶகம் கர்ணபந்தாத் பூர்வே து நாஹகம் ॥ ௬௫ ॥
த்வாவிம்ஶத்யம்ஶகம் ப்ருஷ்டே த்வாதஶாம்ஶம் ஶேஷஜம் த்வயோ: ।
ஸ்தாநம் கர்ணஸ்திதே: ஸார்த்தக ஶிரோமத்யம் புரோநதம் ॥ ௬௬ ॥
அதாநவாம்ஶகம் மூர்த்நி தஸ்மாத் கர்ணத்வயோ:பரே ।
கேஶாந்தம் த்ரித்ரிபாகம் ஸ்யாத் பாமுநோம் த்ரித்ர்யாம்ஶகம் ॥

(65-67) தலையின் சுற்றளவு காதின் மேல் பக்கத்திற்குச் சரியாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. இந்தச் சுற்றளவு 38 அங்குலம். இதில் காதுகளிலிருந்து முன்பக்கம் 22 அங்குலம். பின்புறம் 12 அங்குலம். பாக்கியுள்ள 4 அங்குலம் இரு புறத்திலுமுள்ள காதுகளின் ஸ்தானமாகும். தலையின் உச்சி 4½ அங்குலம் சற்று முன்னே அமைந்திருக்கும் தலையின் உச்சியிலிருந்து காது வரையில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் தூரம் 9 அங்குலம். முன்புறம் கேசாந்தம் வரை 9 அங்குலம்.

கேஶாந்தாதக்ஷிஸூத்ராந்தம் ஸ்யாத் (தயோர்மத்யே ஶ்ருங்காடகம் ।
ஶ்ருங்காடாதக்ஷிஸூத்ராந்தம் ஸ்யாத்) தயோர்மத்யே ப்ருவ:ஸ்திதி: ॥ ௬௮ ॥

68. கேசாந்தத்திற்கும் கண்ணெழுங்கு (அக்ஷி சூத்ரம்)க்குமுள்ள கோட்டுக்கும் இடையேயுள்ள பாகத்தினை

---

1. பூதவேதாக்நிவா:=பூத – ஐந்து, வேத – 4, அக்நி = 3, வ=4 5+4+3+4=16 யவை=2 அங்குலம்.

2. இந்தத் திருத்தம் காச்யபீயத்தைக் கொண்டு செய்யப்பட்டது.

இரண்டாகப் பிரித்து (அதன் கீழ்பாகத்தின்) [1] மத்தியில் புருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

ப்ரூவோர்மத்யஸமம் கர்ணம் மூர்த்வாக்ரம் மத்யமாந்தரம் ।
ப்ரூயுக்மம் சாபவத்வக்ரம் சாபாகாரம் மநோஹரம் ॥ ௬௰௮ ॥

69. புருவத்தின் மத்தியும், காதின் மேல் நுனியும் ஒரே கோட்டில் அமையும். காதின் உயரம் (அது சேரும் இடத்திலிருந்து) ஒரு அங்குலம். புருவங்கள் இரண்டும் அழகாகச் சிறிது வளைந்து வில்லைப்போல் மனோஹரமாக அமைக்கப்பட வேண்டும்.

ப்ரூதாரம் யவமர்த்தம் ஸ்யாத் பாணாம்ஶம் தத்ப்ரூவாயதம் ।
த்வயமத்யவிஸ்தாரம் ஸூக்ஷ்மக்ஷயவிஶாலகம் ॥ ௭௰ ॥

70. புருவங்களின் அகலம் ½ அங்குலம். நீளம் 5 அங்குலம். இவ்விரண்டு புருவங்களுக்கு மிடையேயுள்ள தூரம் 2 யவை புருவத்தின் அகலம் நுனிவரையில் வரவரக் குறைந்து இருக்க வேண்டும்.

க்ருஷ்ணிகாயாமதத்தம் யவஹீனாக்ஷதாம்ஶகம் ।
ஷட்யவம் க்ருஷ்ணமத்யே து ஶவலே தாரஸிதாம்ஶகம் ।
ஸமதேவிஜாதீயாக் விஸ்தாரம் ஷட்யவாந்விதம் ॥ ௭௰௧ ॥

71. கண்ணில் பாவையின் (பாப்பாவின்) நீளம் அகலம் ஒரு யவை. கண்ணின் மத்தியில் கருவிழியின் அகலம் நீளம் 6 யவை. மற்றைய இரு பக்கங்களிலும் வெள்ளை விழியின் அகலம் 6 யவை.

நேத்ராந்தே(அ)பாங்கயவம் த்ருக்ஷ்ணம் ஜ்யோதியர்த்தவக்ரணகம்(வா தத்)
தத்ஷாம்ஶேஷகபாமத்யே த்ருஷ்டிர்ஜ்ஞாநமத்யமே ॥ ௭௰௨ ॥

---

1. மூலச்லோகத்தில் புருவத்தின் ஸ்தானம் தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. மானஸாரம், அத்தியாயம் 65, அடியிற்கண்ட ச்லோகம் 29, 30 இவைகளைத் தழுவித் திருத்திப் பொருள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

கேஶாந்தாந்நேத்ரஸூத்ராந்தம் த்ரிபாகம் தத்ரிபாகிகே ।
தச்சிகாமூலநாடீபூர்வம் ஶேஷம் த்ருஷ்டிவசேஶகம் ॥
த்ருஷ்டிமூலாடயோர்மத்யே ப்ரூவோ: ஸூத்ரம் ப்ரகல்பயேத் ।

வார்ஷமதம்]

72. கண்ணின் ஓரத்தில் சிவப்பாயிருக்கும் பகுதியின் பிரமாணம் 1¼ யவை. கண்ணில் ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் அகலம் 1 யவை. அதில் த்ருஷ்டி என்னும் பார்க்கும் சக்தியின் இடம் எட்டில் ஒரு பாகம்.

ப்ரமாணம் ஸபாதயவம் ஜ்யோதிர்மண்டலவிஸ்தரம் ||
அக்ஷிப்⁴யந்தரபா⁴க³ந்து யவாம்ஸம் ப்ரமாணிகம் |
நேத்ராஷ்டபா⁴க³மேகம் து த்³ருஷ்டிஸ்தா²னம் ப்ரகீர்த்யதே ||௭௰௨ ||

73. மேல் இமையின் அகலம் 2 யவை. கீழ் இமையின் அகலம் 1¾ யவை. [1]கண்கள் இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள தூரம் 2 அங்குலம் 2 யவை. கண்ணிலிருந்து புருவத்தின் வால் நுனிகளின் மத்யத்தின் தூரம் 1 அங்குலம் 6 யவை.

ஸபாத³த்³வ்யங்குலம் தாரம் நாஸிகாவர்த்மபா³ஹ்யதா |
தத³யாந்தம் த்³வ்யங்கு³லம் ப்⁴ரூகேஶாந்தே விஷாமிகே || ௭௰௩ ||

(74) மூக்கின் அகலம் புடைப்புகளின் வெளிப்புற எல்லை வரையில் 2¼ அங்குலம். மூக்கின் மத்தியில் அகலம் 1⅛ அங்குலம். ஆரம்பத்தில் அகலம் 4½ யவை.

மோஜிலமுக்தே நாஸாபுடாந்தம் த்³வ்யங்கு³லம் ஸபாத்³வகே |
நாஸாமத்⁴யவிஸ்தாரம் ஸ்யாத்³யவமாத்ரம் ஸபாத³கம் || ௭௰௫ ||
ப³ஹுலம் தத்³யவம் தஸ்யாக்³ராந்தம் த்³வ்யங்கு³லாத்மகம் |
ஸபாத³யவம் ஸார்த்³த⁴யம் ஸ்ரோதஸோர் யவவர்ணகம் || ௭௰௬ ||

---

1. இது கண்கள் திறக்கும்போது உள்ள அளவு. ப்ராஹ்மீய சித்ரகர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் இமைகளின் அளவு இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:-

"கண்கள் மூடியிருந்தால், மேல் இமை 1 அங், 4 யவை; கீழிமை 0-4. கண்கள் திறந்திருந்தால் மேல் இமை 0-4. கீழ் இமை 0-2½. கண்மூடியிருக்கும்போது இரண்டு இமையும் சேரும் இடம் அக்ஷிஸூத்ரம்." காச்யபீயத்தில் மேல் இமை கீழ் இமை இரண்டும் 1½ யவை என்றும்கீழ் இமையினெல்லையே அக்ஷிஸூத்ரம் என்றும் சொல்லப்படடிருக்கிறது.

(77-78) (மூக்கின் அடிப்பாகத்தில் ஆரம்பித்து மேலு தட்டு நுனிவரையில் இறங்கும் பள்ளமான பாகத்திற்கு கோஜீ' என்று பெயர்.) கோஜீயின் ஆரம்பத்திலிருந்து மூக்கின் உயரம் 2 அங்குலம். மூக்குப் புடைப்புகளின் மேற்புறத்தில் மூக்கின் அகலம் 9 யவை. மூக்குப் புடைப்பின் கனம் ஒரு யவை. மூக்கின் த்வாரத்தின் குறுக்கலம் $7\frac{1}{2}$ யவை. துவாரத்தின் உயரம் 5 யவை.

𑌤𑌿𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌬𑍀𑌜𑌵𑌤𑍍 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭௭ ॥

(77) மூக்கு உருவத்தில் எள்ளுப்பூவைப் போல் அமைந்திருக்கவேண்டும். மூக்கின் புடைப்பு அவரை விதையைப்போல் அமைந்திருக்கவேண்டும். மூக்கின் நடுத்தண்டின் உயரம் 1 அங்குலம். அதன் அகலம் மத்தியில் 2 யவை.

𑌸𑌯𑌵𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌪𑍁𑌟𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௮ ॥
𑌪𑌾𑌲𑌿𑌕𑍈𑌕𑌯𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌯𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍[1] ।
[𑌪𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌧𑌯𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌯𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ।]
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍃𑌕𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭௯ ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌪𑌾𑌲𑍀 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌯𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑌾𑌯𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍(𑌤𑍌 𑌉𑌤𑍌)
॥ ௮௰ ॥

(78-80) மூக்கின் புடைப்பு, மூக்கின் நுனி இவைகளின் வழியே செல்லும் ஸூத்ர இடைவெளி $1\frac{1}{2}$ யவை. மேலுதட்டின் நீளம் 4 அங் 2 யவை. இந்த உதட்டின் விளம்பின் அகலம் 1 யவை. உதட்டின் அகலம் $3\frac{1}{2}$ யவை. உதட்டின் அகலம் வரவரக் கடைவாய் வரையில் குறைந்து கொண்டே வரவேண்டும். மேல் உதடு 3 பாகங்களுள்ள ஓர் வளைவு, அதன் நீளமே வாயின் நீளமாகும். அதன் அகலம் 9 யவை நீளம் 18 யவை.

---

1. இந்த அடி 'காச்யபீயம்' 'ப்ராம்ஹீயம்' இந்த நூல்களைக் கொண்டு திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂]

𑌅𑌧𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌅𑌧𑍋𑌮𑌤𑌂 |
𑌚𑌿𑌬𑍁𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌕𑌂[1] ॥ ௮௰௧ ॥

81. கீழ் உதட்டின் விளிம்பு 1⅓ யவை. முகவாய்க்கட்டையிலிருந்து கீழுதட்டின் உயரம் 8⅓ யவை.

𑌹𑌨𑍁𑌶𑍍𑌚𑌿𑌬𑍁𑌕𑌸𑍀𑌮𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌂𑌓𑌷𑍍𑌠𑌤𑌂 (𑌤𑌥𑌾) ।
...... 𑌅𑌧𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇[2] ॥ ௮௰௨ ॥

82. முகவாய்க்கட்டையின் பக்கத்தில் சரிந்திருக்கும் பாகத்திற்கு 'ஹநு' (தாடை) என்று பெயர். இது முகவாய்க் கட்டைக்கு 3 யவை கீழே அமைந்திருக்கும்.

𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌖𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌯𑌵𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 ।
𑌹𑌨𑍁𑌸𑍇𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑌂 ॥ ௮௰௩ ॥

83. தாடையின் அகலம் 3½ அங்குலம். 4 அங்குல நீள் வட்ட வடிவமாக அமைந்திருக்கும். தாடை சேரும் இடத்திற்கும் காது சேரும் இடத்திற்கும் உள்ள தூரம் 10 அங்குலம்.

𑌹𑌨𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌯𑌤𑌂[3] ।
𑌹𑌨𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂 ॥

84. தாடையிலிருந்து கழுத்து 1 அங்குலம் 2 யவை. காது வெளிப்பக்கத்தில் 1½ அங்குலம் வரையில் 'கர்ணவேசநம்' என்று பெயர்.

𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 ॥ ௮௰௫ ॥

---

1. 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌕𑌂 = 𑌦𑍍𑌵𑌿 + 𑌅𑌂𑌶 + 𑌪𑌞𑍍𑌚 + 𑌏𑌕𑌂 $= 2+\frac{1}{3}+5+1=8\frac{1}{3}$

2. இந்த அடியில் முதற்பகுதி விடப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பகுதி புனருக்தி (சொன்னதையே திருப்பிச் சொல்லுதல்)யாகத் தோன்றுகிறது.

3. இந்த அடி முந்திய 79-வது சுலோகத்தின் பகுதி தவறாக மறுபடி எழுதப் பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

85. கண்ணின் கோடியிலிருந்து காது சேரும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங்குலம். காதின் அகலம் கண்ணின் நீளத்திற்கு சமம். (அதாவது 2 அங்குலம்). காதின் துவாரத்திற்கு மேலேயுள்ள காதின் பாகமும் அதே உயரம் (அதாவது 2 அங்குலம்.)

தஸ்யார்த்தம் கர்ணபந்தோர்த்வம் அதஸ்தாத் கர்ணபந்தத: |
ஸயவம் த்வ்யங்குலம் தத்ர பாலியாமம் ஸார்த்தவேதாங்குலம் ॥ ௮௬ ॥

86. அதில் பாதி காது மேலே சேர்ந்திருக்கும் இடத்திற்கு மேலேயுள்ள காதின் பகுதி. கீழே காது சேர்ந்திருக்கும் இடம் வரையிலுள்ள தூரம் 2 அங். 1 யவை. காதின் தொங்குகிற பகுதியின் நீளம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

நாளே பூர்வே தார்த்தவிஸ்தாரம் ஆயாமோ ஸார்த்தவேதகம் |
நாளாந்தரம் த்ரிபாதம் ஸ்யாத் ஸம்யோகாந்த்யம் பிப்பலீ ॥ ௮௭ ॥
தஸ்யார்த்தாயாமம் விஸ்தாரம் த்ர்யம்ஶம் ஸம்ப்ரகீர்த்திதம் |

87. காதின் முற்பகுதியின் அகலம் $\frac{1}{2}$ அங்குலம். கனமும் $\frac{1}{2}$ அங்குலம். பிற்பகுதியின் அகலம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம். கனமும் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம். நாளத்தின் இரு பகுதிகளின் இடைவெளி $\frac{3}{4}$ அங்குலம். (காது சேருமிடத்தில் மேலே கிளம்பியிருக்கும் இடத்திற்கு 'பிப்பலி' என்று பெயர்.) அதன் நீளம் 1 அங்குலம். அகலம் $\frac{1}{3}$ அங்குலம். (அதன் பக்கத்தில் காதின் ஓட்டை அமைந்திருக்கிறது.) (அதற்கடுத்தாற்போல் சற்றுப் பள்ளமாக இருக்கும் பகுதிக்கு 'பிஞ்சுஷி' என்று பெயர்.) அதன் நீளம் $\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

விஸ்தீர்ணம் அக்ஷிஸூத்ராத் கர்ணஸ்ரோதஸ்த்ரயம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௮௮ ॥
பார்ஶ்வயோர்பஞ்சகர்ணானாம் வாலீ அதோர்த்வம் |

88. அக்ஷி ஸூத்ரத்துக்கு அதாவது கண்ணின் வழியே செல்லுகிற கோட்டுக்குக் கீழே காதின் துவாரம் 4 யவை

പാർശ്വയോസ്തതം |

அகலமுள்ளது. காதின் துவாரத்திற்கு மேலே தடித்துச் சுழித்திருக்கும் ‘கர்ணவர்த்தி’ என்னும் பாகத்தின் கனம் $1\frac{1}{2}$ யவை. அதன் மேலே காதின் விளம்பின் கனம் 4 யவை.

വൃത്തകർണ്ണസ്ഥിതിഃ സാർദ്ധയവാംശകം വൃത്തോർദ്ധ്വവിസ്തരം |
കൃകാടികാന്തരം കർണ്ണാത് സാർദ്ധാംശകഃ പാർശ്വഃ || ൮൮ ||

89. காது சேர்ந்திருக்கும் இடத்திலிருந்து $1\frac{1}{2}$ அங்குல தூரத்தில் காதின் பின்புறம் ஆரம்பிக்கிறது. பின்புறத்தின் அகலமும் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம். ‘க்ருகாடிகை’ என்றும் கழுத்தின் பின் புறத்தில் உயர்ந்த பாகத்திற்கு ஒழுங்காகக் கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலம்.

സാർദ്ധാഷ്ടാംശമിതസ്ത്വസ്യാഃ ഗ്രീവായാഃ പൃഷ്ഠദേശതഃ |
കേശാന്താത് പൃഷ്ഠകർണ്ണാദ്യന്തരാംശം ഗ്രീവാം കൃകാടികം || ൮൯ ||

90. அதற்குச் சற்றுக் கீழே கழுத்தின் அகலம் $8\frac{1}{2}$ அங்குலம். தோள்கள் சேருமிடத்தில் கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலம். பின்புறத்தில் கேசாந்தத்தின் ஒழுங்காகக் காதின் பின்புறத்திற்கும் க்ருகாடிகைக்கும் உள்ள இடை வெளி $1\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

തസ്യാധോ ഗ്രീവാദന്തംസ്യാത് ഗ്രീവം അർദ്ധാംശം |
ഹിക്കാസൂത്രാവധിസ്ഥാനം സംവിധേയാംശമന്തരം || ൯൦ ||

91. கேசாந்தத்திற்குக் கீழ் கழுத்தின் நீளம் 4 அங். 3 யவை. தோள்களோடு கழுத்து சேரும் இடம் ஹிக்காஸூத்ரத்துக்கு மேல் அதாவது நெஞ்சுக் குழி ஒழுங்குக்கு மேல் 4 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கும்.

കർണ്ണാധോ ദീർഘാ സ്കന്ധായാമം സ്യാത് സ്കന്ധമധ്യകം |
സ്കന്ധാംശബന്ധനഃ സ്കന്ധയോ ഹിക്കാസൂത്രാംശവർജ്ജിതഃ || ൯൧ ||

---

4. സ്കന്ധായാമം = സ്കന്ധ + ഭാഗ = $\frac{1}{2} \times 12 = 6$.

92. காது சேருமிடத்திலிருந்து தோள் சேருமிடத்தின் தூரம் 6 அங்குலம். தோளின் கனம் 7 அங்குலம். இந்த கனம் ஹிக்காஸூத்ரத்தின் முடிவு வரையில் குறைந்து கொண்டே வரும்.

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌕𑍁𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌟𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥ ௯௰௩ ॥

93. காதுக்குக் கீழ் கழுத்தின் உயர்ந்த பாகமாகிய ‘ககுத்’ என்னும் ‘திமில்’ 4 அங்குல உயரமுள்ளது. அதன் கீழே இடுப்பு சேரும் இடம் வரையில் முதுகெலும்பு நீளம் 27 அங்குலம்.

𑌕𑌕𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑍀𑌚𑌾𑌕𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌯𑍋𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥ ௯௰௪ ॥

94. ககுத் என்னும் திமிலின் நீளமாகிய 4 அங்குலத்துக்குக் கீழே கக்கங்களின் இடைவெளி 27 அங்குலம். கீழே புஜம் வரையில் அகலம் 6 அங். 6 யவை.

𑌅𑌂𑌸𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌯𑍇𑌦𑍋𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌨𑌸𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௯௰௫ ॥

95. தோள் பட்டையிலிருந்து தோள் கழுத்தோடு சேரும் இடத்தின் உயரம் 4 அங்குலம்.[5] மார்பில் ஸ்தனத்தின் வழியே செல்லும் ஒழுங்குக்கு பலகை போன்ற மார்புப் பிரதேசத்தின் அகலம் 12 அங்குலம்.

𑌕𑌕𑍁𑌦𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌯𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌮𑍍 ॥ ௯௰௬ ॥

96. கழுத்துக்குக் கீழே இரண்டு தோள்பட்டைகளுக்கும் இடையே உள்ள தூரம் 10 அங்குலம். அதன் கீழே

5. ‘வ’ என்ற சுவடியில் ‘வேதாம்ஶம்’ என்னும் இடத்தில் ‘பாணாம்ஶம்’ என்று இருக்கிறது. அதாவது 5 அங்குலம்.

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍]

முதுகின் அகலம் 30 அங்குலம். அதில் முதுகெலும்பு 2 அங்குலம் பதிவாக இருக்கும்.

𑌵𑌂𑌶𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌂𑌶𑌕𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ।
𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌘𑌨𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௯௰௭ ॥

97. முதுகெலும்பின் இருபுறத்திலும் அதன் ஓரத்திலிருந்து பின்னல் போன்ற தடித்த மாம்ஸம் இருக்கும் இடத்திற்கு ‘ப்ருஹதி’ என்று பெயர். அதன் அகலம் 7 அங்குலம். ப்ருஹதிக்கும் ஸ்தனத்திற்கு இடையே உள்ள கனம் 16 அங்குலம்.

𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌟𑌿𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌵𑍃𑌹𑌾𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌘𑌨𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌧𑍋𑌂𑌽𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯௰௮ ॥

98. ப்ருஹதிக்குக் கீழே இடுப்பு சேரும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங்குலம். அந்த இடத்தில் உடம்பின் கனம் 16 அங்குலம். அதற்குக் கீழே உடம்பின் கனம் 17 அங்குலம்.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌟𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌂[1]
𑌨𑌵𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌟𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌾 ॥ ௯௰௯ ॥

99. இடுப்பு சேரும் இடத்திலிருந்து கீழே பின் பக்கம் இரண்டாகப் பிரியும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 13½ அங்குலம். இடுப்பில் உடம்பின் அகலம் 19½ அங்குலம்.

𑌨𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍌 𑌸𑍍𑌫𑌿𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 ।
𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾𑌦𑍂𑌰𑍋𑌰𑍂𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥ ௱ ॥

---

1. ‘𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀’ என்பது மார்புக்கும் முதுகுக்கும் இடையே உள்ள உடம்பின் பாகத்திற்குப் பெயர்.—‘ஆப்டே’யின் அகராதி.

1. ‘𑌕’ என்ற சுவடியில் ‘𑌵𑌂𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌂’ என்றும் ‘𑌵’ என்ற சுவடியில் ‘𑌕𑌂𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌂’ என்றும் காணப்படுகிறது. முதல் பாடத்திற்கு ‘பின் பக்கம் இரண்டாகப் பிரியும் இடம்’ என்றும், இரண்டாவது பாகத்திற்கும் முக்கூட்டெலும்பின் ஸ்தானம்’ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இரண்டும் அநேகமாக ஒரே இடம் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

ஜாநுஸூத்ராதியோவேதஹாமே ஸ்பிக்பிண்டௌ ஸுவ்ருத்தௌ ।
ஸார்த்தநாந்த்ரிகதாஹேதா த்ரிரேகாவலிவேஷ்டிதௌ ॥ ௱௧ ॥

100. பின் புறம் ஒவ்வொன்றும் 9½ அங்குலம் அகல முள்ளதாகவும் நன்றாகத் திரண்டுருண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். அவைகளுக்கும் அடித் துடைகளுக்கும் உள்ள இடைவெளி 4½ அங்குலம்.

101. மேட்ரஸூத்ரத்திற்குக் கீழே நாலு அங்குல தூரத்தில் ப்ருஷ்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவை நன்கு திரண்டு இருப்பதோடு முக்கூட்டெலும்புக்கு ஒழுங்காக அவை களைச் சுற்றி மூன்று கோடுகள் உள்ளனவாகவும் இருக்கும்.

ஸ்தநாந்தரம் ஸ்தநாத்திக்கா ஹிக்காகக்ஷாந்தரம் ததா ।
ஸார்த்தத்ரயோதசாம்சம் ஸ்யாத் கக்ஷாத்கக்ஷாந்தரம் ததா ॥ ௱௨ ॥

ஸபாதத்வ்யம்சகம் சைவ ஸார்த்தாம்சம் ஹ்ருதயநிம்நகம் ।
ஸ்தநபீடோந்நதம் த்வ்யம்சம் ஸயவம் ஸ்தநவ்ருத்தகம் ॥ ௱௩ ॥

உந்நதயவவிஸ்தாரம் ஸவ்ருத்தம் ஸ்தநசூசுகம் ।
ஹிக்காத்வியவநிம்நம் ஸ்யாத்ததாஜத்ரு த்வ்யம்சகம் ॥ ௱௪ ॥

102 - 104. ஸ்தனங்கள் ஒன்றுக்கொன்று 13⅓ அங்குல தூரத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டும். ஸ்தனத்திற்கும் நெஞ்சுக் குழிக்கும் உள்ள தூரம் 13⅓ அங்குலம். கக்கத்திலிருந்து நெஞ்சுக் குழிக்குள்ள தூரமும் 13⅓ அங்குலம். கக்கத்தை காட்டிலும் கக்ஷயரம், அதாவது, அதற்கடுத்தாற்போல் உள்ள இடம் 2 அ. 2 யவை பதிந்திருக்கும். ஹ்ருதயம் 1½ அங்குலம் பள்ளமாக இருக்கும். ஸ்தன பீடத்தின் உயரம் 2 அங்குலம் ஸ்தன மண்டலத்தின் அகலம் 2 அங்குலம் 1 யவை. ஸ்தனத்தின் மத்தியிலுள்ள அக்ஷம் 1 யவை உயரமும் 2 யவை அகலமும் உள்ள வட்டவடிவமானது. நெஞ்சுக் குழி 2 யவை பதிந்திருக்கும். காரை எலும்பு 2 அங்குலம் பதிவாக இருக்கும்.

வாராஷகாந்தம்]

நாபி: ப்ரதக்ஷிணாவர்த்தம் மாத்ரநிம்நாம்ஶவாததம் ।
நாபேர் ஸயவபாணாம்ஶம் ஶ்ரோணிபார்ஶ்வே ஷடம்ஶகம் ॥ ௱௫ ॥

105. தொப்புள் ப்ரதக்ஷிணமாகச் சுழிந்திருக்கும். அகலம் 1 அங்குலம். ஆழம் 1 அங்குலம். தொப்புளில் இருந்து 5 அங். 1 யவை வரையில் 'சுரோணி தேசம்' என்று பெயர். அதன் இரண்டு பக்கங்களும் 6 அங்குலம் வியாபித்திருக்கும்.

த்ர்யர்த்தாம்ஶம் து கடிஶ்ரோணி ஶேஷாம்ஶம் மேட்ரபீடகம் ।
பாணாம்ஶயவஸம்தீர்க்கம் தாரம் த்வ்யம்ஶயவாதிகம் ॥ ௱௬ ॥

106. அதன் கீழே 3½ அங்குலம் வரையில் 'கடி' அல்லது இடுப்பு என்று பெயர். பாக்கியுள்ள இடம் மேட்ரபீடம். அதன் நீளம் 5 அங். 2 யவை. அகலம் 2 அங். 1 யவை.

லிங்கமூலாவலம்பம் து ஸவேதயவதாராம்ஶகம் ।
ப்ருஷ்டஜாநூந்நதம் த்வ்யம்ஶம் வேதாம்ஶம் ச விஸ்தாரகம் ॥ ௱௭ ॥
மத்யபார்ஶ்வத்வயோ: ஶேஷம் யதாயுக்த்யா விதீயதாம்

107 - 108. தொங்குகிற பீஜம் என்னும் விரையின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. முழங்கால் முட்டின் பின்புறத்தின் உயரம் 2 அங்குலம். அதன் அகலம் 4 அங்குலம். நடுவிலும் இரு பக்கங்களிலும் உள்ள பாகங்களை யுக்தி யுக்தமாக அமைத்துக் கொள்ளவும்.

ஸம்வர்த்தநாஹவிஸ்தாரம் மாம்ஸலாம்ஸம்
ஶ்ரோணிமார ஸைந்யவபிவர்த்தவிஶிஷ்டவக்த்ரம் ॥ ௱௮ ॥
தாநாயதாக்ஷி ஸமகோணகுந்தம் ப்ரவோணம்
அக்ஷாரிவிஶ்ருஸகலம் ஸகலேஶ்வரஸ்ய[2] ॥ ௱௯ ॥

---

1. வ என்ற சுவடியில் 'நாஹ' என்று காணப்படுகிறது,

2. வ என்ற சுவடியில் 'ஸகலைஶ்வர: ஸ்யாத்' என்று காணப்படுகிறது.

109. நிறைந்த சுற்றளவும், நீளமும், அகலமும், சதைப் பற்றுள்ள உருவமும், ஶ்ருங்கார ரஸமும், தெளிவான அழகும் நிறைந்த முகமும், அகன்று நீண்ட கண்களும், நேராகவும் ம்ருதுவாகவும் உயர்ந்ததுமான மூக்கும், இந்த நான்கு அம்சங் களும் ஸகள மென்னும் உருவமுள்ள ஈசுவரனிடம் அமைந் திருக்கும்.

———(O)———

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரத்தில்
உத்தம தசதாளத்தைப்பற்றிய 2-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

|| 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 ||

𑌬𑌿𑌂𑌬𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌗𑌹𑌾𑌰𑌂
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌲𑍇 ॥ ௱௰ ॥

110. விக்ரஹத்தின் உயரத்தை 120 கூறு செய்தால் ஒவ்வொரு கூறும் ஒரு அங்குலமாம். அதில் எட்டில் ஒரு பங்கு யவையாம். இதுவே மத்யமதசதாளத்திலுள்ள ஸ்ரீ பிம்பங் களின் அளவாகும்.

सूत्रं]

उष्णीषात्केशपर्यन्तं अङ्गुलात्रं प्रशस्यते ।
षड्यवाधिकमानं च तस्मान्नेत्रं भविष्यते ॥ १११ ॥

111. உஷ்ணீஷத்தில் ஆரம்பித்து கேசாந்தம் வரையில் உயரம் 4 அங்குலம். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்ரஸூத்ரம் வரையில் 4 அங்குலம் 6 யவை.

पुटाग्रं अङ्गुलवेदं साधं षड्यवत्र्यङ्गुलं तथा ।
हनुस्तस्य च तोः कण्ठं साधमेवं प्रदीयते ॥ ११२ ॥

112. நேத்ரஸூத்ரத்திலிருந்து மூக்கின் புடைப்பு வரையில் 4 அங்குலம் 4 யவை. அதிலிருந்து ஹநு என்னும் தாடை நுனிவரையில் 3 அங்குலம் 6 யவை. ஹநுவிலிருந்து கழுத்து 4 அங்குலம்.

कण्ठाद्धृदयतस्तस्मान्नाभेर्योनिप्रदेशकम् ।
ऊरू षड्विंशतिर्मात्रा जानुमानं प्रशस्यते ॥ ११३ ॥

113. கழுத்திலிருந்து இருதயம் 13 அங்குலம். இருதயத்திலிருந்து நாபி என்னும் தொப்புள் 13 அங்குலம். தொப்புளிலிருந்து யோநி 13 அங்குலம். துடையின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்கால் முட்டு 4 அங்குலம்.

ऊरुमात्रा तथा जङ्घा पादं पादतलं भवेत् ।
चतुरङ्गुलमुत्सेधं पादं षोडशदीर्घकम् ॥ ११४ ॥

114. முழங்காலின் நீளம் துடையைப்போல, அதாவது 26 அங்குலம். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். பாதத்தின் நீளம் 16 அங்குலம். கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங்குலம்.

तर्जनी तत्समं शेषं क्रमेणाङ्गुलहीनकम् ।
शिरषायामायवान्ताबान्तालम्बहिनवे ॥ ११५ ॥
अङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तं पादाग्रं पञ्चविस्तरम् ।
तद्विस्तारार्धविस्तारं नवं तस्योच्छ्रयोन्नतम् ॥ ११६ ॥

115 - 116. ஆள்காட்டி விரலின் நீளமும் அப்படியே, அதாவது 4 அங்குலம். மற்ற விரல்கள் அரை அரை அங்குலம் குறைந்திருக்கும். அதாவது நடுவிரல் $3\frac{1}{2}$ அங்குலம். மோதிர விரல் 3 அங்குலம். சுண்டு விரல் $2\frac{1}{2}$ அங்குலம். கட்டை விரல் முதல் விரல்களின் நுனி அகலம் முறையே 2 அங்குலம், 8 யவை. $7\frac{1}{2}$ யவை, 7 யவை, 6 யவை யாகும். இந்த அகலங்களில் பாதி நகங்களின் அகலமாகும். நகங்களுக்கு முன் உள்ள உயர்ந்த இடமும் இதே அகலமுள்ளது.

வரதாங்குஷ்ட விஸ்தாரம் ஸமாநம் விதீயதே ।
¹வஷம்வண்ணாம் முசும் வாஷ்ணோஸமஸ்தாரங்குலாவயம் ॥ ११५ ॥

117. கால் நுனியின் அகலம் 6 அங்குலம். புறங்கால் அகலம் 5 அங்குலம். கணுக்காலின் உயரமும் அகலமும் 4 அங்குலம்.

ஷட்ஙிமாஹாஙவிஸ்தாரம் வஞ்சாத்ரம் ப்ரபஷ்யதே ।
தலகாஹாமவிஸ்தாரம் ஜம்வாஷணாத் விஷ்யதே ॥ ११७ ॥

118. கணுக்காலின் இருபுறத்திலுமுள்ள முழி (விழி) களின் ஒன்றுக்கொன்று அகலம் 5 அங்குலம். முழங்காலின் கீழ்க்கோடி யெலும்பாகிய நளகையின் அகலம் 4 அங்குலம். முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலம்.

ஜாநுஸஸ்தாரம் மசுரம் தாரம் உவஉமிரமாவிபரமுகம் ।
அதமவிஸ்மரமிராத்ரம்ஷ்யாகஸ கபிவிஸ்தாரவிஷ்யதே ॥ ११८ ॥

119. முழங்கால் முட்டு அகலம் 7 அங்குலம். தொடையின் அகலம் 12 அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 24 அங்குலம்.

வீரம்ஸப்தாரம் மசுரம் தியாசுக் மஹ்யூஉவஷவத்ரவகஸ ।
விவா ஙாஉம்ஸனம்யொதிவிஸம்பஶ்ரொணி²விராரம் கம் ॥ ११९ ॥

---

1. வக்ஷம்=வ்ருவக்ஷம்
2. ஶ்ரோணி—ர்தாஹெரய: ஸவாஶொதம்
ஶ்ரொணீர்ஷ்வம்வஞ்சாத்ரகம்!
காஶ்யபீயம், அ. 50, உத்தமதஶதாலவடிலஃ,ஶ்லோ. 117

ஸ்திதம்]

120. குஹ்யபீடத்தின் அகலம் 7 அங்குலம். குஹ்யம் அரசிலைபோல் அமைந்திருக்கவேண்டும். அகலமாகவும் சதைப் பற்றுள்ளதாகவும் அமைந்திருக்கவேண்டும். சுரோணி (அதாவது தொப்புகளுக்குள்ள இடம்) யின் இடத்தில் இடுப்பின் அகலம் 20 அங்குலம்.

ஷட்யவம் தூந்நதம் நாபிரேகாதஶாங்குலம் |
மத்யோதரம் ஸ்தநாதஸ்தாத் த்ரயோதஶாங்குலம் பவேத் || ௱௨௧ ||

121. தொப்புள் உயரம் 6 யவை. வயிற்றின் மத்தியின் அகலம்[1] 11 அங்குலம். ஸ்தனத்துக்குக் கீழே அகலம் 13 அங்குலம்.

ஸ்தநாந்தரம் நவாங்குல்யம் த்வ்யங்குலம் சூசுகாந்தரம் |
அர்தபஞ்சாங்குலோத்ஸேதம் அக்ஷிரர்தாங்குலம் விது: || ௱௨௨ ||

120. ஸ்தனங்களின் அகலம் 9 அங்குலம். அதில் சூசுகம் என்னும் நடுப்பிரதேசம் 2 அங்குல அகலம். ஸ்தனத்தின் உயரம் 4½ அங்குலம். அதில் கண் அகலம் ½ அங்குலம்.

உந்நதம் த்வியவம் வித்யாத் கக்ஷயோரந்தரம் தத: |
ஸப்ததஶாங்குலம் ப்ரோக்தம் பாஹ்வக்ரயோஸ்து விஸ்தரம் || ௱௨௰௧ ||
ஏகத்ரிம்ஶதிமாத்ரம் ஸ்யாத் தீர்கம் ஷட்விம்ஶமாத்ரிகம் |
பாஹ்வோர்தீர்கம் த்வயாங்குல்யம் கூர்பராந்தம் விதீயதே || ௱௨௰௨ ||

121 - 122. அதன் உயரம் 2 யவை. கக்கங்களுக்கு இடையே உள்ள தூரம் 17 அங்குலம். இரண்டு புஜங்களின் எல்லைக்குள்ள தூரம் 31 அங்குலம். இரு புஜங்களின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்கை முட்டின் நீளம் 2 அங்குலம்.

ப்ரகோஷ்டம் ஷோடஶாங்குல்யம் தலம் ஸப்தாங்குலம் பவேத் |
ஷடங்குலம் மத்யமாங்குல்யம் பஞ்சமாத்ரம் து தர்ஜநீ || ௱௨௰௩ ||

---

1. அதாவது கழுத்துக்குக் கீழே இடுப்புக்கு மேலே மிகக் குறுகிய பாகம்.

𑌅𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌸𑌮𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌤𑍁𑌯𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ ௱௨௰௪ ॥

123 - 124. முன்னங்கை நீளம் 18 அங்குலம். உள்ளங்கை நீளம் 7 அங்குலம். நடுவிரல் நீளம் 6 அங்குலம். ஆள்காட்டி விரல் நீளம் 5 அங்குலம். மோதிரவிரலும் அப்படியே. சுண்டு விரல் நீளம் 4 அங்குலம். கட்டைவிரல் முதல் விரல்களின் அகலம் முறையே 9 யவை, 7 யவை, 8 யவை, 7 யவை, 6 யவை.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑌰𑌸𑌸𑌂𑌯𑌾𑌤 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌪𑌿 ॥ ௱௨௰௫ ॥

125. மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலம், முழங்கை முட்டின் அகலம் 5 அங்குலம், புஜ மத்தியின் அகலம் 6 அங்குலம். புஜத்தின் அடிப்பக்கம் அகலம் 7 அங்குலம்.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌖𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌾𑌣𑍍𑌡𑌸𑌮𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿 ॥ ௱௨௰௬ ॥

126. கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலம். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலம். முகம் கோழிமுட்டை வடிவமாக அமைக்கப் பட வேண்டும்.

𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௱௨௰௭ ॥

127. கேசாந்தத்திலிருந்து புருவங்களின் நடு $2\frac{1}{2}$ அங்குலம். அதிலிருந்து அக்ஷிஸூத்ரம் 2 அங்குலம் 2 யவை. அதிலிருந்து மூக்கின் அடி 2 அங். 2 யவை.

𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌲𑍀𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌮𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌹𑌨𑍁𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௱௨௰௮ ॥

ஸ்த்ரீமாநம்]

128. அதிலிருந்து வாய் 1 அங்குலம் 1 யவை. மூக்கின் அடிப்பக்கத்திலிருந்து மேலுதடு நுனி வரையில் உள்ள பள்ளமாகிய கோஜியின் நீளம் 4½ யவை. பாக்கிஹநு[1]

கர்ணாத்³ ஹநு ஸ்த்ர்யங்கு³லம் ஸ்யாத் கர்ணதாரம் கருஹவேத்
த்³வியவாதி⁴கவேதா³ம்ஶம் கர்ணதீ³ர்க⁴ம் ப்ரஶஸ்யதே ॥ ௱௨௰௯ ॥

நாலாயாமம் ஸஹவேஷ்டாநாம் பஞ்சாங்கு³லஸம்யுதம் ।
க³ஜஹஸ்தஸமம் பாத³ம் கோ³வாலாகாரபா³ஹுகம் ।
ஶேஷம் பூர்வவது³த்தமம் தை³வி ஸ்த்ரீமாநம் ப்ரஶஸ்யதே ॥ ௱௩௰ ॥

129 - 130. காதிலிருந்து தாடை 3 அங்குலம். காதின் அகலம் 2 அங். காதின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. காதின் தொங்குகிற பாகத்தின் நீளம் 5 அங். இதில் வட்டப்பகுதியும் சேர்ந்தது. காலின் அமைப்பு யானைத் துதிக்கையைப் போலவும் கையின் அமைப்பு பசுவின் வாலைப்போலவும் கரவு சரிவாக இருக்கவேண்டும். மற்ற அளவுகள் முந்தி உத்தமதசதாளத்திற்குச் சொன்னபடியே என்று கொள்ளவும்.

— :0: —

இத்யாக³ஸ்த்யே ஸகலாதி⁴காரே மத்⁴யமத³ஶதாள
ஸ்த்ரீமாநம் நாம த்ருதீயோऽத்⁴யாய꞉

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில்
மத்யமதசதாள ஸ்த்ரீமானம் என்னும் மூன்ருவது அத்தியாயம்
முற்றுப்பெற்றது.

---

1. ஹநு என்பது தாடைக்குப் பெயர். 116-வது சுலோகத்தில் மூக்கின் அடியிலிருந்து ஹநுவின் கீழ்க்கோடிக்கு உள்ள தூரம் 3 அங். 6 யவை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 4½ யவை. கோஜி. பாக்கியுள்ள 3 அங். 1½ யவை. ஹநுவின் நீளம். இதில் கீழ் உதடும், முகவாய்க்கட்டையும் அடங்கும்.

அஷ்டாவிம்சோऽத்யாய:

அத புருஷமானம்

மத்யமே தசதாலே து பௌருஷம் மானமுச்யதே ।
பிம்போச்ச்ரயம் சதம் விம்சம் ஸாங்குலம் த்வியவம் சிர: ॥ ௱௩௰௩ ॥

133. மத்யமதசதாளத்தில் ஆண் உருவங்களின் அளவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. பிம்பத்தின் உயரத்தை 120 அங்குலமாகக்கொண்டு அளவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. சிரஸின் உயரம் 1 அங். 2 யவை.

(க்ரீவாஜானுபதோத்ஸேதம் த்வியவம் வேதமாத்ரகம் ।)[1]
க்ரீவாஜானுபதோத்ஸேதம் த்வியவம் ச வேதமாத்ரகம் ।
(நேத்ராந்தம் கேசாந்தாந்நாஸாபுடாந்தம் ததோ ஹனும் ஹிருதயாம் ॥)
நேத்ராந்தம் கேசாந்தாத் ஹனுஜானவேத்ஸம் த்ரிணாம் ॥ ௱௩௰௪ ॥

134. கழுத்து, முழங்கால்முட்டு, பாதம் இவைகளின் உயரம் 4 அங்குலம். 2 யவை. கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்ராந்தம், அதிலிருந்து நாஸாபுடாந்தம், அதிலிருந்து ஹநுவின் முடிவு

---

1. குறிப்பு:- இந்த அத்தியாயத்திலுள்ள சுலோகங்கள், சுவடியில் பிழைமலிந்தவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. அவைகளின் பொருளை ஒருவாறு நிச்சயித்து அதற்கான பதங்களைக்கொண்டு திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சுலோகங்களின் யாப்பும் நிச்சயிக்கக்கூடவில்லை. சுவடியிலுள்ளபடி சுலோகங்கள் அர்த்த சந்திர யடிவங்களுக்குள் கொடுக்கப்படுகின்றன.—மத்யமதசதாளத்தில் புருஷமானம் ப்ராம்ஹீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் தசதாளமனைப்பற்றிய இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை அனுசரித்தே இங்கு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂]

இந்த மூன்று அளவுகளும் அப்படியே அதாவது 4 அங். 2 யவை.

(𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌲𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌷𑌡𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦-
𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥)

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌂 𑌦𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥
॥ ௱௰௫ ॥

'களம்' அதாவது கழுத்தின் மேற்பகுதி அரை அங்குலம். அதுபோக பாக்கி அதாவது 3 அங். 6 யவை. [1] கழுத்தின் உயரமாகும். 'ஹிக்கா' என்னும் நெஞ்சுக் குழி முதல் ஹ்ருதயம் வரையில் 12 அங். 6 யவை. அதிலிருந்து நாபியும், நாபியிலிருந்து மேட்ராந்தமும் 13 அங்.

𑌊𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌵𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
(𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾 𑌵𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥)
𑌜𑌾𑌨𑍁 𑌵𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ ௱௰௬ ।

136. இந்த 13 அங்குலத்தின் இருமடங்கில் 2 யவை குறைந்தது, அதாவது 25 அங். 6 யவை. துடையின் நீளமாகும். முன்னங்காலின் நீளமும் அதுவே. பாதத்தின் நீளம் 17 அங்.

(𑌬𑌾𑌹𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑌟𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥)

---

1. கழுத்தின் மொத்த உயரம் 4 அங். 2 யவை. என்று 136-வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 6 யவை. போக மிச்சம் 3 அங். 6 யவை.

बाहुदीर्घं च षड्विंशन्मात्रं कूर्परं द्वयम् ।
प्रकोष्ठं च विशातीयात् विंशन्मात्रायतम् ॥ १३६ ॥

137. புஜத்தின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்கை முண்டு 2 அங்குலம். முன்னங்கை நீளம் 20 அங்குலம்.

तलं त्रयोदशांशं बाहुपर्यन्तविस्तरम् ।
नवत्रिंशांशमात्रं चास्यास्त्वेकादशार्धायविस्तरम् ॥
॥ १३७ ॥

138. உள்ளங்கை விரல் உள்பட 13 அங். புஜம் உள்பட மார்பின் அகலம் 39 அங். முகத்தின் அகலம் 11½ அங்.

कर्णमूलं बाहुमूलं जानुमध्यं च कक्षगम् ।
प्रत्येकं नवमात्रं स्यात्कक्षयान्तरं द्वयमात्र-
कम् ॥ १३८ ॥

139. கர்ண மூலம் (காதின் அடிப்பக்கம்) ஒன்றுக் கொன்று தூரம் 9 அங். புஜத்தின் அடிப்பக்கத்தின் அகலம், முழங்கால் முட்டின் நடு அகலம், இவை ஒவ்வொன்றும் 9 அங். கக்கத்தின் பக்கத்தில் உள்ள கக்ஷதரம் என்னும் இடம் 2 அங்குலம்.

वक्षस्थलं चैकविंशन्मात्रविस्तारमुदरं स्यात् ।
पञ्चदशं मात्राधिकं श्रोणिः षोडशविस्तारम् ॥ १३९ ॥

140. மார்பின் அகலம் 21 அங். வயிற்றின் நடுபாகத்தின் அகலம் 15 அங். தொப்புள் ஒழுங்குக்கு உள்ள 'ச்ரோனி' என்னும் பிரதேசத்தின் அகலம் 16 அங்.

तस्मादष्टमात्राधिकं कटिविस्तारं स्यात् ।
ऊरुमूलविस्तारं त्रयोदशांशमात्रं भवेत् ।

ऊरुमध्यविस्तारं त्वेकादशांशमात्रं तथा ।
जङ्घामध्यं सप्तमात्रं तलैकाविस्तारं त्वष्टायामम् ॥ १४१

வாஶாஷஶாந்தம்]

141. இடுப்பின் அகலம் 18 அங். அடித் தொடையின் அகலம் 13 அங். நடுத் தொடையின் அகலம் 10½ அங். முன்னங்கால் மத்தியின் அகலம் 7 அங். முன்னங்காலின் நுனிப் பாகமாகிய 'நளகா' என்னும் இடத்தின் அகலம் 4 அங். அதன் நீளமும் 4 அங்குலம்.

ஶ்ரோண்யா வம்ஶோ விஸ்தாரம் அஷ்டாம்ஶம்(அ)யவாதிகம் ।
ஸக்திமூலம் வஹ்நாக்ஷம் வார்தி ஸஷியவம் அஷ்டாம்ஶமாத்ரம் ।
த்ரியவஞ்சாந்தம் (யவயாதம்) அஷ்டாம்ஶமாத்ரம் விஸ்தாரோ தைர்க்யம்
॥ ௱௪௨ ॥

142. நெற்றியின் முன் அகலம் 8 அங். 1 யவை. கணுக்கால் இரு முழிகளின் விஸ்தாரம் 5 அங். குதிகால் அகலம் 4 அங். 2 யவை. உயரம் 4 அங். 3 யவை.

ஸஷியவம் வக்ஷாம் மாத்ரம் வாதயுக்தவிஸ்தாரம் ।
ஷட்யவாம் மாத்ரம் வாதாக்ரதஶ விஸ்தாரம் ॥ ௱௪௩ ॥
ஸம் மாஷாதிக ஸிஷாணம் மாத்ரீதிவம் ।
ஸஷியவம் அஷ்டாம்ஶமாத்ரம் (ஸத்ரியவம்) த்ர்யம் மாத்ராயதம் ॥ ௱௪௪ ॥

(த்ர்யம் மாத்ரம்) அத்ர்யம் மாத்ராயதம் ந்ரதேண விஸ்தாரம் ।
விஶாக்ரம்(யவஶாக்ரம்) பவராயதஶ க்ரம் ஶாக்ரம் ஸப்தயவம் ஸ்யாத் ॥ ௱௪௫

143 - 145. பாதத்தின் மத்தியின் அகலம் 5 அங். 2 யவை. பாதத்தின் நுனிப் பக்கத்தின் அகலம் 6½ அங். கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. ஆள்காட்டி விரல் 4 அங். 3 யவை. நடுவிரல் 3 அங். 4 யவை. மோதிர விரல் 3 அங். சுண்டு விரல் 2 அங். 4 யவை. இவைகளின் அகலம் முறையே :—2 அங்., 1 அங். 1 யவை., 1 அங். ½ யவை., 1 அங். 7 யவை. யாகும்.

தேஷாம் நவவிஸ்தாரம் ஸம்மாத்ரம் வஹ்யவம் ।
அஷ்டாஸ்து யத்ரியவம் தீவஷ்டாம் ரஹிதம் ஸ்யாத் ॥ ௱௪௬ ॥

146. அவைகளின் நகத்தின் அகலம் முறையே :-1 அங். 5 யவை, 4 யவை, 3½ யவை, 3 யவை; அவைகளின் நீளம் அகலத்தில் ⅛ பங்கு குறைவு.

ஸப்தமாத்ரம் ஸார்த்தமாத்ரம் ஷண்மாத்ரம் பஞ்சத்ரியவம் ।
நகம் த்ரிமாத்ரம் பாஹுமத்யம் கூர்பரம் ப்ரகோஷ்டம் ॥ ௱௪௭ ॥

மணிபந்தம் தேஷாம் விஸ்தாரம் க்ரமேண ।
தலோத்ஸேதம் ஸப்தமாத்ரம் ஷடங்குலம் மத்யமாங்குலிதீர்கம் ஸ்யாத் ॥
॥ ௱௪௮ ।

147 - 148. புஜத்தின் மத்யத்தின் அகலம் 8 அங். முழங்கை முண்டின் அகலம் 7 அங். முன் கை அகலம் 5 அங், 6 யவை. மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங். 4 யவை. உள்ளங்கை 7 அங். நடுவிரல் நீளம் 6 அங்குலம்.

பஞ்சமாத்ரம் த்வியவம் தீர்கம் ப்ரதேசின்யாஸ்ததைவ அநாமிகா தீர்கம்
ஸயவம் அங்குஷ்டம் வேதமாத்ரம் கநிஷ்டிகா தீர்கம் ஸ்யாத் ॥ ௱௪௯

149. ஆள்காட்டி விரலின் நீளம் 5 அங். 2 யவை. மோதிர விரல் நீளமும் அப்படியே. கட்டைவிரல், சுண்டுவிரல் இவைகளின் நீளம் 4 அங். 1 யவை.

தலவிஸ்தாரம் ஷட்ஸார்த்தமாத்ரம் கனம் த்ர்யர்த்தமாத்ரம் ஸ்யாத் ।
அங்குல்ய(தல)விஸ்தாரம் க்ரமேண தாரம் ஸமாரப்ய அங்குஷ்டாதி கநிஷ்டாந்தம் ॥ ௱௫௰

150. உள்ளங்கை அகலம் 6½ அங். கனம் 2½ அங். கட்டைவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் 1 அங். 2 யவை, 1 அங்., 1 அங். 1 யவை, 1 அங்., 6 யவை.

ஸப்த பஞ்ச பஞ்சாயவ பஞ்சத்ரியவாய விஸ்தாரம் ।
தலவிஸ்தாரம் தலதீர்கம்(த்வி)யவாதிகம்(ஸ்யாத்) ॥ ௱௫௧ ॥

பாதா³ங்கு³ஷ்ட²கம்]

151. இகைளின் நகத்தின் அகலம் முறையே :—8 யவை, 5 யவை, 5½ யவை, 5 யவை, 3½ யவை. நீளம் அகலத்தைவிட இரண்டிரண்டு யவை அதிகம்.

நகே²ஷ்வஷ்டயவாதி³ பஞ்சாங்ஶம் ஸார்த⁴ம் பஞ்சாயவவிஸ்தாரம் |
விம்ஶாங்கு³(வஸ்த்ர)விஸ்தாரம் அத²ம் ஸார்த⁴ம் ||௱௫௧||

152. ஆண் குறியின் நீளம் 5 அங். 1 யவை. அகலம் 2½ அங். முஷ்கத்தின் விஸ்தாரம் 4 அங். நீளம் 4 அங்.

லலாடே பூர்வவிஸ்தாரம் அஷ்டாங்கு³லம்
கர்ணயோர்பா³ஹ்யதஸ்தாரம் |
த்ரயோத³ஶாங்கு³லஸார்த⁴ம்
ஶ்ரோத்ரயோஸ்தாரம் த்³வியவாதி⁴கம் த்³வ்யங்கு³லம் ||௱௫௩||

சக்ஷுர்விஸ்தாரம் ஷட்³யவம் சக்ஷுர்மத்⁴யே
பஞ்சார்த⁴யவாதி⁴கம் |
க்ருஷ்ணம் ஶேஷாம்ஶம் த்³விபார்ஶ்வே
ஸிதாம்ஶகோ ப⁴வதி ||௱௫௪||

153 - 154. நெற்றியில் முன் பக்கம் அகலம் 8 அங். காதுகளின் வெளிப்புற எல்லை வரையில் அகலம் 13½ அங். காதுகளின் அகலம் 2 அங். 2 யவை. கண்ணின் நீளமும் அதுவே. கண்ணின் அகலம் 6 யவை. கண்ணின் மத்தி கருவிழி 5½ யவை. போக, பாக்கி இரு பக்கத்திலும் வெள் விழி அமைந்திருக்கும்.

க்ருஷ்ணவ்ருத்தமத்⁴யே து ஜ்யோதிர்யவப்ரமாணகம் |
த்³ருஷ்டிர்யூகாப்ரமாணம் து மத்⁴யே யவாயதா கநீநிகா ||௱௫௫||

155. கருவிழியின் மத்தியில் ஜ்யோதிர் மண்டலம் 1 யவை. அதில் பார்வை யவையில் எட்டில் ஒன்ருகிய 'யூகா' ப்ரமாணம். ஜ்யோதிர் மண்டலத்திலேயே ஒரு யவை நீளத்தில் 'கனீனிகா' என்னும் பாப்பா அமைந்திருக்கிறது.

अपाङ्गरक्तं द्वियवं अर्धयवं ऊर्ध्ववर्त्म द्वियवं
अधोवर्त्मार्धयवं स्यात् नेत्रसूत्रं तदूर्ध्वे यवाधिकं ॥
॥ १५६ ॥

156. கடைக்கண் ஓரத்தில் சிவப்பான பாகத்தின் நீளம் 2 யவை. அகலம் ½ யவை. மேல் இமை 2 யவை. கீழ் இமை ½ யவை ப்ரமாணம் இருக்கும். கீழ் இமைக்கு மேலே ஒரு யவை தூரத்தில் கர்ணஸூத்ரம் என்னும் கண் நடுக்கோடு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

द्विमात्रं भ्रुवोर्ध्वं स्यात्
तदेवं कर्णसूत्रं स्यात् ।
भ्रूदीर्घं पञ्चमात्रं
भ्रूमध्यविस्तारं सार्धयवं ॥ १५७ ॥

157. நேத்ர ஸூத்ரத்திற்கு மேல் இரண்டங்குலத்தில் புருவங்களின் ஒழுங்கு அமைந்திருக்கிறது. அதுவே காதின் ஒழுங்குமாகும். புருவத்தின் நீளம் 5 அங். மத்தியில் புருவத்தின் அகலம் 1½ யவை.

भ्रूणां नत (नति) मात्रं चापाकारं
[illegible] स्यात् ॥ १५८ ॥

158. புருவத்தின் வளைந்த பாகம் 1 அங். புருவம் வில் லைப்போல் வளைந்திருக்க வேண்டும். புருவம் மயிர் அடர்ந்திருக்க வேண்டும்.

कर्णं तु [illegible] द्वियवं चतुर्मात्रं ।
[illegible] मात्रायतं ॥ १५८
[illegible]
[illegible] ॥ १५९ ॥

159. காதின் அடிவரையில் நீளம் 4 அங். 2 யவை. காதின் தொங்குகிற பாகம் வட்டப்பகுதியுள்பட 4 அங். காது விசிறியின் முன் புறத்திற்கும் பின்புறத்திற்குமுள்ள தூரம் 1 அங்.

[illegible]]

காதின் கனம் (அகலம்) 2 அங். அதில் பாதி அசையக் கூடியது.

अ(योष)जरं सप्ताङ्गुलं गोजिमूलान्नासाग्रतुङ्गम् ।
यवोन्नत(न)द्व्यङ्गुलं वंशेनोत्सेधं षड्यवम् ॥ १६० ॥

160. காதின் அடியிலிருந்து கடைக்கண் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங். 'கோஜி'யின் அடியிலிருந்து மூக்கின் நுனி உயரம் 1 அங். 7 யவை. மூக்கு நடுத்தண்டின் உயரம் 6 யவை.

तस्यैतारं यवं त्यक्त्वा द्विनासिकाङ्गुलायामम् ।
विस्तारं पुटस्यायामार्धं स्यात्पुटघनं यवम् ॥ १६१ ॥

161 - 162. அதன் அகலம் 1 யவை. அதை நீக்கி மூக்கின் இரு புறமும் ஒவ்வொன்றும் 1 அங். மூக்கின் புடைப்பின் குறுக்களவு ½ அங். மூக்குப் புடைப்பின் கனம் 1 யவை.

गोज्यायामं चतुर्यवं विस्तारं द्वियवम् ।
उत्तरोष्ठविस्तारं चतुर्यवं पालिर्यवतारम् ॥ १६२ ॥

162. கோஜியின் நீளம் 4 யவை. அகலம் 2 யவை மேல் உதட்டின் அகலம் 4 யவை. அதன் விளிம்பு 1 யவை. மேல் உதட்டின் நீளம் 4 அங். 1 யவை.

तस्यायामं यवाधिकचतुरङ्गुलं (सुयारस्य)
विस्तारं सयवांशं स्यात् ।
तस्यायामं द्वियवाधिकद्व्यङ्गुलं पालिका यवतारम् ।
षड्यवं (तच्छेद्यं) रक्तं शेषं (स्यात्) ॥ १६३ ॥

163. மேல் உதட்டின் நீளம் 4 அங். 1 யவை. கீழ் உதட்டின் நீளம் 2 அங். 2 யவை. கீழ் உதட்டின் அகலம் 1 அங். 1 யவை. அதன் விளிம்பு 1 யவை. அகலத்தில் 6 யவை. போக பாக்கி உட்புறம் சிவப்பாக இருக்கும்.

ஹந்வக்³ரமானம் ஹந்வோர்பா³ஹ்யமந்தஸீமகம் ।
த்³வியவாதி⁴கம் (ஸயவாங்கு³லத்³வயாத்) ॥ ௱௬௪ ॥

க்³ரீவாத்கர்ணாந்தம் த்³வ்யங்கு³லம் த்³வியவம் ।
ஶேஷமுத்க்ருஷ்டோ(கோ)க்தவத்கல்ப்யம் ॥ ௱௬௫ ॥

இத்யாக³ஸ்த்யே ஸகலாதி⁴காரே மத்⁴யத³ஶதால
புருஷமானம் நாம சதுர்தோ²த்⁴யாய꞉

164 - 165. ஹநு (தாடை) நீளம் 2 அங். 2 யவை. கழுத்தின் எல்லைவரையில் 1 அங். 2 யவை. கழுத்திலிருந்து காதின் கோடி 2 அங். 2 யவை. மற்ற அளவுகள் உத்தமதசதாளத்திற்குச் சொன்னபடி அமைத்துக் கொள்க.

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் மத்யமதசதாள புருஷமானம் என்னும் நான்காவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

— :0: —

பஞ்சமோத்⁴யாய꞉

அத⁴மத³ஶதாலே ஸ்த்ரீமானம்

அத⁴மத³ஶதாலே ச ஸ்த்ரீமானமத² வக்ஷ்யதே ।
பே³ரபாத³தலாது³ச்யம் யாவது³ஷ்ணீஷஸீமகம் ॥ ௱௬௬ ।

166. அதமதசாளத்தில் ஸ்திரீமானம் சொல்லப்படுகிறது. பிம்பத்தின் பாதம் முதல் உஷ்ணீஷம் வரையில் இதன் உயரம் 116 அங்குலம்.

ஷ்டிதாந்தம்]

உஷ்ணீஷகேஶாந்தஜாநுஶ்ச ததோ ஜாந்வந்தம் ச ஸமம் ।
கேஶாக்ஷ்யந்தம் வா புடநாஸாந்தம் ஹந்வந்தம் த்வியவஸம்யுதம் ॥ ௱௬௭ ॥

167. உஷ்ணீஷம் உள்பட கேசாந்தம் வரையில் 4 அங். முழங்கால் முட்டு 4 அங். பாதத்தின் உயரம் 4 அங். கேசாந்தத்திலிருந்து கண் வரையில் 4 அங். 2 யவை. கண்ணிலிருந்து 'நாஸாபுடம்' வரையில் 4 அங். 2 யவை. நாஸாபுடத்திலிருந்து ஹநு (தாடை) வரை 4 அங். 2 யவை.

கண்டாத் ஹ்ருதயம் நாபிர் நாபேர் மேட்ரம் ஸார்த்தத்ரிவேதகம் ।
ஊருகம் ஜங்க(ஜாநு)ஸ்யாச்ச பஞ்சவிம்ஶாங்குலாயதம் ॥ ௱௬௮

ஊருஜம் வா பாஹுஸமம் (ரூபதம்) ஷோடஶாங்குலம் ।

168. கண்டத்திலிருந்து ஹ்ருதயமும், ஹ்ருதயத்திலிருந்து நாபியும், நாபியிலிருந்து மேட்ரமும் ஒவ்வொன்றும் 12½ அங். தொடையும், முன்னங்காலும், புஜமும் ஒவ்வொன்றும் 25 அங்.

பாதாயாமம் (பாஹுமே) ஷோடஶாங்குல்யம் த்வ்யங்குலம் கூர்பரம் ததா ।
(ப்ரகோஷ்டம் ஏகோநவிம்ஶம்) ஷட்பாகம் த்ருதீயகம் ॥ ௱௬௯ ॥

169 - 170. பாதத்தின் நீளம் 16 அங். புஜத்தின் நீளம் துடையை யொத்தது, அதாவது 25 அங்குலம். முழங்கை முட்டு நீளம் 2 அங். முன்னங்கை நீளம் 19 அங். உள்ளங்கை நீளம் 6⅓ அங்குலம்.

மத்யமாங்குலம் ஷண்மாத்ரம் ஆஸ்யம் ருத்ராம்ஶகம் ।
க்ரீவாவிஸ்தாரமங்குலம் ஸப்தம் பாஹுமூலம் ததா ஜாநுகே ॥ ௱௭௰ ॥

170. நடுவிரல் நீளம் 6 அங். முகத்தின் அகலம் 11 அங். கழுத்தின் அகலம் 7 அங். புஜத்தின் அடிப்பக்கத்தின் அகலமும், முழங்கால் முட்டின் அகலமும் அதுவே.

தத்ஸம் ஜாநுவிஸ்தாரம் கக்ஷ்யந்தரமஷ்டாதஶகம் ।
ஸ்தநத்வயாந்தரம் ப்ரோக்தம் ஸ்தநதாரம் நவாங்குலம் ॥ ௱௭௧ ॥

171. கக்கங்களின் மத்தியின் அகலம் 17 அங். ஸ்தனங்களின் அகலம் 9 அங்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௭௰௨ ॥

172. அவற்றின் உயரம் 4½ அங். ஸ்தனத்தின் உச்சி 2 யவை. அதின் அடிப்பக்கம் அகலம் 4 யவை. அதன் உயரம் 2 யவை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௭௰௩ ॥

173. நன்கு திரண்டு முகம் உயர்ந்தும், பருத்தும் அழகாகவும் இருக்க வேண்டும். ஸ்தனத்திலிருந்து ஹ்ருதயத்தின் தூரம் 13½ அங்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௭௰௪ ॥

174. உதர மத்யம் என்னும் வயிற்றின் ஒடுங்கிய பாகத்தில் அகலம் 11 அங். நாபிக்கு ஒழுங்காக உள்ள ‘ சுரோணி ’ என்னும் பிரதேசத்தின் அகலம் 20 அங். இடுப்பின் அகலம் 24 அங்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௭௰௫ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௱௭௰௬ ॥

175 - 176. அடித் தொடையின் அகலம் 12 அங். முன்னங்கால் மத்தியின் அகலம் 6 அங். கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள ‘ நளகா ’ என்னும் இடம் 4 அங். குதிகாலின் உயரம் 5 அங். அகலம் 4 அங். 1 யவை. புறங்கால் 5 அங். பாதத்தின் முன் புறம் 6 அங்.

𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌕𑌂]

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌯𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾 ॥௱௭௰௭॥

𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂(𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂)𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥௱௭௰௮॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌖𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌂 ।

177 - 179. கால் கட்டைவிரல் நீளம் 4 அங். ஆள்காட்டி விரல் 4 அங். 1 யவை. நடுவிரல் 3½ அங். மோதிர விரல் 3 அங். சுண்டுவிரல் 2½ அங். அவைகளின் அகலம் முறையே:- 2 அங்., 1 அங்., 7½ யவை, 7 யவை, 6½ யவை. இந்த அகலங்களில் பாதி நகங்களின் அகலமாகும். நகங்களின் நீளம் அகலத்தில் கால்பாகம் குறைவு.

𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 ॥௱௭௰௯॥
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

179 - 180. புஜம், முழங்கை மூண்டு, முன்னங்கை, மணிக்கட்டு இவைகளின் மத்தியின் அகலம் முறையே :—6 அங்., 5 அங்., 4 அங்., 3 அங்குலமாகும்.

𑌤𑌲𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 (𑌤𑌦𑍍𑌘𑌨𑌂) 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥௱௮௰॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌚 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௱௮௰௧॥

181. உள்ளங்கை அகலம் 6 அங்., கனம் 2 அங். நடுவிரல் 6 அங். ஆள்காட்டி விரல் 5 அங். மோதிர விரலும் 5 அங்குலமே. சுண்டு விரல் 4 அங். கட்டை விரல் நீளமும் 4 அங்குலமே.

𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌤𑌲𑌂(𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗)𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌾𑌃 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌖𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌂 ॥௱௮௰௨॥

𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥

182 - 183. விரல்களின் அகலம் முறையே :—9 யவை, 7 யவை, 8 யவை, 7 யவை, 6 யவைகளாகும். நகங்களின் அகலம் விரல்களின் அகலத்தில் 4/6 பங்கு. நகங்களின் நீளம் அகலத்தைக் காட்டிலும் 1 யவை அதிகம்.

[illegible] । ॥ ௱௮௰௩ ॥
[illegible]

184. புருவங்களின் இடைவெளி 1 அங். நாஸா புடத்தின் அகலம் 2 அங். 2 யவை. வாயின் உயரம் 1 அங். அதில் கோஜியின் நீளம் ½ அங்.

[illegible] ।
௱௮௰௪
[illegible]
[illegible] ॥ ௱௮௰௫ ॥

189. வாயின் நீளம் 3 அங். மேலுதட்டின் விளிம்பு 3 வளைவுகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். கீழ் உதட்டின் நீளம் 2 அங். அகலம் 1 அங். விளிம்பு 1 யவை நீக்கி மற்ற பகுதி சிவந்திருக்கவேண்டும். கண்ணின் நீளம் 2 அங். 1 யவை கண்களின் உள்ளே கருவிழி 6 யவை.

[illegible] ।
([illegible])
[illegible][1] ॥ ௱௮௰௯ ॥

186. கண்ணின் பார்வை ஒரு யூகம். (யவையில் எட்டில் ஒரு பாகம்.) நாஸா புடம் 2 அங்.........

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௮௭ ॥

[illegible] ।

---

1. இந்த சலோகத்தின் பிற்பகுதி எதைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்பது விளங்கவில்லை. அதனால் அதைத் திருத்தக் கூடவில்லை.

ஸ்த்ரீமாநம்]

187. காதின் தொங்குகிற பாகம் அகலம் 2 அங். 2 யவை. நீளம் 4 அங். மற்ற அங்கங்களின் அளவுகள் யுக்தமாக ஊகிக்கத் தகுந்தவை.

உத்தமே தசதாலே ச தேவோ தேவீ து மத்யமே ॥ ௱௮௮ ॥

மத்யமே தசதாலே ச தேவோ தேவீ கநிஷ்டகே ।
ப்ரஹ்மேசகேசவாநாஞ்ச தேவீநாம் த்ரைவிதாத்மகம் ॥ ௱௮௯ ॥

ஶ்ரேஷ்டமத்யமஹீநேந தசதாலேந காரயேத் ।
வேதாப்த்யம்சம் விம்சத்யம்சம் விம்சதிஷு
வேதோநவிம்சதிரிதி த்ரிவிதம் க்ரமேண ॥ ௱௯௰ ॥

இத்யாகஸ்த்யே ஸகலாதிகாரே அதமதசதால
ஸ்த்ரீமாநம் நாம பஞ்சமோऽத்யாய: ॥

188 - 190. எந்த புருஷ தேவ பேரம் உத்தம தசதாளத்தில் செய்யப்படுகிறதோ அதன் தேவி மத்யம தசதாளத்திலும், மத்யமதசதாளத்தில் புருஷ பேரமானால் தேவீ பேரம் அதமதசதாளத்திலும் அமைக்கப்படவேண்டும். ப்ரும்ம, விஷ்ணு, ருத்திரர்களுடைய தேவிகள் உத்தம, மத்யம, அதம தசதாளங்களில் அமைக்கப்படலாம். உத்தம தசதாளம் 124 அங். மத்யமதசதாளம் 120 அங். அதம தசதாளம் 116 அங். இவ்விதமாக தசதாளம் 3 வகைப்படும்.

— :0: —

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் அதமதசதாள ஸ்த்ரீமானம் என்னும்
ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

———(O)———

அத ஷஷ்டோऽத்யாய:

மூர்த்திலக்ஷணம்

௧. ஸோமாஸ்கந்தலக்ஷணம் |

ஸோமாஸ்கந்தேஶ்வர: ஶைவம் வக்ஷ்யதே விதிநாதுநா |
லம்பமாநோபமாநாப்யாம் புஜவர்ணாதிகாந்தத: || ௱௯௧ |

ருஜ்வாயதம் ரஜோபாவம் அர்த்தபர்யங்காஸநம் |
விஶ்ராந்திம் ஸ்தாபயேத்பீடே அத்யூர்த்வம் து ஸ்தம்பயேத் || ௱௯௨ ||

191 - 192. முதலில் ஸோமாஸ்கந்தேச்வரரின், அதாவது உமையோடும், ஸ்கந்தனோடும் கூடிய பரமசிவனுடைய மூர்த்தி லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

இந்த மூர்த்தியின் லம்பமான, உபமானங்களையும் அதாவது செங்குத்தான உயரங்கள், அகலம், கனம் இடைவெளி முதலியவைகளையும், நான்கு கைகளின் அமைப்புகளையும், நிறத்தையும் விவரமாகச் சொல்லுகிறோம் :

இந்த மூர்த்தி நேராக நிமிர்ந்தும், ரஜோ பாவத்தோடு (அதாவது ப்ரேம பாவம்) கூடியும், அர்த்தபர்யங்கம் அதாவது உயர்ந்த ஆசனத்தில் விச்ராந்தியாகவும் சாயாமல் நிமிர்ந்தும் உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையிலும், அமைக்கப்பட வேண்டும்.

இடதுகால் பீடத்தில் படுக்கையாகவும், வலது கால் தொங்கவிடப்பட்டும் இருக்கவேண்டும்.

ஜாநுமேவ ஶிஷ்டாங்க்ரிஶ்ச ஶாயிதாஸந பீடகம் |
ஸ யோஜ்யோ ந்யஸ்தபாதாப்யாம் தக்ஷபாதஸ்து லம்பகம் ||
|| ௱௯௩ ||

ஸோபாநாங்க³லக்ஷணம்]

> பா³ஹ்யஹஸ்தத்³வயோஸ்தா²பி மணிப³ந்த⁴ஸ்ய மத்⁴யமம் |
> மத்⁴யகாய ப்ரமாணேந ஸமமேவம் விதீ⁴யதே || ௧௯௪ ||

193 - 194. இரண்டு முழங்கால் முட்டுக்களிலிருந்து கேசாந்தம் வரையில் உள்ள அளவுகளும், கேசாந்தம் முதல் ஆஸநம் வரையில் உள்ள அளவும், இரண்டு முழங்கால் முட்டுக்களின் பக்கங்களுக்கு இடையே உள்ள அளவும், அந்தப் பக்கங்களிலிருந்து புஜங்களின் பக்கங்கள்வரையிலுள்ள அளவுகளும், வெளிப்புறக் கைகள் இரண்டினுடைய மணிக்கட்டுகளுக்கு இடையே உள்ள அளவும் உடம்பின் மேற்பாதியின் அளவுக்குச் சமமாகும்.

> ஸூத்ரே ஸப்தஸூத்ராம்ஸ்யாத் தா³ஸ்யம் ப்ரவிதீ⁴யதே |
> மௌல்யக்³ரநாபி⁴நாஸாந்த கு³ல்ப²மத்⁴யே ப்ரலம்ப³யேத் || ௧௯௫ ||

195. இந்த உட்கார்ந்த நிலை சம்பந்தமாக ஏழு சூத்திரங்கள் [2]சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் மத்திய சூத்திரம் தலையின் முன்புறத்திற்கும், நாபியின் மத்திக்கும் மூக்கின் மத்யத்துக்கும் கணுக்கால் மத்திக்கும் எதிரில் அமையவேண்டும்.

> ஸூத்ராத்³த³க்ஷிணஜாநுஞ்ச த்ரிம்ஶாம்ஶம் சைகோநகம் |
> ஸூத்ராத³ம்ப்⁴ரநளகாந்தரம் த்³வாத³ஶமாத்ரகம் || ௧௯௬ ||

196. இந்த மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து வலது முழங்கால் முட்டுக்கு உள்ள இடைவெளி 30 அல்லது 29 அங்குலம். சூத்திரத்திலிருந்து காலின் கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள 'நளகா' என்னும் இடத்திற்குமுள்ள தூரம் 12 அங்.

---

2. சூத்திரம் என்பது பிம்பங்களின் அங்கங்கள் ஒழுங்காக அமைக்கப் படுவதற்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட செங்குத்துக் கோடுகள். இந்த சூத்திரங்களுக்கும் அவயவங்களின் பகுதிகளுக்கும் உள்ள இடைவெளிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு அவற்றைக் கொண்டு அவயவங்கள் எளிதில் சரியாக அமைக்கப்படுகின்றன.

न्यूनाधिकाङ्गुलं वापि मध्यसूत्राद्दक्षिणहस्तके ।
तलमध्यरेखावसानात् विस्ताराङ्गुलमिष्यते ॥ ௱௯௭ ॥

पञ्चदशाङ्गुलं वापि वामहस्तस्य मध्यमे ।

197 - 198. இதைக் காட்டிலும் 1 அங்குலம் கூடவோ அல்லது குறைவாகவோ எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து வலது உள்ளங்கை நடுரேகை வரையில் இடைவெளி 14 அங். இடது கையின் மத்தி இந்த சூத்திரத்தி லிருந்து 15 அங்.

स्तनाग्रकोष्ठसमं वापि वामहस्तस्य मध्यमम् ॥ ௱௯௮ ॥
उरोभित्त्र्यङ्गुलं वापि वामहस्तान्तरं स्मृतम् ।

198 - 199. இடது கை மத்தி மூலக்காம்பின் உயரத் திற்கு சமமாயிருக்கவேண்டும். இடது கைக்கும் மார்புக்கும் உள்ள இடைவெளி 2 அல்லது 3 அங்குலம்.

हिक्कासूत्रसमं यावत् कर्तरीमुद्रं प्रदर्श्यते ॥ ௱௯௯ ॥
श्रोणिपार्श्वात् कूर्परपार्श्वं पञ्चषण्मात्रमिष्यते ।

199-200. கைகளில் உள்ள கர்த்தரீ முத்திரையின் உச்சி 'ஹிக்கா சூத்திர' (நெஞ்சுக் குழி ஒழுங்கு)த்திற்குச் சமமா யிருக்கவேண்டும். ச்ரோணி (நாபிக்கு ஒழுங்கான) பார்ச்வத் திற்கும், முழங்கை முண்டின் பார்ச்வத்திற்கும் உள்ள இடை வெளி 5 அல்லது 6 அங்குலம்.

कुक्षिनासाग्रयोर्मध्ये त्रिंशदङ्गुलमात्रकम् ।
मेढ्रान्तकक्षा(जानुकक्ष्योः)न्तरं पञ्चषण्मात्रं वापि प्रदर्शितः ॥ ௨௱

200. வயிற்றுக்கும், மூக்கின் நுனிக்கும் இடையேயுள்ள தூரம் 30 அங்குலம். மேட்ர (ஆண் குறி)த்திற்கும், கணுக் கால் முழிக்கும் (அல்லது வயிற்றுக்கும்?) உள்ள இடைவெளி 5 அல்லது 6 அங்குலம்.

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌨𑌳𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 |
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑍌𑌳𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌕𑌕𑌂 || ௨௦௧ ||

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍌𑌳𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 |

201- 202. நாபி மத்யத்திற்கும், கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள நளகாமத்யத்திற்குமுள்ள தூரம் 14 அங். தலையின் உச்சி மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து 14 அல்லது 13 அங்குலம் இடைவெளியுள்ளது.

தலையின் மத்தி (உச்சிக்கும் கேசாந்தத்துக்கும் இடையேயுள்ள பிரதேசம்) மத்திய சூத்திரத்துக்கு 6 அங்குல தூரமுள்ளது.

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌳 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌭𑌂 || ௨௦௨ ||
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 |

202 - 203. இந்த ஸோமாஸ்கந்த பிம்பம் சுகமாக உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையில் பவழம் போன்ற மேனியுடன் உள் பார்வையாகவோ அல்லது வெளிப் பார்வையுடனே இருக்க வேண்டும்.

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌵𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍌 || ௨௦௩ ||
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂𑌵𑌾𑌮𑍇𑌤𑍁𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂𑌵𑍈𑌕𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 |

203 - 204. கர்த்தரீ [3]முத்திரையுடன் கூடிய வெளிப்புற கைகள் பெண் மானும், மழு (கோடரி போன்ற ஆயுதம்)வும் ஏந்தியிருக்கவேண்டும். வலக்கையில் மழுவும் இடக்கையில் மானும் தரித்திருக்க வேண்டும்.

---

3. கர்த்தரீ—𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑍇 |
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑍌 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍌 ||
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 . . . |

மோதிர விரலும் கட்டை விரலும் உள்ளங்கையில் படியும்படி மடக்கப்பட்டும் சுண்டுவிரல் சிறிது வளைந்தும் மற்ற இருவிரல்களும் நேராகவும் இருப்பது கர்த்தரீ முத்ரை.—காச்யபீயம்.

ஸவ்யம் த³க்ஷிணம் சைவ கடகம் ஸிம்ஹகர்ணகம் ॥ ௨௦௪ ॥
ப்ரஸன்னம் வக்த்ரமுக்தம் ச்ருங்காரம் ராஜஸம் ததா²ம் ।

205. முன்புறக் கைகளிரண்டும் வலக்கை அபய முத்திரையுடனும், இடக்கை கடகம் ⁴அல்லது ஸிம்மகர்ணம்⁵ என்ற முத்திரையுடனும் அமைந்திருக்க வேண்டும். ப்ரஸன்னமான (சந்தோஷமான) முகத்தோடும் முக்கண்ணோடும், ச்ருங்கார ரஸத்தைக் காட்டும் தோற்றத்தோடும், ராஜஸ குணத்தோடும் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

வ்யாக்ர சர்மாம்பரதரம் த³க்ஷிணே வஸ்த்ராவிதம் ॥ ௨௦௫ ॥

வாமே து பத்ரம் சங்கம் (வா) வலயம் சைவ கர்ணயோ: ।
ஸிம்ஹகுண்டலவா ஜடாமகுடஸம்யுதம் ॥ ௨௦௬ ॥

205 - 206. இடுப்பில் புலித் தோலா அல்லது வஸ்திரமோ, அணிந்திருத்தல் ⁶வேண்டும். இடக் காதில் சங்கபத்ரமும், (சங்கு வளையமும்), வலக்காதில் மகர குண்டலமோ அல்லது ஸிம்ம குண்டலமோ அணிந்திருத்தல் வேண்டும். தலையில் ஜடா மகுடம் (சடைமுடி) அணிந்திருத்தல் வேண்டும்.

---

4. 'கடகம்'—தர்ஜன்யாதி கநிஷ்டாந்தம் தத்ராங்குல்யஸ்து வக்ரமா: ।
ஸம்ச்லிஷ்டாங்குஷ்டம் ஸாவம் ஸ்யாத்கடகாக்ருதி: ॥

ஆள்காட்டி விரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரையில் எல்லா விரல்களும் வளைந்தும் கட்டைவிரல் சிறிது வளைந்தும் இருப்பது கடக முதரை.

5. ஸிம்ஹகர்ணம்—மத்யமாமத்யமாங்குஷ்டம் அர்த்தவக்ரம் ச நாமிகா ।
வக்ரம் சேஷாங்குளம் ப்ரோக்தம் ஸிம்ஹகர்ணமிதம் பரம் ॥

நடுவிரல் உள்ளங்கை வரையில் பாதி வளைந்தும் மோதிர விரலும் அப்படியே பாதி வளைந்தும் மற்ற விரல்கள் கடக முத்திரையைப் போல் வளைந்தும் இருப்பது ஸிம்ஹகர்ணம் - காச்யபீயம், அத். 61, சுலோ. 10, 11, 13.

6. 'க' என்றும் சுவடியில் புலித்தோலோ வஸ்திரமோ என்னும் 'வ' என்றும் சுவடியில் புலித்தோலும் வஸ்திரமும் என்றும் பொருள்படும்படி பாடம் அமைந்திருக்கிறது.

[illegible]]

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௭ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௮ ॥

207 . 208. கேசாந்தத்திலிருந்து முடியின் உயரம் 24½ அல்லது 24¾ அங்குலம் இருத்தல்வேண்டும். நெற்றிப் பட்டத்தோடும், அதற்குமேல் 4 பூரிமங்களோடும் (புஷ்பம் அல்லது இலைபோன்ற வேலைப்பாடு) அமைந்திருக்கவேண்டும். மகுடத்தின் அடிப்பாகம் 12 அங்குலம் அகலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். நுனிப்பாகத்தின் அகலம் அதில் ⅛ அல்லது ⅐ குறைவாக இருக்கவேண்டும். இடப் பக்கத்தில் அர்த்த சந்திரனும், வலப் பக்கத்தில் அர்த்த நாக புஷ்பமும் அணிந்திருத்தல் வேண்டும்.

[illegible] ।

209. முகம் போன்ற வேலைப்பாடுள்ள முகப்புடன் கூடிய அரைஞாண் இடுப்பில் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௯ ॥

209. கையில் மூன்று கங்கணங்களும், கொடிப் பூ வேலை செய்த கேயூரமும் (தோள்வளை) அங்கதமும் (வாகுவலயம்) உதரபந்தனமும் (வயிற்றுப் பக்கத்தில் அணியப்படும் ஆபரணம்) அணிந்திருக்க வேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௰ ॥

210. ஊரு தாமம் என்னும் ஆபரணமும், மாலைபோன்ற பாதசரமும், துடைவரையில் தொங்கும் பாதங்களில் விரலணி

1. [illegible]

களும் ஆபரணங்களாக அமைக்கப்படவேண்டும். கர்ணபூரம் என்னும் காதணியின் அகலம் 4½ அங்குலம் இருக்கவேண்டும்.

பரஶுர்த்3வாத3ஶாங்கு3லோ ம்ருக3ஸ்தத்ஸமோச்ச்ரிதிர்ப4வேத் ।
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் சந்நவீரம் ப்ரலம்ப3யேத் ॥ ௨௱௰௧ ॥

211. மழுவின் நீளம் 12 அங். மானின் உயரமும் அதுவே. யக்ஞோப வீதமும் (பூணூல்) சன்ன வீரம் என்னும் பூணூலைப்போல் குறுக்காக அணியப்படும் இருமாலை களும் அமைக்கப்படவேண்டும்.

ஹாரஸூத்ரோத3ராயுக்தம் ஹாரஶ்ரீவத்ஸகம் ப4வேத் ।
உபக்3ரீவரத்நபா3யம் நிஸ்தலாஞ்சலஸம்யுதம் ।
ஸர்வாங்க3ஸுந்த3ரம் தே3வம் ஶேஷமூஹ்யம் விசக்ஷணை: ॥ ௨௱௰௨

212. ஹாரமும், ஹார ஸ்ரீவத்ஸமும் (ஆரத்தில் தொங்கும் மாணிக்கக் கல்) கழுத்தை ஒட்டின ரத்ன அட்டிகையும், நிஸ்தலாஞ்சலமும் (?) ஆபரணங்களாக அமைந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸர்வாங்க சுந்தரராய் ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். மற்ற அளவுகள் புத்திமான்களால் ஊகித்துக்கொள்ளத் தக்கவை.

தே3வீலக்ஷணம்

தே3வஸ்ய வாமபா4கே3 து பீடே2 ச ஸமாஸநே ।
லம்ப3யேத்3வாமபாத3ம் ச த3க்ஷிணம் ஶாயிதம் ப4வேத் ॥ ௨௱௰௩ ॥

213. பரமசிவ மூர்த்தியின் இடது பாகத்தில் அதே ஆசனத்தில் உமாதேவி இடது காலைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டும் வலது காலைப் படுக்கையாக வைத்துக் கொண்டும் அமைக்கப் படவேண்டும்.

ஸாவ்யம் ஸ்யாத் வ்ருஷஸா(தே3வ்ய)தே3வீ தே3வஸ்ய சேஷ்யதே ।
ஸம்ஸ்தே2வாஶ்ரிதம் வக்த்ரம் முதி3தம் ஸம்ப்ரயுதம் ॥ ௨௱௰௪ ॥

ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம்]

142. தேவி ஈசுவரனுக்குச் சற்றுப் பின்னல் அமர்ந்து இருக்கவேண்டும். தேவியின் முகம் ஈசுவரனைப் பார்ப்பது போல் சிறிது திரும்பியிருக்கவேண்டும். அழகாகச் சிறிது வளைந்திருக்கவும் வேண்டும்.

வாமஹஸ்தம் து வரதம் தக்ஷிணம் தூத்பலான்விதம் ।
கரண்டம் கரண்டிகாம் வாபி கேசபந்தமதாபி வா ॥ ௨௱௰௪ ॥

214. இடதுகை வரத[1] முத்திரையைத் தாங்கியிருக்க வேண்டும். வலது கையில் புஷ்பம் இருக்கவேண்டும். தலையில் மகுடமோ, கரண்டிகையோ, கேசபந்தமோ, கிரீடமோ[2] அமைந்திருக்கலாம்.

கிரீடம் வாபி வேஷேண ஸம்யுக்தம் ஸம்யுதா ।
ஸர்வாபரண ஸம்யுக்தம் ச்யாமம் ஸஸ்யநிபம் பவேத் ॥ ௨௱௰௫ ॥

215. காதில் மகர குண்டலத்தோடும் மற்ற எல்லா ஆபரணங்களோடும் நெற்பயிர் போன்ற சியாமள வர்ணத்தோடும் தேவி விளங்கவேண்டும்.

ரக்தாம்பரதரா தேவீ கிஞ்சித்காஞ்சுகோந்நதம் ।
சந்நவீர ஸமாயுக்தா ஹாரகேயூர பூஷணா ॥ ௨௱௰௬ ॥

216. சிவப்பு வஸ்திரம் தரித்து முகவாய்க் கட்டை சற்று உயர்ந்துச் சன்ன வீரம் என்னும் குறுக்கு மாலை அணிந்து ஹாரங்கள், தோள்வளை முதலிய ஆபரணங்களோடும் தேவி அமைக்கப்படவேண்டும்.

---

1. மணிக்கட்டிலிருந்து விரல்கள் கீழ்நோக்கி உள்ளங்கை முன்புறம் இருக்கும்படி கையைத் தொங்கவிடுவதற்கு 'வரதமுத்ரை' என்று பெயர்.

2. இந்நான்கும் நால்வகை மகுடங்கள் அல்லது தலையணிகள். இவற்றின் விவரம் மானஸார்த்தையும், [illegible] சிற்பங்களைக் கொண்டும் [illegible] திரு கோபிநாதராவ் அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ள Indian Icnography முதல் வால்யூமில் முதல் பாகத்தில் 15-ம் பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌗𑍋𑌚𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌦𑍃𑌕𑍍𑌗𑍋𑌚𑌰𑌂 ॥ ௨௱௰௭ ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌹𑍇𑌮𑌜𑌂 𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 ।
𑌅𑌥𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌹𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸[1] 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 ॥ ௨௱௰௮

217 - 218. தேவிக்கு உள்ள மாங்கல்யம் இருவிதமாக அமைக்கலாம். ஒன்று வ்யக்தம் அதாவது தெளிவாகப் புலப்படுவது, மற்றொன்று தெளிவாகப் புலப்படாதது; அல்லது பொன்னாலான மாங்கல்யமும் தொங்க விடப்பட்டோ இடமாகப் பிம்பத்தோடு பொருத்தப்பட்டோ இருக்கலாம். சிலர் தேவி பிம்பத்திற்கு ஏற்பட்ட அளவுகளின்படி வேறு வகையாகவும் தேவியின் உருவத்தை அமைக்கின்றனர்.

𑌊𑌰𑍁𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌜𑌾𑌨𑍌 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌤𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ ௨௱௰௯ ॥

219. தொடைக்கு வெளியே இடது கையை ஊன்றியும், வலது கையில் புஷ்பத்தைத் தரித்து வலது முழங்காலிலோ அதற்குச் சற்று உயரமாகவோ வைத்தும் அமைக்கிறார்கள்.

𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌕𑌂 ॥ ௨௱௨௰ ॥

220. ஈச்வரனுக்கும் தேவிக்கும் நடுவே ஸ்கந்தன் உருவம் நின்ற நிலையில் அமைக்கப்படவேண்டும். ஈசுவரனுடைய உயரத்தினால் கிடைத்த அங்குலத்தால் 26 அங்குலம் ஸ்கந்தனுடைய உயரம் இருக்கவேண்டும்.

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌂𑌶𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌂 ॥
॥ ௨௱௨௰௧ ।

1. ‘𑌹𑌂𑌸𑌾𑌂𑌸’ 𑌇𑌤𑌿 ‘𑌵’ 𑌪𑌾𑌠𑌭𑍇𑌦𑌃.

[illegible]]

221. அந்த உருவத்திற்கு பஞ்சதாளத்திற்குச் சொன்ன முறைப்படி அங்கங்களின் அளவுகள் கணக்கிடப்பட வேண்டும். சிரத்தின் அளவு 1 அங். கேசாந்தத்திலிருந்து கண் 3 அங்.

[illegible]

222 - 223. கண்ணிலிருந்து நாஸாபுடம் அதே அளவு, அதாவது 3 அங். அதிலிருந்து ஹனு அல்லது தாடை 3 அங் கழுத்து 2 அங். கழுத்திலிருந்து ஹ்ருதயம், ஹ்ருதயத்திலிருந்து நாபி, நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் முறையே 9, 8, 7 அங்குலம். தொடையின் நீளம் 12 அங். முழங்கால் முட்டு 2 அங். முன்னங்கால் தொடையைப்போல், அதாவது, 12 அங்.

[illegible]

223. பாதத்தின் உயரம் 2 அங். இவை உயரங்கள்.

[illegible]

224. பாதத்தின் நீளம் 10 அங்குலம். புஜத்தின் நீளம் 14 அங். முன்னங்கை நீளம் 10 அங். உள்ளங்கை நீளம் 4 அங்.

[illegible]

225. நடுவிரல் நீளம் 4 அங்குலம். மோதிர விரல் நீளம் 3½ அங். ஆள்காட்டி விரலின் நீளமும் அதுவே. அதாவது 3½ அங்குலமே. கட்டை விரல், சுண்டு விரல் இவைகளின் நீளம் 3 அங்குலம்.

[illegible]

226. உள்ளங்கையின் அகலம் 2½ அங்., முன்னங்கை மத்தியின் அகலம் 4 அங்., புஜத்தின் அடிப்பக்க அகலம் 5 அங்.

[illegible]

227. முகத்தின் அகலம் 8½ அங்., கழுத்தின் அகலம் 7 அங். இரு கக்ஷங்களுக்கும் இடையேயுள்ள தூரம் 13 அங்.

[illegible]

228. தொடையின் அகலம் 8 அங். ழழங்கால் முட்டின் அகலம் 6 அங். முன்னங்கால் அகலம் 4 அங். முன்னங்கால் கீழ்க் கோடியிலுள்ள 'நளகா' என்னும் இடத்தின் அகலம் 4 அங். பாதத்தின் அகலம் 6 அங்.

[illegible]

229. ஹ்ருதயத்தின் ஒழுங்குக்கு உடம்பின் அகலம் 12 அங். உதர மத்யம் 11 அங். ச்ரோணி தேசம் (தொப்புள் ஒழுங்கு) 12 அங். இடுப்பு 13 அங்.

[illegible]

ஹாராங்க³தா³தி³பூ⁴ஷணம்]

230. இடது கையில் முகுள [1] முத்திரையைத் தாங்கி அதில் புஷ்பத்தைத் தரித்தும், வலக்கையில் வரத ஹஸ்தத்தையும் தாங்கியிருக்கவேண்டும். சன்ன வீரமும், (இரு தோள்களிலிருந்தும் பூணூல் போல நாபி வழியாக எதிர்ப்புற விலா வரை தொங்கும் இரு குறுக்கு மாலைகளுக்குச் 'சன்ன வீரம்' என்று பெயர்.)[2] பாம்பு முகப்போடு கூடிய அரைஞாணும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

ஈஷத்குஞ்சிதவாமேன ச ஈஷத்³க³திஸம்யுதம் ।
ஸிம்ஹாஸனோபவிஷ்டம் வா பத்³மாஸனக³தோऽபி வா ॥ ௨௱௩௰௧ ॥

231. இரு கால்களும் சிறிது வளைந்து சிறிது நடப்பது போன்ற ஜாடையா யிருக்கவேண்டும். சிம்மாசனத்தின் பேரிலோ, பத்மாசனத்தின் பேரிலோ ஸ்கந்த மூர்த்தியை அமைக்கலாம்.

உத்தமே த³ஶதாலே து தே³வம் தே³வீம் ச மத்⁴யமே ।
ஸ்கந்த³ம் ச பஞ்சதாலே ச பா³லபூ⁴ஷணபூ⁴ஷிதம் ॥ ௨௱௩௰௨

232. ஈசுவரனை உத்தம தசதாளத்திலும், தேவியை மத்யமதசதாளத்திலும், ஸ்கந்தரை பஞ்சதாளத்தில் குழந்தைகளுக்கான ஆபரணங்களோடும் அமைக்கவேண்டும்.

ஹிக்காஸ்தனாந்தகோத்ஸேத⁴ம் தே³வ்யா: ஸ்கந்த³ஸ்ய ச
ஸமம் வா கேசித் ।
கேஶாந்தம் ஸ்கந்த³ஸ்யாபி ச பாதா³த்
ப்ரோக்தம் ஶிவாதி⁴பைஸ்ததா² ॥ ௨௱௩௰௩ ॥

233. தேவியினுடைய உயரத்தில் பாதம் முதல் (ஹிக்கா) நெஞ்சுக்குழி வரையில் உள்ள உயரம், ஸ்தநாந்தம் வரை

---

1. முகுளம் என்பது மொட்டைப்போல விரல்களை மேலே குவித்துச் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளுதல்.

2. சன்னவீரலக்ஷணம் ॥
யஜ்ஞோபவீதவத் வ்யாப்ய ஸ்கந்த⁴யோருப⁴யோரபி ।
பார்ஶ்வயோர்ஜ்ஞானயோர்மத்⁴யே க்ருத்வா ஸ்யாச்சன்னவீரகம் ॥
—காஶ்யபீயம் அ. 16. ஶ்லோ. 54, 55.

யில் உள்ள உயரம் இவற்றிற்கு இடையேயுள்ள உயரம் மூவகை உயரங்களாக ஆக ஸ்கந்தரின் உயரத்தை அமைத்துக்கொள்ளலாம். ஸ்கந்தரை வைசாக[2] ஸ்தானகத்திலோ, நர்த்தன நிலையிலோ, உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையிலோ அமைக்கலாம்.

——(O)——

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌕𑌳𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம் என்னும்
ஆருவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

— :0: —

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌧𑌨𑌾 ।
𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌂 ॥
|| 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 ||

234. சந்திரசேகர மூர்த்தியின் நீள அகல அளவைகள் முன் சொல்லப்பட்டதுபோல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். லம்பமானமும் (சூத்திரங்களும் அவற்றிலிருந்து இடைவெளிகளும்) அங்கங்களின் இடைவெளிகளும் இனி விவரிக்கப்படுகின்றன.

---

2. வலது காலை முன்னால் சிறிது நீட்டி ஒரு பக்கமாகச் சிறிது திருப்பியும், பின்னியுள்ள காலை சிறிது மற்றொரு புறமாகத் திருப்பியும், வலத்தொடையின் பாரம் வலக்காலின் பேரில் தாங்கியும் இடக்கை வலக்கைகளில் ஆயுதம் முதலிய முத்திரைகள் தாங்கியும் நிற்கும் நிலைக்கு வைசாகஸ்தானகம் என்று பெயர். விசாகன் என்பது ஸ்கந்தரின் பெயர்.

அத லம்பஸூத்ரலக்ஷணம்]

வக்ஷ்யேத ஸமபாதம் ஸ்யாத் ஸ்தானகம் ச விசேஷத: ।
பிம்பஸ்ய பாஹுபர்யந்தமாயாமம் விஸ்தராங்குலம் ॥ ௨௩௫ ॥
தாரம் த்வ்யங்குலம் அர்த்தம் ஸார்த்தாங்குலமேவ வா ।
ஸூத்ராணி விந்யஸேத்தஸ்மின் காயமத்யம் ஸமந்விதம் ।
॥ ௨௩௬ ॥

235 - 236. சந்திரசேகர மூர்த்தி விசேஷமாக 'ஸமபாத ஸ்தானகம்' அதாவது இரண்டு பாதங்களையும் ஒழுங்காகச் சேர்த்து நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். இரு புஜங்களின் எல்லைவரையில் உள்ள நீளமும், அகலம் 18 அங்குலமும் உள்ளதாக (சூத்திரங்களை அமைப்பதற்கான லம்ப பலகை) இருக்கவேண்டும். அதன் கனம் 2 அங். அல்லது 1½ அங்குலம் இருக்கலாம். அதிலிருந்து சூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும். மத்ய சூத்திரத்திற்கான துவாரமும் நடுவே இருக்கவேண்டும்.

பூர்வாபரௌ ச பஸ்சாச்ச ஸ்தானம் ஸூத்ரஸ்ய நிஸ்சயம் ।
தத்ரைவ ஸுஷிரம் க்ருத்வா ஸூத்ராண்யாலம்பயேத்புத: ॥
॥ ௨௩௭ ॥

ஸ்தம்போபரிஷ்டாத் ஸமகாஷ்டைர்ந்நியந்த்ரிதா ।
தத்ஸூத்ரதத்த ஸ்தானேன ப்ரதிமாம் காரயேத்புத: ॥ ௨௩௮ ॥

237 - 238. பூர்வாபர ஸூத்ரங்கள் (எதிரிலும் பக்கங்களிலுமுள்ள சூத்திரங்கள்) பஸ்சாத் ஸூத்ரம் (பின் புறச் சூத்திரம்) இவைகளின் இடங்களை நிச்சயித்து அவைகளுக்கான த்வாரங்களை லம்பபலகையில்செய்து, அவற்றின் வழியே சூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

பிம்பம் அமைக்கப்படவேண்டிய இடத்தில் நாற்புறங்களிலும் ஸ்தம்பங்கள் அமைத்து அதன்பேரில் சமமாக லம்பபலகையைப் பொருத்திவைக்கவேண்டும். அதிலிருந்து கணக்குப்படி தொங்கவிடப்பட்ட சூத்திரங்கள், அவற்றிலிருந்து இடைவெளி அளவுகள், இவற்றின் கணக்குப்படி பிம்பத்தை அமைக்க வேண்டும்.

பார்ஶ்வஸூத்ரே ச பார்ஶ்வே ச காயமத்யே து லம்பிதம் ।
ஸவ்யாஸ்ய ஶ்ரோத்ரஸூத்ரம் ச கர்ணாந்தபார்ஶ்வயோ: ॥
॥ ௨௱௩௰௯ ॥

நவஸூத்ரஸமாயுக்தம் ஸ்தாநகாஸநம் ததா ।

239 - 240. பிம்பத்துக்கு எதிரிலும், பக்கங்களிலும், பின்புறத்திலும், காய மத்தியிலும் காதுகள், முகங்களின் பக்கங்களிலும் தொங்கவிடவேண்டிய 9 சூத்திரங்களையும் பின் வருமாறு தொங்கவிடவேண்டும்:—

ப்ரும்ம சூத்திரம் பிம்பத்துக்கு எதிரிலும், பஸ்சாத் சூத்திரம் பிம்பத்துக்குப் பின் புறத்திலும், பக்க சூத்திரங்கள் காதுகளுக்கு உட்புறத்திலும் வெளியிலும், முகத்திற்கு உட்புறத்திலும், வெளியிலும் இவ்வாறு நின்ற நிலையிலுள்ள மூர்த்திக்கான 9 சூத்திரங்களை அமைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறே உட்கார்ந்த நிலையிலுள்ள மூர்த்திகளுக்கும் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

உஷ்ணீஷே ச லலாடே ச நாஸாக்ரே ஹநுமத்யமே ॥ ௨௱௪௰ ॥
ஹிக்காஹ்ருதயநாபௌ ச யோநௌ ஜாநுத்வயே ததா ।
பாதயோர்மத்யமே ப்ரஹ்மஸூத்ரமேவம் ப்ரலம்பயேத் ।
॥ ௨௱௪௰௧ ॥

240 - 241. புர சூத்திரமாகிய ப்ரும்ம சூத்திரம் உஷ்ணீஷம், நெற்றி, மூக்கு நுனி, தாடையின் மத்தி இவைகளுக்கு எதிரிலும் ஹிக்கா (நெஞ்சுக் குழி) வின் எதிரிலும், ஹ்ருதயத்திற்கு (மார்புக் குழி) எதிரிலும், நாபிக்கு எதிரிலும், யோனிக்கு எதிரிலும், இரண்டு தொடைகளுக்கு இடையிலும், இரண்டு பாதங்களுக்கு மத்தியிலும் அமைந்து தொங்கும்.

க்ரீவாயாம் கக்ஷயோஸ்ஸ்யாத் பார்ஶ்வஸூத்ரத்வயம் விது: ॥
॥ ௨௱௪௰௨ ॥

242. கழுத்தின் ஓரங்களிலும், கணுக்கால்களின் மத்தியிலும் பார்ச்வ சூத்திரங்கள் தொங்கும்.

𑌅𑌨𑍁. 𑌸𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌕𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌕𑌂 ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌗𑌤𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌚𑍂𑌚𑍁𑌕𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ॥ ௨௱௪௰௩ ॥

𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌟𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ॥ ௨௱௪௰௪ ॥

243 - 244. காயமத்யத்தில் அதாவது உடம்பின் நடுவில் செல்லுவதாகக் கருதப்படும் சூத்திரம் (தலையின் உச்சி வழியாக)த் தொங்கும். இந்த ஐந்து சூத்திரங்களுக்கும் ப்ரதான சூத்திரங்கள் என்று பெயர். காதுகளின் வெளிப்புறத்தில் உள்ள இரண்டு சூத்திரங்களும், ஸ்தன சூசுகங்களின் மத்தியின் வழியாகவும், பாதங்களில் ஆள்காட்டி விரல்களின் மத்தியிலும் தொங்கும். மற்ற இரண்டு பார்ச்வ சூத்திரங்களும் கக்கங்களின் வழியாகவும் இடுப்பின் பக்கங்களின் வழியாகவும், கணுக்கால் வெளிப்புற மூழிகளின் மத்தி வழியாகவும் தொங்கும்.

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌲𑍍𑌲𑌲𑌾𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌨𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑌯𑌵𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌕𑍈 ॥
॥ ௨௱௪௰௫ ॥

𑌉𑌦𑌰𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 ।
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌊𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 ॥
॥ ௨௱௪௰௬ ॥

𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 ।
𑌨𑌲𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌨𑍇 ॥
॥ ௨௱௪௰௭ ॥

245 - 247. இந்த சூத்திரங்களுக்கும் அங்கங்களுக்கும் உள்ள இடைவெளிகள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. பூர்வ சூத்திரத்திலிருந்து நெற்றியின் மத்தி 2 அங்குல தூரத்தில் உள்ளது. தாடையின் மத்தி 2 அங். 1 யவை. ஹிக்கா (நெஞ்சுக் குழி) 6 அங். உதரமத்யம் 6 யவை. ஹ்ருதயம் 1 அங். நாபி 1 அங். யோனிமூலம் 2 அங். தொடைகளின்

மத்தி 3 அங். முழங்கால் முட்டுக்களின் மத்தி 6 அங். முன்னங்கால்களின் மத்தி 8 அங். நளகா என்னும் முன்னங்கால் கீழ்க்கோடிகளின் மத்தி 8½ அங். கால் நடுவிரல்களின் நுனிகளின் மத்தியத்தில் புர சூத்திரம் வந்துமுடியும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௱௪௰௮

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௱௪௰௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௱௫௰

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௱௫௰௧

[illegible] ।
[illegible] ॥
॥ ௨௱௫௰௨ ॥

248 - 252. புரசூத்திரத்துக்குக்காய மத்திய சூத்திரம் 11 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். அந்த சூத்திரத்திலிருந்து தலையின் பின்புறம் 4½ அங்குலம். கழுத்துக்குக் கீழே உள்ள 'கருத்' அல்லது திமில் என்னும் மேடான பாகம் 5½ அங். மார்பின் மத்திக்கு நேராகப் பின்புறம் நேராக 6½ அங். வயிற்றின் நடுவுக்கு நேராகப் பின்புறம் 4½ அங். நாபிப் பிரதேசத்திற்கு நேராகப் பின்புறம் 5½ அங். இடுப்புக்குப் பின்புறம் 6½ அங். பிருஷ்டம் என்னும் பின்புறம் 1½ அங்குலம். தொடைகளின் மத்தி 4 அங். முழங்கால் முட்டுக்களுக்குப் பின்புறம் அதே 4 அங். முன்னங்கால்களுக்கு மத்தி 6 அங். நளகா என்றும் முன்னங்கால் கீழ்க்கோடி 2 அங். குதிகால் கீழ்க்கோடி 3½ அங்குலம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥
॥ ௨௱௫௰௩ ॥

[illegible]𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

253. பார்ச்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து முன்புறக் கைகளின் புஜம் வரையில் இடைவெளி 4 அங். வெளிபுறக் கைகளின் புஜம் 8 அங்குலம்.

[illegible] ।
[illegible] ।
॥ ௨௱௫௰௪ ॥

254. பூர்வ புஜத்திற்கும் அபர புஜத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி 2 அங். பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து மௌளியக்ரமத்யம் (தலைஉச்சி) 12 அங்.

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௱௫௰௫ ॥

255. கர்த்தரீ முத்திரைகளோடுகூடிய இரண்டு வெளிப்புறக் கைகளின் உச்சியும், ஹிக்கா (நெஞ்சுக் குழி) வுக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். அபய ஹஸ்தத்தின் மேல் நுனி, ஸ்தன உயரத்துக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தத்தின் உள்ளங்கையின் பின் புறம் தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும். அல்லது இடுப்பு வரையில் இருக்கலாம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௫௰௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௫௰௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௫௰௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௱௫௰௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௬௰ ॥

256 - 260. வரத ஹஸ்தத்தின் நுனி மேட்ரத்தின் நுனிக்குச் சமமாகத் தொங்கவேணடும். அபய ஹஸ்தத்தில் உள்ளங்கை நடு, மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 15 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். வெளிப்புறக் கைகள் பார்ச்வ சூத்திரத்திலிருந்து 12 அல்லது 10 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். முழங்கை முட்டின் தூரம் மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 17 அங்குலம் அல்லது 18 அங்குல தூரமாகும். அடித்தொடையிரண்டுக்குமுள்ள இடைவெளி 1 அங். நடுத்தொடைகளின் இடைவெளி 2½ அங். முழங்கால் முட்டுக்களின் இடைவெளி 4 அங். முன்னங்கால்களின் இடைவெளி 5 அங். நளகைகளின் இடைவெளி 6 அங். கணுக்கால் முழிகளின் இடைவெளி 5 அங். குதிகால்களின் இடைவெளி 4 அங். புறங்கால்களின் இடைவெளி 6 அங். கட்டைவிரல்களின் இடைவெளி ½ அங். இவ்விதமாக ஸமபாத ஸ்தானகத்தில் நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையில் சந்திரசேகர மூர்த்தி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வரதம் வாமஹஸ்தகே ।
ஊர்வாச்ரிதம் வா கர்தவ்யம் வாமஹஸ்தமதாபி வா ॥ ௨௬௧ ॥
பாஹ்யே தக்ஷிணஹஸ்தே து ஹரிணீம் வாமஹஸ்தகே ।
பாஹ்யோர்த்வே பரசும் ப்ரோக்தம் தத்ப்ரமாணம் ஹரிணீஸமம் ॥ ௨௬௨ ॥

261 - 262. வலது கையில் அபய முத்திரையும், இடது கையில் வரத முத்திரையும் தாங்கி நிற்க வேண்டும். அல்லது இடது கையைத் தொடையில் வைத்தும் அமைக்கலாம். வெளிப் புறக்கையிரண்டிலும் வலக்கையில் மழுவும், இடக்கையில் மானும் இருக்க வேண்டும். மழுவின் உயரம் 12 அங். மானும் அதே உயரமாகும்.

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் வாமேசேந்துஸமந்விதம் ।
ஶுத்தப்ரவாளஸங்காஶம் திவ்யாம்பரம் த்ரிநேத்ரகம் ।
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸௌம்யம் மந்தஸ்மிதானனம் ॥ ௨௬௩ ॥

263. இடப்பக்கத்தில் அர்த்த சந்திரனோடு கூடிய ஜடா மகுடத்தோடும் (சடை முடி), சுத்தமான பவழ நிறத்தோடும்,

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

தேஜோமயமான உருவத்தோடும், மூன்று கண்களோடும், பூர்ண அலங்காரத்தோடும், ச்ருங்கார பாவம் தவழும் முகத்தோடும் மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும்.

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌵𑌦𑌨𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂
𑌅𑌭𑌯𑌵𑌰𑌦𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌬𑌿𑌂𑌬𑌾𑌯𑌮𑍌𑌳𑌿𑌂 ।

𑌋𑌜𑍁𑌤𑌨𑍁𑌸𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌭𑌂
𑌮𑍃𑌗𑌹𑌰𑌿𑌣𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌵𑍀𑌰𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 ॥ ௨௬௪ ॥

264. விசாலமான முகமும், கண்களும் ச்ருங்கார பாவத்தோடு கூடிய முகமும், அபய வரத ஹஸ்தங்களும், அர்த்த சந்திரனைத் தலையிலணிந்தும், நிமிர்ந்த தோற்றமும், ஸமபாத நிலையும், பவழ மேனியும், மான்மழுவேந்திய கைகளும், பத்ம பீடத்தின் பேரில் எழுந்தருளியும் சந்திரசேகரர் விளங்க வேண்டும்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் சந்திரசேகர லக்ஷணம் என்னும்
ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌤𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௬௫ ॥

265. வ்ருஷவாஹன தேவரின் லக்ஷணம் இனிக் கூறப்படுகிறது. இவரை ஸமபங்க நிலையிலாவது, அதிபங்க நிலையிலாவது அமைக்கலாம்.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌜𑌙𑍍𑌘𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌕𑍇 ॥ ௨௱௯௰௧ ॥

266. வலது கால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் அதாவது இடது காலின் பேரில் குறுக்காகவும், இடது கால் சிறிது வளைந்தும், அல்லது இடது கால் வலது முழங்காலுக்குக் குறுக்காக வைக்கப்பட்டும் பிம்பத்தை அமைக்கலாம்.

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍁 𑌲𑌲𑌾𑌟𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 ।
𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌪𑍀𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ॥ ௨௱௯௰௨ ॥

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌕𑌂 ।
॥ ௨௱௯௰௩ ॥

267 - 268. ஸமபங்க நிலையில் புர ஸூத்திரமானது உஷ்ணீஷத்திலிருந்து நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும், இடது கண்ணிலும், இடது நாஸா புடாந்தத்திலும் (மூக்கின் புடைப்பின் ஓரம்), ஸ்தன பீடத்தின் இடது பக்கத்திலும், நாபி மத்யத்திலும், ஊரு மத்தியிலும், குதி கால்களின் மத்தியிலும் ஸூத்திரமானது விழவேண்டும்.

𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥ ௨௱௯௰௪॥

𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌜𑌙𑍍𑌘𑌕𑍇 ।
𑌨𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௱௯௰௫ ।'

269 - 270. அதிபங்கத்தில் முன்னங்காலைக் குறுக்காக அமைத்து மூர்த்தியை அமைக்கவேண்டும். முகம் முதலிய இடங்களில் ஸமபங்கத்துக்குச் சொன்னபடியும், நாபிக்கு இடப் பக்கத்திலும் இடது தொடையின் மத்தியிலும், வலது கணுக்காலிலும் ஸூத்திரம் விழவேண்டும். வளைவு 5 அங்குலம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

𑌵𑍃𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 ।
𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌮𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 ॥ ௨௱௯௰௬ ॥

வ்ருஷவாஹநமூர்த்திலக்ஷணம்]

கூர்பரோவிஷாணாக்ரம் ததூர்த்வம் ஹிக்காஸூத்ராத் ।
நாபிஸூத்ரஸமம் வாபி யதாஶோபம் தயோக்தம் ॥ ௨௱௭௰௨ ॥

271 - 272. கைகளை வைக்கும் முறை இனிச் சொல்லப் படுகிறது. இடது முழங்கை முட்டு விருஷபத்தின் தலை உச்சியில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக் கை ஹிக்கா சூத்திரத்திலிருந்து 13 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். அந்தக் கை, ரிஷபத்தின் மேலுள்ள ஆசனத்தின் உயரம் வரையில் சாய்ந்திருக்கவேண்டும். நாபி சூத்ரத்துக்கு ஸமமாகவோ அல்லது, அழுகை உத்தேசித்து சிறிது நகர்ந்தோ இருக்கலாம்.

ஹஸ்தேரோஷ்டாத்ரிதம் வாபி ஸவ்யதேவயோரிவா ।
தக்ஷிணே வரதம் ஹஸ்தம் நாபிஸூத்ரம் ததஸ்ததா ॥ ௨௱௭௰௩ ॥

த்ரிவஞ்சோபஶோபம் மூர்த்யம் ஊரும்பதம் வாஸ்ரித்ஹஸ்தகம் ।
ஹஸ்தம் மத்யஹஸ்தஸ்ய தைர்க்யம் மத்யாங்குலி ॥ ௨௱௭௰௪ ॥

273 - 274. கை அடித்துடையில் வைக்கப்படலாம், அல்லது அழகை உத்தேசித்து பல்லவ முத்திரையோடும் இருக்கலாம். நாபி சூத்திரத்திலிருந்து வலது முன் கை 15 அல்லது 16 அங்குல தூரத்தில் இருக்கலாம். துடையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் உள்ளங் கையின் அடிப் பாகம் துடையோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும். அதன் நடு விரல் மேட்ரத்தின் நுனிக்குச் சமமாக இருக்க வேண்டும்.

வாமஹஸ்தத்வயம் ததக் க்ருஷ்ணாவரபரசார்யிணௌ ।
ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஊர்ம்பமாநநதம் தாவா ॥ ௨௱௭௰௫ ॥

275. புறக் கைகள் இரண்டும் மான், மழுவேந்தியிருத்தல் வேண்டும். ஜடா மகுடத்தோடு (சடைமுடி) அமைந்திருக்கவேண்டும். லம்பமானத்திற்குச் சிறிது சாய்ந்திருக்கலாம்.

விஹஸ்தம் வா ப்ரயாஞ்ஜியாக் ஸவ்யாஹரணஹஸ்திதம் ।
யதாஶோபம் ததோர்த்வம் வாமஹஸ்தத்வயோஸ்ததா ॥ ௨௱௭௰௬ ।

276. இரண்டே கைகளோடும் மூர்த்தியை அமைக்கலாம். மூர்த்தி எல்லா ஆபரணங்களோடும் விளங்கவேண்டும். பின் கைகளின் வளைவும், உயரமும் அழகாக இருக்கும்படி அமைக்கப்படவேண்டும்.

வாமபாகே ஸ்திதா தேவீ ஸமபங்கஸமன்விதா ।
தக்ஷிணம் ஸ்வஸ்திகம் பாதம் வாமபாதம் து குஞ்சிதம் ॥ ௨௭௭ ॥

ஸபுஷ்பம் கடகம் வாமம் தக்ஷிணம் து ப்ரலம்பிதம் ।
தேவஸ்ய பாஹுமாத்ரம் ஸ்யாத் ஸ்தனாந்தம் கக்ஷஸீமகம் ॥
தேவீமானம் ப்ரயுஞ்ஜீயாத் ஶேஷம் பூர்வவதேவ தத் ॥ ௨௭௮ ॥

277 - 278. இடப்புறத்தில் உமாதேவி ஸமபங்க நிலையில் இருக்கவேண்டும். தேவியின் வலக்கால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் இடது பாதம் சிறிது வளைந்தும் இருத்தல்வேண்டும். வலக்கை தொங்கவிடப்பட்டும், இடக்கை புஷ்பமோ அல்லது கடக முத்திரையோ தாங்கியும் இருத்தல்வேண்டும். ஈசுவரனுடைய உயரத்தில் புஜம் வரையிலாவது, ஸ்தன உயரம் வரையிலாவது, கக்கங்களின் உயரம் வரையிலாவது தேவியின் உயரம் அமைக்கப்படவேண்டும். மற்ற அளவுகளை முன் சொல்லியபடி அமைக்க.

—:(o):—

இத்யாகமே ஸகலாதிகாரே வ்ருஷவாஹனலக்ஷணம் நாம
அஷ்டமோऽத்யாய: ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் வ்ருஷ வாஹன லக்ஷணம் என்னும்
எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

தாண்ட³வலக்ஷணம்]

அத² நவமோऽத்⁴யாய:

தாண்ட³வலக்ஷணம்

அவ்யக்தயுக³ஸம்ப்ராப்தே நடநாரம்பே⁴ ஶிவ: ।
நந்த்³யாதி³க³ணஸம்யுக்தோ பூ⁴தகின்னரயக்ஷகை: ॥ ௨௱௭௰௯ ॥

லோகபாலாஷ்டஸித்³தை⁴ஶ்ச ருஷிபி⁴: பத்னியுதைஸ்ததா² ।
ஸ்கந்தே³ஶ்வாவிக்⁴நேஶௌ வாஹநாரூட⁴ஸம்யுதௌ ॥ ௨௱௮௰ ॥

279 - 280. சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் உள்ள அவ்யக்த யுகம் வந்ததும் பரமசிவன் நடனம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார். அவரோடு நந்தி முதலிய சிவகணங்கள் இருக்கிறார்கள். பூத கணங்களும், கின்னரர்களும் (தேவலோகப் பாடகர்கள்), யக்ஷர்களும், அஷ்டதிக் பாலர்களும், அஷ்டமா சித்தி பெற்ற சித்தர்களும், மஹரிஷிகளும் தங்கள் பத்தினிகளுடன் சூழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஸ்கந்தரும், விக்னேசுவரரும், வாகனாரூடராகப் பிரஸன்னமாயிருக்கிறார்கள்.

காளீகாத்யாயினீசைவ [illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௮௰௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௮௰௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௮௰௩ ॥

[illegible] ।

281 - 284. அப்போது காளியும், காத்யாயினியும் சப்த மாதாக்களும் அவர்களது கணங்களோடும், யோகினிகள்

அவர்கள் பந்துக்களோடும் மற்ற தேவர்களும் ஸ்துதிகோஷத்தோடு வந்திருக்கிறார்கள். பார்வதி பரமசிவனுக்குச் சிறிது பின்னால் லஜ்ஜையுடன் த்ரிபங்கமான அங்கத்துடன் நிற்கிறாள். அப்பொழுது இடது பக்கத்தில் பார்வதியும், வலது பக்கத்தில் நந்திகேச்வரருமாகக் காட்சி கொடுக்கிறார்கள். நந்திகேசுவரர் நான்கு புஜங்களோடும், மூன்று கண்களோடும் விளங்குகிறார். பரமசிவனுக்கு வலப் பக்கத்தில் இரண்டு கைகளால் வாத்யத்தை வாசித்துக்கொண்டும் மற்ற இரு கைகளிலும் அலபத்ம முத்திரை (மலர்ந்த தாமரைப் பூவைப்போல் விரிந்து கொண்டிருக்கும் விரல்களுடன் கூடிய முத்திரையோ) அல்லது அஞ்சலி பந்த முத்திரையோ தாங்கி நிற்கிறார். ச்யாமள வர்ணத்தோடிருக்கிறார்.

𑌵𑌟𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௨௱௮௰௪ ॥
𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌕𑌰𑍍𑌕𑍋𑌟𑌕𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।

284 - 285. வடவிருக்ஷத் (ஆலமரம்) தினடியில் பரமசிவன் நர்த்தனம் செய்யும்போது அவர் கார்க்கோடகனால் தீண்டப்பட்டார். அப்போது 'புஜங்கத்ராஸிதம்' (பாம்பைக் கண்டு பயப்படுதல் போன்ற நர்த்தனம்) என்ற நர்த்தனம் அவரால் ஆடப்பட்டது. அந்த நர்த்தன நிலைக்கான அளவுகள் பெரியோர்களால் சொல்லப்படுகிறது.

𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௱௮௰௫ ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑌂 ।
𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௨௱௮௰௬ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 ।

285 - 287. நடேச்வரருக்கான உயரம் ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட உத்தம, மத்யம தசதாள பேதங்களில் யுக்தமான உயரத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். உத்தம தசதாளத்திற்கான அளவுகள் இங்கே கூறப்படுகின்றன. ஆனால்

नवताललक्षणम्]

ஸர்த்தன மூர்த்தியைத் தசதாளத்திலோ அல்லது த்வாதச தாளத்திலோ அமைக்கலாம். ஸர்த்தனத்திற்கான அங்கங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட உயரத்துக்குத் தகுந்தபடி அமைக்கப்படவேண்டும்.

उष्णीषात्सव्यपार्श्वे तु नासापुटे सव्यवक्त्रान्तरे ॥ २८७ ॥

हृन्मध्ये च हिक्काया मध्ये नाभेस्तु मध्यमे ।
वामोरोरन्तरे सव्यजङ्घाधस्य मध्यमे ॥ २८८ ॥

प्रभामण्डलमध्ये तु लम्बयेत् ब्रह्मसूत्रकम् ।
स्पृशेद्धृदयं [illegible] मानसंहितम् ॥ २८९ ॥

287 - 289. ப்ரும்ம ஸூத்திரமானது உஷ்ணீஷத்திலிருந்து நெற்றிக்கு வலது பக்கத்திலும், வலது நாஸா புடத்திலும், (மூக்கின் புடைப்பு), முகவாய்க் கட்டையின் வலது புறத்திலும், நெஞ்சுக் குழியின் மத்தியிலும், நாபியின் மத்தியிலும், இடது தொடையின் இடை வெளியிலும், ஊன்றிய வலது காலின் கணுக் காலிலும், ப்ரபாமண்டல (திருவாசி) மத்யத்திலும் தொங்கும். அது ஹ்ருதயத்தையும் வயிற்றுக்குமேல் பிரதேசத்தையும் தொட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

मुखादिमध्यनीव्रंशस्थानं तस्मात् [illegible] ।
तस्मात् [illegible] मानसंहितम्
॥ २९० ॥

[illegible] वरबाहुं [illegible] ।
[illegible] (षष्ठ) [illegible]
॥ २९१ ॥

बाहुमूलं [illegible] दक्षिणबाहुमूलकम् ।
[illegible] मानसंहितम् [illegible]
॥ २९२ ॥

बाह्यं [illegible] ।
कर्णसीमान्तं [illegible]
॥ २९३ ॥

290 - 293. நெற்றி, கணுக்கால் இவ்விரண்டிலிருந்தும் சூத்திரத்துக்கு ½ அங்குல இடைவெளி இருக்கும். அந்த சூத்திரத்திலிருந்து தொங்குகின்ற கையின் நுனி 16½ அங். அதிலிருந்து மற்றொரு கையின் முடிவு 4 அங். சூத்திரத்திலிருந்து அக்கினியை ஏந்தியிருக்கும் கையின் நுனி 40 அங்குலம், உயரம் தோளுக்கு ஸமம். மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து இந்த புஜத்தின் அடிப் பக்கமும், வலது புஜத்தின் அடிப் பக்கமும் 20 அங். வலக்கையில் இருக்கும் உடுக்கையின் நீளம் 8 அங்., கையின் நுனி 40 அங். இந்தக் கை காதின் உயரத்துக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

294 - 295. சூத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியம் 24 அங்குலம், அபயஹஸ்தத்திலிருந்து புஜத்தின் உயரம் 2½ அங்., இரண்டு அல்லது மூன்று அங்குலம் அதிகமும் இருக்கலாம். மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து வலது கக்கத்தின் தூரம் 12 அங். உதர மத்யத் (வயிற்றின் மத்தி) தின் இடது, வலது பக்கங்கள் மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து 9 அங்குலம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 |

𑌸𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍍𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍋𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 । ௩௱ ॥

296 - 300. வளைக்கப்பட்ட காலின் முழங்கால் முட்டு சூத்திரத்திலிருந்து 19 அங்., முழங்கால் முட்டின் முன் பக்கத்திற்கும் பின் புறத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி ப் அங்., தேகத்திலிருந்து முன் பக்கத்தில் அதன் இடைவெளி 14 அங்., அதன் நளகையும் பார்ஷ்ணி (குதிகால்) யும் மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 30 அங். தூக்கப்பட்ட பாதம் ஊன்றிய கால்லின் முழங்காலிலிருந்து 31 அங். முழங்கால் முட்டும் அதே தூரம். அதன் உயரம் நாபியின் எல்லைக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். 2½ அங்குலம் அதிகமும் இருக்கலாம். தொங்கவிட்ட கை நாபி சூத்திரத்திலிருந்து 12 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும் அல்லது 11 அங்குலமும் இருக்கலாம். அதன் மணிக்கட்டு 10 அல்லது 9 அங்குலம் இருக்கலாம். அதற்கும் அபயஹஸ்தத்திற்கும் உள்ள தூரம் 9 அல்லது 8 அங்குலம். இங்கு சொல்லப் படாத மற்ற விஷயங்கள் அழகான அமைப்புக்கானபடி எடுத்துக்கொள்ளவும்.

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌹𑌾𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍋𑌭𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ ௩௱௧ ॥

301. ‘பட்டஹார பத்ரம்’ என்னும் கொடிவேலை செய்த பதக்கம் பாதத்திற்கு 18 அங்குல உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். இரண்டு மூன்று அங்குலம் குறைவாகவும் இருக்கலாம். அகலம் அழகுக்கானபடி.

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌜𑌪𑌾𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍀𑌪𑍍𑌰𑌹𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌂 ।
𑌹𑍈𑌮𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 ॥ ௩௱௨ ॥

𑌨𑌾𑌮𑌮𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌪𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍋𑌜𑌿𑌤𑌂 ।
𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌣𑍋𑌟𑍀𑌰𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ௩௱௩ ॥

பாலோபரி ஸுமச்ரேணீ ரத்நபட்டிகஸம்யுத: ।
ஸிந்தூராலங்க்ருதோரஸ்கம் ருத்ராக்ஷமாலாவலம்பிதம் ॥ ௩०௪ ॥

வ்யாக்ரசர்மக்ருதாவாஸம் புரோபாஹ்யாக்ரபந்தயுக் ।
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் பாதஜாலம் ஸரத்நகம் ॥ ௩०௫ ॥

கடகம் கடிஸூத்ரம் ச பத்ரகேயூரபூஷணம் ।
புஜங்கவலயோபேதம் ஸவ்யப்ரகோஷ்டகம் ॥ ௩०௬ ॥

ப்ரஹ்ருஷ்டாநநஸம்யுக்தம் ஸ்புரிதைரீக்ஷணாந்விதம் ।
ரத்நாங்குலீயகைர்யுக்தம் ஹாரரத்நோபசோபிதம் ॥ ௩०௭ ॥

ஸம்ச்லிஷ்டம் தயோர்வாபி ஹ்யுபக்ரீவைருபசோபிதம் ।

302 - 308. தலையின் ஜடாபாரம் இருபுறங்களிலும் விரிந்து நீண்டிருக்கவேண்டும். புன் சிரிப்பான முகத்தோடும், அங்கம முழுவதும் விபூதியினல் அலங்கரிக்கப்பட்டும் சில இடங்களில் விபூதி பட்டும், சில இடங்களில் படாததுமாய் அழகாக அமைந்திருக்க வேண்டும். சர்ப்பமும், கங்கையும் செங்கழுநீர் புஷ்பமும், ஊமத்தைப் பூவும் தலையில் அலங்காரமாக அமைந்திருக்கவேண்டும். கபாலமும், ரத்னங்களும், இடது பக்கத்தில் இளம் பிறையும் அணிந்து சிரித்த முகத்தோடு இருக்க வேண்டும். நெற்றிக்கு மேல் ரத்தினத்தினல் பூரிமம் என்னும் கொடிப் பூவேலைப் பாட்டினல் அலங்கரிக்கப் படவேண்டும். மார்பு சிந்தூரத்தினல் அலங்காரம் செய்யப்பட்டும், ருத்ராக்ஷ மாலையும் தரித்திருக்க வேண்டும். புலித் தோல் ஆடையும், முன்னே தொங்குகிற அக்ரபந்தமும் (அரைக் கச்சையின் நுனிகளும்) காலில் கல்லிழைத்த பாதஸரமும், கையில் கங்கணமும், அரை ஞாணும், பத்ர வேலைப்பாடுகளோடு கூடிய தோள்வளையும், அணிந்தும் சர்ப்பகங்கணத்தோடு கூடிய வலது முன் கையோடும், மலர்ந்த முகத்தோடும் துடிக்கின்ற கண்களோடும், ரத்ன மோதிரங்களும், ரத்ன ஹாரங்களும், கழுத்தை ஒட்டின உபக்ரீவம் என்னும் அட்டிகை போன்ற ஆபரணங்களும், அணிந்திருக்க வேண்டும்.

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 || ௩௦௮ |

𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌿𑌕𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌫𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 || ௩௦௯ ||

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌚 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌏𑌵𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌮𑍂𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 || ௩௧௦ ||

308 - 310. அபஸ்மாரன் என்னும் முயலகன் மீது வலது காலை ஊன்றியிருக்க வேண்டும். அந்த அபஸ்மாரன் கறுப்பு வர்ணத்தோடும், சிவந்த கேசத்தோடும், பயந்த முகத்தோற்றத்தோடும், இடது கையில் சர்ப்பமும், வலது கையில் சர்ப்ப சீர்ஷ (பாம்புப் படம் போன்ற) முத்திரையும் உள்ளதாகவும் அமைக்கப்படவேண்டும் இந்த உருவத்தின் நீளம் தேவாங்குலத்தாலே 18 அங்குலம்.

இவ்விதமாக ந்ருத்த மூர்த்தியின் அமைப்பு சொல்லப்பட்டது. மற்றவை யுக்தப்படி அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

—: (o) :—

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌟𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் நடேசுவர லக்ஷணம் என்னும்
ஒபதாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

———

அத த³ஶமோऽத்⁴யாய: ॥

கங்காதரலக்ஷணம்

வக்ஷ்யே கங்காதரஸ்யைவ லக்ஷணம் சாதிபேஶத: ।
[1] ஸ்வஸ்திகம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதம் து குஞ்சிதம் ॥
॥ ௩௱௰௧ ॥

உஷ்ணீஷாத்தக்ஷிணே பார்ஶ்வே லலாடஸ்ய ச தக்ஷிணே ।
தத்ராபார்ஶ்வே புடஸீமாந்தே ஹிக்காமத்⁴யே ததை²வ ச ॥ ௩௱௰௨ ॥

நாபிதே³ஶேऽயம் தத்யம் தக்ஷிணே மேட்⁴ரமூலகே ।
அங்குலம் சாங்குலம் ஸவ்யே த்யக்த்வா மத்⁴யே து லம்பயேத் ॥ ௩௱௰௩

கங்காதர லக்ஷணம்

311 - 313. இனி கங்காதரரின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. வலதுகால் குறுக்காகவும் இடதுபாதம் சற்று வளைந்தும் உள்ள நிலையில் இந்த மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். உஷ்ணீஷத்தின் வலதுபக்கத்திலும், நெற்றியின் வலதுபக்கத்திலும், நாஸாபுடத்தின் வலதுபக்கத்திலும், ஹிக்கா என்னும் நெஞ்சுக்குழியின் மத்தியிலும், நாபிக்கு வலதுபக்கத்திலும், மேட்ரமூலத்தின் வலதுபக்கத்தில் 4 அங்குலம் தள்ளியும், குதிகால் மத்தியிலும் மத்ய சூத்திரம் தொங்கும்.

ஸமாங்குஷ்ட்²யந்தரம் பார்ஷ்ண்யந்தரம் ஸமபங்கவத் ।
ஸார்த்ரகந்தரம் ஸ்யாத் பாதாம்புபாதநதாநதம் ॥ ௩௱௰௪ ।

314. கால் கட்டைவிரல்களின் இடையேயுள்ள தூரமும், குதிகால்களின் இடைவெளியும் ஸமபங்கத்திற்குச் சொன்னது

1. 'வ' புஸ்தகத்தில் 'ஸ்திதம் து' என்றும், 'க' புஸ்தகத்தில் 'ஸ்வஸ்திகம்' என்றும் காணப்படுகிறது.

𑌸𑌮𑌪𑌾𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

போல் இருக்கவேண்டும். சரீரத்தைச் சற்று சாய்த்துக் கொண்டு முகத்தைச் சற்று இடதுபக்கமாக வளைத்துக்கொண்டும் உள்ள நிலையில் இருக்கவேண்டும்.

𑌵𑌰𑌦𑌂𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂𑌤𑍁𑌵𑌾𑌮𑌕𑌂 ।
𑌵𑌰𑌂𑌤𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌤𑌦𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 ॥ ௩௱௰௫ ॥

𑌜𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌵𑌾𑌮𑌂𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑍀𑌮𑍇𑌕𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌜𑌾𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂 ॥ ௩௱௰௬ ॥

315 - 316. வலதுகையில் வரத முத்திரையும் இடது கையில் தேவியை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டும் இருக்க வேண்டும். மற்றொரு வலதுகை உஷ்ணீஷம்வரையில் தூக்கப் பட்டு ஜடையிலுள்ள கங்காதேவியின் பக்கமாக இருக்க வேண்டும். மற்றொரு இடதுகை கர்த்தரீ முத்திரையைத் தாங்கி யிருக்கவேண்டும். புஜத்தின் எல்லையில் வரதஹஸ்தத்தின் நுனியால் திருப்பப்பட்ட பார்வதியின் முகத்தைத் தாங்கிப் பிடித்திருக்கவேண்டும்.

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑍀𑌚𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑍍𑌥𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾 ।
𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௱௰௭ ॥

317. ஈசுவரனுடைய இடதுபக்கத்தில் தேவியானவள் சிறிது மறைக்க முயலப்பட்ட முகத்தோடு அமைக்கப்பட வேண்டும். தேவி ஸமபங்கநிலையில் வலதுகால் சற்று வளைந்து அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

𑌸𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂𑌤𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌂𑌤𑍁𑌵𑌾 ।
𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍁𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂
॥ ௩௱௰௮ ॥

318. இடதுகையில் புஷ்பமும், வலதுகை தொங்கவிடப் பட்டோ அல்லது முன்கையைக் குறுக்காக வைத்துக் கைத் தலத்தை இடுப்பின் பக்கத்தில் வைத்தோ இருக்கலாம்.

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தா மகுடாதிவிபூஷிதா ।
பகீரதஸ்து தக்ஷிணே ருஷிபி: ப்ரஸ்துவதீஶ்வரம் ॥ ௩௧௯ ॥

319. ஸர்வாலங்கார பூஷிதையாய், மகுடம் முதலியவை வைத்துக்கொண்டு தேவி விளங்கவேண்டும். வலப்பக்கத்தில் பகீரதனும், ரிஷிகளால் சூழப்பட்டு பகவானை தோத்திரம் செய்பவனாக அமைக்கப்படவேண்டும்.

ஏவம் கங்காதரோ தேவ: த்ரிபுராந்தக உச்யதே ।

இவ்விதமாகக் கங்காதர மூர்த்தியின் அமைப்பு சொல்லப்பட்டது.

அத த்ரிபுராந்தகலக்ஷணம் ।

த்ரிபங்கஸமாயுக்தம் தேவம் வைஶாகஸ்தாநஸம்ஸ்திதம் ॥ ௩௨௦ ।
மத்யஸூத்ராத்து பங்காஸ்யாத் த்ரிசதுஷ்பஞ்சமாத்ரகா: ।

த்ரிபுராந்தக லக்ஷணம்

320 - 321. இனி த்ரிபுராந்தக லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. மூன்று வளைவுகளோடுகூடிய (த்ரிபங்க) உருவத்துடன், வைசாகஸ்தானகம் என்னும் நிலையில் இந்த மூர்த்தியை அமைக்கவேண்டும். வளைவுகள் (த்ரிபங்கங்கள்) மத்திய ஸூத்ரத்திலிருந்து மூன்று, நான்கு, ஐந்து அங்குலமிருக்கலாம்.

வாமம் கூர்பரயோர்மத்யே நாபிமத்யஸமாயம் ॥ ௩௨௧ ॥

த்ரிமேகலா: ஸம்யுக்தம் பாதௌ த்யாஜ்யம் யதாக்ரமம் ।
ஶூலம் மாத்ரம் த்ரிஶூலம் மாத்ராம் ஸூத்ரம் வக்ஷ்யமாணோக்தவத் ॥
॥ ௩௨௨ ॥

உஷ்ணீஷாந்தாவஸானே து நேத்ராந்தே சலிதாம்ஶகே ।
வாமநாஸாவஸானே ச ஹநோரவஸானப்ரதேஶகே ॥ ௩௨௩ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑌨𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 ।
𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍁𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍
॥ ௩௨௰௪ ॥

321 - 324. மூன்றுவித த்ரிபங்கங்களிலும் கால் கட்டை விரல்களுக்கு இடையேயுள்ள தூரம் முறையே 16, 18, 20 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். இந்த கட்டைவிரல்களுக்குள்ள இடைவெளிகளில் மூன்றில் ஒரு பாகம் குதிகால்களுக்கு இடையேயுள்ள தூரமாகும்.

இனி ஆபங்கம், ஸமபங்கம், அதிபங்கம் ஆகிய மூன்று நிலைகளுக்கும் அமைக்கவேண்டிய சூத்திரங்களின் வகை சொல்லப்படுகிறது.

ஆபங்க நிலைக்கு சூத்திர அமைப்பு

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து கண்ணின் இடது பக்கத்தில் வெண்மையான பாகத்தின் வழியாகவும், இடது நாஸாபுட (மூக்கின்புடைப்பு)த்தின் வழியாகவும், இடதுதாடையின் வழியாகவும், வலது ஸ்தனத்தின் இடது பாகத்திலும், நாபியின் வலப்பக்கத்தின் வழியாகவும், இடது தொடையின் பக்கத்திலும், இடது குதிகால் ஓரத்திலும் ப்ரதானசூத்திரம் தொங்க வேண்டும்.

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂
॥ ௩௨௰௫ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 ।
𑌤𑌦𑌧𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌕𑌂 ॥ ௩௨௰௬ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌪𑌾𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌸𑌕𑍇 ॥ ௩௨௰௭ ॥

ஸமபங்கத்திற்கான ஸூத்திர அமைப்பு

325 - 327. மூக்கின் நுனியிலிருந்து குதிகால் மத்திவரையில் பூர்வஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து ஹிக்கா (நெஞ்சுக்குழி) இடதுபக்கத்தில் ஒரு அங்குல தூரத்தில் அமையும். ஹ்ருதயம் வலதுபக்கத்தில் $\frac{1}{2}$ அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். நாபிமத்யம் 2 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். மேட்ரமூலம் வலதுபக்கத்தில் 4 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். இடது முழங்கால் முட்டு $1\frac{1}{2}$ அங்குல தூரத்தில் இருக்கும்.

[illegible] ।
[illegible][1] ॥ ௩௱௨௰௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௱௨௰௭ ॥

அதிபங்கத்திற்கான ஸூத்திர அமைப்பு

328 - 329. இதற்கு ஆபங்க ஸூத்திரத்தைப்போலவே முகத்தில் ஸூத்திர ஸ்தானங்கள் அமையும். ஸ்தனம் வலது பக்கத்தில் 3 அங்குல தூரத்தில் அமையும். நாபிமத்யம் இடது பக்கத்தில் 2 அங்குல தூரத்தில் அமையும். இடது முழங்கால் முட்டின் ஓரம் இடது பக்கத்தில் 1 அங்குல தூரத்தில் அமையும். இரு குதிகால்களுக்கிடையில் வந்து முடியும். அங்கங்கள் ஸூத்திரத்தைத்தொடும் இடங்களும், விலகியிருக்கும் தூரங்களும் ஸமபாதஸ்தானகத்திற்கு (நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலைக்கு)ச் சொன்னபடி இருக்கவேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible]
॥ ௩௱௩௰ ॥

---

1. இந்த இடத்தில் 'வ' என்ற சுவடியில் '[illegible]' என்று காணப்படுகிறது.

த்ரிபுராந்தகலக்ஷணம்]

330. பார்ச்வ ஸூத்திரங்களும் த்ரிபங்கங்களுக்குத் தகுந்தபடி அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக மூன்றுவித த்ரிபங்கங்களிலும் அததற்குரிய முறைகளிலேயே உருவங்களை அமைக்கவேண்டுமே யல்லாது ஒன்றோடொன்றைக் கலக்கக் கூடாது.

தக்ஷிணம் ஸ்வஸ்திகம் பாதம் வாமபாதம் து குஞ்சிதம் ।
வாமதக்ஷிண ஹஸ்தே து ஸபாணம் நாபிஸீமகம் ॥ ௩௱௩௰௧ ॥

331. த்ரிபுராந்தகமூர்த்தியின் வலதுகால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் (குறுக்காகவும்) இடதுகால் சிறிது வளைந்தும் இருக்க வேண்டும். இடது வலது கைகளில் முறையே, வில்லும் அம்பும் இருக்கவேண்டும். அம்பு நாபியின் உயரத்திற்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும்.

பாஷ்ணிர்ஹஸ்தஸ்ய கடகம் ஸிம்ஹாஸ்யம் விஶேஷத: ।
வாமம் து கார்முகம் ஹஸ்தம் கர்ணஸீமோர்த்வதாந்தரம் ॥ ௩௱௩௰௨

நதம் வோர்த்வதமேவம் வா த்வ்யங்குலேந விஶேஷத: ।
கர்தரீபரஹஸ்தௌ ச க்ருஷ்ணாபரஶுதாரிணௌ ॥ ௩௱௩௰௩ ॥

332 - 333. உள்ளங்கையின் அடிப்பாகத்தில் அழகாகக் கங்கணம் (வீரசங்கிலி) தரித்திருக்க வேண்டும். வில்லுடன் கூடிய இடதுகை காதின் உயரத்துக்குச் சமமாக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு அங்குலம் தணிவாகவும், அதிகமாகவும் இருக்கலாம். வெளிப்புறக்கைகள் இரண்டும் கர்த்தரி முத்திரையைத் தாங்கி அவைகளில் மான் மழுவேந்தியிருக்க வேண்டும்.

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஸர்வாலங்காரஶோபிதம் ।
தேவவாமே ஹ்யுமாதேவீ ஸ்ரீஸம்மாம் மயாந்தாம்மிகா ॥ ௩௱௩௰௪ ॥

ஸவ்யஹஸ்தாஸ்யம் மாரவதநா ஸர்வவிபூஷிதா ।
ஸம்மத்ருபெயயாயோ ம்ருஸம்மம் தேவாம்மஷிஷ்யதே ॥ ௩௱௩௰௫ ॥

ப்ருவாருஸத்ரஶம் தேவம் ஸௌம்யம் நாஜஸஸ்ரிதம் ।

334 - 336. சடைமுடியணிந்து சகல ஆபரணங்களணிந்து இடப்பக்கத்தில் த்ரிபங்க நிலையில் கையில் புஷ்பத்தோடும், ச்ருங்காரபாவத்தோடுகூடிய முகத்தோடும், எல்லா ஆபரணங்களோடும்கூடிய தேவியோடு அமைக்கப்படவேண்டும். த்ரிபங்கங்களில் எந்த நிலையிலும் உசிதம்போல் த்ரிபுராந்தகரை அமைக்கலாம். மூர்த்தி பவழமேனியும், ஸௌம்யமுகமும், ராஜஸ பாவமும் உடையவராக இருக்கவேண்டும்.

—(o)—

इत्यगस्त्यसकलाधिकारे गङ्गाधरत्रिपुरान्तक
लक्षणद्वयं नाम दशमोऽध्यायः ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கங்காதரர், த்ரிபுராந்தகர் என்ற இரு மூர்த்திகளின் லக்ஷணம் என்னும் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

अथ एकादशोऽध्यायः

कल्याणसुन्दरलक्षणम्

कल्याणसुन्दरं वक्ष्ये सूत्रं च सहायुतम् ॥ [illegible]

கல்யாணசுந்தரர்

336. இனி, கல்யாணசுந்தரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை அதற்குரிய சூத்திரம், சூத்திரத்திலிருந்து அங்கங்களின் இடைவெளிகள் இவைகளுடன் சொல்லுகிறேன்.

கமூ்யாணவ-ுஙமருக்ஷணம்]

ஞூாடிவாமதெமெ௶ஜ வாமநெதெ௺லவ-ுடிாஜமெ ।
ஹிக்காமயெ்யதஂ ஹாதயெ நாஹெடி-ச்க்ஷிணவாஸ்வ-கெ ॥௩௩௩௰௭

வெடிஂ வா த்ர்யஂமா-ுஞூஂநீசவாமா-ுஹ்ஹமயெ்யஶ்ருஞூஂபயெக ।

337 - 338. மத்ய சூத்திரம் நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும், இடது கண்ணிலும், இடது நாஸாபுடத்திலும், ஹிக்கை (நெஞ்சுக்குழி)யின் மத்தியிலும், ஹ்ருதயத்தின் வலது பாகத்திலும், நாபியின் வலப்பக்கத்தில் நான்கு அல்லது 3 அங்குலம் தள்ளியும், கணுக்காலின் மத்தியிலும் தொங்கும்.

மதநாவெகஷிதஂஜாவஂ க-ுஞிதஜு-ுஶ்ஷிக்ஷிணஂ ॥ ௩௩௩௰௮ ॥

தெவஸ்ய ஷிக்ஷிணஂ ஹஸ்தஂ தெவ்யாஹஸ்தெ தஸஂயு-ுதஂ ।
வாமஹஸ்தஂது வரஷிஂவரஹஸ்தயொவரி ॥ ௩௩௩௰௯ ॥

க்ருஷ்ணாவரஶ-ுயாரிஸ்யாக ஶ்ருஂமாரவதநாஷிதஂ ।

338 - 340. கால்கள் நடக்கும் ஜாடையுடன், பிரதக்ஷிணமாக வளைந்து (வலதுகாலை சிறிது மடக்கி முன்னே வைத்து) இருக்கவேண்டும். ஈசுவரனுடைய வலதுகை தேவியினுடைய கையோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும். ஈசனின் இடதுகை வரத முத்திரையோடிருக்க வேண்டும். மற்ற இரு பின்புறக் கைகளிலும் மானும் மழுவும் ஏந்தியிருத்தல் வேண்டும். முகத்தில் ச்ருங்காரபாவம் இருக்கவேண்டும்.

ஸ-ுஙஶஂது-ுஜடாமௌளீ ஸவ-ாஞூஂகாரஷிக்ஷ்யதெ ॥ ௩௪௰ ॥

தெஹஂ வ்ரவாலஸஂகாஶஂ மஂமஞூ்யஞுக்ரதஂவவாஃ ।

340 - 341. சர்வாங்க சுந்தரராய், ஜடாமகுடத்துடன் (சடைமுடி) எல்லா ஆபரணங்களோடும் விளங்குபவராய், பவழ மேனியுடன் மங்களமே உருவெடுத்தாற்போன்ற தோற்றத்துடன் விளங்கவேண்டும்.

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥ ௩௱௪௰௧ ॥
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌮𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌮𑌜𑌃 ॥ ௩௱௪௰௨ ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌲𑌶𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑌕𑌪𑌾𑌣𑌿𑌕𑌃 ॥ ௩௱௪௰௩ ॥
𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌕𑍍𑌷𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍃𑌗𑌣𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ ௩௱௪௰௪ ॥

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌵𑌦𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌵𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 ॥ ௩௱௪௰௫ ॥

341 - 345. பார்வதி இடக்கரத்தில் புஷ்பத்தோடும், வலக் கரம் ஈச்வரனல் பற்றப்பட்டும் எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு நாணத்துடன் விளங்கவேண்டும். பார்வதி யோடு ஸ்ரீதேவியும் பூதேவியும் சர்வாலங்காரங்களுடன் விளங்க வேண்டும். ஈசுவரனுக்கு முன்னல் அக்னியில் ஹோமம் செய்து வைக்கும் ப்ரும்மாவும் நான்கு கைகளோடு விளங்க வேண்டும். பக்கத்தில் மஹாவிஷ்ணுவும் த்ரிபங்க நிலையில் தங்கக் கலசத்துடனும் சங்கசக்ரம் ஏந்திய கைகளோடும், உதக தாராபூர்வமாக பார்வதி தேவியைத் தாரை வார்த்துக் கொடுக் கும் நிலையில் அமைக்கப்படவேண்டும். லோக பாலர்களாலும், தேவர்களாலும், சித்தர்களாலும் யக்ஷர்களாலும், பூதகணங் களாலும், கணநாயகர்களாலும், கின்னரர்களாலும், நாரதர் முதலானவர்களாலும், ஸப்த மாதாக்களாலும், ஸ்திரீகணங் களாலும் சூழப்பட்டு ச்ருங்கார முகவிலாசத்துடன் கல்யாண சுந்தரர் விளங்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தி எல்லா பாபங்களையும் போக்கி மனதிற்குச் சாந்தியை உண்டாக்கும்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍈-
𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இவ்வாறுக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கலியாண ஸுந்தர லக்ஷணம் என்னும்
பதினோராவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

அதார்த்தநாரீஶ்வரலக்ஷணம்]

அத அர்த்தநாரீஶ்வராத்யாய:

அதார்த்தநாரீஶ்வரலக்ஷணம்

அதார்த்தநாரீஶ்வரஞ்சைவம் த்விபுஜம் வா சதுர்புஜம் ।
விலம்பஸூத்ரமேவம் ஸ்யாத் ஸமபங்கவதேவ ஹி ॥ ௩௪௬ ॥

அர்த்தநாரீச்வர லக்ஷணம்

346. அர்த்தநாரீசுவரரை இரண்டு கைகளுடனே அல்லது நான்கு கைகளுடனே அமைக்கலாம். இந்த மூர்த்திக்கான சூத்திரம் ஸமபங்கத்திற்கான முறையில் தொங்கவிடப் படவேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதம் து குஞ்சிதம் ।
வாமார்த்தம் பார்வதீரூபம் தக்ஷிணார்த்தம் து ஶாங்கரம் ॥ ௩௪௭ ॥

347. வலதுகால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் இடதுபாதம் சிறிது வளைக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். இடதுபாதி பார்வதியின் உருவத்தோடும், வலதுபாதி சங்கரரின் உருவத்தோடும் இருக்கவேண்டும்.

அபயம் பரஶும் சைவ தக்ஷஹஸ்தத்வயம் ததா ।
வாமே பூர்வம் வ்ருஷபஸ்ய ஶிரஸி ந்யஸ்தமேவ ச ॥ ௩௪௮ ॥
அபரம் புஷ்பஸம்யுக்தம் கடிதேஶஸமீபதம்[1] ।
த்விபுஜம் வா ப்ரயோக்தவ்யம் ஸபுஷ்பம் வாமதம் ததா ॥ ௩௪௯ ॥

318 - 349. வலது பக்கத்தில் முன்கையில் அபய முத்திரையும் பின்கையில் மழுவும் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். இடது பாகத்தின் முன்கை ரிஷபத்தின் தலைமேல் வைக்கப்பட்டும்

1. இந்த இடத்தில் 'க' என்ற சுவடியில், புஷ்பவீக்ஷிதஸம்யுதம் என்று காணப்படுகிறது. 'முகம் புஷ்பத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது' என்பது இதன் பொருள்.

பின்கை கடக முத்திரையில் புஷ்பத்தைத் தரித்துமிருக்க வேண்டும். இந்த மூர்த்தியை இரண்டே கைகளோடும் அமைக்கலாம். அப்பொழுது இடதுகையில் புஷ்பமும் வலதுகையில் வரதமுத்திரையும் இருக்கவேண்டும்.

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ।
𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌕𑌂 ॥ ௩௪௯ ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃𑌶𑌿𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌚𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌅𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௩௫௧ ॥

350 - 351. இடதுபாதியில் ஸ்திரீகளுக்கான ஆபரணங்களையும் வலதுபாதியில் புருஷர்களுக்கான ஆபரணங்களையும் அணிவித்திருக்கவேண்டும்.

வேறு வகைகளிலும் இரண்டு கைகளோடுகூடிய அர்த்தநாரீசுவரரை அமைக்கலாம். இடதுகையில் புஷ்பமும், வலதுகையில் திரிசூலமும் இருக்கலாம் அல்லது இடது முன்னங்கை ரிஷபத்தின்மீது வைக்கப்பட்டும் வலக்கை வரத முத்திரையுடனே அல்லது பல்லவ[1] முத்திரையுடனே இருக்கலாம்.

இவ்விதமாக அர்த்தநாரீசுவரரை ஸர்வ லக்ஷணங்களுடன் அமைக்க வேண்டும்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் அர்த்தநாரீசுவர லக்ஷணம் என்னும்
பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

---

1 பல்லவம் என்றால் துளிர் என்பது பொருள். பல்லவ முத்திரை நான்கு விரல்களையும் சேர்த்துச் சிறிது வளைத்துக் கட்டை விரலை ஆள்காட்டி விரல்மேல் வைத்துக் கை சிறிது குழிந்திருக்கும் முத்திரை.

𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂

𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌅𑌥 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍁𑌂
॥ ௩௱௫௰௨ ॥

352. இனி, பாசுபதாஸ்திரம் அளித்த[1] மூர்த்தியின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது (பாசுபதம் என்பது சர்ப்ப உருவத்திலுள்ள பரமசிவனுடைய அம்பும் வில்லுமாகும்).

இவருடைய நிலையை சந்திரசேகரமூர்த்தியைப்போல் அமைக்கவேண்டும். நான்கு கைகளோடும் மூன்று கண்களோடும் ரௌத்ராகாரமான ரூபத்தோடும் மேல் நோக்கிய கேசத்தோடும், பெரிய சரீரத்தோடும் இருக்கவேண்டும்.

𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ।
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌂[2] 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௱௫௰௩ ॥

353. வலதுகையில் சூலமும், இடதுகையில் ருத்ராக்ஷமாலையும் ஏந்தியிருத்தல் வேண்டும். மற்றொரு வலதுகை அபய முத்திரையோடும் இடதுகை வரத முத்திரையோடும் இருக்க வேண்டும்.

---

1. மூலத்தில் 'பாசுபத மூர்த்தி' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை "பாசுபதாஸ்திரமே மூர்த்தி வடிவெடுத்தது" என்றோ, அல்லது "பாசுபத அஸ்திரம் அளித்த மூர்த்தி" என்றோ பொருள் கொள்ளலாம்.

இந்த நூலில் 7-வது சுலோகத்திற்கான பழைய உரையில் 'அர்ஜுனனுக்குப் பாசுபதாஸ்திரம் கொடுத்த விக்ரஹமும்' என்று கண்டிருக்கிறது.

2. ஶராஸநம் - வில்லுக்கு 'இஷ்வாஸநம்' என்று பெயர்.

இந்த முறையில் பாசுபதாஸ்திரமாகிய அம்பும் வில்லும் (அளித்த) மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது.

इति पाशुपतलक्षणम् ॥

अथ कङ्कालमूर्तिलक्षणम्

भिक्षायोग्यस्वरूपं च देवं प्रवालसदृशप्रभम् ।
वक्ष्ये कङ्कालमूर्तिं तु पादन्यासेक्षितं पदः ॥ ३५४ ॥

सर्वाङ्गोद्धूलितसर्वाङ्गं[1] हस्तपादसुशोभितम् ।
पादौ पादुकसंयुक्तं शृङ्गारभावसंयुतम्
॥ ३५५ ॥

354 - 355. பிக்ஷைகேட்கத் தகுதியான உருவத்தோடிருக்கும் கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. முன்னால் அடி எடுத்து வைப்பதுபோன்ற ஜாடையுடன் தேகம் முழுவதும் விபூதி பூசப்பட்டு, மிகுந்த சோபையுடன் விளங்கும் ஹஸ்தபாதங்களுடன் பாதங்களில் பாதுகையுடன் மனோஹரமான ரூபத்துடனும் ச்ருங்கார பாவத்துடன் இந்த மூர்த்தி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

किञ्चित्प्रहसितं दन्तपङ्क्तिसंविराजितम् ।
श्रव्यं कुण्डलमेकेन कर्णपूरं तु वामके ॥ ३५६ ॥

356. புன்சிரிப்போடு கூடிய இலேசாகத் தெரியும்படியான பல்வரிசையுடன்கூடிய வாயும், ஒரு காதில் குண்டலமும் மற்றொரு காதில் கர்ணபூரம் என்ற தோடும் அணியப்பட்டும் இருக்கவேண்டும்.

वामे हस्तद्वये शक्त्यादिहस्तवरहस्तकौ ।
दक्षिणं हरिणीवक्त्रव्यापारितकरं परम् ॥ ३५७ ॥

कृत्स्नकङ्कालयष्टिः स्यात् मणिहेमादिभूषितम् ।
बलिपात्रं तु वामे तु सम्यक्सम्भावसंयुतम् ॥ ३५८ ॥

---

1. 'दिव्याङ्गं' என்று 'क' என்ற சுவடியின் பாடம்.

कङ्कालमूर्तिलक्षणम्]

357 - 358. முன்கை இரண்டும் ஒன்று 'டக்கா' வாத்தியம் தாங்கி மற்றொரு கை அதை வாசிக்கும் முறையிலும் அமைந்திருக்க வேண்டும். மற்ற இரு கரங்களில் ஒன்றினால் மானின் வாயில் புல்லைக் கொடுத்துக் கொண்டும், மற்றொன்றினால் 'கங்காளம்' என்னும் எலும்புக்கூட்டைத் தாங்கியும் இருக்கவேண்டும். பூதகணங்களால் சூழப்பட்டிருக்க வேண்டும். முன்னே செல்லும் பூதம் ஒன்று பிக்ஷா பாத்திரத்தை ஏந்திச் செல்லும் முறையிலும், மற்ற பூதங்கள் ஈசுவரனுக்கு முன்னும் பின்னுமாகச் செல்லும் முறையிலும் அமைக்கப்படவேண்டும்.

> पुरो भूतगणैर्वाद्यैर्नृत्यद्भिः पार्श्वयोरपि ।
> सहितो भूतगणैश्च भिक्षापात्रधरोऽग्रतः ।
> [illegible] ॥
> ॥ ३५८ ॥
>
> [illegible] ।

359 - 360. இந்த மூர்த்தியின் நிலையான 'ஆபங்க'த்திற்குரிய மத்திய சூத்திரம் நெற்றியின் இடது பக்கம், இடது கண், இடது நாஸாபுடம், இடது உதடு, இடது தாடை, நெஞ்சுக் குழியின் மத்தி, ஹ்ருதயமத்தி, நாபிக்கு வலதுபுறம் நான்கு அங்குல தூரம், கணுக்காலின் மத்தி இவைகளுக்கெதிரில் தொங்கவேண்டும். இதுவே உத்தமதசதாளத்தில் ஆபங்க நிலைக்கான சூத்திரம் அமைக்கும் முறை.

> [illegible] ॥ ३६० ॥
>
> [illegible] ।
> [illegible] ॥
> ॥ ३६१ ॥
>
> [illegible] ।
> [illegible] ॥
> ॥ ३६२ ॥

360 - 362. அவருக்கு முன்னால் தன்னை மறந்து ஆடையும் தலைமுடியும் நெகிழ்ந்து ப்ரளயம் என்னும் சோர்குலைந்த

நிலையில், அவரிடம் மோகத்தினல் ஏற்பட்ட மன்மத வேதனை யுடன் மிரண்ட பார்வையுடன் ஒரு பக்கம் நாணத்திற்குள்ளா கியும் ஒரு பக்கம் புன்முறுவல் தவழவும் அவருக்குப் பிக்ஷை யிடவந்த ஸ்திரீகணங்களால் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும். அவ ரோடு பலவித லீலைகளில் மனதைப் பறிகொடுத்தவர்களாக வும், ஸர்வாபரண பூஷிதர்களாகவும், அந்த ஸ்திரீகள் அமைக்கப்படவேண்டும். கங்காள ரூபலக்ஷணம் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது.

இத்யாகஸ்த்யே ஸகளாதிகாரே பாசுபதகங்காளமூர்த்தி லக்ஷணம் நாம த்ரயோதஶோத்யாய: ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பாசுபத கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணம் என்னும் பதின்மூன்ருவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

(—:o:—)

அத சதுர்தஶோத்யாய:

ஹரிஹரார்த்தலக்ஷணம் ॥

ருஜ்வாயதம் ஸ்திதஞ்சைவ ஸமபாதஸ்தானகம் பவேத் ।

ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்

363. இனி சங்கரநாராயணர் (ஹரிஹரார்த்தர்) மூர்த்தி யின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. நீண்டு நிமிர்ந்த தோற்றத் துடன் ஸமபாதஸ்தானகத்தில் இந்த மூர்த்தி இருக்க வேண்டும்.

தக்ஷிணஞ்சாபயம் வாமே ஊர்த்வே ஶ்ரீதகரம் பரம் ।
பரஶுந்தக்ஷிணே வாமே ஶங்கசக்ரே ச ஹஸ்தகம் ॥ [illegible] ॥

363. வலது கை அபய முத்திரையைத் தாங்கியும் இடது கை தொடையில் வைக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். மற்ற இரு கைகளுள் வலது கை மழுவும் இடது கை சங்கு அல்லது கத்தி தரித்திருக்க வேண்டும்.

जटाकिरीटययोः पार्श्वौ श्री
प्रवालश्यामलवर्णयोरर्धयोः ।
शाम्भवं दक्षिणार्धं त्वपरार्धं
सौम्यं केशवमूर्तिवत् ॥ ௩௱௬௰௪ ॥

364. தலையின் ஒரு பாதியில் ஜடையும், மற்றொரு பாதியில் கிரீடமும் ஒரு பாதி பவழ மேனியும் மற்றொரு பாதி ச்யாமள வர்ணமும், ஒரு பாதி பரமசிவனின் அங்கங்களுக்கான அடையாளங்களோடும், மற்றொரு பாதி மஹாவிஷ்ணுவின் அங்கங்களுக்கான அடையாளங்களோடும் கூடியவராய் விளங்கவேண்டும்.

इत्यागस्त्ये सकलाधिकारे केशवार्धमूर्तिलक्षणं नाम
त्रयोदशोऽध्यायः ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கேசவாத்த மூர்த்தி லக்ஷணம் என்னும்
பதிமூன்காவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

(—:o:—)

अथ चतुर्दशोऽध्यायः

भिक्षाटनलक्षणम्

भिक्षाटनस्यापि लक्षणं वक्ष्यतेऽधुना ।
मुण्डदक्षिणवामे तु नासाग्रं चाम्बरवासके ॥ ௩௱௬௰௫ ॥

ஹிக்காயாஶ்ச ஹ்ருதயஸ்யைவ நாபேஸ்து தக்ஷிணே ।
ஸ்திதபாதஸ்ய மத்யே ச மத்யஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் ॥ ௩௬௩ ॥

கமநாவேஶிதஞ்சைவம் ஜடாமகுடமண்டிதம் ।
விகீர்ணம் வா ஜடாபாரம் நக்நஞ்சைவ நதாநநம் ॥ ௩௬௪ ॥

பிக்ஷாடன லக்ஷணம்

365 - 367. பிக்ஷாடனர் லக்ஷணம் இனி முறைப்படி சொல்லப்படுகிறது. இந்த மூர்த்திக்குரிய மத்ய ஸூத்திரம் நெற்றியின் வலது புறத்திலும், மூக்கு நுனி உதடு இவற்றின் இடது பக்கத்திலும், ஹிக்கா (நெஞ்சுக்குழி) வின் இடது பக்கத்திலும், ஹ்ருதயத்தின் மத்தியிலும், நாபியின் வலப் புறத்திலும், ஊன்றிய காலின் கணுக்காலிலும் தொங்க வேண்டும். நடக்கும் பாவனையுடன், ஜடாமகுடத்துடன் அல்லது விரிந்த சடையுடன், வஸ்திரம் அணியாமலும் சிறிது சாய்ந்த முகத்துடன் இருக்கவேண்டும்.

தக்ஷிணம் பூர்வஹஸ்தந்து ம்ருகவ்யாபாரஸம்யுதம் ।
வாமே கபாலவரதம் தத்பார்ஶ்வே ஶிகிபிஞ்சகம் ॥ ௩௬௫ ॥

தக்ஷிணே பரஹஸ்தே து ஸ்யாத் டமருகாந்விதம் ।
ப்ரலம்பிநீய ஸம்யுக்தம் நாகேந கடிவேஷ்டிதம் ॥ ௩௬௬ ॥

யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் ஶேஷம் கங்காளவத்ஸ்ம்ருதம் ।
தந்மாநம் ஸகலம் ப்ரோக்தம் கீர்ணம் கேஶதயாவிதா ॥ ௩௬௭ ॥

368 - 370. முன் பக்கத்திலுள்ள வலக்கை மானுடன் விளையாடுவது போலவும், இடக்கை கபாலத்தோடுகூடிய வரத முத்திரையுடனும், அந்தக் கையின் பக்கத்தில் மயில்தோகை யைத் தாங்கியும், பின்புற வலககையில் ‘ டமருக ’ (உடுக்கை போன்ற) வாத்தியமும், நழுவித்தொங்கும் மேலாடையுடனும், இடுப்பில் பாம்பினலான அரைஞான் அணிந்தும், பூணூல் தரித்தும் இருக்கவேண்டும். மற்ற அம்சங்கள் கங்காள மூர்த் திக்குச் சொன்னபடி இருக்கவேண்டும். உடம்பின் வளைவு

चण्डेशानुग्रहलक्षणम्]

ஸமபங்கத்திற்கான முறையில் இருக்கவேண்டும். விரிந்த சடையுடனும் இருக்கலாம்.

इत्यगस्त्यकृते सकलाधिकारे भिक्षाटनलक्षणं नाम
पञ्चदशोऽध्यायः ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பிக்ஷாடன லக்ஷணம் என்னும்
பதிஜைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

—(o)—

अथ षोडशोऽध्यायः

चण्डेशानुग्रहमूर्तिलक्षणम्

चण्डेशानुग्रहं चैव सर्वावयवसंयुतम् ।
उमासहितवत्सर्वं किञ्चिदवनताननम् ॥ ३७१ ॥

சண்டேச்வரானுக்ரஹ லக்ஷணம்

371. சண்டேச்வரனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்த மூர்த்தி சுகாசனத்தில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். ஸோமாஸ்கந்தரைப் போல எல்லா அம்சங்களும் இருக்க வேண்டும். ஆனல் முகம் முன்புறம் சிறிது குனிந்திருக்க வேண்டும்.

दक्षिणं वरदं हस्तं न्यस्तं चण्डेशमूर्धनि ।
न्यस्तव्यं तु प्रसादेन चण्डेशो हस्तसंयुतः ॥ ३७२ ॥
कृताञ्जलिपुटो हस्तौ शूलनायत्तासने ।
चण्डेशः स्वर्णवर्णः स्यात् सर्वाभरणभूषितः ॥
॥ ३७३ ॥

372 - 373. வலக்கரம் வரத முத்திரையுடன் சண்டேசுவரரின் தலைமீது அனுக்ரஹத்துடன் வைக்கப்பட்டிருக்க

வேண்டும். சண்டேச்வரர் பக்தியுடன் அஞ்சலி முத்திரை (கைகூப்பி)யுடன் ஈசுவரனுக்குச் சிறிது தாழ்ந்த ஆசனத்தில் ஸ்வர்ண (பொன்மேனி) வர்ணத்துடன் எல்லாவித அலங்காரங்களுடன் அமர்ந்திருக்க வேண்டும்.

தேவவாமே ஸ்திதா தேவீ ஶ்யாமளாங்கஸமந்விதா ।

இதி உமாபார்ஶ்வலக்ஷணம்

374. ஈசுவரனுடைய இடது பக்கத்தில் உமாதேவி ச்யாமள வர்ணத்துடன் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்.

அத தக்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம்

வ்யாக்யாநதேவரூபம் ச வக்ஷ்யதே விதிநாதுநா ॥ ௩௱௭௰௪ ॥

ஸவ்யஜாநூபரி ந்யஸ்தம் வாமபாதம் ப்ரஸாரிதம் ।
லம்பயேத்தக்ஷிணம் பாதம் சதுர்பாஹுஸமந்விதம் ॥ ௩௱௭௰௫ ॥

லலாடதக்ஷிணே தஸ்ய நேத்ராந்தே நாஸிகாபுடே ।
ஹிக்காவாமே ச ஹ்ருதயே நாபௌ யோந்யாஸநே ததா ॥ ௩௱௭௰௬ ॥

பாதயேத்ஸூத்ரமுக்யம் து ஸூத்ராஸநாந்தரம் ததா ।
ஸபாதாங்குலமேவம் ஸ்யாத் மந்தம் ஸம் தக்ஷிணம் கரம் ॥

॥ ௩௱௭௰௭ ॥

தக்ஷிணாமூர்த்தி என்னும் வ்யாக்யான தேவ லக்ஷணம்

374 - 377. வ்யாக்யான தேவர் என்னும் தக்ஷிணாமூர்த்தியின் அமைப்பு இனி முறையாகச் சொல்லப்படுகிறது. இடது பாதம் வலது முழங்காலின்பேரில் வைக்கப்பட்டு வலது பாதம் தொங்கவிடப்பட்டு நான்கு கைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் முக்கிய சூத்திரம் நெற்றியின் வலது புறத்திலும் வலது கண் ஓரத்திலும், நாஸாபுடத்திற்கு வெளியிலும், நெஞ்சுக்குழிக்கு இடது புறத்திலும், ஹ்ருதய மத்தியிலும், நாபி மத்தியிலும், யோனி மத்தியிலும் ஆசனத்திலுமாக தொங்கவிடப்பட வேண்டும். சூத்திரத்திற்கும் ஆசனத்திற்குமுள்ள இடைவெளி 1¼ அங்குலம்.

தக்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம்]

ஸந்தம்ஶாக்ஷமாலாம் ஸவ்யாக்ஷ வரதம் வாமஹஸ்தகம் |
ஸவ்யம் சாக்நியுதம் ஸ்யாத் யோகதண்டஹஸ்தயாபி வா || ௩௱௭௰௮ ||
தண்டகம் ஸார்த்தம் த்வாதஶாங்குலம் ஸமுதீரிதம் |

378 - 379. ஒரு வலக்கையில் சந்தம்ச முத்திரையும்[1] மற்றொரு வலக்கையில் ருத்ராக்ஷமாலையும், ஒரு இடக்கையில் வரத முத்திரையும், மற்றொரு இடக்கை அக்னியை ஏந்தியோ அல்லது யோக தண்டத்தின்பேரில் வைக்கப்பட்டோ இருக்க வேண்டும். அந்தத் தண்டம் 12½ அங்குலம் இருக்கவேண்டும். உடம்பு அழகாக நிமிர்ந்திருக்க வேண்டும்.

விகீர்ணஜடயா வாபி ஜடாமகுடஸம்யுதம் | ௩௱௭௰௯ ||
உந்நதம் வா ஜடாமௌலிகபாலமத்யஸம்யுதம் |
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் உத்தரீயஸமந்விதம் || ௩௱௮௰ ||
அதவா பூர்வஹஸ்தௌ து வீணாவாத்யாந்விதௌ ததா |
அதவா வாமபாதம் து ஸவ்யோரௌ விநிவேஶிதம் || ௩௱௮௰௧ ||

379 - 381. விரிந்த சடையுடனும் அல்லது ஜடாமகுடத்துடனும் அல்லது உயர்ந்த ஜடாமகுடத்தின் மத்தியில் கபாலத்தோடும் இருக்கவேண்டும். பூணூல் தரித்தும் உத்தரீயம் (மேலாடை) தொங்கவிடப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். அல்லது முன் கை யிரண்டும் வீணாவாத்தியத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கலாம். அல்லது இடது பாதத்தை வலது தொடையின் பேரில் வைத்தும் இருக்கலாம்.

த்ரிநேத்ரம் ஸௌம்யவக்த்ராப்ஜம் ஶுத்தஸ்படிகஸந்நிபம் |
முநீநாம் ஸர்வவித்யாநாம் வ்யாக்யாதாரம் ஶிவாத்மகம் ||
|| ௩௱௮௰௨ ||
கிங்கிணீஜாலஸம்யுக்தம் யோகபட்டாஸநாஸீநம் |
வ்யாக்ரசர்மாம்பரம் கணைஸ்ஸம்ஸ்துதம் வாபி ஸம்ஸ்திதம் || ௩௱௮௰௩ ||
கணைர்வா முநிபிர்வாபி ஸமந்தாத்பரிவேஷ்டிதம் |

---

1. கட்டை விரல் நுனியும் ஆள்காட்டி விரல் நுனியும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து மற்ற விரல்கள் பிரிந்திருக்கும் முத்திரைக்கு 'சந்தம்ச முத்திரை' என்று பெயர்.

382 - 384. மூன்று கண்களோடும், சங்கு, மல்லிகைப் புஷ்பங்களைப்போன்ற பிரகாசத்தோடும், ருத்ராக்ஷ மாலையைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டும், கையில் அழகிய உபதேச முத்திரையைக் காதுக்குச் சமீபமாக வைத்துக்கொண்டும், இலேசாகத் திறந்த கண்களோடும், யோகபந்த நிலையில் இருந்துகொண்டும், புலித்தோல் ஆடை யணிந்தும், காதில் குண்டலமோ அல்லது கர்ணபூர(தோடு)மோ அணிந்தும் யாதொரு கவலையுமற்ற மனத்தோடும் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்.

> நாரதோ ஜமதக்நிஶ்ச வஸிஷ்டோ ப்ருகுர்தக்ஷிணே ॥ ௩௱௮௰௪ ॥
> பாரத்வாஜோ(அ)ப்யகஸ்த்யஶ்ச ஶௌநகோ பார்கவஸ்ததா ।
>
> வாமபாகே ஸமாஸீநா த்யாநமுத்ராஸமந்விதம் ॥ ௩௱௮௰௫ ॥

384 - 885. வலது புறத்தில் நாரதர், ஜமதக்னி, வசிஷ்டர், ப்ருகு நான்கு மஹரிஷிகளும், பாரத்வாஜர், அகஸ்தியர், சுனகர், பார்க்கவர் ஆகிய நால்வரும் இடப்புறத்திலும் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்.

> கைலாஸபர்வதே ரம்யே வடவ்ருக்ஷஸ்ய மூலகே ।
> ஆஸீநம் ஸகலைர்வந்த்யம் ஶாந்தரூபம் மஹேஶ்வரம் ॥ ௩௱௮௰௬ ॥
>
> லம்பபாதாதஸ்தாதே அபஸ்மாரஞ்ச காரயேத் ।
> ஸர்பக்ரீடாஸமாயுக்தம் க்ருஷ்ணம் பூதாக்ருதிம் ததா ॥ ௩௱௮௰௭ ॥

386 - 387. கைலாசபர்வதத்தில் கின்னரர்களால் வணங்கப்பட்டு ஆலமரத்தடியில் சாந்த ரூபமாய் உலகுக்கெல்லாம் ஈசனாகிய மகேச்வரன் வீற்றிருக்கிறார். தொங்கவிட்டுக்கொண்டிருக்கும் பாதத்தின் கீழ் அபஸ்மாரன் என்னும் முயலகனின் உருவத்தை அமைக்கவேண்டும். அவன் கையில் பாம்பை வைத்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். கறுத்த மேனியும், பூதங்களைப் போன்ற உருவமும் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

இத்யாகமே ஸகலாதிகாரே அகஸ்த்யப்ரோக்தே
தக்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம் நாம ஷோடஶோ(அ)த்யாய:

॥ ஸப்ததஶோऽத்யாய: ॥

அத காலதஹந லக்ஷணம் ॥

வக்ஷ்யதே காலதஹநோ ந்ருத்தாரம்பேண ஸம்யுத: ।
ஸூத்ராத்தஶாங்குலம் வாபி அஷ்டாங்குலமதாபி வா ॥௩௮௮॥

த்வாதஶாங்குலமாநம் வா ஸூத்ராலம்பம் விதீயதே ।

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

காலதஹன லக்ஷணம்.

388-389 இனி காலதஹனரின் லக்ஷணம் சொல்லப் படுகிறது. அவருடைய மூர்த்தி நர்த்தன ஆரம்பத்தின் அமைப்பை உடையது (அதாவது ஒரு கால் தூக்கப்பட்டிருக்கும்). சூத்திரத்திலிருந்து உடம்பின் வளைவு 10 அங்குலம் அல்லது 8 அங்குலம் அல்லது 12 அங்குலம் வரையில் இருக்கலாம்.

லலாடதக்ஷிணே நேத்ரமத்யஸ்ய ச பார்ஶ்வகே ॥

ஹிக்காயா வாமபார்ஶ்வே து வாமஸ்தநாக்ஷதக்ஷிணே ।
நாபிமத்யாங்குலம் வாமே வாமே மேட்ரஷடங்குலம் ॥௩௮௯॥

ஸ்திதாங்க்ரி குல்பமத்யே ஸ்யாத் ஸூத்ரமேவம் விதீயதே ।

389-391. மத்யசூத்திரத்தின் அமைப்பு இனிக்கூறப் படுகிறது. நெற்றியின் வலப்பக்கத்திலும். வலது கண் மத்திக்குப் பக்கத்திலும் ஹிக்கை என்னும் நெஞ்சுக்குழிக்கு இடது பக்கத்திலும், இடது ஸ்தன மத்தியத்திற்கு வலபுறத்திலும், நாபி மத்தியத்திற்கு 1 அங்குலம் இடப் புறத்திலும், மேட்ரத்திற்கு 6 அங்குலம் இடப்புறத்திலும் ஊன்றிய காலின் கணுக்கால் நடுவிலும் சூத்திரம் தொங்க வேண்டும்.

ஓக்ஷிணெ வூவஉறஸ்தம் து மாூம் கணூஞ
ஊலஜதழ ||ஙகஉ||

சவரம் வரமாம் வாவி வரஓம் வா யதாக்ரமழ |
நாலிவிஉாஞகம் வாஉ வூவம் ஸுவிரயொஉவழ ||

வாஉம் து வரஸஷ்டம் ஸாசு வரிவம் வூவஸம்யுதழ |
உஷ்ணீஷாஞெ யூதம் வாவி கிஞ்ஞிதஉயாவி வா ||ஙகச||

392–394. வலதுபுறத்தில் முன் கையில் சூலத்தை யேந்திக் காதுவரையில் உயர்த்திப் பிடித்திருக்கவேண்டும். மற்ெருருகை மழுவோ அல்லது வரதமுத்திரையோ தாங்கி யிருக்கவேண்டும். இடது புறத்தில் முன்கை கீழ்நோக்கி யுள்ள சூசீ முத்திரையைத் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். மற்ெருரு கையில் பல்லவ முத்திரையில் ' பரிகம் ' என்னும் ஆயுதத்தைத் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். அந்தக் கை உஷ்ணிஷத்துக்குப் பக்கத்திலோ அல்லது சற்றுத்தணிந்தோ இருக்கலாம்.

ஓக்ஷிணம் கூஞ்சிதம் வாஓம் ஸ்வஸ்திகம் ஸாநுராகிதழ |
வாஉவாஓஉயொலஜதூ கூஞ்சிதம் தநூஉலஜதழ ||ஙகரு||

அஙுஷ்ம் காருஹஜஓயெ நூஸ்தம் ஷெவஸூ ஸீருயா |

395–396. வலதுகால் வளைக்கப்பட்டு மற்ெருரு காலுக்குக் குறுக்காகவுள்ள சாய்வுடன் அழகாக அமைக்கப் படவேண்டும் இடது பாதம் தூக்கி வளைக்கப்பட்டு பாத தலம் மேலே தூக்கப்பட்டு அதன் கட்டைவிரல் யமனுடைய ஹ்ருதயத்தில் வைக்கப்பட்டும் இருக்கமேண்டும்.

ஊவெ ஈளஹம் த்ரிணெத்ரம் ச ஜடாஉளவிஶேஷதஃ ||

விஷூஉஹொஉஹாதெஜாஃ ஸவூாயுங்காரஶொஹிதஃ |

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍]

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌦𑌲𑌗𑍍𑌨𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑌕𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌂 ।
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥௩௯௮॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌦𑌹𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

396–398 முகத்தில் ரௌத்திராகாரமும், மூன்று கண்களும், சடைமுடியும், பவழமேனியும், அபார தேஜஸ்ஸும் எல்லா அலங்காரங்களும் ப்ரகாசித்துக் கொண்டும் காலதஹனர் அமைக்கப்படவேண்டும். அவருக்குக் கீழே காலனுடைய உருவம் அமைக்கப்படவேண்டும். அவனுடைய தலைமயிர் விரிந்து ரக்தவர்ணமாக இருக்கவேண்டும். கையில் 'பாசம்' இருக்கவேண்டும். முகத்தில் கோபமும் பயமும் இருக்கவேண்டும். காலை முன்னால் வைத்திருக்கவேண்டும். ஈசுவரன் பாதத்துக்குக் கீழ் பயத்தோடு இருக்கவேண்டும்.

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரத்தில் காலதஹந லக்ஷணமென்னும் 17-வது அத்யாயம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌵𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃 ॥

𑌨𑌲𑌕𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌗𑍂𑌡𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

லிங்கோத்பவ லக்ஷணம்.

399–400. இனி லிங்கோத்பவரின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. லிங்க உருவத்தின் மத்தியில் சந்திரசேகரரைப் போல் நிலையும், அங்கங்களும் உடைய மூர்த்தி லிங்கோத்பவராகும். இந்த மூர்த்தியின் முழங்காலின் கீழ்ப்பகுதியாகிய நளன்கஎன்னும் இடத்திற்குக் கீழே உள்ள பகுதி பாதம் உள்பட லிங்கத்தில் மறைந்திருக்கும்.

𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌹𑌂𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌹𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।

𑌵𑌾𑌮𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑍌 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑍌 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍌 ॥௪௦௧॥

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍁 𑌅𑌜𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍂 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃 𑌪𑌰𑍇 ।

400–402. இந்த மூர்த்தியின் மேல் பகுதிக்கு இடது பக்கத்தில் ப்ரும்மா ஹம்ஸரூபமாக அமைக்கப்பட வேண்

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍]

டும். வலது புறத்தில் ஏழே பன்றியின் உருவத்தில் மஹா விஷ்ணு அமைக்கப்படவேண்டும். மேலும் ஈசுவரனின் முன்னே இருபுறங்களிலும் கைகூப்பியநிலையில் ப்ரும்மாவும் விஷ்ணுவும் அவர்களுடைய நிஜ உருவத்தோடு அமைக்கப் படவேண்டும்.

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌕𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌨𑌤𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌭𑍂𑌷𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 ।
𑌶𑍋𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌕𑌰𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌭𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௪௦௩॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

402–403. இவ்விதமாக லிங்காவதாரம் என்னும் லிங்கோத்பவ மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த மூர்த்தி எல்லா பாபங்களையும் தோஷங்களையும் போக்க வல்லது. உயரம், அங்கம், விஸ்தாரம், வளைவு, லம்ப மானங்கள் இவைகள் ஏற்பட்டபடி அமைக்கப்பட்டு, தோள்வளை முதலிய ஆபரணங்களும் வஸ்திரமும் பல வர்ணங்களோடுகூடிய அலங்காரங்களும், மிகுந்த ப்ரகாசமும் கூடிய இந்த மூர்த்தி எல்லா ப்ரஜைகளுக்கும் சுபத்தைச் செய்வார். செல்வாக்கையும், ஸம்பத்தையும் விருத்தி செய்வார்.

அகஸ்திய முனிவர் அருளிச்செய்த ஸகலாதிகாரத்தில் லிங்கோத்பவ லக்ஷணமென்னும் பதினெட்டாவது அத்யாயம் முற்றும்

॥ ஏகோனவிம்ஶோऽத்யாய: ॥

அத தாருஸங்க்ரஹணம் ॥

தாருஸங்க்ரஹணம் ஶூலபேரயோர்வக்ஷ்யதே
யதா ।

பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

தாரு சங்க்ரஹணம்

404. * சூலத்திற்கும் ப்ரதிமைகளுக்கும் தகுதியான மரவகைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

சந்தனம் சம்பகம் ஸாலம் கதிர: ஶிம்ஶபாஸ்ததா ॥ ௪௰௪ ॥

மதூகம் பத்மகம் சைவ தந்வகம் ஸப்தபர்ணகம் ।
ஸோமவல்கஞ்ச இத்யேதே ஶஸ்தாஸ்தே ஶூலபேரயோ: ॥

404-405. சந்தனமரம், சம்பகமரம், சாலம் என்னும் மராமரம், கதிரம் என்னும் கருங்காலி, சிம்சுபா என்னும் அசோகமரம், திந்துகம் என்னும் தும்பிலிக்காய் மரம் அல்லது பனிச்சி மரம், சிரீஷம் என்னும் வாகை மரம், ஸோமம் என்னும் மரம், ராஜாதனம் என்னும் பழமுண்ணிப்பாலை மரம், மதுகம் என்னும் இலுப்பைமரம், பத்மகம், தன்வகம் என்னும் மரங்கள், சப்தபர்ணம் என்னும் ஏழிலைப்பாலைமரம், ஸோமவல்கம் என்னும் வெண்கருங்காலி மரம், ஆகியவை எல்லாவகை சூலங்களுக்கும் ப்ரதிமைகளுக்கும் ஏற்றவை.

---

* சூலம் என்பது சுதை (நற்சாந்து) யினால் அமைக்கப்பட வேண்டிய பிம்பங்களுக்கு ஆதாரமாக உள்ளே வைக்கப்படும் மரத்தினாலாகிய தேகத்தின் எலும்புக்கூடு போன்ற அமைப்பு.

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇]

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌭𑍂𑌮𑌿𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌸𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃
𑌸𑌕𑍋𑌟𑌰𑌾𑌃 ।
𑌜𑌲𑌾𑌭𑌿𑌘𑌾𑌤𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥

𑌕𑍃𑌮𑌿𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌵𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌶𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ||௪௦௮||

𑌅𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ||௪௦௯||

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌸𑌭𑌾𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌗𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍋𑌵𑌾𑌪𑍀𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹
𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 ||௪௧௦||

406–410. உத்தமமான பூமியில் உண்டானவையும், பசையும் வலிமையுமுள்ளவைகளுமான மரங்கள் மிகவும் தகுதியுள்ளவை. குறுக்கு நெடுக்காக புதர் போன்ற நார்ப்பற்று உள்ள மரங்கள் தகுதியற்றவை. வரண்ட தன்மையுள்ளவை மத்தியமம். இரண்டு மூன்று கிளைகளே உள்ள மரங்களும், மொட்டையாக உள்ள மரங்களும், இலைகள் காய்ந்த மரங்களும், பொந்துள்ள மரங்களும், வெள்ளத்தில் அடிபட்டுக்காய்ந்த மரங்களும், பிளவுபட்ட மரங்களும், தானாகவே கீழே விழுந்த மரங்களும், புழு வண்டு முதலியவைகளால் துளை செய்யப்பட்ட மரங்களும், வெட்டுக்காயம் பட்ட மரங்களும், தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்கள் உள்ள மரங்களும், இலை புஷ்பங்கள் இல்லாத மரங்களும், காற்றில் சேதமடைந்த மரங்களும், இடிவிழுந்த மரங்களும், பக்குவ நிலையடையாத மரங்களும், அதிக வயதான மரங்களும்,

மிகவும் இள மரங்களும், அநேக பக்ஷிகளுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ள மரங்களும், வளைவுகளுள்ள மரங்களும், புற்றுக்களுக்கடியில் உள்ள மரங்களும், சண்டாளர்கள் வசிக்கும் இடத்திலுள்ள மரங்களும், கோயில்களில் உள்ள மரங்களும், சபைகளுக்கு அருகில் உள்ள மரங்களும், பிரயாணிகள் முதலியவர்கள் தங்குவதற்காக ஏற்பட்ட இடங்களிலுள்ள மரங்களும், பாட்டைகளிலுள்ள மரங்களும், மயானத்திலுள்ள மரங்களும், வியாதியஸ்தர்கள் வசிக்கும் இடங்களிலுள்ள மரங்களும், காய்க்காத மலட்டு மரங்களும் தகுதியற்றவை.

ஶுபஸ்தலஸமுத்பந்நா மத்யமாயுஷ்யவயஸாந்விதா:।
புஷ்பபல்லவஸம்பந்நா பஹுச்சாயாஸமந்விதா: ॥ ௪௧௧ ॥

ருஜவோ நிஷ்பலா ஜாதிவ்ருக்ஷைஶ்சாவ்ருதஶோபிதா:।
ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகா வ்ருக்ஷா: பும்ஸி தம் வ்ருக்ஷ
மாசரேத் ॥௪௧௨॥

ஸ்த்ரீணாம் ஸ்த்ரீஸம்பவை: பும்ஸாம் யுக்தம் நபும்ஸகே
தர நபும்ஸகா:।

411–413. சுபமான இடங்களில் உண்டான மரங்களும், நடுத்தர வயதுள்ளவைகளும், புஷ்பங்களும் தளிர்களும் நிறைந்தவைகளும், அடர்ந்த நிழல் உடையவைகளும், நேரானவைகளும், காயமில்லாதவைகளும், நல்ல ஜாதி விருக்ஷங்களால் சூழப்பட்டவைகளும், ஆண், பெண், நபும்சகம் என்ற மூவகை ஜாதி மரங்களும் தகுதியானவை. இவைகளுள் ஆண் ஜாதி மரங்கள் ஆண் உருவங்களுக்கும் பெண் மரங்கள் பெண் உருவங்களுக்கும் ஏற்றவை. ஆண் உருவங்களுக்கு பெண், நபும்சக ஜாதி மரங்களையும்

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍍]

உபயோகிக்கலாம். பெண் உருவங்களுக்கு நபும்ஸக ஜாதி மரங்களை உபயோகிக்கக்கூடாது.

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌪𑌕𑍍𑌷𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌹𑍋𑌮𑍇𑌨 𑌬𑌲𑌿𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌰𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌶𑍁𑌭𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

413–415. சுபமான பக்ஷம், நக்ஷத்திரம், முகூர்த்தம், கரணம் இவைகள் கூடிய நல்ல வேளையில் தேவதைகளுக்கான ஹோமங்களும், பூதபைசாசங்களுக்குப் பலிதானங்களும் செய்துவிட்டு ஆசாரியனும் சிற்பியும் சேர்ந்து மரத்தினடிக்குச் சென்று 'வனஸ்பதி' என்னும் பரத்தைப் பற்றியமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஜபித்துவிட்டு மரத்தினடியில் மூன்று இடங்களில் வெட்டிப்பார்க்கவேண்டும். பால்போல நீர் கசிந்தால் மிகவும் உத்தமம். ரத்தம்போல் நீர் கசிந்தால் அது அசுபம்.

𑌸𑌂𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌤𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

415–416. மரத்திற்கு முகம் கிழக்கே என்பதை அறிந்துகொண்டு பின்புறம், வலது புறம், இடதுபுறம் இவற்றையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வடக்கேயும் தெற்கேயும் வெட்டிய மரம் விழுந்தால் நல்லது. மற்ற திக்குகளில் விழக்கூடாது.

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑌂𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌮𑍇𑌦𑌨𑌾𑌜𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 ॥௪௧௬॥

க்ருத்வா படேந வஸ்த்ராத்யை: புஷ்பமாலாவலம்பிதம் |
ஶகடே வாபி ஸ்கந்தே வா வேஶயேச்ச மண்டபே ||

வாலுகே ஶாயயித்வா து ஸுஶுஷ்கம் ப்ரேக்ஷயேத்ததா |

416-418. நல்ல மரமாக வெட்டிப் பிறகு அதன் கிளைகளைக் கழிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு அதை நிமிர்க்க வேண்டிய இடங்களில் நிமிர்க்கவேண்டும். அதன் பிறகு அதை வஸ்திரம் போர்த்திப் புஷ்பமாலை போட்டு வண்டியிலோ அல்லது ஆட்கள் தோளிலோ வேலை செய்ய வேண்டிய மண்டபத்திற்குக் கொண்டுவந்து மணலில் கிடத்தவேண்டும். அது நன்றாகக்காயும் நாள் வரையில் கவனித்து வரவேண்டும்.

ஶூலலக்ஷணம் ||

அங்கோபாங்கப்ரத்யங்காநாம் நிஶ்சித்ய கல்பயேத் ||௪௧௮||

யதா தேஹாத்தீர்கம் து ததா ஶூலாயதம் பவேத் |
மத்யே து தச்சரீராணாம் பாகஶ் சதுர்பாகைக
விஸ்த்ருதம் ||௪௧௯||

ஶூலலக்ஷணம்.

418-419 அங்க உபாங்க, *ப்ரத்யங்கங்களின் அளவுகளை நிச்சயித்துச் சூலத்தைத் தயார் செய்யவேண்டும். உடம்பின் நீளம் எவ்வளவோ அவ்வளவு சூலத்தின் நீளம் இருக்கவேண்டும். சூலத்தின் மத்தியில் உடம்பின் அகலத்திற்கு நாலில் ஒன்று (¼) அகலம் இருக்கவேண்டும்.

---

* தலை, உடம்பு கைகள், கால்கள் இவை அங்கங்கள். இந்த ஒவ்வொரு அங்கத்திலுமுள்ள உறுப்புக்கள் உபாங்கங்கள். அங்கங்களுக்கு இடையேயுள்ள பகுதிகள் ப்ரத்யங்கங்கள்.

ஶுக்ஷணழ]

வஂஶாஃஸூஂ த தஂ தஸ்ய உ-டியபூாஷ்டாஂஶகஹீநகழ |
வதூஸ்ராஷ்வரு த்தாஸிஃ நாஹூஷஂ வதூஸ்ரகழ ||

ஹிக்காஞ்சவெ வாஷ்டாஸ்ரஂ பெஷஂ வருத்தஂ ஸஉாவஸெகஃ |
ஸவஂ வா ஸஉவருத்தஂ வா ஹாஸஶூஂ ப்ரயொஜயெகஃ ||

419–121. அதன் நுனியில் அகலம் $\frac{1}{8}$ குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதில் மேட்ரம் முதல் நாபி வரையில் நாற்பட்டையாகவும், நாபி முதல் ஹிக்கா வரை எட்டுப் பட்டையாகவும் பாக்கி உருளையாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது சைவபேரங்களுக்கு வம்சதண்டம் முழுவதும் உருளையாகவும் இருக்கலாம்.

பாஹூவயஞஷவிஸ்தாஸஂ வஞ்ஹாஸெகஹீநகழ |
வகெஷாஃஸூாயதஂ தஸ்ய வஞ்ஹாஸெகவிஸ்தரழ ||

கஶூஸ்ராயிகதாஸஂ வா தஸ்யாயபூஂ பஹஜஂ தயா |
கடிதாஸஸ்ய வஞாஂஶஹீநஞ் கடிஃஸூகழ |
தஷீவபூாயபூஂ தஃயபூஂ த தஂ பஸஜஷிஷ்தெ ||௪உ௩||

422–423. வம்சதண்டத்தில் வைத்துப் பொருத்த வேண்டிய வக்ஷோதண்டம் (மார்புதண்டப்) இரண்டு புஜங்களின் வெளி எல்லை வரையுள்ள அகலத்தில் ஐந்தில் ஒன்று(1/5) குறைவான நீளம் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்த தண்டத்தின் அகலம் நீளத்தில் ஐந்தில் ஒன்று இருக்க வேண்டும். * அல்லது அதைக்காட்டிலும் 1 அங்குலம் அதிகமாகவும் இருக்கலாம். அந்தத் தண்டத்தின் கனம் அகலத்தில் பாதி. 'கடிதண்டம்' என்னும் 'இடுப்புத்

* காசியபியத்திலும் சில்பரத்னத்திலும் வக்ஷோதண்டத்தின் நீளம் 32 அங். அகலம் 6½ அல்லது 7½ அங்குலம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தண்டம்' இடுப்பின் அகலத்தில் ஐந்தில் ஒன்று (1/5) குறைவான நீளமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். § நீளத்தில் பாதி அதன் அகலமாகும். அதன் கனம் அதில் பாதி.

வக்ஷொ திண்டெ கடிதிண்டெ வாயாமெ து விவாஹ்வயொஃ ।
த்ஸ்ஜாக்ரெகாஜுஹாயாஃததவக்ஶுஸிவாமிதஂ ॥௪௨௪॥

விவதுஷ்டிஷட்தொடிஶுண்ணாஸிவாவஸயொ ஜாவரெக ।

424-425. வக்ஷோ தண்டத்திலும் கடி தண்டத்திலும் நீளத்தின் இருபுறத்திலும் இரண்டங்குலம் நீளம், ஒரு அங்குலம் அகலமுள்ள வாய்களுள்ள சிகைகள் அமைக்கப் படவேண்டும். வக்ஷோ தண்டத்தில் 2, 4, 6, 8 கைகளையுடைய உருவங்களுக்காக அந்தக்கைகளின் சிகைகளைச் சேர்ப்பதற்காக அத்தனை சிகைகளும் உண்டாக்கிக் கைகளின் தண்டங்களைச் சேர்க்கவேண்டும். (அதேவிதமாகக் கடிதண்டத்திலும், தொடைகளின் தண்டங்களைச்சேர்ப்பதற்காக சிகைகளை அமைக்கவேண்டும்)

ஹிக்காயாஃத்ஜுஹாயஷ்யாக வக்ஷொதிண்டஸ்ய வீஜகஂ ॥

நாஹெஃ வஂவாஜுஹாயஷ்யாக கடிதிண்டஷ்பிதிஹுவெக ।

425-426. வக்ஷோ தண்டத்தை ஹிக்கை (நெஞ்சுக் குழி)க்கு 2 அங்குலம் கீழே பொருத்தவேண்டும். நாபிக்கு ஐந்து அங்குலம் கீழே 'கடி தண்ட'த்தைப் பொருத்த வேண்டும்.

கடிதிண்டொஸிவாகாயஹா ஶூஂஜாஹாஜாவவஸாநகஂ ॥

ஊருநாடிகொஃஷாஂஸஂ ஶுணொவஸ்யாஃஷிதெ ।

---

§ கடிதண்டத்தின் நீளம் 16 அங். அகலம் 8 அங். கனம் 4 அங். என்றும் ஷி நூலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ருக்ஷணழ]

426–427. கடிதண்டத்தில் 3 அங்குலம் நீளமுள்ள சிகைகளை உண்டாக்கவேண்டும். துடையின் நீளத்தைக் காட்டிலும் 8 அங்குலம் ஊருதண்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த 8 அங்குலத்தை ஏற்றிப் பொருத்தவேண்டும்.

ஸ்தாநகெ ஸ்ராகூயாயாமஂ ஸஃஸாஸநகெ ஹவெசூ ||

தநயெரா ஸஂவிரஂ கூபவா கடிதண்ஸிவா அயொஃ |

427–428. ஊருதண்டத்தின் நீளம் நின்ற வடிவத்திற்கு எவ்வளவு நீளமோ அதே நீளம் உட்கார்ந்த வடிவத்திற்கும் சரியாகும். கடிதண்டத்தின் இரு சிகைகளின் மத்தியிலும் துளைகள் செய்து ஊருதண்ட சிகையிரண்டையும் சேர்க்கவேண்டும்.

ஸ்தாநகெ ஜாநுஜாநம் து ஸஸாஸிவஹாவியீயதெ ||

ஜாநுஜாநம் வியாஹஜ ் வொரஜாநு அயொரவி |

சூரொவ ் கஷயெதஜ்ஞாஅயம் செவ ஸிவாஸிதழ ||

ஜஂவாதஜ்ஞாதயொஷ்ஂ து சூரொவெரவ வ ்யொஜ
யெசூ |

ஊரு(தாரு)திஹாமெகஂ ஊருதஜ்ஞாவிஸாருகழ ||

வாதஹீநம் ததரெ ் து ஜஂவாஸஉஂ தயா ஹவெசூ |

தத்ஹாமெகஹீநம் ஸ்ராகூ ஜஂவா ் ஂ தருதஜ்ஞாகழ ||

அஜுநுஹாயிகவிஷாரஂ தயாஸதிரவாதயஂகஃ |

விஹாடஂ தருதஜ்ஞா ் ஂ தீவஂ ஸஂஷய ஸ்ஂயூஸழ ||

428–432 நின்ற நிலையில் முழங்கால் முட்டை ஊருதண்டமும், ஜங்காதண்டமும் சேரவேண்டிய ‘சந்தி’ யாக

அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். முழங்கால் முட்டின் நீளத்தை இரண்டு பாகம் பண்ணி ஊருதண்டம், ஜங்கா தண்டம் இரண்டையும் அதில் பொருத்தக்கூடிய வகையில் சிகைகளை இரண்டு பக்கத்திலும் அமைக்கவேண்டும். அல்லது ஜங்காதண்டத்தை முழங்கால் முட்டில் ஏற்றிப் பொருத்தவேண்டும். ஊருதண்டத்தின் அகலம் பிம்பத்தின் ஊருமத்தியத்தின் அகலத்தில் 1/3 பங்கு இருக்க வேண்டும். ஊருதண்டத்தின் நுனியின் அகலம் ¼ பங்கு குறைந்திருக்கவேண்டும். ஜங்கா தண்டத்தின் மூலமும் அப்படியே. ஜங்கா தண்டத்தின் நுனி அகலம் ஜங்கா மூலத்தைவிட 1/3 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். பாதத்திற்காக ஏற்பட்ட தண்டம் ஜங்கையின் நுனியைக் காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அகலமும், பாதத்தின் நீளத்தில் ¾ பங்கு நீளமும் உடையதாக இருக்க வேண்டும். பாத தண்டத்தின் நுனி பாதத்தின் நுனியின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு இருப்பதோடு அதன் மத்தி அழகான கரவு சரிவுடன் அமைக்கப்படவேண்டும்.

வாஹுமூலவிஸாரம் த்ரிபாகைகம் ஞ்ஜாவிஹ்லாஸ்டி ।
ஶர்ஶம் (வ) த்ரிபாகஹீநம் ஸ்யாக்ஷ ப்ரகொஷ்டமூலம்
தஶைவ ச ॥ ௪௩௩ ॥

ஷயஹ்ரஜ்ஞாயிகம் வாஹவி ப்ரகொஷ்டாக்ரம்
தஷயகூ ।
ஜாநுவஸ்கவெஹும் வாஹுப்ரகொஷ்ட குணோவ
யெக ஷயகூ ॥ ௪௩௪ ॥

433-434. பாஹு (புஜ)தண்டத்தின் அகலம் பாஹு மூலத்தின் (புஜத்தின் அடிப்பக்கம்) அகலத்தில் 1/3 இருக்க

ருகூணாழ]

வேண்டும். இதைவிட அங்கத்தண்டத்தின் நுனிப்பக்கத்தின் அகலம் 1/3 குறைந்திருக்கவேண்டும். முன்னங்கையின் மூலத்தின் அகலமும் அதுவே. அல்லது 1/2 அங்குலம் அதிகமிருக்கலாம். முன்னங்கையின் நுனியின் அகலம் அதில் பாதி. முழங்கால் முட்டைப்போலவே முழங்கை முட்டியும் புஜத்தையும் முன்னங்கையையும் ஏற்றிப் பொருத்தவேண்டும்.

வாஜூஓஇணா ஃயம் வாஜூஉயொவஂஶஸ்ய யொஜயெசு |
தயெவ வக்ஷஃாநெ து யொஜயெசு ஶஉரு
கஊணி || சாகூ ||

435. வம்சதண்டத்திற்கு இருபுறத்திலும் பார்ச்வ தண்டங்கள் என்ற உடம்பின் பக்கங்களுக்கான தண்டங்கள் சேர்க்கப்படவேண்டும். இவ்விதமாகவே புருஷமானத்திற்கான சூலத்தை அமைக்கவேண்டும்.

உயொஃாஉரதிாஹாமெகஂ உயெ ஊணஸ்ய விஸ்தாரழ |
ஷீணாஂ து வக்ஷோஇணஸ்ய வாயாஂ வாஜூ
ஊணயொ: || சாகூ ||

ஶாஹுஉலூாயஉஹிநஂ ஸ்ாதீநஶேஷஂ
தஊயஉகழ |
தாஶஂ தஊயஉஂ ஷஹஜஂ ஶிவாஂ வஉவஉவஊவநெசு ||

436-437. ஸ்திரீபிம்பங்களுக்கான வம்சதண்டம் என்னும் மத்யதண்டத்தின் அகலம் மத்யோதரத் (உடம்பின் நடுப்பாகம்)தின் அகலத்தில் 1/3 பங்கு. வக்ஷா தண்டத்தின் நீளம் பாஹுமூலத்தில் பாதி குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பார்ச்வதண்டங்களின் நீளமும் அப்படியே குறைந்திருக்கவேண்டும். வக்ஷாதண்டத்தின்

அகலம் அப்படிக்குறைக்கப்பட்ட நீளத்தில் 1/3 பங்கு. அதன் கனம் அகலத்தில் 1/3 பங்கு, சிகை முதலியவைகள் புருஷ பிம்பங்களுக்குச் சொன்னபடி அமைத்துக்கொள்ளவும்.

ஸம்ஸ்தானகடிதானம் கடிபஞ்சாம்ஶகம் ஊநத: ।
ஶேஷம் ஸர்வம் புருஷவச்ச ஸ்த்ரீணாம் து
ஸமாசரேத் ॥ ௪௩௮ ॥

438. 'கடிதண்டம்' என்றும் இடுப்பிற்கான தண்டம் இடுப்பின் அகலத்தில் 1/5 பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும். மற்ற அமைப்புகள் புருஷபிம்பத்திற்குச் சொல்லப்பட்டபடி அமைத்துக்கொள்ளவும்.

ஹஸ்தபாததலாஶ்லிஷ்டம் தாம்ரபத்ரேண யோஜயேத் ।
ஸ்தானகம் தைவிகே ஶஸ்தம் த்வாஸனம் மானுஷாஶ்ரயே ॥

ஸ்தண்டிலே சைவ மண்டூகே பைஶாசே பரமஶாயிகே ।
த்ரியுதே வா ப்ரதிஷ்டாப்ய கல்பயேத் ப்ரஹ்மகாதிகான் ॥

438–399. கைகால் தலங்களை (உள்ளங்கைகளையும் உள்ளங்கால்களையும்) அதனதனிடத்தில் செப்புப்பட்டத்தினால் சேர்க்கவேண்டும். தேவர்கள் பிம்பங்களில் நிற்கும் நிலை சிறந்தது. மானிட பிம்பங்களில் உட்கார்ந்த நிலை சிறந்தது. ப்ருஹ்மா முதலிய பிம்பங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் இடம் ஸ்தண்டிலமாகவோ (49 வாஸ்து பதங்களை யுடையது) மண்டுகபதமாகவோ (64 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) பரமசாயிகமாகவாவது (81 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) த்ரியுதமாகவாவது (289 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) இருக்கலாம்.

யோநிஸ்தானயேத்திஷ்டம் தஸ்மாத்... ... ... ।

𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍]

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 ॥௪௪௧॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

---

441. சூலத்தை அதற்குரிய ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித்து அதற்கு வாஸனைச்சாந்துகள் சாத்திவிட்டுப் பிறகு சில்பாசாரியர் வெளியே வரவேண்டும்.

**இவ்வாறாக அகஸ்திய மகரிஷி அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரத்தில்
தாரு ஸங்கிரஹ லக்ஷணமென்னும் பத்தொன்பதாவது
அத்யாயம் முற்றும்**

॥ विंशोऽध्यायः ॥

अथ रज्जुबन्धनम् ॥

वेदत्रिभागैकभागत्रिभागाः
श्रीवेष्टकं कुन्दुरुगुग्गुलू |
गुडं तथा सर्जरसं च धातुं
क्रमेण भागैः पुटितसूक्ष्मचूर्णैः ॥

कृत्वा तु मधु तैलाज्ययुक्तं
लेपेत शूलप्ररूपं हि बन्धे |

இருபதாவது அத்யாயம்

ரஜ்ஜுபந்தனம்

412. இனி ரஜ்ஜுபந்தனம் என்னும் நூல் சுற்றுதல் விவரிக்கப்படுகிறது. அதற்குமுன் சூலத்துக்கு பிசின் கலந்த பூச்சுப் பூசவேண்டும். அதைத் தயாரிக்கும் முறை வருமாறு :- ஸ்ரீவேஷ்டகம் என்னும் திருவேட்டம் பிசின் 3 பங்கு, குந்துருக்கம் பிசின் 3 பங்கு, குங்கிலியம் 5 பங்கு, வெல்லம் 1 பங்கு, ஸர்ஜரஸம் என்னும் ஸாலவிருக்ஷத்தின் (மராமரத்தின்) பிசின் 8 பங்கு, தாது அதாவது உலோக சத்துள்ள வர்ணப்பொடி 3 பங்கு, இவைகளை நன்றாகப் பொடி செய்து இவற்றுடன் நெய், எண்ணெய், தேன் இவை சேர்த்துச் சூடு செய்து சூலத்தின் பேரில் பூச வேண்டும். அதன்மேல் ரஜ்ஜுபந்தம் செய்யவேண்டும்.*

---

* ஸுதையினால் செய்யப்படும் பிம்பத்தின் பருமனை 16 கூறு செய்தால் 4 கூறு சூலம், 1 கூறு பிசின் பூச்சு, 7 கூறு ரஜ்ஜுபந்தம், ½ யவை வர்ணப் பூச்சு இருக்கவேண்டும் என்று ப்ராஹ்மீயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ப்ராஹ்மீயம்-அத். 22 சு. 3)

𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃]

𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌤𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌸𑍁𑌷𑍁𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾 𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍈𑌃 ।
𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌡𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।

443-446 ரஜ்ஜுபந்தனம் என்பது உடம்பிலுள்ள நாடிகள் போகும் மார்க்கத்தில் நூல் கயிற்றால் சூலத்தின் பேரில் சுற்றுவதாகும். அந்த நாடிகளின் விபரம் முதலில் சொல்லப்படுகிறது. நாடிகள் தாமரைக் கிழங்கிலிருந்து தண்டுகள் கிளம்புவதுபோல் நாபியிலிருந்து கிளம்புகின்றன. அவைகளுள் மத்தியில் கிளம்புவது 'ஸுஷும்னை' நாடி, அதையே தமிழில் 'சுழிமுனை' என்பார்கள். அதற்கு வலது புறத்திலும் இடது புறத்திலும் 'பிங்களை' 'இடை' என்கிற இரண்டு நாடிகள் கிளம்புகின்றன. இவைகளுக்கு 'சூரிய நாடி', 'சந்திர நாடி' என்றும் பெயர் உண்டு. இந்த மூன்று நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் சுற்றவேண்டிய நூல் கயிறு மூன்று திரி உள்ளதாகவும் அகலத்தில் 5 யவை உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த மூன்று நாடிகளும் புருவ மத்தியில் ஒன்று சேரும். இவை தலைவரையில் ஒழுங்காகச் செல்லவேண்டும். இனி நாபியில் குறுக்காகப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றப்படவேண்டிய நாடிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍀 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍇 ॥

பூஷா த3க்ஷிணகர்ணாந்தே வாமகர்ணே து பயஸ்விநீ |
யவத்ரயவிஸ்தாரேண த3க்ஷிணாவர்த்தஸம்ஜ்ஞிநா ||௪௪௭||

திர்யக்3க3தா வர்த்தநாபா4வீ ஸுயோமஹாதீர்யா ப4வேத் |
அலம்பு3ஷா ச மேட்4ராந்தே பாதா3ந்தே ச குஹூர்
ப4வேத் ||௪௪௮||

நாபி4மத்4யாத்து தந்மத்4யே ஶங்கி2நீ து ச மத்4யகா3 |
த்ரிவ்ருதீ* ச யவாணாம் து யோஜயேந் நாபே4
த3ஶாங்கு3லே ||௪௪௯||

446-49 கண் வரையில் 'காந்தாரி' நாடியும், கையில் 'ஹஸ்திஜிஹ்வா' என்னும் நாடியும், வலது காது வரையில் 'பூஷா' என்னும் நாடியும், இடது காது வரையில் 'பயஸ்விநீ' என்னும் நாடியும் செல்லுகின்றன. குறுக்காகச் செல்லும் இந்த 4 நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் 3 யவை அகலமுள்ள நூல் கயிற்றால் வலதுபுறமாகச் சுற்றவேண்டும். மற்ற 3 நாடிகள் நாபியிலிருந்து கீழே செல்லுகின்றன. 'அலம்புஷா' என்னும் நாடி 'மேட்ரம்' வரையிலும் குஹூ என்னும் நாடி கணுக்கால் வரையிலும், இவைகள் இரண்டுக்கும் மத்தியில் 'சங்கினி' என்னும் நாடியும் செல்லுகின்றன. இந்த மூன்று நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் மூன்று திரியுள்ளதும் 4 யவை அகலமுள்ளதுமான கயிற்றினால் சுற்றி நாபிக்கு 10 அங்குல தூரத்தில் கொண்டு வந்து சேர்க்கவேண்டும்.[1]

---

* த்ரிவ்ருதீ - த்ரிஸூத்ரகமிதி |

1. 'சில்பரத்னம்' என்னும் நூலில் நாடிகளின் போக்கு அடியிற்கண்டவாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது; —

மூலாதாரத்திலிருந்து 'ஸுஷும்னா'. 'இடா' 'பிங்களா'. என்னும் 3 நாடிகளும் உயரச்சென்று புருவ மத்தியில் ஒன்று

சேர்ந்து நேரே தலைக்குச் செல்லுகின்றன. அங்கிருந்து 7 கிளைகளான பூஷா, அலம்புஷா, காந்தாரி, ஹஸ்திஜிஹ்வா, யசஸ்வினி குஹூ, சங்கினி, என்பவை பிரிந்து இடது காது. வலது காது முதலிய 7 இடங்களுக்குச் செல்லுகின்றன இவை தவிர ஷை 3 நாடிகள் கிளம்புகிற மூலாதாரத்துக்கு சமீபமான மேட்ர மூலத்திலிருந்து 18 நாடிகள் கிளம்புகின்றன. இவைகளுள் 6 நாடிகள் மேலே கிளம்பி தோள் வரையில் சென்று இரண்டு பக்கங்களிலும் மும்மூன்றாகப் பிரிந்து வலது தோளுக்கு மூன்றும், இடது தோளுக்கு 3 மாகச் செல்கின்றன. இப்படிச் செல்லும் நாடிகள் தோளில் ஒன்றுசேர்ந்து அவற்றிலிருந்து 8, 8, நாடிகள் கிளம்பி கைகளில் செல்லுகின்றன. மேட்ர மூலத்திலிருந்து கிளம்பும் மற்ற 12 நாடிகள் அவ்வாறாக பிரிந்து வலக்கால் கணு, இடக்கால் கணு வரையிலும் செல்லுகின்றன. இவை நளகா என்னும் முன்னங்கால் கீழ் பகுதியில் வலது புறமாகச் சுற்றிக் கீழே இறங்குகின்றன.

சில்பரத்னம். உத்தர பாகம் அத். 28. சு. 14-37.

ஸுஷும்நாத்து நாடீ ஸ்யாத் ஸப்தஶாகாஸ்
த்ரயோதஶமா: ।
ஸா பூர்ணா ஸ்யுமா வ்யாப்தா விம்ஶதி: பக்ஷவாஸமா ॥௧௪॥

உபௌ சைவ தயோர் வாமஸ்தா ப்ரயாதா நாஸபல்லிதே ।
ஷட்விம்ஶதிர்வைணாஹயஸ்தாஸ்தா ஶ்சைவ ஶ்ரவதிகா: ॥௧௫॥

தேஷாம் நாடீத்ரயாணாம் து யோகம் ஸ்ருஷ்டயே ஸவேத் ।
தத்யோ விம்ஶதிஹாஸ்ஸ்ஷட்வம்ஶத்தூர்வஸாஶ்ரிதா: ॥ ௧௬ ॥

ஸ்ருஷ்ட்யாந்தஸ்த்வயநம் ஶ்ருகாஸீசைகவஹ்நிவேஶ ।
ஸா சயந்த்ரோ வரிமதா ஸ்வஸ்தாநாவாவிஷேதிதா ॥௧௭॥

காந்தாரீ ஹஸ்திஜிஹ்வா ச பூஷா சைவ யஶஸ்விநீ ।
அலம்புஷா குஹூஶ்சைவ ஶங்கிநீத்யபி ஸப்தகா: ॥௧௮॥

காந்தாரீ ஸவ்யநேத்ராந்தா ஹஸ்திஜிஹ்வாந்யநேத்ரகா ।
பூஷா தக்ஷிணகர்ணாந்தா வாமகர்ணா யஶஸ்விநீ ॥௧௯॥

ஸஸுஂபா௱ஷாலெஜ்ரஂமெ௵ரணா௱ஷாணா அ கா௱ஹா௵
ஹவெத் || ௨௦ ||

தெஜ்ஷாடிள த௱ அதா௱நாயீ யவத்ரயவநாஙிதா |
ஸெஷநாஜீ த்ரயாணாம் த௱ அதா௱யாவெஷநம் ஹவெத் ||௨௧||

டக்ஷிணாவர்திதாஸ்வெடி ஷிவகெைதெ வர்கீர்திதாஃ |
வ்ரயாநநாஜீ க்ரிதயமெ௵ரூம் லெஜ் ஸ்ய மெ௵ரூகெ || ௨௨ ||

தஙாபிமெ௵ரூாத் ஹிஙாஷ்ட௱ நாமயொஷ்டாஜம ரெஜ்ரநாஃ |
ஷிமரா வொஷணீ வ்ரஷ்ஙீ வாஹிநீ தெஜஸீ தயா || ௨௩ ||

வாயஸீ(ஷீ) மமநீ ைஅவ மஜநீ ஸொஜநீ தயா |
ரஸவாநீ ரூஜம்பீ அ ஸ்ரம்ஹிநீ அ தயெவ அ ||௨௪||

ஸஷ்ஷஸ்ரஸாம்பீ வரணீ அ ஸம்ஹாரீ அ ஸவாரிணீ |
வாஹிநீ தாமஸீ வ்யாதா லெஜ்ரமெ௵ரூஸம௱ஷ்ஹவாஃ ||௨௫||

தாஸாமாஜ்யாந்ஹ௱ நாஸ்யஃ ஷட் டக்ஷிணம் வாஜமாஸ்ரிதாஃ |
ஸஙஷ்ஹாஃ ஷட் தயா வாமவாஜலெவ ஸமாஸ்ரிதாஃ ||

ஸயொம௱வமதா ஷிஷ்க்ஷமெ௵ரூஸ்யாஸ்ய ஹவஞ்தி தாஃ |
நஜகாமெஜ் ஸமாவ்ரநஸ்ய ஷண்ணாமஜ்ரம் தயெகவத் ||௨௭||

ஸ௱ஷ௱ஷ்ஜாமெ௵ரூமாஸ்ரிதஸ்ய ஸெஷாவம்ஸஸ்ய வாஷ்டிதஃ |
க்ரூர௱ஹஸ்ய வக்ஷஜணொயூர்ம் ததஸ்த்ரெ பாஹ௱மெ௵ரூமாஃ ||

மமநீ மஜிநீ ைஅவ ஸொஜநீ டக்ஷிணெ கரெ |
ரஸவாநீ ரூஜம்பீ அ ஸ்ரம்ஹிநீ வாமபாஹ௱கெ || ௨௯ ||

பாஹ௱மெ௵ரூம் ஸமாவ்ரஸ்ய தஜமஜ்ரம் சைகவஜ்ஜவெத் |
தஜமஜ்ராஜஷஸாவாஃ ஸ்யு௱ஃ டக்ஷிணெடக்ஷிணெ தயா ||

பாஹ௱மெ௵ரூாத்ருாஷஂ த௱ நாமயொஷ்டஷள வரஸாரிதாஃ |
ஸகீக்ரநஸ்ய தஜமஜ்ராணி மணிபஸாவ்ரநம் யயா || ௩௧ ||

बन्धतः]

स्वयस्थानादिपर्यस्तरेखस्य प्रयाणादिसमानिका ।
देह्यः प्रहिताख्यन्त्यास्तु नाभ्यष्टादिसमं भवेत् ॥

विद्याविनोदिनी पद्मी चांसवीतेजसी तथा ।
वायव्यगतिर्ज्योति जयन्तीचन्द्रमात्रिका ॥ ४२१ ॥

रसवती कुम्भदंष्ट्री च सुन्दरी च तथैव च ।
शङ्खपद्मकराधिपाणिका च सुवासिनी वामयामिनी ॥

वादभेदेषु सर्वकार्येषु शिता प्रोक्ताः
प्रकीर्तिताः ॥ ४२३ ॥

(450–453) முக்கியமானதாகச் சொல்லப்பட்ட தச

तथा करोतु हस्तेषु सर्वेष्वेवं समाचरेत् ।
पञ्चाननाख्यमेवं कुर्यात् प्रतिमादिषु ॥ ३२ ॥

ताम्रस्थूलेकयानाभि सर्वाङ्गं तु समावृताः ।
सन्धिविस्तरपत्राणि नाभयः परिकीर्तिताः ॥ ३३ ॥

नाभिविस्तारमानं मध्यं क्षीणमल्पश्यपत्रकम् ।
नाभयस्तिथि संकल्प्य तन्मात्रावृतनाभिकाः ॥ ३४ ॥

यथा षट्कवर्णानां रज्जुमावाहयेत् त्रयम् ।
पार्श्वं त्रिसंख्यं रज्जुभ्यां बन्धयेद्दक्षिणावर्ततः ॥

भ्रमपट्टं सर्वपत्रं तु रज्जुना कारयेद्बुधः ।
तस्य नाभं तु नाभ्यन्तं कृत्वा योजयं
सूत्रया ॥ ३६ ॥

जीवस्थानं तु भ्रमपट्टमित्युक्तं हि महर्षिभिः ।
उग्रं चरं तदूर्ध्वस्थं रज्जुबन्धं समाचरेत् ॥ ३७ ॥

इति शिल्परत्ने उत्तरभागे रज्जुबन्धलक्षणं
नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥

நாடிகளைத் தவிர அவைகளின் மூலமாகிய மேட்ர மூலத்திற்குக் கீழேயிருந்து 18 நாடிகள் கிளம்புகின்றன. அவைகளின் பெயர் வருமாறு:— (1) விமலா, (2) கோஷிணீ, (3) ப்ருத்வீ, (4) அம்பஸீ (5) தைஜஸீ, (6) வாயவீ, (7) ககதி, (8 மதுரீ, (9) கனபுத்ரகா, (10) ரஸவர்த்தீ, (11) ம்ருதங்கி, (12) ஸ்ரம்ஸிநி, (13) சப்த பூர்ணா (14) ஸ்பர்சபூர்ணா, (15) ரூபபூர்ணா, (16) ரஸபூர்ணா (17) கந்தபூர்ணா, (18) ஸுஷிம்ஹி, (19) வாரிதாரிணீ. இவை பாதங்களிலும் கைகளிலும் எல்லா அங்கங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்றன.

அந்யே த்ரியவவிஸ்தாரா: ஸூக்ஷ்மா பஹ்வ்ய: ஸ்திதா: ।
விஸ்த்ருதிஸஹஸ்ரம் து தேஹஸம்வ்யாப்ய:
ஸூக்ஷ்மகா: ॥ ௪௫௪ ॥

(454) இவைகளின் ஸ்தானத்தில் சுற்றவேண்டிய நூல்கயிறு 3 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாடிகள் பல கிளைகளாகப் பிரிந்து 72000 நாடிகளாக ஆகி அவற்றிலிருந்து பிரிந்த நாடிகள் கணக்கற்றவையாக ஆகின்றன. (இவற்றைக் கூடுமான வரையில் சுற்றலாம்.)

அதவா ஸூத்ராயாஸ்து அஷ்டாவிம்ஶதிரிஷ்யதே ।
ஸ்யாந்நாடிகா: ஸப்தகம் கல்பயேத்விதிநா புத: ॥ ௪௫௫ ॥

அத தீர்காஷ்டநாடிப்ய: ஸூக்ஷ்மாஷ்டாஷ்டநாடிகா: ।
ஏதேஷ்வஷ்டேஷு ஸர்வாக்ரே கல்பயேச்சாஷ்டதா
ஶாகிகம் ॥ ௪௫௬ ॥

நாஸிகேரகர்பாஸ்து ஸார்தம் ஜநுஸ்தோஷ்டௌ ச ।
த்ரியவஸூக்ஷ்மவிஸ்தாரம் ரஜ்ஜுஸாவாஹயேத்ருஜு ॥ ௪௫௭ ॥

பந்த⁴நீ]

ரஜ்ஜுசயம் து ஸம்க்³ருஹ்ய ஶூலம் ஸம்வேஷ்டயே
த்³த்⁴ருதாஸ꞉ ।
வஸ்த்ராத்³யை ரஜ்ஜுரஜ்ஜுப்⁴யாம் ப³ந்த⁴யேத்³த³க்ஷிணாவ்ருத꞉ ॥௪௫௮॥

(455–58) அல்லது பிரதான நாடிகளில் பத்தையும் மேலே சொன்ன 18 நாடிகளையும் ஆக 28 நாடிகளையும் ஒழுங்காக சுற்றிவிட்டு நீண்டு செல்லும் 8 நாடிகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் எட்டெட்டு நாடிகள் பிரிந்து செல்லும்படி கயிற்றைச் சுற்றலாம். இவ்விதமாக எல்லா அங்கங்களிலும் கயிற்றைச் சுற்றிச் சூலத்தை ரஜ்ஜு பந்தனம் செய்யலாம். முற்றின தேங்காயின் மட்டையை ஜலத்தில் ஊறவைத்து அதிலிருந்து நார் எடுத்து 2 யவை அகலத்துக்குக் கயிறு திரித்து சூலத்தின் மேல் சுற்றுவதற்கு உபயோகிக்கவேண்டும். இவைகளுள் இரட்டைக் கயிறு கொண்டு சூலத்தில் மேலுங்கீழுமாக இறுக்கிக் கட்டிப் பிறகு மற்ற இடங்களில் வரும் கயிறுகளை வலது புறமாகச் சுற்றி இதில் இறுக்கிக் கட்டவேண்டும்.

ரஜ்ஜுபி⁴꞉ பஞ்சபஞ்சாதி³பி⁴ஸ்து ஸ்தி²ரதரேண ப³ந்த⁴யேத் ।
நாபி⁴ஶ்லிஷ்டாஸ்து ஹ்ருத³யாவஸாநே த்³வ்யங்கு³லிகா ॥௪௫௯॥

ஸஹநாநம் ப⁴வேத்³வஸ்த்ரம் க்ஷுத்³ரவக்த்ரம் ஹி ரஜ்ஜுநா ।
ஸம்க்ஷிப்ய தஸ்ய தை³ர்க்⁴யம் ச ஜீவஸ்தா²நாநுஸாரத꞉ ।
த்³ருட⁴ம் த்வநுஸ்ருத்ய ரஜ்ஜுப³ந்த⁴ம் தத꞉ குரு ॥

இத்யார்ஷே ஸகலாதி⁴காரே ரஜ்ஜுப³ந்த⁴நம் நாம
விம்ஶோऽத்⁴யாய꞉ ॥

(459–60) கணக்குப்படி சுற்றிய நூல்களின் நுனிகளை முடிந்து கட்டவேண்டும். நாபியிலிருந்து ஹ்ருதயம் வரை மத்திய நாடியின் ஸ்தானம். இதில் தண்டோடு கூடிய தாமரை எட்டு இதழோடு இருப்பதை கயிற்றைச் சுற்றி உண்டாக்கவேண்டும். அந்த ஹ்ருதயமே ஜீவஸ்தானம். அந்த இடத்தில் மூலமந்திரத்தை த்யானம் செய்து ரஜ்ஜு பந்தனம் செய்யவேண்டும்'

இவ்வாறாக அகஸ்திய மஹரிஷி அருளிச்செய்த ஸகலாதிகாரம்
என்னும் சிற்ப நூலில் ரஜ்ஜு பந்தனம் என்னும் 20-வது
அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

॥ 𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌾𑌯𑌕𑍇 ॥௪௯௧॥

𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌣𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌤𑌟𑌾𑌕𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌤𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌜𑌃𑌪𑌾𑌕𑌵𑌷𑍍𑌟𑍋𑌷𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌿𑌕𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍈𑌃 ॥
𑌵𑌟𑌿𑌰𑌾𑌜𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌕𑌷𑌾𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯
𑌲𑍇𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍀𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌂𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ ௪௯௨ ॥

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌲𑍇𑌪𑌯𑍇𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿
𑌶𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌂𑌕𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌆𑌨𑌾𑌡𑍀𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌤𑍈𑌲𑌾𑌹𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌂𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌧𑍂𑌪𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌗𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௯௩ ॥

𑌸𑌿𑌕𑌤𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌪𑍂𑌰𑌂 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌚
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।

मधु[illegible] ॥

निक्षिप्य यवगोधूममाषबीजस्य चूर्णकम् ।
[illegible] संयोज्य नारिकेलफलेन च ॥

जलेन [illegible] संयुतम् ।
[illegible] ॥

चूर्णैः [illegible] दधिना युक्तं [illegible] ।
[illegible] संयुतम् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] संयुक्तं [illegible] वा ।
[illegible] ॥

[illegible] संयुक्तं [illegible] ।
[illegible] यथा [illegible]
संयुतम् ॥४६०॥

இருபத்தோன்ருவது அத்யாயம்.

ம்ருத்ஸப்ஸ்காரம்

(461–73) ம்ருத்ஸம்ஸ்காரம் என்னும் மண்பூச்சு இனிச்சொல்லப்படுகிறது. சுத்தமான இடத்தில் மனோகரமான குழியில், உருசியுள்ள கீழ் நீரோட்டம் உள்ள இடத்தில், புண்ணிய தீர்த்தம் அல்லது நதி உள்ள இடத்தில் அல்லது புண்ணிய நீர் ஓடையில் அல்லது தடாகத்தில் மண் எடுப்பது மேலானது. மண் வெண்மையாகவோ அல்லது

தாமிரவர்ணம் கலந்தோ அல்லது கருமையாகவோ அல்லது மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தோ இருக்கலாம். மண்ணை எடுத்து நீர்வற்றச்செய்து சேருயிருக்கும் பதத்தில் அரக்கு, பால்மரத்தின் பட்டைச்சாறு, பால், அல்லது பிசின், கருங்காலிப்பட்டைக் கஷாயம், மருதம்பட்டைக் கஷாயம் இவைகளைச் சேர்த்து இடிக்கவேண்டும். இதை உருட்டிப் பூசுவதற்கு யோக்கியமான பதம் வரும் வரையில் உலர்த்த வேண்டும்- கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இவற்றை ஊறவைத்த ஜலம் சேர்த்து இடித்து மறுபடி உலர்த்தவேண்டும். இந்த உண்டையில் கையை வைத்து அமுக்கினுல் கை ரேகைகள் தெளிவாய்ப் பதியும் பக்குவமே பூசுவதற்கான சரியான பக்குவம். ஒரு அங்குலம் நீளம் 11 அங்குலம் நீளமுள்ள உருளைகளாக உருட்டவேண்டும். இந்த உருளைகளோடு சூர்ணம் சேர்க்க வேண்டிய அளவு ஒரு படி. மணல், கருங்கல் பொடி, சுக்கான் இவைகளோடு மண்ணையும் சேர்த்துக் கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக் காய் ஊறவைத்த ஜலத்தை விட்டு இடித்து பத்தில் ஒரு பங்கு யவை என்னும் தானியப் பொடியும் 8ல் ஒரு பங்கு கோதுமைப் பொடியும், 7ல் 1 பங்கு உளுத்தம் பொடியும் சேர்த்து, மூன்று வகைப் பிசின் சேர்த்து இடித்து, ஸ்ரீ வேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) 3 பங்கு, குங்கிலியம் 2 பங்கு, ஸர்ஜரஸம் என்னும் மராமரத்தின் பிசின் 8 பங்கு, குந்துருஷ்கம் 6 பங்கு இவைகளையும் பொடி செய்து சேர்த்துத் தயிர் விட்டு, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி சூர்ணம் சேர்த்து உளுத்தம் பொடி, மஞ்சள் பொடி இவை மண்ணில் 10ல் 1 பாகம் சேர்த்துத் தேன், பால், நெய் விட்டு இடித்து 15ல் 1 பங்கு விளாம் பிசின், வில்வப் பிசின் சேர்த்து நல்லெண்ணெயும் சேர்த்து திரிகடு சூர்ணத்திற்கு சமமாக அரிதாரப் பொடி சேர்த்து, சந்தனம், கர்ப்பூரம், அகரு, கோரோசனை இவைகள் மண்ணில் 30ல் 1 பாகம்

சேர்த்து நல்லெண்ணெயோடு இடிக்கவேண்டும். கிடைத்த வரையில் பொன் பொடி, வெள்ளிப் பொடி சேர்க்க வேண்டும்.

ஹ்ரத³ம் நதீ³ ஸஸ்ய வல்மீககுலீராவாஸகர்த³மாத் ।
க³ஜத³ந்தாக்³ரஶ்ருங்க³வ்ருஷப⁴ஸ்ய விஷாணஸ்ய ஸமுயுதஃ ॥

யதா² லாபே⁴ந ஸங்க்³ருஹ்ய ஸர்வக³ந்த⁴ஸமந்விதம் ।
மதூ⁴ச்சி²ஷ்டே கடுகேந க்வாத²யேத் ॥ ௪௭௫ ॥

த்ரிப²லாக்ஷீரபாஷாணாந்வஸ்த்ராந் நாளிகேரஜலம்
ந்யஸேத் ॥ ௪௭௬ ॥

ரஜ்ஜுஶுத்³தே⁴ந ஸம்மிஶ்ராஹ்ய க்³ருஹ்ய ஶேஷம் ச யோஜயேத் ।
ஸம்ஸ்க்ருதம் தத்ப்ரயத்நாத் ஸம்ஸ்க்ருதம் ॥ ௪௭௭ ॥

ரஜ்ஜுமேவ ஶிஷ்டாதி³ மித்ரஸம்ஸ்காரவா ।
ரஜ்ஜுநா வேஷ்டயேத்வஸ்த்ராந் ஶோஷயேத்ப்ராஜ்ஞ
தத்பரஃ ॥ ௪௭௮ ॥

ப்ரத்யேகம் ரஜ்ஜுப³ந்த⁴நாத்³யம் த்ரிவித⁴ம் வர்ணகம் ந்யஸேத் ।

(474-79) (முதலில் பூசவேண்டிய 'தசம்ருத்' என்னும் 10வகை மண்ணின் சேர்க்கை சொல்லப்படுகிறது) நீர்நிலை, நதி, விளைநிலம், புற்று, நண்டுவளை, யானைக்கொம்பில் உள்ளது மலைமேல் உள்ளது, சமுத்திரத்தில் உள்ளது, கருங்கல்மேல் உள்ளது, எருதுக் கொம்பில் உள்ளது ஆக இந்த பத்துவகை மண்களையும் கிடைத்த வரையில் சேர்த்து, எல்லா வாஸனை சாமான்களையும் சேர்த்து, தேன் மெழுகு, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி மூன்றும் சேர்ந்த கஷாயம்

ஸம்ஸ்கார:]

இவைகளையும் சேர்த்து இடிக்கவேண்டும். இதை மூன்று நாள் அப்படியேவைத்திருந்து அதனுடன் தேங்காய்ப்பால் சேர்க்கவேண்டும். கயிறு சுற்றியிருப்பதின் அடிப் பக்கத்தைக் கத்தரித்து அவைகளின் நுனிகளை ஒன்று சேர்த்து இடித்துவைத்திருக்கும் 'மக்கு' என்னும் மண் மெழுகை அவற்றின்மேல் பூசி இரண்டொரு அங்குலம் கனத்திற்கும் மேலே பூசவேண்டும். இதன்மேலே கயிற்றினால் சுற்றிக் காயவைத்து அதன்மேல் மூவகை மண்ணையும் கணக்குப்படி பூசவேண்டும்.

ஜாம்பூநாநவஸம்மிஶ்ரம் வேதிக்ருத்வியம் பவேத் ॥

ஶைவாக்னிபி: பூர்ணம் தத்தத்ஸம்ஸஹாஜிதே ।
அநேகாஸ்ஸம்ஶ்ரயாம்ஶேஷஸ்ய ஸ்தாபிதைஶ்ரோத்ரவிஶேஷிதே ॥

ஶேஷம் க்ருத்வா ந ஸம்பூர்ய ஸஞ்சாரஸஹ பக்ஷதஹ ।
ஶுஷ்கம் காலம் ச ஸந்ததேந யுக்தம் க்ருத்வா ஸாதயேத் ॥

ஸம்ஸ்தே க்ஷேத்ரே நதீதீயே தடாகே தீர்கிகாஸரே ।
ஸர்வத்ர ஜலஸம்யுக்தே நிர்ஜ்ஜரே ஸந்நாஹரே ॥

ஸுகந்தம் சண்டு தந்த்ராஹ்வம் ஶாரவாருக
ஸம்ஶ்ரிதம் ।
ஶுக்லம் க்ருஹீத்வா விதிவத் ப்ரக்ஷால்ய விலக்ஷிதாவதி ॥

வஜ்ரீக்ருத்யாத சூர்ணேந த்ரிபலாமிஶ்ரித
வாரிணா ।
பிஷ்டம் க்ருத்வா து ஸம்ஶோஷ்ய பஶ்சாத்பிஷ்டம் ச
வாரிணா ॥ ௪௨ ॥

നിമ്നോന്നതസമാനം പഞ്ചഗവ്യം പഞ്ചാമൃതം ഷഡ്ഗവ്യം
ക്രമാത് ।
സര്‍വ്വം സ്ഥലം വൈകുണ്ഠനാഥ ജലം ക്രിയതിഷ്യതേ ॥

വേഷയേത് സ്ഥലൈകാഹ്നം നവനീതം യഥാ തഥാ ।
പശ്ചാത്കാമ്പാസതത്ത്വജ്ഞ ശ്രീം കൃത്വാ
സംവേഷയേത് ॥ ൨൰൧ ॥

കദലീദംഷ്ട്രാജ്ജയത്സക്വൈന ദേവയേത് ।
ക്രിയായാം വേദ്യോയൈം ഗവ്യം ക്രിയതോയയന്‍ ॥

ധാന്യാശ്വാശ്വാക്ഷതാസനം ശയ്യാംബുജലം ക്രിയാ ।
ശാസശാസായ്പശാത്രേണ പോഷണം ഭക്ഷയേത്സ്വയഃ ॥

കൃത്വാ സ്നാനം കൃതം വേഷണീഹ്യം സ
വേഷയേത് ।
സ്ഥല്ലനാദിപു സംവര്‍ണം പ്രശാണാങ്കം ഹി
ഭക്ഷയേത് ॥ ൨൰൨ ॥

ബഹുപ്രാണാം സംഭക്ഷ്യ കൃത്വാജ്ഞാവാജ്ഞ
നിര്‍ണയത് ।
പശ്ചാത്ക്രൂരജദേവൈനവ പടാസ്ഥാദം പ്രയോജയേത് ॥

തദര്‍ധ്വേ കല്ശാദേവപ്പ പോഷം പശ്ചാത്
സംപോഷയേത് ।
ശംഖനാദൈതദര്‍ധ്വേ തം ശംഖയേല്ലക്ഷണാന്വിതം ॥

പശ്ചാദ്ബിംബം പ്രതിഷ്ഠായ ശാസ്ത്രദേവ നശിഷ്യതേ ॥

ഇത്യാഗമോക്തേ ശകലാധികാരേ ഭൂസംസ്കാരോ നാമ
ഏകവിംശോധ്യായഃ ॥

ஸம்ஹார:]

(479-92) அதாவது உருவத்திற்குச் சேர்க்கவேண்டிய பருமனை 4 பாகம் செய்து ஒவ்வொரு பாகத்திலும் 'ஜாங்கலம்' என்னும் நீர்வளமுள்ள பூமியிலிருந்து எடுத்த மண் 1 நூல் கனமும், 'அநூபம்' என்னும் வரண்ட பூமியி லிருந்து எடுக்கப்பட்ட மண் 2 நூல் கனமும், இவ்விரண்டு விதகுணமும் சேர்ந்த மண் 3 நூல் கனமுமாகப்பூசவேண்டும். இப்படிப் பூசியபிறகு 'பஞ்சுத்துகள்' சேர்ந்த சுக்கானல் ஆகிய 'கல்பம்' என்னும் பூச்சினல் பூசவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய சுக்கானை விளை நிலத்திலிருந்தும், ஆறுகளின் நடுவிலிருந்தும், குளங்கள் ஏரிகளிலிருந்தும், உப்பு சம்பந்த மில்லாத நல்ல ஜலம் இருக்குமிடத்திலிருந்தும் எடுக்க வேண்டும். சுக்கான் ஒரே பருமன் உள்ளதாகவும், நன்ருகப் பொடிசெய்யத் தகுதியானதாகவும் பெருமணலோடு சேர்ந்ததாகவும் இருக்கவேண்டும். சுக்கானை எடுத்து நன்ருக அலம்பி நன்ருகப் பொடிசெய்து அந்தப் பொடி யோடு கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இவைகள் ஊறவைத்த ஜலத்தைக்கொண்டு உருண்டை செய்து உலர்த்திப் பிறகு பிசின் கலந்த நீரைச் சேர்த்துப் பிசைய வேண்டும். பிசின் கலந்த நீர் மூன்று வகைப்படும். பிசினுக்கு 5 மடங்கு தண்ணீர் சேர்ந்தது ஒருவகை, 5½ மடங்கு சேர்ந்தது இரண்டாவது வகை, 6 மடங்கு சேர்ந்தது மூன்ருவது வகை. இவைகளுக்கு முறையே 'ஸ்ருவம்,' 'ஸ்வச்சம்.' 'ஸைகம்' என்று பெயரிட்டிருக் கிருர்கள். 'ஸ்வச்சம்' என்ற இரண்டாவது வகைப் பிசின் நீரை விட்டு முதலில் பிசைந்து, பிறகு 'ஸைகம்' என்ற மூன்ருவதுவகை நீரால் வெண்ணெய்போல் பிசையவேண்டும். பிறகு பஞ்சுத்துகள்களைச் சேர்த்து நன்ருய்ப் பிசைய வேண்டும். இப்படிப் பிசைந்த மண்ணை விண்டால் வாழைத்தண்டை முறித்தால் நூல் கிளம்புவதுபோல் நூல் கிளம்பக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்வகையான மண்

ளால் பூச்சுப் பூசவேண்டும். ஒருமுறை பூச்சுப் பூசியபிறகு இரண்டாவது முறை பூசுவதற்குச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பிசின் ஜலம் 3 வகைப்படும். அவை முறையே பிசினுக்கு 3½ மடங்கு ஜலம், 4½ மடங்கு ஜலம், 3 மடங்கு ஜலம் சேர்ந்ததாக இருக்கும். அவைகள் சேர்த்துப் பூசப்படும் பூச்சுக்கு முறையே த்ருவம், அல்பம், அல்பாக்ஷரம் என்று பெயர். ஒவ்வொரு முறையும் பூசிய பிறகு 1 மாதம் அல்லது 1½ மாதம் காயவைக்கவேண்டும். இப்படி பலதடவை பூசி, நன்ருகப் பிசைந்ததும் நல்ல பிசுக்கு உள்ளதுமான பூச்சுக்களால் மேலே பூசவேண்டும். பிறகு வெள்ளைப்பூச்சுப் பூசி அங்கங்களின் அமைப்பு கணக்குப்படி அமைந்திருக்கிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அங்கஉபாங்கங்களின் அமைப்பைப் பலவகையாகக் கணக்கிட்டுப் பார்த்துத் திருத்தவேண்டிய இடங்களைத் திருத்திய பிறகு முன்சொன்ன முறைப்படி பிசின் சேர்ந்த பிசின் ஜலங்களைக்கொண்டு பிம்பத்தைச் சுற்றி சீலை சுற்றவேண்டும். அதன் மேலும் கல்பம் என்னும் பஞ்சுத்துகள் சேர்ந்த பூச்சைப்பூசிக் காயவைக்கவேண்டும். பிறகு பிம்பத்திற்குச் செய்யவேண்டிய அலங்காரங்களைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு அங்க உபாங்கங்கள் சேர்ந்திருக்கும் இடங்களைக் கவனித்து இடுக்கு விடாமலும் பந்தங்கள் நழுவாமல் இருக்கும்படிக்கும் பூச்சுப்பூச வேண்டும். அதன்மேல் வெண் நிறப் பூச்சுப்பூசவேண்டும்.

இவ்வாருக அகஸ்திய மகரிஷி அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சில்பசாஸ்திரத்தில் ம்ருத்ஸம்ஸ்காரம் என்னும்
21வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃]

|| 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ||

𑌸𑌿𑌤𑌪𑍀𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌭𑍇𑌦𑌕𑌮𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 || ௪௯௨ ||

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌂𑌖𑌜𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 |
𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍃𑌷𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍀𑌤𑌕𑌮𑍍 ||

𑌗𑍁𑌗𑍍𑌗𑍁𑌲𑍁𑌶𑍋𑌣𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌚 𑌦𑍃𑌷𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂 𑌹𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 |
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌜𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ||

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣
𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍 || ௪௯௬ ||

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

வர்ணஸம்ஸ்காரம்

(*492–496*) இனி வர்ணம் பூசும் வகை சொல்லப் படுகிறது. மூல வர்ணங்கள் நான்கு வகைப்படும். அவை வெளுப்பு, மஞ்சள், சிவப்பு, கறுப்பு என்பனவாம். இவை ஒவ்வொன்றும் பலவகைப்படும். முதலில் ஒவ்வொன்றிலும் 4 வகைகள் சொல்லப்படுகின்றன. வெண்மையில் முத்து வெள்ளை, பாஷாண வெள்ளை, சங்கு வெள்ளை, சுக்கான் வெள்ளை என்று வகைகள் நான்கு. மஞ்சளில் அரிதார மஞ்சள், கந்துஷ்ட மஞ்சள், கல்மத மஞ்சள், தான்றிக்காய் மஞ்சள் என்று வகை நான்கு. சிவப்பில் குங்கிலயச்

சிவப்பு, அகருச் (செவ்வகில்) சிவப்பு, அரக்குச்சிவப்பு, கல்மதச்சிவப்பு என்று வகை நான்கு. கறுப்பில் சியாமம் என்னும் கருலேக்கல், கறுப்புப் பாஷாணக் கறுப்பு, புகைக் கரிக் கறுப்பு, ராஜாவர்த்தக்கல் கறுப்பு என்று வகை 4. இவ்விதமாக நான்கு வகைகளும் இயற்கையிலுள்ள வர்ண பேதங்களாகும். இவைகளைப் பலவகையாகச் சேர்க்கப் பலவித வர்ணங்கள் உண்டாகும். உலகவியற்கையில் வர்ணம் எப்படி அமைந்திருக்கிறதோ அவ்வித வர்ணத்தை வர்ணக்கலப்பில் தேர்ந்த கலைஞன் செயற்கை வர்ணமாகத் தயாரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஸுதாயாம் தாலம் ச நீலம் ச ஹிங்குலம் லாக்ஷஜம் விநா ।
உத்ப்லுதம்(ஶ்ரீதம்) வர்ஜயேதந்யச் ச பசேஷ
பாஷாணஜம் ஹிதம் ॥ 497 ॥

ஶங்கஜம் பாத்ய பாதேஷு பந்தயோகம் ஹி
யோஜயேத் ।

(497–498) சங்கு முதலியவற்றைச் சுட்டுத்தயாரித்த *ஸுதை என்னும் சுண்ணாம்புடன் அரிதாரம், நீலம், சாதிலிங்கம், அரக்கு இவைகளைத்தவிர மற்றவைகளைச் சேர்க்கக்கூடாது. பாஷாணத்தைச் சேர்க்கலாம். பந்தயோகத்தோடு அதாவது பிசின் ஜலத்தோடு சங்குச் சுண்ணாம்பைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

வர்ணாநாம் பந்தயோகம் ச கபித்தநிர்யாஸகம் ததா ॥

ஸிக்தஸுதம்(ஸிந்தஸாந்த்ரகம்?) பாதபி ரோபயேத்
ஸிக்தபாதவத் ।
ஶைவஸாவஸாநதேஶேஷு ரோஹிதஶ்ரீஷ்ருதே ॥ 498 ॥

*ஶுக்த்யா ஶங்காதிகம் தக்தம் ஶ்வேதம் யத்ஸுதா ஹி ஸா ।
—ஶில்பரத்னம் ப-அ-ஶ்லோ-48, 15.

സംജ്ഞാഃ]

ശീർഷം വാ(ശീർഷാഗ്രാംശം)പ്രയോഗേഷു
കല്പയേദ്വ പ്രയോഗവിത് ।

(498-500) ஸுதை என்னும் சுண்ணும்புப் பூச்சு, 'கல்கம்' அல்லது 'கல்பம்' என்னும் பஞ்சுத்துகள் சேர்ந்த பூச்சு, 'ஸ்ரீயாஸம்' என்ற பிசின் பூச்சு இம் மூன்றும் பிம்பத்தின் முக்கியமான நல்ல அம்சங்கள். வர்ணங்களை ஸ்திரமாகப் பதியவைக்கும் 'பந்தயோகம்' என்னும் முறையில் வில்வப்பிசினையே............... யோ'* பசுமாட்டுத்தோல் அல்லது எருமைத்தோலில் தயார்செய்த வச்சிரப்பசையையோ உபயோகப்படுத்தலாம். இவ்வித மாகப் பசைகள் உபயோகப்படுத்தவேண்டிய இடங்களில் பசு எருமை இவைகளின் தோல் முதலியவற்றால் தயாரிக்கப் பட்ட வச்சிரப்பசையையோ 'ஸ்ரீமஷ்டகம்' என்பதையோ உபயோகிக்கலாம்.

ദ്രുയായകം വേധവേധായകം വജ്രാംശം തു പ്രയോജ-
യേത് ॥

ഗവ്യമാഹിഷചർമ്മോത്ഥം വാ തോയം വർണ്ണേഷു
യോജയേത് ।

ജ്വഷി(ഷിതം)ചർമ്മജം പ്രസിദ്ധായ വജ്രാഖ്യം
പ്രദേവതു ॥

വർണ്ണേഷ്വർണ്ണാഹിഹിതേഷു വർണ്ണേഷ്വക്ഷാ
സംയുക്തൈഃ ।

ശ്വേതാദിഭി ഷ്വവർണ്ണേഷു വർണ്ണേഷ്വശാലയജം ഉച്യതേ ॥

---

*இந்த இடத்தில் மூல சுலோகத்தில் 'ശീർഷശേഷതം വാപി' என்று கண்டிருக்கிறது. இதைப்பொருள் கொள்ளவோ திருத்தவோ கூடவில்லை.

ஸந்யாநுஷ்டாமபூரணாம் நிஶ்சயம் ஶாஸ்த்ரதோ வதேத் |

(500-503) இப்படிப்பிசின் 'ஹிமஷ்டம்' அல்லது வச்சிரப்பசையை உபயோகிக்கையில் 3½ பங்கு 4 பங்கு 4½ பங்கு அல்லது 5 பங்கு ஜலத்தைச் சேர்த்து உபயோகிக்கலாம். பிசினை உருண்டையாகவோ, பொடிபண்ணியோ, ஜலத்தோடு கலந்தோ வர்ணத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். முதலில் வெள்ளை வர்ணத்தைப்பூசிப் பிறகு உருண்டையைப் பூசவேண்டும். பிறகு பட்டைச்சாறுகள் சேர்ந்த வர்ணங்களைக்கொண்டு பூச்சை ஆற்றிவிட வேண்டும். முதலில் வெள்ளையைப்பூசிப்பிறகு வேண்டிய வர்ணத்தைக்கொண்டு ஆற்றிவிடவேண்டும். இதில் சொல்லப்படாத மற்ற விவரங்களை குருமுகமாகத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

ஹரும் யஶம் வ வானாஸம் ப்ராஹ்மணஸ்ய விதீயதே ||

ந்யக்ரோதம் க்ஷத்ரியஸ்ய ஸ்யாத் ஶ்யாமக்ஷம் விட்
ஶூத்ரயோஹூவெத் |

ந்யக்ரோதவிவ்ருள ஸ்யாதாம் ஸவெஷாம்
யஶவாஜ்ஞவுள || ருாச ||

ஸவெஷாசெவ வணாநாம் ஸளவணம் கஷிகொ
(காம்ஸ்கம்) ஹவெத் |

ராஜதம் தாம்ரமயவா யொக்தா தெஷாம் யயாக்ரமம் ||ரு௱ரு||

ரூயாநஜ்ஞா விரணாஃ காஸாரஜ்ஞம் வ தம் மயா |
ஹஷஹுதம் வஶெதம் வ காரயெதெகயொ நிவஸ்* ||ருாசு||

இத்யகஸ்த்யமஹர்ஷ்ய ஸகளாயிகாரெ வணஸம்ஸ்காரொ நாம
த்வாவிம்ஶொயாயஃ ||

---

* இந்த சுலோகம் பிழை மலிந்திருப்பதால் திருத்திப் பொருள் கொள்ளக்கூடவில்லை.

ஸம்ஸ்காரா:]

(503–506) பிம்பம் முதலியவைகளுக்கு மரத்தினுல் செய்யவேண்டிய காரியங்களில் யஜமானனுடைய ஜாதிக்குச் சொல்லப்பட்ட மரங்களைக்கொண்டு செய்ய வேண்டும். கலப்பை மரம், நுகத்தடிமரம், புரசமரம் இவை ப்ராம்ஹண ஜாதிக்கும், ஆலமரம் க்ஷத்ரிய ஜாதிக்கும், இச்சிமரம் வைசிய சூத்ர ஜாதிகளுக்கும் உரியதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆலமரம், அரசமரம், கலப்பை மரம், நுகத்தடிமரம் இந்நான்கையும் 4 ஜாதிக்கும் பொதுவாக உபயோகிக்கலாம், உலோகங்கள் உபயோகிக்க வேண்டிய இடங்களில் 4 ஜாதிக்கும் தங்கம் (வெண்கலம்) வெள்ளி, தாமிரம் இவைகளைப் பொதுவாகவோ, முறையாகவோ உபயோகிக்கலாம்.

... ...

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சில்ப நூலில்
வர்ண ஸம்ஸ்காரம் என்னும் இருபத்திரண்டாவது
அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

இந்த அத்யாயத்தில் சுலோகங்கள் மிகவும் பிழை மலிந்திருக்கின்றன. பிழைமலிந்த யற்ருெரு சுவடியாகிய ஸாரஸ்வதீயத்தைக்கொண்டு சில இடங்கள் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன,

॥ 𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑍇𑌹𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑍇(𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇) 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾 ॥ ௫௱௭ ॥

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍋𑌚𑌨𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌣𑌮𑍍 (𑌸𑌕𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌣𑌮𑍍) ।
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍇 ।
𑌤𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌯𑌾𑌨𑌵𑍀𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 (𑌪𑌟𑌂) 𑌪𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௧௰ ॥

𑌨𑌾(𑌤𑌾)𑌲𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂(𑌃) 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍋𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌟𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍀𑌕𑍋 (𑌶𑌿𑌶𑍀𑌕𑍋)𑌤𑍍𑌥𑌂(𑌃) ॥

𑌪𑌟𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌚 𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌮𑌰𑌕𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌮𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌵𑌜𑍍𑌰𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑌾𑌤𑍁𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥

மொக்ஷணழ]

ஶ்ராஜஂ உநஸிஜூஂ வாா(வீா)ஶவஂ நஶாஷ(வஸாஶாஷ)
ஜெஶிகமு ।
ஊக்ஷிகஂ விநூவெஷுூ விநூவெஸ்ஹு ஜெஶகெ ॥

நீமூஂ(கிமூஂ)நீவாஶஊூஂ வ யவவஸஂயாவகஂ தயா
(யவவஸஷுவஂ) ।
ஶ்ராஉ(ஶாஜீ)கூஶஷூஂ(கூஹுூஂ)வ ஷ்ரி யஂமாஂவ
தயெவ ஹி ॥ ருகரு ॥

ஸீஜஂ ஷணெ–ுா கதுவூஂ(வஂயாக்ஷஂ?)விநூவெஜுஂ து
வஓுவுகமு ।

(506–515) எல்லா வகை பிம்பங்களுக்கும் 'அக்ஷி மோக்ஷணம்' என்னும் 'கண்திறக்கும்' விதி சொல்லப் படுகிறது. கண்திறப்பதற்குரிய சுபதினத்திற்கு 5 அல்லது 7 நாளைக்குமுன் கண்திறக்கவேண்டிய தேவதா பிம்பத்தை ஸ்தாபனம் செய்து அதற்கு அர்ச்சனை செய்யவேண்டும்*. பிம்பப்பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டிய ப்ராஸாத விமானத் துக்கு எதிரில் ஓர் மண்டபம் ஏற்பாடு செய்து அதற்குக் கொடி, தோரணம், தொங்குமாலைகள் முதலிய அலங்காரங் கள் செய்து அதன் மத்தியில் தானியத்தினால் பீடம்

* இந்த இடத்தில் மூலசுலோகம் சுவடியில் ஆவஞாவர்ணம் என்று இருக்கிறது. அர்ப்பணம் என்பது அர்ச்சனம் என்னும் சொல்லாக இருக்கவேண்டும் என்று ஊகிக்கப்பட்டது. ஆவஞா என்பது ஒரு வேளை கலஶ என்று இருக்கலாம் அல்லது ஸகல என்று இருக்கலாமோ என்று நினைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. கலசஸ்தாபனம் செய்து அர்ச்சனை செய்யவேண்டும் என்றோ தேவதா பிம்பத்துக்கே அர்ச்சனை செய்யவேண்டும் என்றோ பொருள்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது.

அமைக்கவேண்டும். அந்தப்பீடத்தின் நீள அகலம் ஒரு முழம், 1½ முழம், அல்லது 2 முழச்சதுரம் இருக்கலாம். உயரம் அரைமுழம் அல்லது 6 அங்குலமிருக்கலாம். அதன் மத்தியில் பிம்ப ப்ரதிஷ்டைக்காக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட பீடமாகிய பத்மபீடத்தை வைக்கவேண்டும். இந்தப் பத்மபீடத்தில் ஒன்பது கோஷ்டங்கள் அல்லது கட்டங்கள் அமைக்கவேண்டும். நடு கோஷ்டத்தில் சிவப்பு ரத்னமாகிய பத்மராகத்தை வைக்கவேண்டும். வைடூரியம், நீலம், மரகதம், முத்து, ஸ்படிகம், புஷ்பராகம், பவழம், வைரம் ஆக இந்த மற்ற ரத்னங்களையும் மத்தியிலுள்ள கோஷ்டத்திற்கு வலது புறமுள்ள கோஷ்டம் முதலாக வரிசையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு அந்த கோஷ்டங்களில் முறையே தாதுப்பொடி, பாதரஸம், ரஸாஞ்ஜனம், அரிதாரம், கறுப்புப்பாஷாணம், மனோசிலை, சவ்வீரம், செம்மண், தேன்மெழுகு இவைகளை வைக்க வேண்டும். மேலும் பீடத்தில் பிம்பம் வைக்கவேண்டிய பள்ளத்தில் இனிச்சொல்லப்பட்ட விதைகளை நட்டுவைக்க வேண்டும். அவைகளாவன;— எள், காட்டுநெல், பயறு, புல்லரிசி, யவையரிசி, கடுகு, கறுப்பு நெல், கொள்ளு, கம்பு இவைகளாகும். இவைகளையெல்லாம் அவற்றிற்குரிய மந்திரங்களைச்சொல்லி வைக்கவேண்டும். இந்த விதைகளை பொன்னால் செய்தோ அல்லது பொன்னைச்சேர்த்தோ போடவேண்டும்.

𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌵𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌷𑌂𑌡𑌯𑍁𑌤𑍇 ।
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌨𑌾𑌂𑌬𑌤𑌾 ॥

𑌹𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍀𑌸𑌕𑌦(𑌤𑍍𑌤)
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ।

ஶோக்ஷணம்]

ஶோஶோவ ஙாவஜா ஶெத்ரூ வஜெ ணாஷூரயெசு
வா ஙஃ ||ருகஅ||

(515-517) ரத்னங்களை குறிப்பிட்ட தேவதையின் ஹ்ருதய மந்திரத்தை* உச்சரித்துக்கொண்டும், தாதுக்களை சிகை மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டும், விதைகளை கவச மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டும் போடவேண்டும் பீடத்தின் நடுவில் பிம்பத்தை அதன் சிகை, ஹ்ருதய மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு வைக்கவேண்டும்.

(517-18) பிம்பத்தைவைத்து லம்பஸூத்ரம் என்னும் தூக்குக்குண்டைக்கொண்டு நிமிர்ந்து நேராக இருப்பதைச் பார்த்துப் பிறகு அஷ்டபந்தனத்தினால் ஒட்டித்தப்பிறகு ஹரிசந்தனம், கோரோசனை முதலிய வாசனை த்ரவியங்களால் ஸ்நானம் செய்விக்கவேண்டும். தங்கம் வெள்ளிப்பட்டங்களாலும் வஸ்திரத்தாலும் அங்கங்கள் மறைய அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

ஸக்ஷிரொவ நிஜிஷூ ஜி நாஸவஉவஜிரெ ஸ யீஃ ।
ஸயிவாஸம் ஹூகாவீது ரூதநிஷூ(வஉவெஜாஷூ)
ஹூஶெமகெ || ருகக ||

வஉவஜவஸ யா நூவீமெ தா ஶெவம் ஶெவீம் நியா
வயெசு ।

ஶெவஸூ வாஉஹாமெ தா யா நூவீமெ வாரொக்குவசு ||

---

* ஒவ்வொரு தேவதைக்கும், ஹ்ருதயம், கவசம், அர்க்களம், என்ற பெயரால் வழங்கும் மந்திரக்கோவைகள் உண்டு. இவற்றின் விவரம் தந்திரசாஸ்திரங்களிலும், ப்ரபஞ்சஸார ஸாரஸங்கிரஹம் (சரஸ்வதி மகால் B. No.6682) போன்ற மந்திர சாஸ்திரங்களிலும் தேவதா கல்பங்களிலும் காணலாம்.

(519-20, கண் திறப்பதற்காகக் குறிப்பிடப்பட்ட நாளுக்கு முதல் நாள் அதைச்செய்யவேண்டிய ஆசாரியன் அதற்காக ஏற்பட்ட இடத்தில் வஸிக்கவேண்டும். தேவதா பிம்பத்தை ஏற்கனவே சொன்னபடி தானிய பீடத்தில் எழுந்தருளச்செய்து இடது பக்கத்தில் அதே வகையான தானிய பீடத்தில் தேவியை எழுந்தருளச்செய்யவேண்டும்.

உபபீடம் விநா வாபி விதூரே வாந்திகேதவா ।
விந்யஸ்ய தண்டுலைரேவ ததூர்த்⁴வம் ச குஶம்
ந்யஸேத் ॥௫௨௧॥

ஸர்வைர்தான்யைர்விஶிஷ்டம் [illegible] நூதநாம்பர
வேஷ்டிதம் ।
கந்தபுஷ்பாதிபிஃ பூஜ்ய ப்ரஹ்மாதீம்ஸ்தத்ர
தேவதாஃ ॥௫௨௨॥

தத்தத்ஸ்தாநகதம் மந்த்ரைர்பலிம் தத்வா யதாவிதி ।
[illegible] விஶுத(ஸ்ருத)
ஜாநகஃ ॥௫௨௩॥

நவாம்பரம் ஸமாதாய க்ருத்வைகம் நேத்ரீயகம் ।
[illegible](ஷட்கம்) க்ருத்வா கந்தாதிபிஃ
க்ரமாத் ॥௫௨௪॥

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தஃ ப்ரக்ருதீதரவேஷ்டனம் ।
[illegible] ॥௫௨௫॥

பஶ்சாத் தீக்ஷ்ணஶஸ்த்ரேண [illegible] ।

(520-526) பிம்பத்துக்கு சமீபத்திலோ சற்று தூரத்திலோ அடியில் உபபீடம் அமைத்து அதன்பேரில் அரிசி

ஶொக்ஷணம்]

யினால் பீடம் அமைத்து அல்லது உபபீடம் இல்லாமலே அரிசியினால் பீடம் அமைத்து அதில் கலச ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். கலசத்தை வெண்மையான நூல் கயிற்றால் அழகாகச்சுற்றி வஸ்திரம் கட்டி சந்தன புஷ்பாதிகளால் பூஜித்து அர்ச்சனை செய்து அந்தந்த தேவதைகளுக்குரிய மந்திரங்களை உச்சரித்து விதிப்படி பலிபோட்டு, பிறகு ஸ்நாநம் செய்து பூதசுத்தி செய்துகொண்டு சந்தோஷமான மனதுடன் புதிய வஸ்திரம் தரித்த ஒரு தோளில் உத்தரீயம் (மேல் வேஷ்டி) தரித்து கும்பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தினால் நர்த்தனகீத வாத்தியங்களுக்கிடையே பிம்பத்துக்கு அபிஷேகம்செய்து பொன்னால் செய்த ஊசிச்சலாகையினால் பிம்பத்திற்கான மூன்று கண்களையும் எழுதவேண்டும். பிறகு கூரான ஆயுதத்தினால் மூன்று நேத்ர மண்டலங் களையும் உண்டாக்கவேண்டும்.

வணாுய ̄க்ஷாஞ்தெ பௌரெ ரெவாஹெஃக்ருஃம் ஹவெகஃ ॥

க்ஷிப(ஃஷீ)ஃா த்ரும் த ̄ ஷளவணொு சுக்ஷி
　　　　　　　　　　　　க ̄ம்ஹொஃகெ.ந ச ।

ஶுவாஹு ஹ ̄வ.நாயீஶம் ஜஷ்வா ஜெவெஶஃசுயெகஃ ॥

ஶுவாயுா.ந ̄ஜ்ஜுயா ஃ ரஷீஃ வாஃஃக்ஷிண ஃயுஃாஃ ।
வஜ்ரா:ஷிதா்ாஜ்ரீஸீஜஃம்த்ரேணா ஃ.நஷா ஷூஶநு ॥

ஃ ரஷிஃஞ்ஞாருஃ ̄நீருா சாஃகாஶஷஃஞிதழ ।
ஷவும் ஆஃஶுயெகஃவஅவும் ஃய ̄க்ஷீஶஃதஃ வஶழ ॥

யா.நுஶாஶிம் ஷவகஃஷாஜ்ஜாம் ஷு்ாஹ்ணா.நாக்ஷு
　　　　　　　　　　　　ஃஶுயெகஃ ।

ஷவுாஶாஷ ̄வா்ஷி.நிசிஷ்தம் வாசம் ஷூஷ்டி ச
　　　　　　　　　　　　ஷாசயெகஃ ॥

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯(𑌸𑍍𑌥) 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯(𑌸𑍍𑌥) 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍇 𑌚𑌰𑌣
𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ।
𑌉𑌭𑍇 𑌸𑌂𑌧𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌸𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌷𑌷𑍍𑌠 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌜𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌵𑌶𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 ॥

𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌯𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌦𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍂𑌷𑌣𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑌿𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌃
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌨𑌯𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑍇
𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿
𑌵𑌾𑌚𑌾𑌹𑍁𑌕𑌂
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௫ ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

॥ 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍]

(526–535) பிம்பம் வர்ணம் தீட்டப்பட்டிருந்தால் அதற்குக் கண் திறப்பதில் அதற்குத்தகுந்தபடி மாற்றியெழுதவேண்டும். பொன்மயமான அல்லது பொன் வர்ணமான பிம்பத்துக்கு மசியினுல் மட்டும் கண்ணை எழுதலாம். அக்ஷிமோசநத்துக்காக ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்ட கும்பத்தின் தீர்த்தத்தினுல் பிம்பத்தில் தேவதையை ஆவாஹநம் செய்து தேவதையின் மந்திரத்தை ஜபித்து தேவதையைப் பூஜை செய்யவேண்டும். ஆசாரியன் அனுமதியின்பேரில் வலது கண், இடது கண், நடுக்கண் இம்மூன்று கண்களையும் சந்திர பீஜமந்த்ரம், ஸூர்யபீஜ மந்திரம், அக்னி பீஜ மந்திரங்களை மனதால் ஸ்மரித்துக்கொண்டு கண் திறந்து தூபதீபாதி ஷோடசோபசாரங்களைக்காட்டி பிறகு தேனும் பாலும் நிவேதனம் செய்யவேண்டும். தானியக் குவியல்களையும், கன்றுடன்கூடிய பசுவையும் பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். எல்லாத் திசைகளிலும் உள்ள யாவரும் க்ஷேமமாக இருக்கும்பொருட்டு ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்விக்கவேண்டும். அப்படி ஸ்வஸ்திவசனம் செய்யும் ரித்விக்குகள் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்படும் தேவதையை ஸ்தோத்திரம் செய்து இவ்வாறு ப்ரார்த்தனை செய்யவேண்டும். "ப்ரபுவே! இந்த ப்ரதிஷ்டை செப்விக்கும் யஜமானன் நல்ல பக்தன். த்ங்கள் பாதமலரடியை அண்டிநிற்கிறுன். தேவியுடன் தாங்கள் ப்ரஸந்நமாகி யஜமானனுல் இன்றுமுதல் தன் சக்திக்கேற்றபடி செய்யப்படும் பூஜையை ஒப்புக்கொள்வீராக. உலகுக்கெல்லாம் நாயகனுகிய ப்ரபுவே, இவரால் செய்யப்படும் பூஜையிலுள்ள குற்றங்குறைகளைப் பொறுத்தருள வேண்டும். தேவரீரை முறைப்படி பூஜிக்கும் சக்தியுடையவர் யாவர்? ஆகையினுலேயே பூஜை செய்வோருடைய பக்தியினுலேயே பூஜை செய்யப்பட்டவராக தேவரீர் கருதுகிறீர்கள்." இவ்வாறு ப்ரார்த்தித்து நமஸ்கரித்து சில்பிகளைக்கொண்டு

பிம்பத்திற்கான ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்து பிறகு ஆசாரியன் தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய பூஜை அதற்கான சரியை இவைகளைச்செய்யவேண்டும். கண் திறத்தலை உத்தேசித்து கன்றுடன்கூடிய பசுவையும் இதரத்ரவ்யங்களையும், வஸ்திரங்களையும், ஆபரணங்களையும், வேலை ஆட்களையும் சில்பிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களை சந்தோஷிப்பிக்கவேண்டும். இப்படிச்செய்த விதிப்படி கண் திறத்தலைச் செய்து ஆசாரியர் தனது சிஷ்யர்களுடன் பக்தியுடன் தேவதா ப்ரதிஷ்டையைச்செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறுக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சில்பநூலில் அக்ஷிமோக்ஷணம் என்னும்
23வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது

ஸகளாதிகாரம் முற்றிற்று.

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 ||

𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌆𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌨𑍃𑌪𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ||

அநுபந்தம்

ஆயாதி லக்ஷணம்.

1. ஆயாதி என்னும் லக்ஷணம் இனி கூறப்படுகிறது. இதன் நோக்கம் அரசனுக்கும் சிற்பங்களைச்செய்விப்பவருக்கும் செய்பவருக்கும் ஸம்பத்தை உண்டாக்குவதாகும்.

𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌅𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ||

2. ஆயாதி கணக்குப்படி உள்ள அளவுகள் எந்த சிற்பத்தில் அமைந்திருக்கின்றனவோ அது செல்வத்தை விருத்திசெய்யும். அப்படிப்பட்ட அளவுகள் இல்லாத சிற்பங்கள் பலவகை தோஷங்கள் உள்ளவை. ஆகையால் ஆயாதிக் கணக்குப்படியே சிற்பங்களை அமைக்கவேண்டும்.

𑌆𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌂𑌶𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 |
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌗𑌣𑌂 𑌚 𑌦𑌶𑌧𑌾 𑌮𑌤𑌮𑍍 || ௧ ||

3. ஆயாதி என்பது 1 ஆயம், 2 வ்யயம், 3 வாரம், 4 நட்சத்திரம், 5 பாம்சம், 6 அம்சம், 7 பட்சம், 8 யோனி 9 ராசி, 10 கணம் என பத்து வகைப்படும்.

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌃 ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌬𑍇𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௫॥

(4–5) கிராமம் முதலியவைகளை அமைக்கும் விஷயத்திலும் கோயில்கள், வீடுகள் முதலியவைகளை அமைப்பதிலும் லிங்கம், பிம்பம் இவைகளை அமைப்பதிலும் வாகனங்கள், கட்டில், ஆஸனங்கள் முதலியவைகளைச் செய்வதிலும் செல்வத்தைக்கொடுக்கும் ஆயாதிக் கணக்குகள் இப்பொழுது சொல்லப்படுகின்றன.

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌭𑌾𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌆𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥

(6–7) கிராமம், நகரம் இவைகளை அமைப்பதற்கான அளவுகளைத் தண்டம் அதாவது 4 முழம் 8 முழம் கொண்ட அளவுகோலினாலேயே கணக்கிடவேண்டும். ப்ராஸாதம் அதாவது கோயில், அரண்மனை, சபை, சாலை (பல கட்டுக்கள் உள்ள கட்டடங்கள்), ப்ராகாரம் கோபுரம், வீடு, மாளிகை, மண்டபம், தண்ணீர்ப்பந்தல், நாடகசாலை முதலியவைகளுக்கு முழத்தைக்கொண்டு அளவுகளைக் கணக்கிட்டு ஆயாதிக்கணக்கில் சொல்லப்பட்டபடி நிச்சயிக்கவேண்டும்.

𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥௮॥

முக்ஷணம்]

ஸ்ருஷ்டத்ஜாயம்ஹ்யாம் து ப்ராதேஶாங்குலிஷ்யதே |

(8–9) தேர், பல்லக்கு முதலிய வாகனங்களுக்கும், உட்காருவதற்கும், படுப்பதற்கும் வேண்டிய சாதனங்களுக்கும் 'விதஸ்தி' என்னும் சாண், அல்லது ப்ராதேசம் என்னும் [1] ஒட்டை, அல்லது அங்குலம் ஆகிய அளவைகளை உபயோகப்படுத்தவேண்டும்.

மஹாஸ்தம்பம் க்ருஹஸ்தம்பம் த்வாரயோஶ்சைவ மாநகம் ||

மாநாங்குலேந தத்கார்யமாயாதீநாம் விஶேஷத: |

(9–10) கர்ப்பகிருஹத்திலுள்ள தூண், வீடுகளில் உள்ள தூண், வாசற்படி நிலை இவற்றை [2] மானுங்குலத்தினுல் கணக்கிட்டு ஆயாதிகளைச் சோதித்தல் வேண்டும்.

லிங்கபேராதிகம் சைவ பலிபீடாவிஷ்டரம் ததா ||

மாநமாத்ராங்குலாப்யாம் வ தேஹலப்தாங்குலேந வா |

ஆயாத்யம்ஶேந வா கார்யமாயாதீநாம் ப்ரகல்பநம் ||

(10–11) லிங்கம், பிம்பம் முதலியவைகளுக்கும், பலிபீடம், பிம்பபீடம் முதலியவைகளுக்கும் மானுங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேகலப்தாங்குலம் இவைகளை உபயோகித்து ஆயாதி சுத்திசெய்யலாம்.

ஆயாதிஸம்பதம் ச வக்ஷ்யே ஹாநிவ்ருத்திகம் |

---

1. கட்டை விரலையும் ஆள்காட்டி விரலையும் பிரித்து வைக்கும்போது ஏற்படும் இடைவெளிக்கு ப்ராதேசம் அல்லது ஒட்டை என்று பெயர்.

2. மானுங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேகலப்தாங்குலம் இவற்றின் விவரம் முன் 12, 13 14 பக்கங்களில் 18, 19, 20வது சுலோகங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தண்டஹஸ்தாங்குலம் தாலம் ப்ராதேசாங்குலகம் ததா ||

வ்ருத்திம் ஹானிம் ததா குர்யாத் ஸர்வைகம் ஆதௌ
ஸம்பத்யா |

தேஷாம் சுபதம் ஜ்ஞேயம் ஸர்வகாமபலப்ரதம் ||௧௩||

(12-13) மேலே சொன்னபடி தண்டம், முழம், அங்குலம், தாலம் என்னும் சாண், ப்ராதேசம், அங்குலம் இவைகளால் அளக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை நன்மையையோ கெடுதியையோ செய்யவல்லது. ஆயாதி விதிகளில் சுபம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்ட அளவுகள் நாம் விரும்பும் நன்மை யெல்லாம் தரும்.

ஆயாதிவர்க்காணி கிஷ்குஹஸ்தேன து |
ப்ராஸாதீநாம் ச யாநாநாம் தேவாதீநாம் விசேஷத: ||

குட்யாத(த?)ஸ்ய பாஹ்யம் வா தன்மத்யஹஸ்தகம்
து வா |
ததைவ ஆஸநஸீமா வா குட்யாநாம் சைவ பாதுகே ||

கிஷ்குஹஸ்தம் வா உச்சம் வா ததைவ சோபாநாதிகே |
ப்ரமாணம் கிஷ்குபாஹ்யே வா தன்மத்யஹஸ்தகம் து வா ||

கிஷ்க்வுச்சம் ந்ருபாணாம் து ஸுஹஸ்தோச்சாபி வா |
ஸுஹஸ்தமத்யஸம்ஹம் பாஹ்யஹஸ்தமேவ ச ||

தச்சஸம்ஹயோபிசே வேச்யா சய்யா ஸுஹஸ்தம் ததா |
ஸர்வேஷாம் ஸம்ஹயோ வா ஆஸநாந்த்ராவஸாநகே ||

யாநாநாம் சயநாநாம் ச ஸிம்ஹாஸநாதிவிஷ்டரே |
வாத்யாஹே வாத்யயோ வா வாத்யஹஸ்தமேவ வா ||

[illegible]]

(14-19) கிராமம் நகரம் முதலியவைகளின் அளவு கணக்கிடும்போது சுவர்களுக்கு இடையே உள்ளதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ப்ராஸாதத் (கோயில், அரண்மனை) தின் அளவு சுவற்றின் வெளிப்புறங்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ, சுவற்றின் மத்தியங்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ, சுவர்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ எடுத்துக்கொள்ளலாம். சாலைகளுக்கு (பல கட்டுக்கள் உள்ள வீடுகள்) எல்லைகளை நிச்சயிக்கும் அளவு சுவர்களின் இடைவெளியாகவோ, சுவர்களின் மத்தியங்களின் இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். அவ்விதமே கோபுரம் முதலியவைகளின் அளவுகள் சுவற்றின் வெளிப்புறங்களின் இடைவெளியாகவோ, சுவற்றின் மத்தியங்களின் இடைவெளியாகவோ அல்லது சுவர்களுக்குள்ள இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். அரசர்களுக்குரிய நிர்மாணங்களில் சுவற்றின் மத்தியங்களுக்கு உள்ள இடைவெளியையோ, சுவர்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கட்டடங்களில் ஸ்தம்பங்களைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கும் அளவுகள் ஸ்தம்பங்களின் வெளிப்புறங்களின் இடைவெளியாகவோ ஸ்தம்பங்களின் இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். (இது க்ஷத்திரியர்களுக்கு உரியது) வைசியர்கள் ஸ்தம்பமத்தியங்களின் இடைவெளியையே கொள்ளவேண்டும். சூத்திரர்களுக்கு ஸ்தம்பங்களுக்குள்ள இடைவெளியையே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் ஸ்தம்பங்களின் மத்தியங்களுக்குள்ள இடைவெளியையே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கட்டில், ஆசனம், சிம்மாசனம், பீடம் முதலியவைகளுக்கு அவற்றின் கால்களின் வெளிப்புறங்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ, கால்களின் மத்தியங்களுக்கு உள்ள இடைவெளியையோ, கால்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

[illegible] ।

ஶ்ருங்கவேரே விஶேஷேண தத்ரைவ நிரீக்ஷயேத் ॥

(20) தோரணம் (அலங்கார வாசல்) கல்பவிருக்ஷம் என்னும் அமைப்பு, லிங்கம், பிம்பம் இவற்றின் அளவு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிடவேண்டும்.

விஸ்தாராச்சைவ தைர்க்யாத்வா ஆயாதேநாவலோக்ய வா ।
பரிணாஹவஶாத்வாபி க்ராமாதீநாம் து காரயேத் ॥

ப்ராஸாதாதிகவாஹநாநாம் காரயேத்விஸ்த்ருதேந வா ।
ஆயாதேருச்ச்ராயதோ வாபி வஶாத்வாபி விஶேஷதஃ ॥

ஆயாதிர்தைர்க்யஸம்யோகம் ததைவ த்வாரதோரணே ।
ததைவ யாநஶயநம் ஸிம்ஹாஸநாதிவிஷ்டரே ॥ ௨௩ ॥

ஏவமேவ ப்ரகாரேண த்வாயாதிஶோதநாவிதௌ ।

(21-24) அகலத்தைமாத்திரம் வைத்துக்கொண்டும் அல்லது நீளத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டும் அல்லது பள்ளமான இடங்களுக்கு சுற்றளவைக்கொண்டு கிராமம் முதலியவைகளுக்கு ஆயாதிக் கணக்குப் பார்க்கலாம். ப்ராஸாதம் முதலியவைகளுக்கு அகலத்தினாலேயாவது நீளத்தினாலேயாவது, உயரத்தினாலேயாவது சுற்றளவினாலேயாவது ஆயாதிக்கணக்குப் பார்க்கலாம். இப்படியே வாயில், கோபுரம், ரதம் முதலிய வாகனங்கள், படுக்கைக்கான உபகரணங்கள், சிம்மாசனம் முதலிய உட்காரும் சாதனங்கள் இவைகளுக்கும் ஆயாதிக்கணக்குப் பார்க்கலாம்.

ஆயாதீநாம் விஶேஷேண ஸஜ்ஜீகவிஷ்யதே ॥ ௨௪ ॥

ஆயம் வ்யயம் யயோஸ்ஸ்ரேயம் நாஹேநவாரவீரிதம் ।

லக்ஷணம்]

தாரேணோத்தரஜ்ஞஸம்வ்ருத்தி: ஸகஹா நாம்ஶகம் த்ரிபி: ‖

விசார்யைவ யோநிகம் யுக்தம் ப்ராஸாதாதீநி காரயேத் |
ப்ராஸாதாதீநி வாஸ்தூநாம் காரயேத்விஸ்த்ருதேந வா ‖

ப்ரிஜோதயேந கம்(வை)யோநிநிர்ணயம் ததைவ ச |
வ்யயாம்ஶம் தாரகேணைவ நாஹேந வாரஸம்மிதம் ‖௨௭‖

விஸ்தாரம் பத்மபீடஸ்ய ஸ்வநாபீம் ததைவ ச |
மஹாஸ்தம்பே ப்ரஹஸ்தம்பே சோத்ஸேதம் து
நிரீக்ஷயேத் ‖ ௨௮ ‖

ஸ்தம்பஸ்தம்பாதிகே சைவம் உத்ஸேதம் காரயேத்புத: |
ஸூத்ராயாமம் யஷ்டிஹஸ்தாயாமம் சதுர்ஜ்ஞேந ஸஜ்ஜிதம் ‖

ஸூர்யாணாம் ததைவோஹ்யம் தேஹஸ்த சதுர்ஜ்ஞேந வா |
ஏவம் ஸநாதிஸம்ஸ்தாநாம் ஸூர்யாதீநுபரிகல்பயேத் ‖௩௰‖

(24-30) ஆயாதி முதலியவைகளுக்கு எல்லாவற்றிற்கும் ஒரேவிதமான அளவைக்கொண்டோ அல்லது ஆயம் வ்யயம் முதலானவை ஒவ்வொன்றுக்கும் வெவ்வேறு வகை அளவைக்கொண்டோ கணக்குப் பார்க்கலாம். ஒரே வகை அளவைக்கொண்டு கணக்குப்பார்ப்பதற்கு 'ஸமம்' என்று பெயர். வெவ்வேறு அளவுகளைக்கொண்டு கணக்குப் பார்ப்பதற்கு 'மிச்ரகம்' என்று பெயர். ஆயம், வ்யயம் இவ்விரண்டையும் உயரத்தைக்கொண்டும், வாரத்தைச் சுற்றளவைக்கொண்டும் பிம்பங்களுக்கு அம்சம், திதி இவைகளை விட்டம் உயரம் இவைகளைக்கொண்டும், ப்ராஸாதம் முதலியவைகளின் யோனியை அகலத்தைக் கொண்டும் கணக்குப்பார்க்கலாம். ப்ராஸாதம் முதலியவை

களின் ஆயாதிகளை அகலத்தைக்கொண்டே நிச்சயிக்கலாம். லிங்கத்தின் உயரத்தைக்கொண்டு யோனி, தினம், ஆயம் இவைகளை நிச்சயிக்கலாம். வ்யயம், அம்சம் இரண்டையும் விட்டத்தைக்கொண்டும், வாரத்தைச் சுற்றளவைக் கொண்டும் நிச்சயிக்கலாம். பலிபீடம், பிம்பபீடம் இவைகளுக்கு அகலத்தைக்கொண்டு கணக்கிடலாம். கர்ப்ப கிருஹத்தின் தூண் வீட்டிலுள்ள தூண் இவைகளுக்கு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிடலாம். அஸ்திரம் (அதாவது அம்பு முதலியவை), சஸ்திரம் (கத்தி முதலியவை) இவைகளுக்கு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிடவேண்டும். ஆத்மார்த்தமாக வீட்டில்வைத்துப் பூஜை செய்யவேண்டிய பிம்பங்களுக்கு மாத்ராங்குலத்தினால் கணக்கிடவேண்டும். ஆயுதங்களுக்கு தேஹலப்தாங்குலம், மாத்ராங்குலம் இவ்விரண்டினாலும் கணக்கிடலாம். இவ்விதமாக ஆயாதி சுத்தி செய்யவேண்டும்

ஸாமாஹ்நிகே து ஸாருஹ்யே ச ஸாதிதே ஶுக்லபக்ஷகே ।
ஶுபலக்னே ஶுபமுஹூர்த்தே ஜ்யோதிஷஜ்ஞோ வா
ஸ்தாபகஸ்தபதிஃ ॥ ௩௧ ॥

ஶில்பஜ்ஞாந ச கர்த்தா ச ஸ்தாபகஸ்தபதிஸ்ஸஹ ।
விஜ்ஞைஸ்து ஸம்யுக்தஃ ஶில்பாதீம்ஶ்சைவ காரயேத் ॥ ௩௨ ॥

நாநாஶாஸ்த்ரார்த்தநாநாம் ஸாமர்த்த்யம் தஸ்யாக்ருதிர்பவேத் ।

(31-33) சுக்லபக்ஷத்தில் நல்லநாள் நக்ஷத்திரம். பார்த்து நல்ல முகூர்த்தத்தில் நல்ல லக்னத்தில் சில்பத்தை செய்விக்கும் கர்த்தா ஜ்யோதிஷர்களை வரவழைத்து ஸ்தாபகர், ஸ்தபதி இவர்களுடன், பல சாஸ்திரங்களைக் கற்றறிந்த வித்வான்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு சுத்தமான

லக்ஷணம்]

ப்ரதேசத்தில் ஸ்நாநாதிகளால் தங்களை சுத்தி செய்து கொண்டு கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து ஆயாதிக்கணக்குப் போட்டு ஆயர்தி சுத்தி செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் ஆயாதிகளைக் கணக்குப்பார்ப்பதில் பல வகையுண்டு. அவை இனிச் சொல்லப்படுகின்றன.

அஷ்டஷட்த்ரிகுணம் ஹ்ருத்வா பாநுருத்ரதிஶைஸ்ததஃ ॥ ௩௩ ॥

ஶேஷமாயம் த்ரிதா ப்ரோக்தம் க்ரமேண வ்யயமாபிவே |
பங்க்திநந்தாஷ்டகுணிதே ஸப்தர்துதஶபிர்வ்யயஃ ॥ ௩௪ ॥

நவாஷ்டர்துகுணே ஸப்தகே ஹ்ருத்வா வாரம் பாந்வாதிபிஃ |
ஷடஷ்டதிக்குணே ஸப்தவிம்ஶாஹ்ருதே திநம் ॥ ௩௫ ॥

ஸப்தர்துபஞ்சகுணிதே நவஹ்ருத்வா நவாம்ஶகஃ |
வயம் நவாஷ்டகுணிதே த்ரயஸ்த்ரிம்ஶதாஹ்ருதே ॥

ப்ரமாணகுணிதோऽஷ்டாபிஃ யோநிஷ்டா த்வஜாதிபிஃ |

(33–37) அளவைக்குறிக்கும் எண்ணை 8, 6 அல்லது 3 ஆல் பெருக்கி முறையே 12, 11, 10 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சமே ஆயம். இப்படி மூன்று வகையாக ஆயத்தைக் கண்டு பிடிக்கலாம். 10, 9, 8 ஆல் பெருக்கி முறையே 7, 6, 10 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் வ்யயம். இப்படி மூன்று வகையாக வ்யயத்தைக் கண்டுபிடிக்கலாம். 9, 8, 6 ஆல் பெருக்கி 7ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் ஞாயிறு முதல் வாரமாகும். இப்படி 3வகையாக வாரம் கிடைக்கும். 6, 8, 10 ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுக்க மூன்று வகையாக தினம் என்னும் நக்ஷத்திரம் கிடைக்கும். 7, 6, 5 ஆல் பெருக்கி 9-ஆல் வகுக்க மூன்று வகையில் நவாம்சம்

கிடைக்கும். 9, 8 ஆல் பெருக்கி 30 ஆல் வகுக்க இரண்டு வகையாக திதி கிடைக்கும். 3ஆல் பெருக்கி 8 ஆல் வகுக்க த்வஜமாதியாக யோநி கிடைக்கும்.

அத²வாऽந்யப்ரகாரேண ஆயாதி³விதி⁴ருச்யதே ॥ ௩௭ ॥

வஸுநந்த³ர்துபி⁴ஶ்சைவ வ்ருத்³த⁴ம் ஹரேதா³தி³த்யபி⁴ர்ஹரேத் ।
ஆயம் த்ரிதா⁴ ஸமாக்²யாதம் ப⁴வேத்தத்க்ரமஶோ விது³: ॥

நவாஷ்டவேத³வ்ருத்³த⁴ம் து த³ஶபி⁴ர்ஹாரயேத்³வ்யயம் ।
நவாஷ்டர்துகு³ணம் ஸப்தஹாராத்³வாரஸ்த்ரிதா⁴ ப⁴வேத் ॥

அஷ்டபங்க்த்யர்கஸம்வ்ருத்³த⁴ம் ஹ்ருதே ஸப்தைகவிம்ஶதிபி⁴ர்ப⁴ம்
ப⁴வேத் ।
வேத³நந்தா³க்³நிவ்ருத்³த⁴ம் ச நவத்ரிம்ஶாஷ்டபி⁴ர்ஹரேத் ॥

நவாம்ஶம் ச திதி²ஸ்சைவ யோநிஸ்து க்ரமஶோ ப⁴வேத் ।

(37-41) அல்லது வேறு வகையாகவும் ஆயாதிகளை நிச்சயிக்கலாம். 8, 9, 6 ஆல் பெருக்கி 12ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் ஆயமாகும். 9, 8, 4 ஆல் பெருக்கி 10ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் வ்யயம் மூன்று வகை. 9, 8, 6 ஆல் பெருக்கி 7 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் வாரமாகும். 8, 10, 12 ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுக்க மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் மிச்சம் தினம் அல்லது நக்ஷத்திரமாகும். 4ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் நவாம்சமாகும். 9 ஆல் பெருக்கி 30 ஆல் வகுக்கக்கிடைக்கும் மிச்சம் திதியாகும். 3 ஆல் பெருக்கி 8 ஆல் வகுக்க கிடைக்கும் மிச்சம் யோநியாகும்.

அத²வாऽந்யப்ரகாரேண ஆயாதி³விதி⁴ருச்யதே ॥ ௪௧ ॥

ശ്രുക്ഷണം]

നവനാഗസവൈലവപ്രഭം സംജ്ഞാഹനാംഭവൈശാഹ്പൈസശ।
പെഷഗായം ക്രിയാ വ്യാതം വെഭനാഗസവൈഭപൈശഃ ॥

വഥിപൈത്തസ വ്യയം ഒനഗ്ലാസ ഖഞ്ജഷ്ബ്ബസം
ഒഗ്ഗാഹിഃ।
ശ്രുയാഥികം വ്യയം കൃഷ്ണം തന്ത്ര നം ഗംഹതാ വ്യപ്പതഗ്ഗ ॥

വഥിപൈത്തഷ്ടഗസവൈ നപകൈത്ത്യഹപൈസശലത്തൈന
വാസകഗ്ഗ।
സ്ഥഭതാഭിഗംഹം യൊഗം ഭിനവാസയംതം ഗംഹഗ്ഗ ॥ചച॥

ഭശഹാങ്കഷ്ടഹിവപ്രഭം കഷയെഭപ്രകെഷണ തജ്ഞനഗ്ഗ।
ഹാനംവപ്രജിം വിനാ വാഭയ സംവൈപ്രവപ്പാഗംനി
വഞ്ജഹിഃ ॥ചറു॥

കഷവയെഭപ്രകഷവഗം വ്യാഹിഃ ഭികഷം വ്യാസ ക്രിഷം
വയപ്പയാ।
ശഥിഷ്ടഗ്ഗാഭിഹം വിഭ്യാസ ഗണയെചക്കസം കൊവിഭഃ ॥

നപ്രവകതപ്പംഷ്പ വാക്കലൊനാം ജന്ത്ര നാഗക്ഷപ്പഗാസഹെശ।
തന്ത്രനജാതനക്ഷത്രാവവസാനം ഗണ്യതെ ബംധയെഃ ॥

ജന്ത്രനാഗയംകപ്രെഷ്ഠം ജന്ത്രഹം ഭഥ്യഗം ഹവെശ।
സ്ഥഗം നാഗ നക്ഷത്രം യൊജയെശ ക്രിവിധം ഹവെശ ॥

ജന്ത്രവഗംവലിവശ കെഷഗം വ്യതൃംസഃ ഗായകൊ വഥഃ।
ചൈത്രം വസഗചൈത്രം ച ജന്ത്രാഭീനാം വംനഃ വംനഃ ॥

ല്രഥഗാഭ്യഗാവാങ്ങാ വയപ്പായകെവന ഗണ്യതെ।
ക്രിഭിനം വഞ്ജ ഒഗ്ഗാഹം ത്രയൊഭശ ഭിനം തഥാ ॥ഡ്രധ॥

ஸப்தாஷ்டாம்ஶம் வாஷ்டாஷ்டாம்ஶம் த்ரிஜேஷு சாவிம்ஶகம் பிபேத் |
ஸப்தவிம்ஶகநக்ஷத்ரம் த்ர்யாஜ்யாதிப்யுர்ஹம் ஸ்ம்ருதம் ||௫௧||

ஜந்மத: பூர்வநக்ஷத்ரம் ஸப்தவிம்ஶதிகம் பவேத் |
ஜந்மாத் சாவிம்ஶநக்ஷத்ரம் வைநாஶிகமிதி ஸ்ம்ருதம் ||

அஷ்டாம்ஶஹீநம் யத்ர ஸம்பூர்ணாம்ஶகவிவர்ஜிதம் |
அபூர்ணாம்ஶம் ஶோபநம் ப்ரோக்தம் ஶேஷம் தத்துணயேத்புத: |
அஷ்டாயிகாஶீத்யம்ஶ்ரவர்ஜயேத்புர்ஹத்யா ||௫௩||

(41–53) இன்னொரு வகையிலும் ஆயாதிகளை நிச்சயிக்கலாம். 9 8, 6ஆல் பெருக்கி 11, 12, 10ல் வகுக்கக் கிடைக்கும் 3 வகை ஆயமாகும். 4, 8, 6 10ஆல் பெருக்கி 5, 6, 8, 7ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் 4 வகை வ்யயமாகும். ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாகவும் இருந்தால் சுபம். 8, 6 9ஆல் பெருக்கி 7ஆல் வகுத்த மிச்சம் 3 வகையாகக் கிடைக்கும் வாரமாகும். நக்ஷத்திரமும் வாரமும் சேர்ந்த சேர்க்கைக்கு யோகம் என்று பெயர். நக்ஷத்திரத்தின் ஆயாதி கிடைக்க 10, 12, 8ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுக்கவேண்டும். கிடைக்கும் 3 வகை மிச்சங்கள். 3 வகை நக்ஷத்திரமாகும். அல்லது 12ஆல் வகுக்காமல், 11ஆல் அல்லது 7, 5ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுத்த மிச்சங்களை எடுத்துக்கொள்ளவும். ராஜா, சில்பத்தைச் செய்விக்கும் யஜமானன் இவர்களுடைய நக்ஷத்திரம் அல்லது நாம நக்ஷத்திரம் முதல் எண்ணவேண்டும். அதிலிருந்து சில்பத்தின் அளவினுல் கிடைத்த நக்ஷத்திரம் வரையில் எண்ணவேண்டும். ஜன்ம நக்ஷத்திரம் நாம நக்ஷத்திரம் இரண்டிலிருந்தும் எண்ணி சுபமாக இருப்பது உத்தமம். ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து எண்ணி சுபமாக இருப்பது

முக்ஷணம்]

மத்யமம். நாம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து எண்ணி சுபமாக இருப்பது அதமம். இப்படி எண்ணிக்கிடைக்கும் எண் 1 ஆனால் அதற்கு ஜன்மம் என்று பெயர். 2 ஆனால் சம்பத்து, 3 ஆனால் விபத்து, 4 ஆனால் க்ஷேமம், 5 ஆனால் ப்ரத்யரம், 6 ஆனால் ஸாதகம், 7 ஆனால் வதம், 8 ஆனால் மைத்ரம், 9 ஆனால் பரம மைத்ரம். 9 ஐத்தாண்டினால் மறுபடி 1, 2, 3 என்று 9 வரையில் எண்ணி பலனைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் 3 முறை வரையில் செய்யலாம். இவைகளுள் 3வது நக்ஷத்திரம், 5வது நக்ஷத்திரம், 7வது நக்ஷத்திரம், 13வது நக்ஷத்திரம், 17வது நக்ஷத்திரம், 18வது நக்ஷத்திரம், 22வது நக்ஷத்திரம், 27வது நக்ஷத்திரம் இவை விலக்கத்தக்கவை. மற்றவை சுபம். 22வது நக்ஷத்திரத்திற்கு வைனாசிக நக்ஷத்திரம் என்று பெயர். ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கு முந்திய நக்ஷத்திரம் 27வது நக்ஷத்திரமாகும். 18வது நக்ஷத்திரத்தில் சந்திரனுடைய அம்சம் விலக்கத்தக்கது. மற்ற அம்சங்களாக இருந்தால் சுபம். மேலும் ஜன்ம நக்ஷத்திர பாதத்திலிருந்து 88வது பாதமும் விலக்கத்தக்கது. மற்ற பாதங்கள் சுபம்.

ஜந்மநாமர்க்ஷயோர் நக்ஷத்ரம் ஏகர்க்ஷம் ஶோபனம் விது: |
திஷ்யமூலமகாஸ்வாதீ ஶ்ரவிஷ்டா வாருணேந்த்ரயோ: ||
தேஷு நக்ஷத்ரமேகம் யத் வர்ஜயேத்ஸ்வஹஸ்தயா |
ஏவம் பரீக்ஷ்ய கர்தவ்யம் நக்ஷத்ராணாம்
விஶேஷத: || ௫௫ ||

(54-55) ஜன்ம நக்ஷத்திரம், நாம நக்ஷத்திரம் சில்பத்தின் அளவினால் கிடைத்த நக்ஷத்திரம் மூன்றும் ஒரே நக்ஷத்திரமானால் சுபம். ஆனால் பூசம், மூலம், மகம்,

ஆயில்யம் அவிட்டம், மிருகசிர்ஷம், சித்திரை இவை ஒரே நக்ஷத்திரமானால் விலக்கத்தக்கது. இவ்விதமாக நக்ஷத்திர பரீக்ஷை செய்யவேண்டியது.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௫௬ ॥

[illegible]
[illegible] ॥

(56–57) இனி நக்ஷத்திராம்சம் சொல்லப்படுகிறது. அசுவதி முதல் ரேவதி வரைக்கும் மும்மூன்று நக்ஷத்திரத்திற்கு நக்ஷத்திரம் ஒன்றுக்கு நான்கு பாதம் வீதம் 12 பாதங்களுக்கும் முறையே, செவ்வாய், சுக்கிரன், புதன், சந்திரன், சூரியன், புதன், சுக்கிரன், செவ்வாய், குரு, சனி, சனி, குரு இவர்களுடைய அம்சம் நக்ஷத்திராம்சம் என்று அறியவேண்டியது.

[illegible] *[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௫௮ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

---

* இந்த சுலோகத்தில் [illegible] என்ற பகுதிக்கு சரியாகப் பொருள் விளங்கவில்லை. மூலச்சுவடியில் கண்ட உரையில் 'இரட்டித்து' என்று காணப்படுகிறது. அதுவும் திருப்தியான பொருளாகத் தோன்றவில்லை.

முக்ஷிணம்]

(58-59) நிர்மாணம் செய்யப்படும் சில்பத்தின் அளவினால் கிடைத்த நக்ஷத்திரத்தின் எண்ணை இரட்டித்து நான்கால் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சம் பாம்சமாகும். நக்ஷத்திராம்சம் என்பது இதன் பொருள். இந்த பாம்சத்தை நூறால் பெருக்க சில்பத்தின் வயது கிடைக்கும். பாம்சம் சில்பத்தை செய்விக்கும் யஜமானனுடைய ராசிக்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும்.

ஹ்யஶாம்ஷி ஃதீயம் வ தூரதீயம் வ வதாயுகம் ।
வதாஷாடிஷமொவெதம் ஃஷ்டுதூரதிநிரீக்ஷயெக ॥௫௰॥

ஃஷ்டூதூரெவதூம்தா வ ஷவாடியமரும் ஃந ।
ஶெஷாஃீநவயுக்ஷம் ஊகெகம் தா வ ஹ்யகா வஹ்யகா ॥

ஊவம் ராஶிஃபியெயஃ ஷூாக தஷூாஶெூஶா
விஶெஷதஃ ।
ஶெஷவஹ்ஷீக(ஶ்ரீவ)ஹளஶெஶள தஷூ ஙாஷாஃஷிதொ
ஙாயஃ ॥ ௬௨ ॥

வஹஷிதௌ ஜௌ ஹஹ மாக்ஷெத்ரௌ ஐம்உகரா
நெூளவதஹ்ஹாஹஹக ।
ஜியாநகநெூ ஙாயக்ஷெத்ரே தஷூஶத்ரா
ஃபுவாகாஃ (நிஶாகாஃ) ॥ ௬௩ ॥

காஹீரஶ்தும்ஹுஷைவ தூஷூஷூஙம்யாமயாரா
(ரிநொ) ஙயாயஃ ।
ஷிம்ஹஷூ ஹாஷ்ஷொஷைவ ஷூஷூவம்யாஙஹஹஷூதிஃ
(தத்ஹாஹஹஃள காஜொமாராஃ ॥ ௬௪ ॥

யநாஃீநள மாராக்ஷெத்ரள விஃகாஜாநூ
(காஜெஷா) ஹஹாஷூாஹஹக ।

கூாஃஹகஸவொஉநொவிட கூஜெஹூஷிவாகஸா: ॥ கூடு ॥

ஸாமிதஞ்திவிஷாஷ் ஸஞுவஹெவ கி திபுதா: ।

(60–66) அசுவதி முதல் ஒவ்வொரு நக்ஷத்திரத்திற்கும் முதல் பாதம், இரண்டாம் பாதம், மூன்றும் பாதம், நான்காம் பாதம் என்று நான்கு பாதங்கள் கணக்கிட வேண்டும். அசுவதி முதல் ரேவதி வரையில் உள்ள 27 நக்ஷத்திரங்களையும் மேஷம் முதல் மீனம் வரையில் உள்ள ராசி 12க்கு வீதிக்கவேண்டும். அப்பொழுது ராசி ஒன்றில் $2\frac{1}{4}$ நக்ஷத்திரம் அடங்கும். இவ்விதமாக ராசியை நிச்சயிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு ராசிக்கும் ஏற்பட்ட அதிபதியும், அதிபதியின் சத்ரு மித்ரர்களும் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. மேஷத்திற்கும், வ்ருச்சிகத்திற்கும் அதிபதி செவ்வாய். அவருடைய சத்ரு புதன். [1] வ்ருஷப துலாத்திற்கு அதிபதி சுக்ரன். அவருடைய சத்ரு சந்திரனும் சூரியனும் மிதுன கன்னிக்கு அதிபதி புதன். அவருடைய சத்ரு சந்திரன். கடகத்திற்கு அதிபதி சந்திரன். அவருக்கு மித்ரன் சூரியனும் புதனும். சிம்மத்திற்கு அதிபதி சூரியன். அவருடைய மித்ரன் செவ்வாய், சந்திரன், குரு. தனுசு மீனத்திற்கு அதிபதி குரு. அவருக்கு மித்திரன் சுக்ரன், செவ்வாய், சந்திரன். மகர கும்பத்திற்கு அதிபதி சனி. இவருடைய சத்ருக்கள் சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய் ஆகும் இவ்வாருக ராசிகளின் அதிபதிகளும் அவர்களின் சத்ரு மித்ரர்களும் சொல்லப்பட்டது.

மெஷஷொக்ஷா வ உகஸொ கநூாககஹூடகள தயா ॥கூகூ॥

---

1. கிரகங்களின் சத்ரு மித்திரர்கள் மூலச் சுலோகத்தில் கண்டிருப்பது சில இடங்களில் ஜோதிட சாஸ்திரத்துக்கு மாறுபட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களை ஜோதிஷ சாஸ்திரத்துக்கு அனுகுணமாகத் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌉𑌚𑍍𑌚𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌰𑌾𑌶𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌗𑌂 𑌨𑍀𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௭ ॥

(66-67) மேஷம், வ்ருஷபம், மகரம், கன்னி, கடகம், மீனம், துலாம் இந்த ராசிகள் முறையே சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி இவர்களின் உச்ச ஸ்தானங்கள். உச்ச ஸ்தானத்திலிருந்து 7வது ராசி நீச ஸ்தானமாகும்.

𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌲𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌶𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌵𑌹𑌾𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌰𑌾𑌶𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௬௯ ॥

𑌸𑌮𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌵𑌾𑌥 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌵𑌹𑌾𑌃 ।
𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑍀𑌚𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥ ௭௦ ॥

(68-70) சில்பத்தைச் செய்விக்கும் யஜமானனுடைய ராசிக்கு சில்பத்தின் அளவினால் ஏற்பட்ட நக்ஷத்திரத்தின் பாம்சம் அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும். எஜமானனுடைய நக்ஷத்திரம், நாம நக்ஷத்திரம் இவைகளுக்குரிய ராசிக்கு நாலாவது, ஆருவது அம்சத்தை விலக்க வேண்டும். பனிரெண்டாவது ராசியையும் விலக்க வேண்டும். மற்றவை சுபம். இது பொது விதி. 12வது, 8வது, 6வது, 4வது ராசிகள் ஒரே அம்சமாக இருந்தாலும் அல்லது மித்திரனது அம்சமாயிருந்தாலும், உச்சாம்சமாயிருந்தாலும் சுபத்தையே கொடுக்கும். சத்ரு ராசியும் நீச ராசியும் கெடுதியையே உண்டாக்கும். அவற்றை விலக்கவேண்டும்.

सप्तषड्बाणवेदघ्नं नवहृन्नवांशकाः ।
तस्करः शक्तिर्भुक्तिश्च धन्यो नरपतिः क्लीबः ॥௭௧॥

निर्भयोऽधनः प्रेष्यो नवांशानि भवन्ति हि ।
तस्करं [illegible] (चाधनं) [illegible] ॥

(71-72, ஏழு, ஆறு, ஐந்து, நான்கு இவைகளால் பெருக்கி ஒன்பதால் வகுக்க மூன்று வகையாகக்கிடைக்கும் மிச்சம் நவாம்சமாகும். ஒன்பது நவாம்சங்களுக்கும் முறையே தஸ்கரன், சக்தி, புக்தி, தன்யன், ராஜா, க்லீபன் (அலி) பயமின்மை, அதனன் (தரித்திரன்) ப்ரேஷ்யன் (வேலைக்காரன்) என்ற பெயர்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள் தஸ்கரன், அதனன் க்லீபன் இந்த நவாம்சங்களை விலக்கவேண்டும். மற்றவை சுபம்.

[illegible] नवाष्टरस[illegible] त्रिंशता हृते च ।
नन्दाभद्राजयारिक्ता पूर्णा चेति क्रमात् क्रमात् ॥

नन्दां रिक्तां विना चान्याः [illegible] विधीयते ।
अयुग्मास्तिथयस्सर्वे वर्जिता नवमीं विना ॥௭௪॥

युग्मे च दशमी षष्ठी द्वितीया वर्जिता [illegible] ।

(73-75) ஒன்பது, எட்டு, ஆறு இவைகளால் பெருக்கி 30ஆல் வகுக்க கிடைக்கும் மிச்சம் திதியாகும். திதிகளுக்கு நந்தா, பத்ரா, ஜயா, ரிக்தா, பூர்ணா என்று ஐந்தைந்து திதிகளுக்கு வரிசையாகப் பெயர்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள் நந்தை, ரிக்தை இவையிரண்டையும் தவிர மற்றவை சுபம். ஒற்றைப்படைத் திதிகளில் நவமியைத் தவிர மற்றவை சுபம். இரட்டைப்படைத்திதிகளில் தசமி, ஷஷ்டி, துவிதியை இவை சுபம்.

ருகூணம்]

திதிவாரஸஞயோகம் சுகஷாதீனாம் விசெஷதஃ ||

ஊாதிஸெ௱காதிஸீ வெவ வஂசஷீ வ ஊிதீயகா |

ஷஷ்டீ தயாஉஷ்டமீ வெவ நவமீ வ தயெவ வ || எசு ||

ஷிஜாயொமஜிதி வ்ாதம் சுநெஷாஉஜ்ரதம் ஹவெசு |

(75-77) திதி, கிழமை இவ்விரண்டும் சேர்ந்து ஏற்படும் சேர்க்கையின் யோகம் வருமாறு:—ஞாயிறு முதல் ஏழு நாட்களிலும் முறையே த்வாதசி, ஏகாதசி, பஞ்சமி, த்விதீயை ஷஷ்டி, அஷ்டமி, நவமி இவை சேர்ந்தால் அதற்கு தண்டயோகம் என்று பெயர். அதை விலக்க வேண்டும். மற்றவை சுபம்.

திதிவாரக்ஷயொமம் தூ வக்ஷ்யெதெ தவிசெஷதஃ ||

ருதிதாஹீவ வஞ்சஹாஜிதூவெவெதூஷிதீயகெ |

ஹஸெச வஸணாஹூவதூஸ ஹஸணாம்

ஸஸஹூஸஷ்டீ || எஅ ||

ஜீவெஷூதிவஷாஜெஷூஷாவாஷஹாம் மூகூ ரொஹிணீ |

கூரஷெவரெவதீவெவெவ ஊாஷீவெவதெ தயா || எகூ ||

நாமயொமஜிதிவ்ாதம் சுநெஷாஉஜ்ரதம் ஹவெசு |

(77-80) திதி, கிழமை, நக்ஷத்திரம் இவை மூன்றும் சேர்ந்த சேர்க்கையினுலுண்டாகும் யோகம் இனி சொல்லப் படுகிறது, ஞாயிற்றுக்கிழமையோடு, கார்த்திகையும் பஞ்சமியும் சேர்ந்தாலும், திங்கட்கிழமையோடு சித்திரையும் த்விதீயையும் சேர்ந்தாலும், செவ்வாய்க் கிழமையோடு பௌர்ணமியும் ரேவதியும் சேர்ந்தாலும், புதன்கிழமையோடு பரணியும் சப்தமியும் சேர்ந்தாலும், வ்யாழக் கிழமையோடு

ப்ரதமையும், கேட்டையும் சேர்ந்தாலும், வெள்ளிக் கிழமை யோடு ரோஹிணியும் அஷ்டமியும் சேர்ந்தாலும், சனிக் கிழமையோடு ரேவதியும் த்வாதசியும் சேர்ந்தாலும், 'நாச யோகம்' என்று பெயர். இது விலக்கத்தக்கது. மற்ற சேர்க்கைகள் அமிர்தயோகம் ஆகும்.

நக்ஷத்ராத் ஸ்த்ரீவ்ருஷஞ்ச யோநிம் வீக்ஷயேத்ததா ॥ ௨௰ ॥

மேஷ: பஶுராஶிஷு ஸ்தாநேஷு யுக்மே யஶ்ச
கேஸரீ ।

ஸாரமேயஶ்ச வ்ருஷப: வநே நாகஸ்ய வாயஸ: ॥ ௨௧ ॥

யுக்மஸிம்ஹவ்ருஷா ஹஸ்தீ ஶுந:ஸ்தாநாம்ஸ்து வர்ஜயேச்ச ।
ராஶீநாம் து வாஸ்தூநாம் ப்ராஸாதாதிததைவ ச ॥

பஶுராஶ்யதிஷ்டிதா யோநி: ப்ராதக்ஷிண்யக்ரமேண து ।
ப்ரஹ்மணோऽபிமுகம் தேஷு பராவ்ருத்தம் நிவேஶ்யதே ॥

தத்தத்ஸ்தாநேஷு தத்யோநி: ப்ரமாணேந ப்ரஜாயதே
(ஜாயதேயதி) ।

ஶுபதம் மநுஜாநாம் ததோ ஶீக்ரம் விதீயதே ॥ ௨௨ ॥

யுக்மக்ஷேத்ரே உஷ்ட்ரம் வா கஜம் வா வ்ருஷபம்
ஶுபம் ।

ஸிம்ஹக்ஷேத்ரே யுக்மஜாத: பஞ்சாநநவிபந்ந: ॥

வ்ருஷஸ்தாநே யுக்மே ஹஸ்தீ யுக்தா பார்ஶ்வயநந்தநா ।
கஜஸ்தாநே யுக்மஜாதோ நித்யம் கல்யாணதாயக: ॥

உத்தரே வ்ருஷபம் ஸிம்ஹம் ஸம்யுக்தம் ஶுபம் த்ருவம் ।
பஶ்சிமே கேஸரீயுக்தம் ஶுபம் து ந ஸம்ஶய: ॥ ௨௩ ॥

லக்ஷணம்]

தக்ஷிணே வ்ருஷஹம் ஹஸ்தீ யாம்யம் ஸர்வத்ர விவக்ஷிதம் ।
ஸர்வேஷ்வப்யாயதாதீநி நிவேஶ்யம் யத்ர
*காத்ருஷிக: ॥ ௮௮ ॥

யாம்யோ நிர்ருதிவ்யாதம் ஶயாநே ஸ்தாபயேத் ।
ஶயாநம் த்ரிவிதம் ஜ்ஞேயம் வதந்தி ஸர்வத:
ஶுபாவஹா: ॥ ௮௯ ॥

(80-89) இனி யோனி என்பது சொல்லப்படுகிறது. 9, 11, 3 இவைகளால் பெருக்கி எட்டால் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் 8 வகையான யோனியாகும். அவைகளுக்கு முறையே த்வஜம், தூமம், கேசரி (சிம்மம்) நாய், வ்ருஷபம், கழுதை, யானை, காகம் என்றுபெயர். இவைகளை கிழக்கு முதல் எட்டு திக்குகளிலும் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். யோனிகளில் த்வஜம், சிம்மம், வ்ருஷபம், யானை இவை நான்கும் சுபம். மற்றவை அசுபம். கிராமம் முதலிய நிர்மாணங்களுக்கும், ப்ராஸாதம் முதலிய நிர்மாணங்களுக்கும் கிழக்கு முதல் எட்டு திக்குகளுக்கும் எட்டு யோனிகளும் உரித்தாகும். யோனியானது கிழக்கு முகமாக மத்தியில் இருக்கும் ப்ரும்ம ஸ்தானத்திற்கு நேர் முகமாக இருப்பது சுபம். பின்புறமாக இருப்பது விலக்கத்தக்கது. மேலும் அந்தந்த யோனிக்குரிய ஸ்தானத்தில் அந்தந்த யோனியையுடைய அளவுள்ள நிர்மாணம் ஏற்பட்டால் அது சுபத்தையே கொடுக்கும். மற்ற யோனிகளுள்ள நிர்மாணம் ஏற்பட்டால் அதனால் ஏற்படும் பலன் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. த்வஜ யோனியினிடத்தில் சிம்ம யோனி அல்லது வ்ருஷப யோனியுள்ள நிர்மாணம் சுபம். சிம்மயோனியின் க்ஷேத்திரத்தில் த்வஜயோனியுள்ள நிர்மாணம் ஏற்

*'த்ருஷ்டம்' இதி வா பாட: ।

படுத்தினுல் தனதான்யம் விருத்தியடையும் வ்ருஷப யோனியின் ஸ்தானத்தில் த்வஜயோனி, கஜயோனியுள்ள நிர்மாணம் ஏற்படுத்தவதனுல் புத்ரன் தனம் இவை உண்டாகும். கஜயோனியின் ஸ்தானத்தில் த்வஜயோனியுள்ள நிர்மாணம் ஏற்படுத்துவதனுல் எல்லா சுபங்களும் உண்டாகும். மேலும் வடக்கு திக்கில் வ்ருஷபம் அல்லது சிம்மம் சேர்ந்தால் மரணம் சம்பவிக்கும். மேற்கே சிம்ம யோனி சேர்ந்தாலும் அதேபலன். தெற்கில் வ்ருஷபம் கஜம் சேர்ந்தால் ஆபத்தை உண்டாக்கும். வ்ருஷபத்தின் ஸ்தானத்தில் மற்ற யோனிகளைச் சேர்க்கலாம். மற்ற யோனிகளின் ஸ்தானங்களில் வ்ருஷபத்தைச் சேர்க்கக் கூடாது இவ்வாருக இரட்டைப்படை யோனி சொல்லப் பட்டது. ஒற்றைப்படை யோனியும் [1] இப்படியே மூன்று வகையாகப் பிரித்துப் பலன் கொள்ளவும்.

ஸத்வயோநிஸ்த்வதா வஜ்ர யோநி: ஸ்யாச் ச்ரேணி
யோநிகம் |
ஷட்ஜேஷு ஸமாம்ஶாந ஸ்யாத்ஸம் வத்ஸம் ததா || ௩௰ ||

தைவதம் நிஷதம் ஸத்வயோநிபி: க்ஷயயேச்
தத் தச் |
ஏவம் ஸத்வஸ்வராயோநிஹ்ருத்யுத்யோநிவிருத்யதே ||

ப்ருதிவ்யாபஸ்ததா தேஜோவாயுராகாசமேவ ச |
க்ஷயயேத்வஜயோநிஸ்ஸ்யாத் தக்ஷிணாஹவநீயகம் ||

மாஹேந்த்ரம் ச்ரீஹிஸ்தாந்தி ஸம்வ்யாச விஹஜ்யதே |
ஷட்ஜஸ்து ஷேஷேஷு ஸ்யு: வர்ஜிதாஸ்தாந்யவர்ஜிதா: ||

---

1. இந்த ச்லோகத்தின் பிற்பகுதியின் பொருள் சரியாக விளங்கவில்லை.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂]

𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿
𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑍌 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍌 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍌
𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍌 ॥ ௯௪ ॥

𑌷𑌡𑍍𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌗𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌋𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌶𑍇𑌷𑌹𑍋𑌮𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌜𑌲𑍇 ।
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑍋𑌮𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌚𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௯௫ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁
𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣
𑌸𑌂𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ ௯௬ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑍈𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯 𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 ॥

𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

(90–100) யோநியை ஏழாகவும், ஐந்தாகவும், மூன்றாகவும் கணக்கிடலாம். ஏழாகக் கணக்கிடும்போது அவைகளுக்கு ஸப்த ஸ்வரங்களின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்பவை ஒன்று

முதல் வரிசையாகப் பெயர்களாகும். ஐந்தாகக் கணக்கிடும் போது பஞ்ச பூதங்களின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே ப்ருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்பவை முறையே ஒன்று முதல் பெயர்களாம். மூன்றாகக் கணக்கிடும் போது 3வித அக்னிகளின் பெயர்கள் இடப் படுகின்றன. அதாவது முறையே தக்ஷிணாக்கினி, ஆஹவ நீயம், கார்ஹபத்யம் என்பவை பெயர்களாம். ஏழாகக் கணக்கிடுவதற்கு ஏழால் வகுத்த மிச்சத்தையும் ஐந்தாகக் கணக்கிடும்போது ஐந்தால் வகுத்த மிச்சத்தையும், மூன்றாகக் கணக்கிடும்போது மூன்றால் வகுத்த மிச்சத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏழாகக் கணக்கிடும் யோனியில் ஷட்ஜம், ரிஷபம், மத்யமம் இம்மூன்றும் சுபம். மற்றவை அசுபம். 5 ஆகக் கணக்கிடும் யோனியில் ப்ருதிவி, தேயு, இரண்டும் சுபம். மற்றவை அசுபம். மூன்றாகக் கணக்கிடும் யோனியில் கார்ஹபத்தியம், ஆஹ்வநீயம் இரண்டும் சுபம். மற்றவை அசுபம். மேலும் ஸப்த யோனியில் ஷட்ஜம் எந்த திக்கிலும் சுபம். மத்யமம் தெற் கிலும் வடக்கிலும் சுபம். ரிஷபம் மேற்கில் சுபம். பஞ்ச யோனியில் ப்ருதிவியும் அப்பும் எல்லாவிடங்களிலும் சுபம். த்ரியோனியில் ஆஹவநீயம் மேற்கிலும், தெற்கிலும், வடக் கிலும் சுபம். கார்ஹபத்தியம் எல்லாதிக்குக்களிலும் சுபம்.

இவ்விதமாக 4 வகையாக யோனியை ஆயாதி சுத்தி செய்யும்போது ஏதாவது ஒரு வகையில் சுத்தியாக வேண்டியது அவசியம். மேலும் இரட்டைப்படை யோனி யின் ஸ்தானத்தில் இரட்டைப்படை யோனியுள்ள நிர்மாணத்தைச் செய்யவேண்டும். ஒற்றைப்படை யோனி யின் ஸ்தானத்தில் ஒற்றைப்படை இரட்டைப்படை இரண்டு வகை யோனியுள்ள நிர்மாணத்தையும் செய்யலாம். மேலும் ஸப்தயோனி, பஞ்சயோனி, த்ரியோனி இந்த மூன்று

ருக்ஷாணாம்]

வகையாக யோனி சுத்தி செய்யும்போது அததற்கேற்பட்ட விதிப்படி கணக்குப் பார்த்துக் கூடுதல் குறைத்தல் செய்ய வேண்டும். ஒன்றோடொன்று கலந்து சுத்தி செய்யக் கூடாது. அது ஆபத்தை உண்டாக்கும்.

அநூராதாஶ்ரவணரேவத்யஃ புநர்வஸுஸ்வாதி

ஹஸ்தகாஃ ॥ ௱ ॥

அஶ்விநீம்ருகஶீர்ஷம் ச புஷ்யம் தேவகணாஃ ஸ்ம்ருதாஃ ।
த்ரீணி பூர்வோத்தராண்யார்த்ரா ரோஹிணீ ச

ததைவ ச ॥ ௱க ॥

பரண்யார்த்ரா ச விஜ்ஞேயா மானுஷா இதி கீர்திதாஃ ।
க்ருத்திகா ச மகாஶ்லேஷா விஶாகா ஶததாரகா ॥ ௱௨ ॥

ஶ்ரவிஷ்டா சித்ரஸம்யுக்தா ஜ்யேஷ்டா மூலம் ச ராக்ஷஸாஃ ।
ஸ்வகணம் சோத்தமம் வித்யாத் தத்வர்ஜ்ய மத்யமம் ॥ ௱௩ ॥

மத்யமம் தேவமானுஷ்யம் சாதுர்வர்ண்யாதிவர்ஜ்ய ।
அதமம் தேவராக்ஷஸ்யம் ம்ருத்யுஃ ஸ்யான்மானுஷ ॥ ௱௪ ॥

மானுஷ்யராக்ஷஸம் யுக்தம் மரணம் ப்ரோச்யதே ।

(100–105) அனுஷம், திருவோணம், ரேவதி,[1] புனர்பூசம், ஸ்வாதி, ஹஸ்தம், அசுவதி, மிருகசீர்ஷம், பூசம், இவை தேவகணம். பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி, உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி ரோஹிணி, பரணி, திருவாதிரை, இவை மனுஷ்யகணம் கிருத்திகை, மகம்,

1. சோதிட நூல்களில் ரேவதி மனுஷ்யகணம் என்றும், சதயம் மனுஷ்யகணம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆயில்யம், விசாகம், சதயம், அவிட்டம், சித்திரை, கேட்டை, மூலம் இவை ராக்ஷஸகணம். கர்த்தாவின் நக்ஷத்திரம் அல்லது நாம நக்ஷத்திரமும் சில்பத்தின் அளவால்கிடைத்த நக்ஷத்திரமும் ஒரே கணமாகில் உத்தமம். சகல சம்பத்தும் உண்டாகும். இவை தேவகணம், மனுஷ்ய கணமானுல் மத்யமம். புத்திர பௌத்திர விருத்திபுண்டாகும். இவை தேவகணம் ராக்ஷஸகணம் ஆனுல் அதமம். ஆயுள், சம்பத்து இவையுண்டாகும். இவை மனுஷ்யகணம் ராக்ஷஸ கணமானுல் மரணத்துக்கு ஹேது உண்டு.

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌭𑍌𑌮𑍇𑌽𑌨𑍂𑌰𑌾𑌧𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀 𑌮𑍃𑌗𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌹𑌾𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀 𑌭𑍌𑌮𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌽𑌨𑍂𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾 ।
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌭𑍌𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌹𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑌾𑌢𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀 ।
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌶𑌤𑌭𑌿𑌷𑌗𑍍𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌹𑌃 ॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌷𑍍𑌣 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 ।
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾
𑌵𑌹𑌾𑌃 ॥ ௬௯ ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑌾𑌢𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑍌 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌦𑍍𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌮𑍃𑌗𑌶𑌿𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌜𑍀𑌵𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌹𑌾𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑍌 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌭𑍌𑌮𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 ।

[illegible]]

[illegible] ॥ ௱௧௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

(105-112) நக்ஷத்திரமும் வாரமும் சேர்ந்த யோகங்கள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. ஞாயிற்றுக் கிழமையோடு விசாகம், மகம், அனுஷம், அவிட்டம், பூசம், ரோஹிணி, அசுவதி, மிருகசீர்ஷம், கேட்டை இவை சேர்ந்தால் அதற்கு 'தக்த யோகம்' என்று பெயர். 'எரிந்த யோகம்' என்பது அதன் பொருள். அது நல்லதல்ல. மற்றவை சுபம் திங்கள்கிழமையோடு உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி, கார்த்திகை, மகம், சித்திரை, அனுஷம், திருவாதிரை, விசாகம் இவை சேர்ந்தாலும் 'கரயோகம்' என்று பெயர். அதாவது 'விஷயோகம்'. இதுவும் நல்லதல்ல. மற்றவை சுபம். செவ்வாய்க் கிழமையோடு பூரட்டாதி, உத்திராடம், விசாகம், திருவோணம், திருவாதிரை, கேட்டை, சதயம் இவை சேர்ந்தாலும் 'கரயோகம்' ஆகும். புதன்கிழமையோடு பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி, மகம், ரோஹிணி, பூசம், ரேவதி, பூஷா, யமன், தேவதையுள்ளவை, சியாமா, வரா, அசுவதி இவை சேர்ந்தாலும் கரயோகமாகும். வியாழக் கிழமையோடு உத்திராடம், ரோஹிணி, சதயம், கார்த்திகை, உத்திரம், மிருகசீர்ஷம், [1] உத்திரம் இவை சேர்ந்தாலும் கரயோகமாகும். வெள்ளிக்கிழமையோடு அவிட்டம், சித்திரை, ரோஹிணி, அனுஷம், விசாகம், மகம், பூசம், ஆயில்யம் இவை சேர்ந்தாலும் கரயோகமாகும். சனிக்

1. 'உத்திரம்' இருமுறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது 'உத்திரம்' என்ற சொல்லுக்கு மிருகசீர்ஷத் துக்கு அடுத்தது என்று பொருள் கொண்டால் அதற்குத் திரு வாதிரை என்ற பொருள் கிடைக்கும்.

கிழமையோடு உத்திராடம், ரேவதி, ஹஸ்தம், திருவோணம், பூசம், சதயம், புனர்பூசம், உத்திரம் இவை சேர்ந்தாலும் தக்தயோகமாகும். இவை தவிர மற்ற சேர்க்கைகள் சுபம்.

𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌧𑌿𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥௱௧௩॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௱௧௪॥

𑌤𑌦𑌂𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌶𑌾𑌦𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍁 ॥

𑌮𑍃𑌗𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 ।
𑌯𑌦𑍀𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௧௧௬॥

𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 ।
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ॥

(113-117) சிற்பம் எந்த எஜமானனுக்காக நிர்மாணிக்கப்படுகிறதோ அவனுடைய ஜாதியைப் பொறுத்து சிற்பத்தின் அளவோடு அடியில் விவரிக்கப் படும் ஜாத்யம்சம் என்பதைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஆயாதி சுத்தம் செய்யவேண்டும். சிற்பத்தின் அளவில் 84-ல் 1 பங்கு பிராம்மண ஜாதிக்கும், 62-ல் 1 பங்கு க்ஷத்திரிய ஜாதிக்கும், 24-ல் 1 பங்கு வைசிய ஜாதிக்கும், 16 ல் 1 பங்கு சூத்திர ஜாதிக்கும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஜாத்யம் சத்திற்கான பாகத்தைச் சேர்த்துக் கிடைத்த அளவை எட்டால் பெருக்கி இருபத்தேழால் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் அச்வினி முதலாக தினம் அல்லது நக்ஷத்திரத்தைக் குறிக்கும். உதாரணமாக சிற்பத்தின் அளவு நான்கு ஜாதிகளுக்கும் முறையே 84, 62, 24, 16 எனக்கொண்டால்

லக்ஷணம்]

ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்த அளவு முறையே 85, 63, 25, 17 என ஆகும். இவற்றை 8 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் முறையே மிருகசீர்ஷம், கேட்டை, பூரம், அச்வினி ஆகும். இவ்விதமாகக் கிடைத்த சிற்பத்திற்கான நக்ஷத்திரம் கர்த்தாவின் நாம நக்ஷத்திரத்துக்குச் சமமானால் தன விருத்தி, குல விருத்தி, பசு விருத்தி, பூமி விருத்தி இவைகளைக் கொடுக்கும். அல்லது சிற்பத்திற்காகக் கிடைத்த நட்சத்திரத்திற்கு நாம நட்சத்திரம் அனுகூல மாக இருந்தாலும் சுபம்.

ஶூஹாநெந ஸம்யுக்தம் ராஜ்ஞ ஏவாதிவாஸ்துஷு |
க்ருயாத்யம்ஶம் ப்ரஜிபாது க்ருயாத்யம்ஶம் விநாநகஞ் ||

வாஸ்துவெஶாதிகாநாம் ச க்ருயாத்யம்ஶம் ப்ரயொஜயெத் |
ஶதாம்ஶாத் த்ரிம்ஶதம்ஶாதி ஹ்ரிஜெரகாம்ஶெந
யொஜயெத் || ககக ||

(118-119) விமானம், வாஸ்து அல்லது ஏனைய கட்டடம், பிம்பங்கள் இவைகளின் அளவு அரசன் அல்லது மற்ற கர்த்தாவினுடைய நக்ஷத்திரத்திற்குப் பொருத்த மான அளவாகவே இருக்கவேண்டும். அப்படிப் பொருந்தா விட்டால் அளவை நூறு கூறாக்கி உள்ள அளவோடு முப்பது பங்கு முதல் நூறு பங்கு வரையில் பொருந்தும் அளவு கிடைக்கிறவரையில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

ஞவஹாயாதிகம் ஷொக்தம் தத்வம் து ப்ரவக்ஷ்யதெ |
யொகம் ஹொமம் ச ஸம்ஸ்தாப்தம் வீரம் யாநம்
யநம் ஸூவடு || கஉ௯ ||

யஜ்ஞம் ஜ்ஞாநம் ச ஹொமம் ச ஷிக்ஷம் சாயஷ்டாயகடு |
ஆயஸாயதநாநி யஜாயஷம் தத்வாநி செவ || கஉக ||

(120 121) இவ்வாறாக ஆயாதிக்கணக்கு சொல்லப்பட்டது. அவை ஒவ்வொன்றின் பயன் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. ஆயம் பனிரெண்டுக்கும் முறையே யோகம், (அதிர்ஷ்டம்) போகம், (சுகானுபவம்), ஸம்ப்ராப்தி (கிடைத்தல்) வீரம், தான்யம், தனம், சுகம், தர்மம், ஞானம், யோகம், சித்திதம் (சித்தியைக் கொடுப்பது), அர்த்ததாயகம் (செல்வத்தைக் கொடுப்பது) என்று பெயர். அவற்றின் பலனும் பெயர்களின் பொருள்களே யாகும்.

அக்னிநாஶம் ததா ருத்திநாபவத் புத்ரவர்தநம் ।
சக்ஷுர்ஹீநம் ச விஜயம் தாரித்ர்யம் ஶ்ரீப்ரதம் ததா ॥

புத்ரநாஶஞ்ச புஷ்டிஃ ஸ்யாத் இதி வ்யயநாமதஃ ।

(122-123) வ்யயம் பத்து வகைக்கும் பெயர்கள் வருமாறு:— அக்னி, நாசம், ருத்தி (செல்வம்) ஆபவத் (?) புத்ரவர்த்தனம், சக்ஷுர்ஹீனம், விஜயம், தரித்திரம், ஸ்ரீப்ரதம், புத்ரநாசம், புஷ்டி இவைகளாம். இவைகளின் பலன்களும் இப்பெயர்களின் பொருளேயாகும்.

ஆயாதிக்யம் வ்யயம் க்ஷீணம் தத்து ஸௌக்யப்ரதம் ததா ॥

வ்யயாதிகஸமம் யத்து ஸம்பத்ஸம்க்ஷயோ பவேத் ।

... ...

... ...

(123-125) ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாகவும் இருப்பது சுபத்தைக் கொடுக்கும். வ்யயம் அதிகமாகவும் ஆயம் குறைவாகவும் அல்லது இரண்டும் சமமாகவோ இருந்தால் சம்பத்தைக் குறைக்கும். ... ...
... ...

𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂]

𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌨𑍀𑌚𑌭𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌸𑌨𑍍𑌧𑌯𑌾 ॥௧௨௬॥

𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌦𑍋 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌨𑍀 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌦𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌨𑌦𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑌃 𑌕𑌲𑌹𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌧𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌜𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌯𑌦𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰
𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌫𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍋𑌰𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧௨௯॥

(126-129) சத்ரு ராசியும் நீச ராசியும் கெடுதியைச் செய்யும். அதை விலக்கவேண்டும். நவாம்சம் ஒன்பதின் பலன் வருமாறு:— தஸ்கரம் நாசத்தையுண்டுபண்ணும். புக்தி தனதான்யத்தை விருத்தி செய்யும். சக்தி ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். தன்யம் தனத்தைக் கொடுக்கும். ந்ருபன் பூமி ஆயுள் இவற்றை விருத்தி செய்யும். க்லீபன் கலகத்தை உண்டாக்கும். நிர்பீதி பிரியத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கும். தரித்திரம் தனத்தை நாசம் செய்யும். ப்ரேஷ்யன் ஜயத்தையும் புத்ர பௌத்ராதிகளையும் விருத்தி செய்யும்.

𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾(𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾)𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌧𑌨𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥௧௩௦॥

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍀 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥௧௩௧॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍀 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌮𑍀 𑌧𑌨𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶𑌮𑍀 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌦𑌾 ॥ ௧௩௨ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍀 𑌵𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌨𑍀 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌕𑍍𑌷𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।

(131-134) திதிகளைப் பூர்வபக்ஷம் பதினைந்து, அபர பக்ஷம் பதினைந்தாகப்பிரித்துப் பலன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் பூர்வ பக்ஷத்தில் பிரதமை விலக்கத்தக்கது. த்விதீயை தனத்தைக் குறைக்கும். த்ருதீயை ஜயத்தைக் கொடுக்கும். சதுர்த்தி செல்வத்தைக் குறைக்கும். பஞ்சமி புத்ர விருத்தி செய்யும். ஷஷ்டி ஆயுளை விருத்தி செய்யும் சப்தமி சௌக்யத்தைக்கொடுக்கும். அஷ்டமி ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். நவமி தனத்தை நாசம் செய்யும். தசமி வெகு காலம் சௌக்கியத்தைக்கொடுக்கும். ஏகாதசி ஆயுளை விருத்தி செய்யும். த்வாதசி புத்ர விருத்தி செய்யும். த்ரயோதசி எல்லா ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும். சதுர்த்தசியும் தனத்தை நாசம் செய்யும். பௌர்ணமி அதிக சக்தியைக்கொடுக்கும். அதன் பிறகு உள்ள அபர பக்ஷத்திலுள்ள 15 திதிகளும் தனத்தை நாசம் செய்யும்.

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௩௪ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।

(134-135) நக்ஷத்திரம், கிழமை, திதி, யோனி இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து நல்ல பலனைக் கொடுக்கக் கூடியவைகளாக ஏற்பட்டால் அதுவே சுபம், புத்ர பௌத்ரர்களை விருத்தி செய்யும்.

ருக்ஷிணாம்]

஧்வஜாதிவாயஸாந்தம் யச்ச ஸ்தானஸ்தானஹிதோதிதே ||

ஸ்ரீகரஞ்சாக்நிநாஸம் ஸ்யாச்ச விஜயம் கலஹம் பவேச்ச ।
புத்ர லாபம் வ்யாதிம் ஸ்யாச்ச ஆரோக்யம்

தநநாஸநம் || கஙகூ ||

(*135-136*) த்வஜம் முதல் வாயஸம் வரையிலுள்ள எட்டு வகை யோனிகளுக்கும் பலன் முறையே (*1*) செல்வத்தை உண்டாக்குவது (*2*) அக்னியினால் கெடுதி (*3*) ஜெயம் (*4*) கலகம் (*5*) புத்ரோத்பத்தி (*6*) வியாதி (*7*) ஆரோக்கியம் (*8*) தனநாசம் ஆகும். இவ்விதமாக அஷ்டயோனிகளின் பலன் சொல்லப்பட்டது.

ஸப்தயோநிஷிதிவ்யாதம் ஸப்தயோநிவிசேஷ்யதே ।
ஷட்ஜ: ஸ்ரீகரஆரோக்யம் ருஷப: புத்ரவ்ருத்திக ||

காந்தார: கலஹம் விந்யாச்ச மத்யமோ ரோகதோ

பவேச்ச ।
பஞ்சம: புத்ரவ்ருத்தி: ஸ்யாச்ச தைவதோ தநநாஸநம் ||

நிஷாதம் வதமித்யாஹு: ஸதைவம் விசக்ஷணை: ।

(*137-139*) யோனியை ஏழாகக் கணக்கிடும்போது அவற்றின் பலன் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. ஷட்ஜம் செல்வத்தை விருத்திசெய்யும், ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். ரிஷபம் புத்திரர்களை விருத்திசெய்யும். காந்தாரம் கலகத்தை விளைவிக்கும். மத்யமம் வியாதியை உண்டுபண்ணும். பஞ்சமம் புத்ர விருத்தி உண்டாக்கும். தைவதம் தனத்தை நாசம் செய்யும். நிஷாதம் வதத்தை உண்டாக்கும்.

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌕𑌰𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 ॥௧௪௧॥

(*139-141*) பஞ்சயோனியின் பலன் வருமாறு:— 'பிருத்வி' புத்ரபாக்கியத்தைக் கொடுக்கும். 'அப்பு' விருப்பங்களை நிறைவேற்றும், 'தேஜஸ்' நாசத்தைக் கொடுக்கும். 'வாயு' மரணத்தைக்கொடுக்கும். 'ஆகாசம்' எல்லாவற்றையும் அழிக்கும். மூன்றுவகையாகக் கணக்கிடப்படும் யோனிக்குப்பலன், தக்ஷிணாக்னி ஆபத்தை உண்டாக்கும். ஆஹவநீயாக்னி செல்வத்தைக் கொடுக்கும். கார்ஹபத்யம் ஆயுளை விருத்தி செய்யும். படும்

𑌆𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 ।
𑌯𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌨
𑌦𑍋𑌷𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ ௧௪௩ ॥

(*142-143*) இவ்விதமாக ஆயாதி முதலியவைகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட சுப பலன்கள் உள்ளவை ஏற்கத்தக்கவை. தோஷமுள்ளவைகளாகச் சொல்லப்பட்டவை விலக்கத் தக்கவை. எப்படியாவது சுபமான அளவைகளையே ப்ரயோகம் செய்யவேண்டும். குணம் அதிகமாகவும் தோஷம் குறைவாகவும் இருப்பது குணம் என்றே கருதப் படும்.

ருக்ஷிணாம்]

லிங்கம் வா ப்ரதிமாம் வாபி தேந நக்ஷத்ரகே யதி |
தத்³த்³ரவ்யாஸங்க்³ரஹணம் வாபி ஸம்ஸ்தா²பநகம்
ததா² வா ‖ கசச ‖

தஸ்மிந்நேவ ப்ரதிஷ்டா²ம் வா காரயேத்து விசக்ஷண: |
ஸஜீவம் ச ஸஸாந்நித்⁴யம் ஸூர்யசந்த்³ரம் ச தாரகம் ‖

ப்ராஸாதா³தீ³நி லிங்கா³நி பேரஸ்தா²பநமேவ ச |
பா³லலிங்கா³நி பி³ம்பா³நி தத்³பா³லாலயாநி ச ‖ கசரு ‖

ஜீர்ணோத்³தா⁴ரணமப்யேவம் குர்யாதே³வம்
விஶேஷத: |

(144-147) லிங்க நிர்மாணம் செய்வதும், பிம்ப நிர்மாணம் செய்வதும் அவற்றின் அளவைகளுக்கான நக்ஷத்திரத்திலேயே அவற்றிற்கான பொருள்களைச் சேகரிக்கவேண்டும். மூல ஸ்தாபனம் செய்யும் விஷயத்திலும் அவ்வித நக்ஷத்திரமே மேலானது. இப்படி ஆரம்பித்துப் பிரதிஷ்டை செய்தால் ஜீவகளையுடனும் தெய்வ ஸாந்நித்யத்தோடும், சந்திர சூரியன் உள்ளவரை சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் விளங்கும். ஆலயத்தின் 'ப்ராஸாதம்' என்ற விமானத்தோடுகூடிய கர்ப்பகிருஹத்தை நிர்மாணித்தல், லிங்கம், பிம்பம் இவைகளை ஸ்தாபித்தல், பால லிங்கத்தை ஸ்தாபித்தல், பால பிம்பத்தை ஸ்தாபித்தல், அவற்றிற்கான பாலாலயங்களை நிர்மாணம் செய்தல், புதுப்பித்தல் இவை எல்லாவற்றையும் மேலே சொல்லப்பட்டபடி நாள் பார்த்துச் செய்யவேண்டும்.

ஸூர்யாதி³வாந் ஸங்கல்ப்ய ஸூர்யாதீ³நி ந காரயேத் ‖ கசஎ ‖

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌬𑍇𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥
𑌆𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌆𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍[1] ॥

𑌆𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌰𑌮𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌧𑌨𑌾𑌵𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌭𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍁𑌭𑌯𑍋𑌨𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 ।
𑌭𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌤𑌿𑌥𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌯𑌃 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌚𑍍𑌛𑍁𑌭𑌦𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫௰ ॥

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍 । 𑌶𑍁𑌭𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥

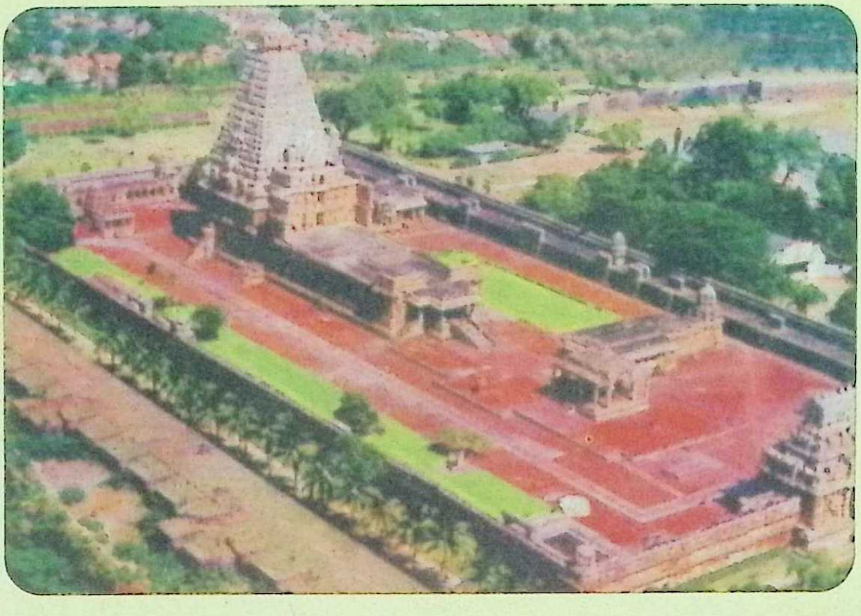
𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥

(148-150) ஸ்தாவரமான லிங்கம், பிம்பம் இவைகளும் இடம் விட்டு இடம் மாறக்கூடிய பிம்பங்களும் அவற்றின் அங்கங்களும், ஸ்திரீ, புருஷ, தேவதா ரூபங்களும் சுபத்தைக் கொடுக்கும் அளவுகளைக் கொண்டே செய்யவேண்டும். ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாகவும் இருப்பது தனத்தைக் கொடுக்கும். வாரம், நக்ஷத்திரம் இவை சுபத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவையாகவும் யோனி சுத்தமாகவும் இருப்பது விருத்தியைத் தரும். நக்ஷத்திராம்சம், ராசி, திதி, யோனி இவைகள் ஆயுளை விருத்திசெய்யக் கூடியவையான அளவுகள் அரசனுக்கு நன்மையைச் செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். ஹரி: ஓம்.

சுபம் உண்டாகட்டும்.

இவ்வாறாக ஆயாதி லக்ஷணம் முற்றிற்று

1. இந்த சுலோகம் திருத்தவோ பொருள் கொள்ளவோ கூடவில்லை.

சர்மாஸ், புதுகை. ✆ 221659